

Sentință

În numele Legii

22 decembrie 2017 mun. Chișinău

Judecătoria mun. Chișinău (Sediul Central)

În următoarea componență:

Președinte Dimitriu Serghei

Grefier Vasilenco Zinaida

Cu participarea:

Procurorului XXXXXXXXXXX

Avocaților Nicoară Vasile, XXXXXXXXXXX și B,

Inculpaților XXXXXXXXXXX și Sandu Marin,

judecând în ședința de judecată publică, în procedura generală, în perioada de examinare 22.01.2014 - 22.12.2017, cauza penală privind inculpaților:

XXXXXXXXXX X, născut la n, IDNP n, originar din raionul z, domiciliat în s. y, studii superioare, supus militar, căsătorit, fără persoane la întreținere, angajat în calitate de judecător la z, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova;

și

Sandu Marin N născut la N, IDNP N, originar din raionul Z i, domiciliat în r-nul Y, studii superioare, supus militar, căsătorit, două persoane la întreținere, angajat în calitate de X al Z, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova;

inculpatul Sandu Marin N învinut în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 al. (5), 324 al. (3) lit. a) CP RM, iar inculpatul XXXXXXXXXXX X de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 al. (2), 324 al. (3) lit. a) CP RM art. 307 al. (1) CP RM (două infracțiuni), instanța de judecată

a constatat:

Prin Rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 09.11.2013, a fost trimisă în instanța de judecată, cauza penală privind învinuirea inculpaților XXXXXXXXXXX X și Sandu Marin N de comiterea infracțiunii prevăzută și sancționată de art. 42 al. (5), 324 al. (3) lit. a) CP RM.

Prin Rechizitoriile Procuraturii Anticorupție din 20.05.2014 și 17.05.2015, au fost trimise în instanța de judecată, cauzele penale privind învinuirea inculpatului XXXXXXXXXXX X de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 307 al. (1) CP RM.

Cele trei cauze au fost conexe pentru examinare într-o singură procedură, în ordinea și consecutivitatea parvenirii lor în instanța de judecată.

Pomind de la complexitatea prezentei cauze penale, ce rezidă în numărul de capete de învinuire, volumul mare de material probator administrat, volumul similar de argumente invocate de părțile acuzării și apărării, importanța și atenția sporită cu care se impune aprecierea probatorului pe astfel de categorii de cauze ce derivă din jurisprudența constantă a Curții Europene, dar și reieșind din interconexiunea dintre prima cauză penală și cea de-a doua (inclusiv și prin probe comune administrate: declarațiile inculpatului Coval, ale martorilor C, S și M), fără conexiune cu a treia, instanța de judecată va soluționa chestiunile de la art. 385 CPP, respectând prevederile art. 392 CPP, în mod succesiv.

Prin Rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 09.11.2013 s-au invocat următoarele.

Cet. Sandu Marin N fiind persoană publică, deținând funcția de specialist principal în cadrul Serviciului documentare în aparatul Judecătoriei Căușeni, numit prin ordinul nr.281 din 13.11.2012 al președintelui Judecătoriei Căușeni, a comis infracțiunea prevăzută de art.42 alin.(5), 324 alin.(3) lit.a) Cod penal în următoarele circumstanțe.

La 05.08.2013, Marin Sandu, urmărind scopul primirii bunurilor ce nu i se cuvin, susținând în fața lui M că are influență asupra judecătorului Judecătoriei Căușeni XXXXXXXXXXX, care potrivit art. 123 alin.(3) Cod penal este persoană cu funcție de demnitate publică, acționând cu intenție directă conform înțelegerii prealabile cu acesta, a pretins de la M pentru sine și pentru judecătorul XXXXXXXXXXX, N litri de motorină și N litri de benzină (cu valoarea totală de N lei) sub formă de tichete preplătite pentru alimentare cu combustibil a mijloacelor de transport, eliberate de compania petrolieră „Lukoil”, precum și mijloace bănești în sumă de N lei, pentru ca judecătorul XXXXXXXXXXX să pronunțe hotărâri de încetare a proceselor contravenționale nr. N și nr. N pe cauzele cu privire la contravențiile prevăzute de art.243, art.242 alin.(I) și art.232 alin.(I) Cod contravențional, pretins a fi comise de către M, care se aflau în procedura judecătorească XXXXXXXXXXX.

În continuare, urmărind scopul realizării intențiilor sale infracționale orientate spre primirea ilegală a bunurilor și mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, la 07.08.2013, aflându-se în biroul său de serviciu din incinta Judecătoriei Căușeni amplasată pe adresa or. C str. N, Marin Sandu a primit de la M bunurile anterior pretinse și anume, N litri de motorină și N litri de benzină (cu valoarea totală de N lei) sub formă de tichete preplătite pentru alimentare cu combustibil a mijloacelor de transport eliberate de compania petrolieră „Lukoil” precum și mijloace bănești în sumă de N lei pentru ca judecătorul XXXXXXXXXXX să pronunțe hotărâri de încetare a proceselor contravenționale nr. N și nr. N pe cauzele cu privire la contravențiile prevăzute de art.243, art.242 alin.(I) și art.232 alin.(I) Cod contravențional, pretins a fi comise de către M, care se aflau în procedura judecătorească XXXXXXXXXXX.

În consecință, la 07.08.2013, judecătorul din cadrul Judecătoriei Căușeni XXXXXXXXXXX, care era la acel moment persoană cu funcție de demnitate publică, a pronunțat și emis în favoarea lui M, hotărâri de încetare a cauzelor contravenționale nr. N și nr. 4N, hotărâri care, contrar prevederilor art.463 alin.(I) Cod contravențional care prevede că în cel mult 3 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești, copia ei se remite părților care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale și, la cerere, celor prezente, faptul expedierii consemnându-se în dosar, le-a transmis lui M prin intermediul angajatului Judecătoriei Căușeni Marin Sandu, în scopul onorării obligațiilor sale ilegale asumate la pronunțarea și emiterea hotărârilor menționate.

Astfel, s-a invocat faptul că, prin acțiunile sale intenționate, Marin Sandu, a contribuit în calitate de complice la pretinderea și primirea prin mijlocitor de către o persoană cu funcție de demnitate publică de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, adică a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.42 alin.(5) 324 alin. (3) lit. a) din Codul penal.

În partea ce ține de inculpatul XXXXXXXXXXX X, în cadrul actului de inculpare s-a menționat că, fiind numit în funcția de judecător de instrucție la Judecătoria Căușeni prin decretul Președintelui Moldova nr.Ndin N, ulterior prin decretul nr. Ndin N al Președintelui Republicii Moldova numit în funcția de judecător de instrucție până la atingerea plafonului de vârstă, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.(3) Cod penal, persoană cu funcție de demnitate publică al cărei mod de numire este reglementat de art. 116 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova și de art. 11 alin.(I) din Legea nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, contrar prevederilor art. 15 alin.(I) pct.d) și pct.e) al aceleiași Legi, care stabilesc că judecătorii sunt obligați să se abțină de la faptele care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoiele față de obiectivitatea lor și să respecte prevederile Codului de Etică a judecătorului, a comis cu intenție coruperea pasivă în următoarele circumstanțe.

La 05 august 2013 judecătorul de instrucție din cadrul Judecătoriei Căușeni XXXXXXXXXXX, acționând de comun acord cu angajatul din cadrul aceleiași judecătorii Marin Sandu, prin intermediul ultimului, a pretins de la M tichete pentru alimentare cu combustibil pentru o cantitate de N litri de motorină și N litri de benzină, eliberate de compania petrolieră „Lukoil”, în sumă totală de N lei, precum și bani în sumă de N lei, bunuri ce nu i se cuvin, pentru pronunțarea hotărârilor de încetare a proceselor contravenționale nr. N și nr. N pe cauzele cu privire la contravențiile prevăzute de art.243, art.242 alin.(I) și art.232 alin.(I) Cod contravențional, pretins a fi comise de către M.

În continuarea acțiunilor sale criminale, la 07 august 2013, judecătorul din cadrul Judecătoriei Căușeni XXXXXXXXXXX, acționând de comun acord cu angajatul din cadrul aceleiași judecătorii Marin Sandu, prin intermediul ultimului, a primit de la M tichete pentru alimentare cu combustibil pentru o cantitate de N litri de motorină și N litri de benzină, eliberate de compania petrolieră „Lukoil”, în sumă totală de N lei, precum și bani în sumă de N lei, bunuri ce nu i se cuvin, pentru pronunțarea hotărârilor de încetare a proceselor contravenționale nr. N și nr. N pe cauzele cu privire la contravențiile prevăzute de art.243, art.242 alin.(I) și art.232 alin.(I) Cod contravențional, pretins a fi comise de către M.

În consecință, la 07.08.2013, judecătorul din cadrul Judecătoriei Căușeni XXXXXXXXXXX, care era la acel moment persoană cu funcție de demnitate publică, a pronunțat și emis în favoarea lui M, hotărâri de încetare a cauzelor contravenționale nr. N și nr. N, hotărâri care, contrar prevederilor art.463 alin.(I) Cod contravențional

care prevede că în cel mult 3 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești, copia ei se remite părților care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale și, la cerere, celor prezente, faptul expedierii consemnându-se în dosar, le-a transmis lui M, prin intermediul angajatului Judecătoriei Căușeni Marin Sandu, în scopul onorării obligațiilor sale legale asumate la pronunțarea și emiterea hotărârilor menționate.

Astfel, s-a invocat faptul că, prin acțiunile sale intenționate, judecătorul XXXXXXXXXX, fiind persoană cu funcție de demnitate publică a comis infracțiunea prevăzută de art.42 alin.(2),324 alin.(3) lit.a), adică autor la pretinderea și primirea prin mijlocitor de către o persoană cu funcție de demnitate publică, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.

Acuzarea de stat a propus administrarea următorului material probator în probarea învinuirii indicate:

- declarațiile martorilor: M, C, A, I, I, A, T, G (Vol. III f.d. 36-72);
- procesele-verbale ale acțiunilor de UP;
- procesul-verbal de ridicare din 06.08.2013, prin care a fost ridicat de la cet. M un XXXXXXXXXX-R-700 MB Esperanza pe care sînt înregistrate 5 fișiere audio cu discuțiile dintre martorul M și inculpatul Sandu Marin (Vol. I f. d. 18);
- procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 07.08.2013, anume a suportului electronic XXXXXXXXXX-R ridicat de la cet. M, și stenograma anexă la procesul-verbal (Vol. I f.d. 19-27);
- procesul-verbal de ridicare din 05.09.2013, a dosarelor administrative și documentelor indicate de la Judecătoria Căușeni (vol. I f. d. 30),
- procesul-verbal de examinare din 16.08.2013 cu anexe, anume a materialelor dosarului contravențional nr. N (Vol. I f.d. 46-84),
- procesul-verbal de examinare din 16.08.2013 cu anexe, anume a materialelor dosarului contravențional nr. N (Vol. I f.d. 85-101),
- procesul-verbal de examinare din 16.08.2013 cu anexe, anume a materialelor dosarului contravențional nr. N (Vol. I f.d. 102-125),
- procesul verbal de examinare din 10.10.2013 cu anexă, anume a computerului de serviciu a angajatului Sandu Marin (Vol. I f.d. 143-145),
- procesul verbal de examinare din 10.10.2013 cu anexă, anume a computerului de serviciu a judecătorului XXXXXXXXXX (Vol. I f.d. 146-148),
- procesul-verbal de ridicare din 07.08.2013, anume a documentelor/obiectelor de la cet. M (Vol. II f.d. 2),
- procesul-verbal de ridicare din 12.08.2013, anume a documentelor de la cet. M (Vol. II f.d. 14),
- procesul-verbal de ridicare din 11.09.2013, anume a documentelor de la cet. M (Vol. II f.d. 17),
- procesul-verbal de ridicare din 12.08.2013, a telefonului mobil model Nokia 1112, la care cet. M a primit mesaj SMS la 05.08.2013 cu numărul de tichete și suma mijloacelor bănești pretinse a fi extorcate de cet. Sandu Marin (Vol. II f.d. 23),
- procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 12.08.2013 cu anexele foto anexate la procesul-verbal, anume a telefonului mobil model Nokia 1112 (Vol. II f.d. 24-27),
- procesul-verbal de ridicare din 29.08.2013, a documentelor de la ÎCS "Lukoil Moldova", inclusiv a 4 tichete benzină premium 95, și extrase din evidența contabilă (Vol. II f.d. 31-35),
- procesul-verbal de ridicare din 29.08.2013 a obiectelor/documentelor de la ÎCS "Lukoil Moldova", inclusiv a 6 tichete motorină euro 5, și înregistrărilor video de la stația nr. 54 (Vol. II f.d. 37-39),
- procesul-verbal de ridicare din 30.08.2013 de la ÎCS "Lukoil Moldova", a înregistrărilor video de la SAC nr. 54 (vol. II f.d. 42),
- procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 25.10.2013, anume a înregistrărilor video ridicate de la SAC 54 a ÎCS "Lukoil Moldova" (Vol. II f.d. 43-44),
- procesul verbal de percheziție din 05.09.2013, în biroul de serviciu a judecătorului XXXXXXXXXX (Vol. II f.d. 92-93),
- procesele verbale de ridicare din 19,20.09.2013, a informațiilor privind convorbirile telefonice (Vol. II f.d. 100, 104, 108, 112, 126),
- procesul verbal de examinare din 17.10.2013 cu anexe, a informațiilor privind convorbirile telefonice (Vol. II f.d. 128-173),
- procesul verbal de examinare din 07.08.2013 a bancnotelor și altor valori materiale pretins extorcate (Vol. III f.d. 8-17);
- actele procesuale de consemnare a măsurilor speciale de investigație: raportul din 07.08.2013 și procesul-verbal din 08.08.2013 privind controlul transmiterii banilor extorcați (Vol. III f.d. 19-20),
- raportul din 07.08.2013, privind rezultatele măsurii speciale de investigații urmărirea vizuală (Vol. III f.d. 21-22),
- rapoartele/procesele verbale din 27.09.2013 și 03.10.2013 (Vol. I f.d. 135-137,139-142);
- documentele: dosarele contravenționale nr.N, nr.N și nr.N (copiile autentificate fiind anexate în volumul I al dosarului penal), contestația adresată Judecătoriei Căușeni împotriva procesului verbal nr. N din 25.07.2013, copia procesului-verbal contravențional nr.N, copia procesului-verbal nr. N, citația la dosarul administrativ nr. N, la dosarul administrativ nr.N cu nr. de ieșire 28, hotărârea nr.N, hotărârea nr.N citația la dosarul administrativ nr. N, hotărârea nr.N din XXXXXXXXXX (anexate la volumul II al dosarului), certificat de înmatriculare seria N nr. N, certificat de înmatriculare seria N nr. N, anexa la administrarea contului prin telefon privind servicii și opțiuni cu ajutorul cartelei clientului XXXXXXXXXX, două copii legalizate ale fișelor din agenda judecătorului XXXXXXXXXX din data de 07.08.2013 și XXXXXXXXXX (plicul nr.5), informația privind convorbirile telefonice efectuate la posturile mobile N, N, N, N, conținute pe un XXXXXXXXXX-R de model Titanium și postul mobil N, conținut pe un XXXXXXXXXX-R de model Verbatim cu inscripția "100LD" (anexate la volumul II al dosarului); corpurile delictive: purtător de informație XXXXXXXXXX-R de model „Esperanza” ce conține înregistrările comunicărilor între M și Marin Sandu (plicul nr. 1), purtător de informație XXXXXXXXXX-R nr. 1245 ce conține înregistrările video ale camerelor video de la stația de alimentare cu combustibil nr.54 a SRL „Lukoil Moldova” din or. Căușeni (plicul nr.4), tichete pentru alimentare cu benzină premium 95, a câte 5 (cinci) litri/tichet cu seria și numerele: N, N, N, N; 3 tichete de alimentare cu benzină premium 95, a câte 5 (cinci) litri/tichet cu seria și numerele: N, N, N; 6 tichete pentru alimentare cu motorină euro 5, a câte 5 (cinci) litri/tichet, cu seria și numerele, N, N, N, N, N, N. (plicul nr.2 și 3).

Fiind audiat în ședința de judecată referitor la infracțiunea incriminată, inculpatul Sandu Marin nu a recunoscut vina în săvârșirea faptei incriminate, explicând că, aproximativ în anul 2012, a avut un litigiu în ce privește o încăpere cu cet. L, o persoană apropiată a lui X, pe atunci șeful securității interne a MAI.

La sfârșitul lunii aprilie 2013, în timp când activa în calitate de consultant la Judecătoria Căușeni, la el în biroul nr. 5, a intrat judecătorul S și l-a întrebat dacă s-a clarificat cu încăperile în litigiu, i-a explicat că este o încăpere care aparține părinților săi, care se află în orașul N, str. N, și asupra căreia a fost dată o arună, N dolari SUA, însă deoarece contractul a eșuat, el s-a înțeles cu L că îi va restitui arvuna după ce va vinde încăperea, tot atunci s-a interesat de S ce l-a interesat și pe el, ultimul i-a spus că de dumnealui s-a apropiat X și a spus: spune-i lui nepotul tău să se achite cu L cât mai urgent, că în caz contrar are să-i facă probleme mari.

După ce au trecut 2-3 săptămâni după discuția asta, pe el l-a sunat X, care la acel moment deja era Comisar al raionului C și l-a invitat la dumnealui să discute. Aproximativ după 2-3 săptămâni, la sfârșitul lunii aprilie începutul lunii mai, peste vreo 15-20 minute, el a plecat la dumnealui la serviciu, a intrat în birou, după care, X cu un ton ridicat a început a striga la el cînd îi va întoarce banii lui L, la care Sandu i-a spus că L s-a adresat în Instanța de Judecată cu privire la restituirea datoriei și cum va hotărî judecata așa se vor clarifica, el s-a enervat și mai tare și i-a spus: „tu pe mine cu judecata ta nu mă speria,, și cu cuvinte injurioase, că dacă nu o să întorcă banii cât mai urgent, el o să îi facă probleme mari și a spus: „crede-mă că eu asta pot, la care Sandu i-a spus că el cu L se va clarifica singur și a ieșit din birou.

Mai târziu, la începutul lunii iunie 2013, tot pînă la masă, a fost telefonat pe telefonul mobil la numărul N, de o persoană care s-a prezentat cu numele E și i-a spus că este un director a unei firme de imobiliare și e interesat de încăperea părinților săi pe care a plasat-o pe saitul de vânzări "999.md" cu datele sale de telefon, E l-a întrebat cînd poate să vină el la C să o vadă, el i-a spus că poate veni în orice timp cînd o să poată el, a doua zi pe la ora mesei, a fost sunat iarăși de același E care l-a întrebat unde se află el în orașul Căușeni, ca el să poată să se apropie, el i-a răspuns că se află la serviciu la Judecătoria Căușeni, i-a spus că deja se apropie cu un automobil de model Dacia albă, taxi, peste vreo 5 minute el a ieșit afară și a văzut un taxi alb parcat vizavi de judecătoria, lîngă el erau două persoane care i-au arătat din mâini să se apropie de ei, el s-a apropiat, a făcut cunoștință și le-a propus să plece pe str. N, unde se află încăperea.

Cînd au ajuns, au intrat în interiorul încăperii, încăperea dată nu se încuie, au intrat înăuntru și au văzut starea încăperii, le-a comunicat prețul, după care E a spus că sunt niște persoane din Federația Rusă, care vor să cumpere mai multe încăperi și anume la B, C și C, încăperile date vor să le folosească ca încăperi de păstrare a legumelor și fructelor, care ulterior urmau să fie transportate în Federația Rusă. De la bun început l-a mirat faptul, deoarece cunoștea că Federația Rusă instalase embargou la exportul de fructe și legume din RM, dar apoi s-a gândit că nu este treaba lui cum va fi folosită încăperea, discuta cu E, iar șoferul a văzut într-o groapă niște tuburi de ceramică și l-a întrebat dacă poate să își ia câteva, el i-a permis și ultimul a coborât și a luat 10-15 tuburi de ceramică și le-a pus în portbagaj la mașină, apoi după discuții, E l-a întrebat ce documente are pe încăpere, el i-a spus că toate actele sunt și i-a spus să i le pregătească că el vrea să le vadă înainte de a le arăta

oamenilor din Rusia. L-a întrebat pe E , la ce firma imobiliară lucrează ei, iar unu-mu vacu incurcat, a spus ca nu are cu ei nici o carte de vizita și data vitoare îi va acuze, după asta el a propus să plece spre serviciu.

Pe drum când se deplasau la serviciu, E l-a întrebat unde puteau sta să servească o apă, bere și să discute în privința imobilului, s-au oprit la cafeneaua T , ei - E cu M , și-au cumpărat câte o bere și el i-a întrebat: dar la voi ce și șoferii beau la volan, la ce E a răspuns: "Că au prieteni în poliție și nu se tem...", după ce s-a adus comanda, E l-a întrebat cum ar putea și el avea beneficii din vânzarea încăperii, el i-a spus că pe această temă discută la vânzarea imobilului, iar discutând, E i-a spus că M demult lucrează în orașul Chișinău și știe foarte multe persoane și poate organiza saună, la ce inculpatul i-a răspuns că nu are nevoie de așa servicii și le-a propus să să-l ducă la serviciu. În drum spre serviciu, E i-a spus să îi pregătească toate documentele în privința imobilului și îl va suna când îl va evalua sau când va fi gata.

La sfârșitul lunii iunie, a fost telefonat de către E , care i-a spus că vrea să vină cu niște oameni să fotografieze și să evalueze imobilul, pentru ca să poată să îl arate la persoane din Federația Rusă, i-a spus că nu este o problemă, poate să vină când va avea timp, peste vreo 2-3 zile iarăși a fost sunat de către E și i-a spus că se află pe loc unde se află imobilul, și i-a spus dacă poate să se apropie. El la acel moment, se afla la Baza Părinților, la masă cu băieții care arendează acolo încăperea, a urcat în automobil și a plecat pe str. X, unde se află clădirea, când au ajuns acolo, i-a văzut pe E și M și încă două persoane necunoscute, s-a apropiat de E , l-a salutat și E i-a spus că aceste două persoane sunt de la o firmă imobiliară care se ocupă cu evaluarea imobilurilor, i-a întrebat ce firmă reprezintă ce agenție imobiliară, aici ei iarăși s-au incurcat, nu știau ce să răspundă, după care E a intervenit și a spus că el îi va spune mai târziu.

El le-a permis să fotografieze încăperea cu toate că circumstanțele îi păreau suspecte, întâlnirea a fost la sfârșitul lunii iunie, între 25-30 iunie. Persoanele date au fotografiat încăperea și l-au întrebat de ce documente dispune și când a fost făcută ultima evaluare a imobilului, le-a răspuns că are toate documentele și ultima evaluare nu ține minte când a fost făcută, după ce ei au spus să pregătească toate actele și ei vor suna, se vor apropia ca să vină să le ia, înainte de a se despărți, el l-a tras pe E într-o parte și l-a întrebat de la ce firmă sunt băieții, la ce E a spus că el singur nu știe și nu vrea să îi mai întrebe încă odată ca să nu îi supere, după asta, E i-a întins o carte de vizită unde era indicat , șeful unei agenții imobiliare, la moment cartea de vizită nu știe unde s-a pierdut sau în timpul percheziției s-a luat, nu cunoaște, dar nu o poate găsi.

Într-o zi de Duminică, el a plecat la părinți și le-a spus că au apărut niște oameni, un om pe nume E care vrea să cumpere încăperea care le aparține și dacă doresc să dea toate actele, ei l-au întrebat cum au mers discuțiile și care a fost prețul pe care le-a spus, le-a spus că a spus prețul de 1 milion de lei și cum a mers discuția, ei l-au întrebat cum vor ei să exporte legume și fructe în Federația Rusă dacă Federația Rusă a pus embargou, tatăl la rândul lui, i-a spus ca să ia seama că aici poate fi o "podstavă", că oamenii care vor să cumpere așa încăperi negociază prețul, se interesează prin oraș care sunt prețurile la așa încăperi și niciodată nu vor da un ban mai mult decât el costă, cu toate acestea părinții pînă la urmă i-au dat documentele.

La data de 18.07.2013, a fost telefonat iarăși de E , care i-a spus să îi transmită un fax la numărul de telefon N, actele care confirmă că părinții săi sunt proprietarii imobilului care îi interesează pe ei, după ora mesei au plecat în Cancelaria Judecătoriei, de unde, de pe numărul de telefon N, a trimis prin fax la numărul N, actele care confirmă că părinții săi sunt proprietarii încăperii pe 2 file, la scurt timp a fost sunat iarăși de E , și i-a spus că a primit faxul și se vede cam rău, și dacă ceva nu îi va fi înțeles îl va suna. La vreo 2-3 zile după ce a transmis faxul, el se afla în birou, când la el în birou a venit E și l-a întrebat ce se mai aude cu documentele de pe imobil, el i-a spus că i le pregătește, apoi E i-a spus să iasă afară că are ceva de vorbit cu el, și că e mai bine să iasă afară decât să stea în birou, el i-a spus că este foarte ocupat și poate vorbi și în birou.

Apoi el l-a întrebat dacă îl mai ține minte pe taxistul cu care au venit ei de 2-3 ori la C , și el i-a spus că îl cunoaște vizual și l-a întrebat ce s-a întâmplat, și el i-a spus că ultimul a fost cu niște pasageri la C într-o zi din luna iulie și a parcat automobilul lângă un magazin de construcții, când a parcat automobilul din neatenție a lovit un alt automobil fiindcă se grăbea, a părăsit locul accidentului și fiindcă la magazinul de construcție erau camere video, M a fost identificat de poliție și i s-a întocmit două procese contravenționale în urma cărora M ar putea rămâne fără permis de conducere. El l-a întrebat tot cum s-a întâmplat în detaliu, în baza căror articole a fost sancționat, când s-a produs, unde s-a produs: la ce el i-a spus că nu știe toate detaliile dar îi va spune lui M și el se va apropia și îi va lămuri tot cum a fost, apoi E l-a rugat să îl ajute dacă poate ca M să nu rămână fără permis de conducere, el i-a răspuns că cu așa ceva el nu se ocupă, pentru asta sunt avocați care primesc bani și lasă să se adreseze la ei, la ce el a insistat ca să se uite în materialele contravenționale, apoi i-a explicat E , că M are niște datorii la dînsul și demult i-a promis să le întoarcă dar fără nici un succes și i-a spus că pe dînsul nu îl interesează dacă poate să îl ajute pe M sau nu, principalul el să îi spună că îl poate ajuta și asta va costa vreo N litri de motorină și când M i le va aduce să i le transmită lui, la acel moment el încă spera să vîndă încăperea și i-a spus că nu știe ce să îi spună, E i-a spus că tot o să fie normal, dacă el îl ajută să își scoată datoria de la M , el va influența rușii să cumpere încăperea și el i-a răspuns că o să se gîndească.

Pe data de 25.07.2013, a fost telefonat de M și l-a întrebat cum să ajungă la Judecătoria Căușeni, că are de vorbit ceva cu dînsul, el pornind de la convorbirea anterioară cu E , a crezut că M vrea să transmită lui E copiii de pe imobil și i-a explicat cum să ajungă la Judecată. După ceva timp, el l-a sunat și i-a spus că se află în fața Judecătoriei și să iasă afară, el a ieșit afară, s-a salutat, și M i-a spus că a venit la rugămintea lui E să ia niște copii de pe actele imobilului, el i-a propus să intre în birou și M i-a întins o scrisorică pe care era indicat că are nevoie de planul cadastral al pămîntului unde se află încăperia și numărul cadastral al încăperii.

El a luat originalele, a fost în cancelarie și a făcut xerox la ceea ce a cerut E și le-a transmis lui M , apoi M a spus că mai are o problemă și a început să îi povestească, faptul că la începutul lunii iulie, a fost la C cu niște persoane la un magazin de construcții iar când a parcat mașina a lovit un alt automobil, iar fiindcă l-au sunat și el se grăbea, a scris un bilețel cu numărul de telefon și l-a lăsat pe parbrizul automobilului și a plecat de la locul unde s-a produs accidentul.

Poliția rutieră l-a găsit după numărul de telefon și l-a chemat la poliție, unde i s-au întocmit două procese contravenționale, l-a întrebat ce are acolo, și el i-a întins două procese-verbale cu privire la contravenție, el s-a uitat în ele, dar nu se vedea bine, mai apoi M i-a spus că are la el și o contestație care a scris-o E și a spus că el tot lucrează în sistema asta și se pricepe la așa ceva, el i-a spus cu contestația dată să plece la poliție și să o depună la Cancelarie, apoi l-a întrebat cît o să coste rezolvarea problemei.

El la acel moment, încă spera să vîndă încăperea și a decis să îi spună lui M cele transmise de E , din aceste motive i-a transmis că rezolvarea problemei va costa N litri de motorină, apoi M l-a întrebat unde se află Comisariatul de Poliție, el i-a răspuns că se află mai la deal de Judecătoria și să plece acolo să depună contestația, în timpul convorbirii, în biroul său a intrat avocatul G și i-a explicat ceea ce i-a explicat și el, poliția se află mai la deal și să plece acolo să depună contestația, după ce a plecat M din birou, R l-a întrebat cine este omul acesta și el i-a răspuns acesta este taxistul cu care au venit cumpărătorii. El a răspuns că afară e cald de te topești dar el este îmbrăcat în jalet gros cu multe buzunare de jeans, la ce el i-a răspuns că poate este friguros și de asta și s-a îmbrăcat gros, l-a întrebat pe R despre perspectiva dosarului cu privire la părăsirea locului accidentului, la ce el i-a răspuns că Judecata nu îi poate face nimic, deoarece M a lăsat un bilețel pe parbrizul automobilului și în așa cazuri nu se consideră părăsirea locului accidentului rutier intenționat, ci din motive plauzibile.

A doua zi, a fost sunat de către E și l-a întrebat dacă nu știe de ce pe încăperea dată, a fost pus sechestrul de către Judecătoria Anenii Noi și că încăperia dată se află în litigiu pe un dosar civil și i-a propus să rezolve această problemă cît mai urgent, deoarece rușii care vor să procure, nu vor afla de sechestrul și el în același rînd îl va ajuta să își scoată banii de la M, la ce a răspuns că cu sechestrul pe încăperea se clarifică, dar cu M nu știe cum să îl ajute și el a spus bine: dacă în legătură cu rezolvarea problemei cu sechestrul pus pe imobil va trebui să vină la Chișinău, Anenii Noi, el îi va achita drumul, principalul să rezolve cît mai urgent problema și apoi după asta vor stabili o dată când se vor întîlni, apoi l-a telefonat pe 30.07.2013, și l-a întrebat dacă nu a uitat ce i-a cerut în privința lui M, și l-a rugat iarăși să îl ajute, la ce el i-a spus că nu știe cum să îl ajute și el i-a spus că o să -i spună lui M și deja M se va apropia de el.

Apoi, a doua zi, l-a sunat M și a spus că a depus o contestație la Comisariatul de poliție și a întrebat dacă dosarul lui nu a ajuns în Instanța de Judecată, el s-a uitat în calculator și dosarul lui nu era parvenit în Judecată, despre ce și i-a comunicat spunându-i că unul din dosare, și anume părăsirea locului accidentului rutier va fi clasat fără îndoială și M a spus că îl va telefona mai târziu, peste 1-2 zile pe coridorul judecătoriei, s-au întîlnit cu grefiera judecătorului Coval, T, și au întrebat-o dacă nu are ceva dosare în privința lui M, iar ea a spus că nu ține minte dar atunci se va uita și îi va spune, el a plecat în biroul său, peste vreo 10-15 minute a intrat grefiera Judecătorului Coval și i-a pus pe masă 2 dosare contravenționale și i-a spus că acestea sunt dosarele lui M, să se uite ce îi trebuie că trebuie să plece în ședință.

Pe cînd se uita în dosarul contravențional, la el în birou a intrat avocatul G și l-a întrebat ce se uită interesant și i-a spus, și lui să se uite și el ca să se dea cu părerea ce ar putea judecata să îi aplice, el a studiat fugitiv dosarele și i-a spus că nici pe al doilea dosar nu va fi pronunțată o decizie de sancționare, deoarece primul dosar cu siguranță va fi clasat că este întocmit pentru accidentul rutier iar celălalt pentru părăsirea locului aceuiași accident, dosarul pe accidentul rutier conține lacune procedurale fiind aplicată pedeapsa contravențională apoi ștearsă cu ștrîbul, fără a fi oformat procesul verbal de constatare de consemnare a corectării și dacă va fi clasată procedura pe accident nu poate fi vorba de părăsirea locului accidentului rutier care oficial nu a avut loc, după ce a plecat G de la el, a intrat grefiera judecătorului Coval să ia dosarul.

Pe data de 05.08.2013, la ora mesei, a fost telefonat iarăși de M care i-a comunicat că a primit două citații de la Judecătoria Căușeni pentru data de 07.08.2013 la ora 10:00 și la ora 10:30, apoi l-a întrebat dacă a vorbit despre rezolvarea problemei, el nu știa ce să îi răspundă și i-a zis să îl sune mai târziu, pe un dosar știe de acum ce va fi, iar pentru ca el să fie liniștit i-a spus că al doilea intră acum, el nu a concretizat unde intră, a spus așa pentru a-l liniși pe M, ca să nu aibă probleme cu așa zisul

E, a spus aceasta deoarece nu era încrezut pînă la urmă că dosarul al doilea, părăsirea locului accidentului este clasat.

În timpul mesei s-a apropiat iarăși de R, care se afla în fața biroului de avocați și l-a întrebat dacă e convins că dosarul privind părăsirea locului accidentului rutier va fi clasat, iar el i-a răspuns că în opinia lui, Instanța nu are altă ieșire, apoi peste vreo oră și jumătate tot în aceeași zi, M l-a telefonat din nou și i-a spus că retrăiește pentru ședința din 07.08.2013, insistînd să îi spună cum și cînd și în ce mod îi va fi rezolvată problema, el nu știa ce să îi răspundă și i-a spus că încă nu a vorbit în privința lui, dar va vorbi mai tîrziu despre asta, judecătorul a acceptat dar încă nu e sigur, de ce a spus așa, a fost neîncrederea că judecătorul îi va da dreptate lui M sau nu. Tot atunci, a telefonat de pe cartela sa Unite lui E, și i-a spus că M insistă să îi spună ce să facă așa, că lasă să spună el ce vrea și cît vrea, iar E a spus că chiar acum se întoarce de la Ștefan Vodă pe probleme de lucru și peste un timp va intra. Pe la orele 15:00 în aceeași zi, se afla în biroul de serviciu și a auzit că cineva a bătut la ușă și în birou a intrat așa zisul E, care i-a spus că a fost la Ștefan Vodă cu probleme de lucru și a intrat să îl vadă și să îl întrebe dacă a făcut ceva cu sechestrul pus pe încăpere, i-a spus că deja mîine va avea hotărîrea de scoatere a sechestrului de pe imobil și dacă poate să între mîine la el pentru ca să i-o dea, însă E i-a spus că mîine va fi ocupat și nu știe unde va fi, apoi a început a vorbi despre problema cu M, i-a zis că ar vrea ca în afară de datorie să scoată pe seama lui M și cheltuielile pentru alimentare cît și benzina utilizată pe drumuri în legătură cu negocierile pentru imobil, el i-a spus că din discuțiile cu avocatul G a înțeles că cazurile contravenționale în privința lui M vor fi clasate și să facă ceva cu acesta, căci M îl sună la fiecare 30 minute, atunci E a rugat să-i dea accesul la calculatorul lui Sandu Marin, de unde i-a transmis lui M un mesaj în care a indicat tot ce îi trebuia de la el, iar Sandu Marin dacă era sunat de M urma să îi spună că ce a scris este pentru ambele dosare. De asemenea, E l-a rugat ca tichetele de motorină și benzină să nu fie de la Tirex Petrol, căci nu le va putea schimba pe bani, despre înțelegerea dată M nu trebuia nici să bînuiască, peste cîteva minute după ce a plecat E, Sandu Marin a fost telefonat de M referitor la sms-ul primit, iar Sandu Marin i-a transmis tot ce i-a zis E.

Menționează că, a început a avea suspiciuni referitor la aceea că E și M au legătură, oarecare coincidențele dintre telefoanele pe care le dădeau și temele care se discutau cu unul, apoi cu altul, dînd de bînuiri acțiuni concertate din partea lor, Sandu Marin a verificat firma la care E era director și a constatat că director al întreprinderii este cu totul altă persoană, persoana pe nume E nu a activat niciodată în personalul de conducere, atunci a hotărît să termine relațiile cu E și M în cel mai scurt timp.

La data de 07.08.2013, între orele 09-10, Sandu Marin se afla în birou cînd a intrat grefiera B cu niște probleme de serviciu, în timpul discuției în birou a intrat M care era îmbrăcat tot în aceeași haină cu multe buzunare ceea ce iarăși i-a trezit suspiciuni, s-au salutat, Sandu Marin i-a spus că nu are careva secrete și dacă dorește să vorbească atunci să vorbească în birou, M l-a întrebat pe Sandu Marin ce trebuie să spună în ședințele de la ora 10:00 și 10:30, la ce, Sandu Marin i-a răspuns că trebuie să zică ce i-a spus și lui.

Apoi M i-a întins lui Sandu Marin niște foi curate prin care se întvedea ceva colorat, Sandu Marin imediat s-a gîndit că sunt tichete dar nu știa sigur, la întrebarea acestuia, M a răspuns că este ceea ce s-au înțeles, atunci Sandu Marin i-a spus că nu s-au înțeles nimic și urmează să le transmită celui cu cine s-a înțeles, și anume E. M a luat folie și le-a pus într-o sacoșă de polietilenă din care le-a scos anterior și a ieșit din birou, după cîteva minute din birou a ieșit și B, peste 15 minute în birou a intrat judecătorul XXXXXXXXXX care l-a rugat să îl ducă cu automobilul pînă la D să își ia automobilul pe care l-a lăsat, deoarece a avut o mașină de ocazie spre Chișinău, au plecat împreună la D pe str. N, numărul casei nu îl cunoaște, l-a lăsat pe domnul Coval acolo, iar el s-a întors la serviciu.

Pe la orele 10-11, Sandu Marin a plecat de la serviciu la spital și a externat-o pe soția sa, care născuse la data de N, a plecat cu ea acasă unde erau așteptați de cumnată și părinții cu care au stat la masă aproximativ pînă la orele 14:00, apoi Sandu Marin a plecat la lucru. Pe scările din fața judecătoriei l-a văzut pe M, care i-a spus că a fost în ședința de judecată și ambele dosare au fost clasate și așteaptă grefiera să îi dea hotărîrea, apoi a întrebat ce este cu hotărîrea de scoatere a sechestrului, Sandu Marin a fost în cancelaria Judecătoriei a făcut copie la hotărîrea cu privire la scoaterea sechestrului, a ieșit afară pe scările judecătoriei unde se afla M și a transmis-o, iar dacă nu va fi ceva clar, să-l sune.

Pe la orele 15:30, Sandu Marin s-a învoit de la Președintele Judecătoriei și a plecat la bază cu părinții, unde trebuia să sărbătorească că a adus soția și copilul acasă, la sărbătoare erau prezenți XXXXXXXXXX, S, S, N, G, și alte persoane, s-au așezat la masă între orele 17-18.

Sandu Marin a fost telefonat de un număr necunoscut, a ridicat receptorul s-a prezentat că este E, care l-a întrebat dacă poate să vină la cafeneaua „Taifas”, dorea să discute despre imobil și să îi dea datoriile pentru deplasările Chișinău-Anenii Noi, deoarece E era disponibil doar atunci, a căutat un șofer care nu a servit alcool, și anume pe G, care a fost de acord să-l ducă pe Sandu Marin pînă la cafenea, după ce au parcat automobilul, dintr-un automobil alb de model Škoda Octavia a ieșit E, care i-a dat niște tichete, care evident erau mai mult decît avea nevoie pentru cheltuielile suportate, Sandu Marin a spus că nu are nevoie de mai mult decît a utilizat, l-a întrebat dacă sunt tichetele lui M, la ce E a răspuns că pe M nu l-a văzut și nici la telefon nu i-a răspuns, după mai multă insistență, Sandu Marin a acceptat tichete pentru N litri benzină și N litri de motorină, din aceste tichete hotărîse să îi dea datoriile pentru automobilele anterior împrumutate, și anume lui N și lui XXXXXXXXXX, cu ultimele automobile Sandu Marin se deplasa la Chișinău și în oraș cu zburile de naștere a copilului, lui Coval pentru a nu rămîne fără transport îi asigura transport prin intermediul lui I care lucra la Cdar locuia în X și făcea naveta în fiecare zi, iar N nu avea de suferit deoarece avea altă mașină.

Referitor la încăpere, E urma să-l telefoneze în altă zi pe Sandu Marin, cu ce Sandu Marin a fost de acord deoarece se grăbea la sărbătoare, Sandu Marin a plecat cu S la masă a scos tichetele și i-a transmis lui N, 1 sau 2 tichete de motorină și lui XXXXXXXXXX 8 tichete, a cîte N litri de benzină, celelalte tichete le-a folosit pentru automobilul personal, din acel moment, E nu l-a mai contactat, vînzarea imobilului nu îl interesa, era vorba despre o provocare.

Invocă faptul că, dacă avea să ia tichetele direct de la M, avea să fie reținut imediat deoarece nu era nici un sens să mai aștepte, în privința lui Coval la acel moment nefiind pornită nici o urmărire penală, fiind pornită urmărirea penală pentru trafic de influență, ceea ce presupune că era să fie reținut în momentul primirii bunurilor, presupune că anume din motivul că Sandu Marin nu a luat tichetele, la dosarul penal lipsește înregistrarea video și audio a convorbirilor lui Sandu Marin cu M din birou, de la 07.08.2013.

Menționează că, peste cîteva zile de la data examinării dosarelor contravenționale în privința lui M, ultimul l-a telefonat pentru a discuta despre citația primită referitor la examinarea contestației, dacă a refuzat de la examinarea ei, a scris o cerere de retragere pe numele judecătorului, Sandu Marin i-a răspuns că în acest caz prezența lui nu este obligatorie, faptul retragerii urmînd a fi însemnat de judecător în decizie fără examinarea cauzei.

Mai menționează că, la data de 17.08.2013, cînd se deplasau prin orașul Căușeni cu automobilul s-a aprins becul de alimentare de aceea s-a deplasat la stația Petrom și i-a spus operatorului să facă plînul, conform cecului nr. N din N, eliberat de compania Petrom, în rezervor au încăput N litri Ngrame de motorină astfel, dacă dispunea de atîtea tichete de motorină cîte dorește să îi încrimineze procurorul, nu era necesar de a achita motorina cu bani cheș, după ce a fost reținut a solicitat de la Moldtelecom descifrarea convorbirilor, conform căreia numărul N pe care a trimis faxul la rugămîntea lui E aparține MAI, totodată, nu l-a sunat niciodată pe M, doar el venea sau suna, de asemenea nu l-a sunat niciodată pe E, doar cînd i-a spus să se clarifice cu M care îl deranja permanent cu sunetele.

Fiind audiat suplimentar, a indicat că, el, Sandu Marin, după ce a fost eliberat din arest, nu a mai discutat nici cu L nici cu M despre datorie, pînă la caz L se mai apropia, dar după asta nu s-a apropiat niciodată.

Cît s-a aflat în stare de arest, despre datorie concret nu s-a vorbit, dar a doua zi cînd pe Sandu Marin l-au luat din cameră și au mers la anchetator, era ora 17:46, cînd C i-a comunicat că „vezi ce probleme ai dacă nu poți clarifica acolo, ești prea blatnoi”.

Menționează că, E avea aproximativ înălțimea de 175-176 cm., părul deschis, chel în frunte, avea părul rar nu chel, nu avea defecte în mișcare sau vorbire, nu avea burtă.

Sandu Marin împreună cu mama sa, au fost o dată la CNA referitor la plîngerea lui L, a solicitat să facă cunoștință cu plîngerea dar nu i-au permis, au fost date întrebări referitor la arvună și încăpere, despre rezultatul examinării plîngerii nu cunoaște, după asta nu a mai fost anunțat.

Pe 07 noiembrie 2016, s-a înfîlțit la baza părinților în Căușeni cu M, mai întîi G l-a telefonat și i-a spus că este căutat de o persoană pe nume M, a fost telefonat de M, care s-a prezentat ca fiind M ca să nu fie prins de CNA, M a cerut telefonul avocaților, cînd Sandu Marin l-a întrebat pentru ce îi trebuie, M a spus că vrea să spună corect cum a fost, deoarece el a fost impus să spună așa și să facă așa, discuția nu a durat mult, 4-5 minute.

Persoana apropiată lui X se numește L, ei trăiesc în vecinătate, au frecventat aceeași școală, la începutul anului 2013, i-a spus că dacă nu o să întorcă banii cît mai urgent, el o să apeleze la X, care atunci era șeful Securității Interne a MAI, tot X, este nănașul cumătrilor săi B și B, M l-a amenințat că dacă nu o să dea banii cît mai urgent lui L, el o să îi facă probleme, dar cum și în ce modalitate nu a spus, vorbea cuvinte necenzurate.

Precis nu poate spune în ce an au apărut probleme cu embargoul fructelor și legumelor din RM, și nici în legătură cu ce eveniment social au apărut embargourile.

Cu E, fizic s-au înfîlțit de trei sau patru ori, iar în general de 7 ori, și la Căușeni și la Chișinău, la Chișinău porțile orașului și la N la colț cu str. B.

E nimenic nu a justificat faptul că nu mai vrea să mai cumpere clădirea, el doar a dispărut, pe 7 cînd s-au înfîlțit ultima oară el a spus că o să mai sune, o să vină, dar nu l-a mai sunat.

A introdus parola Moldtelecom a judecătoriei cu persoana responsabilă, secretara președintelui, din biroul secretarei, și la printer a scos descifrarea, a sunat pe numărul respectiv și s-au prezentat MAI el s-a prezentat Judecătorii Căușeni și ei au spus Ministrului Afacerilor Interne, favorii poliția judecătorească nu a expedit niciodată

respectiv și a prezentații, și a prezentați auctoritatea Căușeni, și ca al spus transmiterea încredințării, dar nu la poșta judecătorească în a căpătui încredințării. La etapa ședinței preliminare, când s-a cerut prezentarea listei probelor, nu le-a prezentat deoarece nu a avut încredere în CNA, avocatul i-a spus că nu trebuie de grăbit și din acest considerent nu le-a prezentat.

Documentele au fost recepționate la numărul de fax, înainte de a trimite faxul s-a stabilit că numărul aparține MAI, apoi l-a sunat E, ei nu l-au sunat înapoi, l-a sunat E, este un calendar în care își programează data, acolo era scris E fax în agenda sa, din spusele lui E a notat faxul.

Pe G l-a sunat D, și dumnealui i-a spus că de D s-a apropiat un om care a cerut numărul lui Sandu de telefon, deoarece D nu știa numărul lui Sandu l-a sunat pe R, el a spus că a făcut cunoștință cu el un an în urmă, asta a fost pe 07.11.2016, l-a sunat de pe același număr de telefon din 2013, M a spus că a pierdut numărul său, din acest considerent l-a sunat pe D.

În cadrul audierii suplimentare din 15.06.2017, inculpatul Sandu Marin a explicat că stația "Petrom" din Căușeni se află pe str. N, nici o stație nu primește tichete de la alte companii petroliere, primesc doar care sunt ale lor, la "Petrom" în 2013 nu primeau tichete eliberate de compania "Lukoil", el nu a văzut ce făcea E la calculator la el în birou, erau față în față.

După ce a fost eliberat din stare de arest nu a încercat să îl contacteze telefonic pe E, s-a priceput că el a organizat și pentru ce să îl mai telefoneze, M spunea că E este din sistema asta, dar nu spunea că e de la poliție.

Fiind audiat în ședința de judecată, referitor la învinuirea din primul rechizitoriu conex, inculpatul XXXXXXXXXX nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate, explicând că, în cursul anului 2012, în perioada când activa în calitate de Judecător pe Instrucție la Judecătoria Căușeni a fost contactat de un colaborator cunoscut al serviciului securitate internă a MAI care i-a transmis solicitarea șefului serviciului, și anume X, pe care atunci nu îl cunoștea personal, de a anula un proces-verbal cu privire la contravenție întocmit pentru conducerea automobilului în stare de ebrietate alcoolică în prezența unei persoane cu numele C, un prieten din copilărie al lui X, așa i-a transmis această persoană, persoana care i-a transmis solicitarea a dorit să își păstreze anonimatul pentru organele de urmărire penală, el l-a contactat a spus că nu dorește să vină ca martor deoarece se teme să nu aibă probleme cu această persoană.

El i-a răspuns persoanei în cauză că nu va face nici o excepție la examinarea dosarelor contravenționale, iar peste un timp, C a fost privat de el, de dreptul de a conduce autovehicule pe termen de 3 ani, de către C lui i-a fost înaintat recuz, însă recuzul a fost respins. La câteva zile de la pronunțarea hotărârii pe cazul dat a fost telefonat de persoana cunoscută de la acest serviciu, care i-a transmis că X își iese din fire și i-a recomandat să se păzească de provocări, deoarece X a mai organizat asemenea acțiuni în prezența persoanelor care erau incomode, peste aproximativ jumătate de an, M a devenit comisar al IP Căușeni, iar peste puțin timp el a fost telefonat de către ultimul care i-a propus să intre la el în birou pentru a califica relațiile, aceasta a fost spusă pe ton pașnic, nu a făcut nici o amenințare însă l-a invitat în birou. El a refuzat această propunere, a spus că nu intră în atribuțiile sale de a califica relațiile, nu poate concretiza când a fost, în decurs de 2-3 săptămâni atunci când a fost numit, dar a fost numit în 2013.

Curînd, în termen de o săptămînă a fost prevenit de persoane cunoscute din cadrul Comisariatului de Poliție Căușeni, că X acumulează informație despre el și apropiații săi, în opinia lor pentru organizarea unor provocări, din cuvintele lor, în special se ocupau colaboratorii operativi de acesta sub conducerea cumătrului lui X M, cu numele T. În primăvara anului 2013, la demersul procurorului, el a autorizat o supraveghere a domiciliilor citorva bănuți cu aplicarea mijloacelor speciale, persoanele erau bănuite de comiterea unei fîlhării, la expirarea termenului stabilit pentru această procedură, la el în birou, biroul său se află chiar la intrare, putea să intre oricine, lucru care îl deranja foarte des, au intrat cîțiva colaboratori operativi ai MAI din Chișinău, care au solicitat asigurări pînă la depunerea demersului de către procuror că el va prelungi termenul acestei acțiuni în prezența persoanelor vizate, el a refuzat orice discuție la această temă declarînd că va examina doar un demers respectiv al procurorului, peste aproximativ 30 minute după ce aceste persoane au părăsit biroul de serviciu al judecătorului, a fost telefonat de către X M însă nu a ridicat receptorul la telefonul mobil al său, peste câteva minute a răspuns la un apel repetat a lui M, care pe un ton categoric l-a întrebat de ce nu dorește să discute cu prietenii lui despre acțiunea care urma să o autorizeze, i-a spus că aceste întrebări sunt de competența procurorului și i-a recomandat să consulte CPP în acest sens, i-a mai spus că dumnealui în funcție de șef al poliției este doar administrator și nu are în competența sa așa atribuții procesuale, ca răspuns M l-a amenințat cu urmări neplăcute a spus "cauți neplăceri, iar cine caută găsește", el i-a recomandat să nu îl mai telefoneze.

Imediat a plecat la procuratura raională, unde a făcut o plîngere cu solicitarea examinării legalității acțiunilor șefului poliției, peste un timp când se afla în concediul ordinar, a fost telefonat de către cineva din colaboratorii Căușeni, care i-a comunicat că răspunsul la plîngerea lui a fost transmis în cancelarie fără înregistrare oficială deoarece așa a solicitat adjunctul procurorului B și răspunsul i-a fost pus pe masa de serviciu, din cîte a memorizat pînă în prezent nu a fost audiat pe fondul plîngerii.

Înainte de concediu a fost contactat în dese rînduri de 2 persoane, colaboratori ai Inspectoratului de poliție Căușeni, T și V, ambii consăteni și cumătri ai lui M, care îl întrebau cînd pleacă în concediu, asta era odată la două zile cînd venea cineva și îl întreba cînd pleacă în concediu, pînă în ziua cînd a plecat în concediu. Peste puțin timp, cînd a primit copia răspunsului la plîngerea sa, de către diferite persoane care iarăși nu au dorit să își divulge numele pentru a nu fi audiați, a fost prevenit că X M îi pregătește o răzbunare, aceste persoane recomandîndu-i să fie atent la provocări. De asemenea, i s-a comunicat că Iuri M este prieten și cumătru cu V, unul din autorii scenariilor de provocare a CNA. Fiind în concediu, a vizitat biroul de serviciu, pe masă era un plic în care se afla ordonanța de neîncepere a urmăririi penale în prezența lui X M la plîngerea sa, însă fiind ocupat cu transmiterea dosarelor atacate la Curtea de Apel, nu a avut timp să o studieze, plicul cu ordonanța a dispărut ca urmare a percheziției biroului său.

De la Marin Sandu, consultantul judecătoriei Căușeni, cunoștea că ultimul avea de asemenea conflicte cu X M, din cauza unei arvune care a încasat-o de la o persoană care lucra pentru familia M.

În vara anului 2013, a primit pentru examinare două dosare contravenționale în prezența lui M pe care le-a numit pentru examinare înregistrîndu-le în baza de date a judecătoriei, iar grefiera a expediat citații participanților la proces.

Peste aproximativ 2 săptămîni de cînd a primit în procedură dosarele lui M, a mai primit în procedură o contestație de la M cu același subiect, în mod analogic contestația a fost numită spre examinare, înregistrată și expediată citații. Cronologia evinimentelor în ce privește dosarele contravenționale în prezența lui M și contestațiile depuse de ultimul, a fost restabilită de către el, din registrele și materialele care i-au fost prezentate la urmărirea penală, contestația și dosarele contravenționale nu au fost conexe într-o singură procedură deoarece contestația a venit mai tîrziu iar el, din cauza duratei considerabile de timp de la înregistrarea dosarelor contravenționale pînă la venirea contestației și a numărului mare de dosare primite, nu a avut posibilitatea de a memoriza numele lui M, și la acel moment nu cunoștea dacă ultimul mai are careva dosare.

Dosarele contravenționale în prezența lui M au fost examinate la data preconizată, cu participarea reprezentantului agentului constatator și a contravenientului, de către grefiera fiind întocmit un proces verbal în acest sens, imediat după pronunțarea ultimei decizii, M a întrebat "ce rămîne cu hîrtia depusă la poliție", după detalizare s-a aflat că M a depus și o contestație cu același subiect care urma să fie examinată mai tîrziu, deoarece în contestație M solicita anularea unui proces verbal cu privire la contravenție care a fost deja anulat în ședința din această zi.

M a solicitat neexaminarea acestei contestații, întrebînd cum aceasta ar fi posibil, el i-a recomandat să scrie o cerere de retragere a contestației, iar M a scris-o personal motivînd prin aceea că au dispărut pretențiile expuse în contestație, din cîte își amintește, dar cererea cu retragerea contestației a fost depusă în mapa cu contestații de la el din birou, iar la data fixată a fost examinată, retragerea contestației fiind acceptată.

Cererea lui M de retragere a contestației, a fost scrisă pe numele judecătorului XXXXXXXXXX, și nu pe numele președintelui judecătoriei, și nu erau așa acte normative pentru a o înregistra, la ultima ședință, cînd a examinat acele două dosare contravenționale, primele care au venit în judecată și au fost puse pe rol. Cele două dosare contravenționale au fost examinate într-o sală, iar pe data de 13, contestația a fost examinată în biroul său de serviciu (.în continuare inculpatul expunînd explicațiile pe cel de-al doilea capăt de învinuire).

La data de 07.08.2013, după ora mesei, aproximativ la orele 13:00, el s-a învoit de la serviciu și se afla la baza ce aparține părinților lui Marin Sandu unde îi era reparat automobilul, aceasta se poate verifica cu ușurință după descifrările convorbirilor telefonice anexate la dosar, toate interceptările dacă se afla la judecată, toate telefoanele veneau de la antena denumită Centru, telefoanele care veneau la momentul aflării la baza părinților lui Marin veneau de la antena denumită "autobaza", autobaza se află în imediată vecinătate a bazei părinților lui Marin, iar pe acoperișul ei se află această antenă.

Imediat cum a ajuns acolo, aproximativ la orele 13:00, a fost telefonat de grefieră, care i-a comunicat că M a solicitat copiile hotărîrilor contravenționale în prezența sa iar ea, i-a explicat că fără ștampila umedă a Instanței pe care o aplică președintele Judecătoriei, hotărîrile nu au valoare juridică, iar ștampila președintelui o aplică doar după expirarea termenului de atac, cu toate acestea M a insistat să îi fie înmănată copiile hotărîrilor explicînd că va veni după ștampila la timpul convenit, el a așteptat pînă automobilul a fost reparat, aceasta a durat aproximativ 2 ore, în acest timp aproximativ la orele 15:00, a fost telefonat de către Marin Sandu, care i-a explicat că i se va permite să plece de la serviciu abia peste 30 minute și trebuie să organizeze masa în cinstea nașterii copilului său, de acea l-a rugat să îi facă careva cumpărături

pentru banchet.

El a plecat mai întâi la serviciu, a scos hotărârile în privința lui M și le-a transmis în Cămară grefierei pentru a fi înmânate lui M, apoi a fost în oraș pentru a face cumpărăturile și s-a întors la baza unde urma să aibă loc banchetul.

Nu a fost invitat și asigurată prezența sa de către colaboratorii CNA, la percheziția care a fost efectuată în biroul de serviciu, cu toate că la acel moment se afla la domiciliu în or. X, fapt confirmat și de procesul-verbal de urmărire vizuală, conform căruia și la 27.08.2013 și la 28.08.2013 se afla la domiciliu în Chișinău, conform procesului-verbal nominalizat, colaboratorii CNA cunoșteau, nu se știe de unde, datele personale ale soției sale, fișa personală a ei, el a văzut-o în dosar.

După percheziție așa și nu a mai fost găsit în birou răspunsul Procuraturii la cererea sa în privința lui X M, declarațiile primarului or. C G, prieten a lui M, pe care ultimul le-a dat pe un caz contravențional anterior, și presupune că cererea de retragere a contestației depuse de M ar putea fi sustrasă de către colaboratorii CNA în timpul percheziției, fiind așa numita studiere a dosarului contravențional necusut și fără a fi întocmite actele de procedură corespunzătoare în cadrul procesului.

Specifică faptul că aproximativ la sfârșitul lunii iunie 2013, la rugămintea lui Marin Sandu, i-a împrumutat ultimului automobilul său de model Mercedes N, deoarece Sandu își vându-se automobilul său și avea nevoie de transport în legătură cu complicațiile la nașterea copilului și necesitățile de deplasare legate de aceasta, la moment, când a transmis automobilul în rezervor nu era mai puțin de jumătate de nivelul de benzină, nu mai puțin de N litri, automobilul de acest model are rezervor de N litri, aceasta a fost constatată de el împreună cu Marin Sandu deoarece ultimul i-a propus când va întoarce automobilul chiar mai mult decât era în rezervor, ca mulțumire, la ce el a spus că îi ajunge ceea ce a utilizat.

Automobilul l-a împrumutat lui Marin Sandu deoarece ultimul l-a ajutat și el la momentele grele, când a avut nevoie și apoi era vorba de un copil care urma să se nască, pentru a nu rămâne fără un transport, Marin Sandu i-a propus să meargă la Chișinău cu automobilul lui I, care activa în calitate de adjunct al primarului or. C și locuia la C, făcând permanent naveta, câteva zile a plecat și venit de la serviciu împreună cu I, aproximativ 3-4 zile, apoi automobilul i-a fost restituit de către Sandu Marin însă cu rezervorul aproape de nivelul minim cu promisiunea că atunci când va primi concediale îi va restitui benzina utilizată. Într-o zi din luna august 2013, cum a declarat Marin Sandu la data de 07.08.2013, la picnic organizat de Sandu în cinstea nașterii fiului, ultimul i-a întins câteva tichete de benzină, spunând că este în contul celei pe care a utilizat-o în timpul când i-a folosit automobilul, a doua parte a zilei până seara aproape de orele 21:00 începând cu orele mesei, s-a aflat la această bază, cu o singură excepție, când a fost și a transmis hotărârile pentru M, el nu a memorizat sigur cât valorau aceste tichete însă consideră că nu mai mult decât volumul care era în rezervor la momentul când a transmis automobilul lui Sandu.

Tichetele le-a transmis lui S, un prieten al său din copilărie care a venit în calitate de șofer, deoarece el urma să servească alcool, anume S a pus tichetele în portofelul său, care se afla în automobil, tichetele primite le-a folosit în scopuri personale însă nu a memorizat în ce circumstanțe, singur când și în ce volum el nu poate spune, aici apare o dilemă și nu poate înțelege cum colaboratorii stației peco Lukoil, fiind audiați în calitate de martori, au putut stabili seria automobilului său N, fiecare din acești martori începând cu colaboratori, directorul acestei stații, vorbesc că el a alimentat automobilul de model Mercedes și ce este interesant seria N, e ușor de privit, înregistrările video la locul unde se află seria, nu se află nimic, automobilul l-a procurat fiind vopsit, automobile pot fi seria N, N, diferă de capacitatea motorului, automobilul arată la fel, îi pare rău că până acum nu a observat, ar fi cerut o expertiză să vadă când a fost vopsit automobilul.

Nu i-a fost propus de către Marin Sandu să emită vreo hotărâre în favoarea lui M, nu a organizat careva schemă de a estorca de la M careva bunuri, despre M a auzit doar în legătură cu examinarea dosarelor contravenționale în privința lui, nici el nici părinții săi sau membrii familiei nu dispun de automobil de orice altă tehnică care ar activa cu motorină, dacă i s-a încredințat că el a organizat această crimă, atunci de ce ar solicita de două ori mai multă motorină decât benzină, doar el hotărâ, este un non sens.

Pe toată perioada activității în calitate de judecător de Instrucție la Judecătoria Căușeni, locuia la părinții săi în satul B, iar în zilele de odihnă pleca la Chișinău, unde locuiește soția sa P, dacă se iveau vreo mașină de ocazie de a pleca la Chișinău, pentru el era foarte bine deoarece este greu să nu îți vezi soția, dacă se iveau vreo propunere să meargă cu o mașină de ocazie la Chișinău, el lăsa automobilul la cineva din prieteni, iar dacă nu era acasă pe teritoriul Întreprinderii ce îi aparținea lui O, iar a doua zi venea cu un transport de ocazie și lua automobilul. La data de 07.08.2013, a fost exact așa o situație, de aceea l-a rugat pe Marin Sandu să îl transporte cu mașina sa până la T, ultimul a acceptat, după ce a luat un automobil de la D, ambii au plecat separat, în special au luat automobilul pentru a-l duce și repara, demult erau probleme cu suspensia.

Consideră că organul de urmărire penală nu a întreprins măsuri pentru a verifica mișcarea tuturor tichetelor pentru combustibil indicate în dosar, deoarece ele ar fi putut rămâne la provocatori, în cadrul urmăririi penale a refuzat să dea declarații motivând prin aceea că este victima unei provocări, la acel moment deja îi era clară și schema provocării și banuia cine este comanditarul.

În afară de aceasta, așa și nu a primit claritate dacă ofițerii de urmărire penală au constat că M a intrat la Marin Sandu și apoi Marin Sandu i-a transmis lui, de ce nu a fost prins în flagrant, consideră că aceasta nu s-a făcut din motivul că provocarea a eșuat lamentabil, atunci nu mai înțelege de ce a trebuit să îl mai citeze recomandat pe M dacă era totul clarificat putea să se limiteze și la citație simplă.

Persoanele la care s-a referit mai sus, i-au dat o informație prin care l-au ajutat, el le-a promis că o să le păstreze anonimul, ei au careva rezerve că nu vor apărea urmări negative în rezultatul divulgării numelor, vor fi persecutați de M și persoane care până în prezent activează în poliție și sînt sub jurisdicția conducătorului.

Despre scenariu nu cunoșteau nici ei, scenariul i-a fost comunicat când mergea urmărirea penală dar i s-a spus că se adună date despre activitatea sa, se verifică averile părinților săi, se verifică averea sa și dacă are legături cu careva persoane dubioase din orașul C, cu T erau în relații strict de serviciu, îl consideră specialist slab, despre actualul șef al poliției A părerile sunt mai bune ca specialist stăruitor, lucra bine.

Faptul că X M este cumătru și prieten cu V, a aflat de la o persoană, în vara anului 2013 în CNA, cunoștea un singur om, nănașul unui prieten de-al său, a fost la o masă împreună, nici nu știe cum îl cheamă și de atunci nu l-a mai văzut.

Pîngerea împotriva lui X M a înregistrat-o imediat la data când l-a telefonat M, un exemplar cu confirmarea înregistrării i s-a dat, răspunsul avea număr, ordonanța de refuz a văzut-o, era la el pe masă, el a deschis plicul, dar nu a reușit să o studieze, s-a gândit că o să aibă timp, din ce dată era ordonanța nu a memorat, nu a depus nimic după s-a pornit dosarul penal și a avut alte probleme.

Hotărârile le-a făcut când l-a telefonat grefiera, el a venit, le-a redactat și le-a dat grefierei pentru a i le da, în acea zi au fost mai multe hotărâri chiar pe loc, hotărârea nu o înmânează el personal, dar o înmânează grefiera.

În cadrul ședinței de judecată au fost administrate probele propuse de partea acuzării inițial și ulterior (inclusiv admise în scopul combaterii versiunii apărării de provocare), pe acest capăt de acuzare, și anume:

- declarațiile martorului M, care fiind audiat la data de 06 martie 2014 în ședința de judecată, a explicat că, nu este încadrat în câmpul muncii, pe inculpați îi recunoaște, nu se află în careva relații cu ei, susține declarațiile date la UP.

În anul 2013 activa în calitate de taximetrist, mergea pe str. Ș și o persoană necunoscută i-a dat din mină, a transportat-o la Botanica la o zi de naștere, așa a înțeles din spusele lui, și i-a cerut numărul de telefon, ca să îl telefoneze în caz că va mai avea nevoie. L-a telefonat peste 2-3 zile, i-a spus ca are nevoie să-l ducă în C că trebuie să se întâlnească cu niște persoane să discute. S-au întâlnit cu Sandu Marin și l-a dus la o casă, apoi s-au întors în oraș, peste o jumătate de oră, el a coborât și a continuat să lucreze mai departe, de atunci îl cunoaște pe Sandu. Pe inculpatul XXXXXXXXXX îl cunoaște de la judecată.

Peste vreo 2-3 săptămâni, a avut o persoană care urma să plece la C, persoana dată i-a luat numărul de telefon și urma să îl sune când trebuia să-l ducă înapoi în oraș, iar el a încercat să parcheze mașina în fața unui magazin, când o parca era pietriș și a zgâriat un automobil.

A coborât din mașină să vadă ce s-a întâmplat, a scris numărul telefonului mobil și l-a lăsat pe parbrizul mașinii pe care a tamponat-o, deoarece proprietarul nu era la fața locului iar el a plecat să ia pasagerul să-l ducă înapoi în oraș.

A doua zi a fost telefonat de un agent constatat și i-a spus să se prezinte în C referitor la accident și părăsirea locului accidentului, a venit în C și agentul constatat i-a spus că i-a fost întocmit proces verbal în baza art. 242 și 243, el i-a spus că nu a părăsit locul accidentului, deoarece a lăsat numărul de telefon pentru a fi contactat de proprietarul automobilului tamponat.

Cînd l-a dus pentru prima dată pe Sandu, a înțeles că lucrează în instanță și l-a telefonat să-i explice ce s-a întâmplat și dacă poate să îl ajute. Sandu i-a spus ca se poate de hotărât și că îl va suna să-i explice cînd să se prezinte și cînd nu, au discutat vis-a-vis de procesele-verbale întocmite și el i-a spus ca vor hotărâ și vor trebui niște bani, taloane de benzină și Nlei, nu ține minte sigur.

A revenit în Chișinău și a înțeles că legea nu prevede aceste lucruri și avînd un număr de telefon scris în carnet acasă, a apelat o persoană care lucrează la CNA, i-a explicat situația dată și el a spus să se prezinte la sala de audiență, în cadrul CNA a fost întâlnit de o alta persoană, care l-a dus la un ofițer, unde a explicat situația dată și a depus o pîngere, unde a indicat că o persoană de la Judecătoria Căușeni a solicitat o sumă de bani și taloane de benzină pentru a-l ajuta.

A venit în Căușeni să-i transmită banii lui Sandu Marin, toate convorbirile telefonice le-a înregistrat pe un XXXXXXXXXX, i-a transmis banii solicitați de inculpatul Sandu. L-a întrebat cum va fi totul, și el i-a spus să stea acasă că toate întrebările se vor hotărî, odată s-a prezentat la judecată, nu ține minte data ședinței, apoi s-a anunțat o întrerupere și peste câteva zile primește o hotărîre, l-a telefonat pe Sandu și l-a întrebat despre hotărîre, el i-a spus să stea acasă să nu mai vină în C că mai departe se clarifică ei.

Colaboratorul de poliție i-a întocmit proces-verbal, i-a fost aplicată amendă, dar nu ține minte ce amendă, nu a achitat amenda, cu procesul verbal nu era de acord. El singur s-a adresat la CNA, deoarece nu este legal, avea un telefon pe care scria toate convorbirile între el și Sandu, el nu credea în aceste lucruri, nu este prevăzut de lege, el singur a înregistrat convorbirile, de la Sandu Marin a primit și câteva mesaje, în rest vorbeau la telefon, în primul mesaj primit era indicat prețul, cite taloane și cit îl va costa, prin mesaj era indicat cit trebuie sa-i transmită.

Nimeni nu l-a amenințat să meargă pînă la urmă sau altfel va avea probleme, el singur a făcut înregistrările, singur s-a adresat, nimeni nu i-a propus bani ca să depună plîngerea.

În anul 2013, a avut un caz la CNA cu o persoană care trebuia să-i întorcă o datorie și i-a dat bani falși, s-a dus fără avocat, este un alt caz.

Banii și tichetele i-au fost date de o persoană de la CNA, lui Sandu i-a transmis banii în biroul lui aflat în Judecătoria, după ce i-a transmis banii și tichetele, el a ieșit din biroul său, și s-a dus în altă sală de judecată la o persoană unde se hotărăște, apoi el a ieșit afară să fumeze și a văzut cum Sandu și Coval au ieșit afară și s-au urcat într-un automobil de marca M, dar s-au întors singuri.

Cînd a transmis tichetele, nu ține minte să fi fost o ședință, nu a fost în ședință în acea zi, dar a fost la o ședință de judecată, după ce i-a transmis banii, peste 2-3 zile a avut loc ședința, în ședință nu a fost întrebat nimic, XXXXXXXXXX s-a uitat în procesul-verbal și îi spunea unei domnișoare, probabil grefieri, să scoată hotărîrile, judecata a durat 5 minute, a fost totul repede, nu ține minte sigur dar în aceeași zi a primit o foaie, nu a scris nici o cerere sa i se elibereze hotărîrea.

La CNA pe cazul dat, a fost de cîteva ori, angajații CNA nu i-au dat nici un dictofon pentru înregistrări, tichetele de motorină și benzină erau de la benzinăria Lucoil. Nu are domiciliu în Chișinău, dar a locuit ultimii 5 ani în Chișinău, a locuit în sect. Ciocana, nu ține minte dacă a fost întrebat la UP unde locuiește, probabil le-a spus ca are viză în r-nul S. P., dar unde locuiește nu ține minte dacă a spus, de vreo 2-3 ani nu locuiește în sect. C din motive personale, a activat în calitate de taximetrist la B, la mijlocul verii anului 2013 s-a eliberat, la jumătatea lunii iulie, cînd locuia la C lucra la F.

Nu ține minte cit a activat la B, nu-și aduce aminte data accidentului rutier, era cu o mașină de marca D la serviciul N, nu cunoaște ce are nr. N cu B.

Cînd o sa-și aducă aminte va spune dacă a suportat deteriorări automobilului său, nu știe ce deteriorări a suportat automobilul cu care s-a tamponat, concretizează că automobilul staționa și l-a zgîriat, era o mașină de model V, pe posesorul celuiui automobil nu-l cunoaște și nu l-a văzut.

Automobilul condus de el în calitate de taximetrist nu era al lui, i-a fost transmis de proprietarul pe nume V, familia nu o cunoaște, nu cunoștea că proprietarul automobilului pe care l-a zgîriat locuiește la C.

A fost la C în calitate de taximetrist de vreo 10 ori, cu clienți din Chișinău, veneau din I și îi ducea la Ș.

În afară de dosarul de la C, în ședință nu a mai participat.

Persoana pe care a dus-o de la Ș pînă la C se numea E, el s-a oprit la str. A intersecție cu Ș, la stația de troleibuz, prima dată a mers cu E la Căușeni în anul 2013, afară era cald, pînă a merge la Căușeni cu E, pe ultimul nu-l cunoștea, acesta l-a oprit întîmplător pe stradă, în drum de la Chișinău pînă la Căușeni nu a discutat cu E, el a coborît și a servit cafea de cîteva ori.

Prima dată pe E l-a dus la Botanica, el s-a prezentat ca fiind E, nu cunoaște pentru ce s-a dus E la Căușeni, ultimul s-a întîlnit cu Sandu la Căușeni, au avut o discuție dar nu cunoaște ce au discutat, după care a revenit cu E la Chișinău, nu este prieten cu E, nu au relații amicale, după ce au revenit la Chișinău, au mai mers cu E de vreo 2 ori la Căușeni, nu au discutat, el doar conducea mașina, E nu i-a oferit nici un serviciu, nu l-a ajutat cu nimic, nu cunoaște pentru ce s-a deplasat E la Căușeni de mai multe ori.

Cînd s-a întîlnit E cu Sandu, a înțeles că Sandu lucrează la judecată, și l-a sunat pe E o singură dată, i-a spus că a avut un accident, că a înțeles că Sandu lucrează la Judecătoria.

Nu știe în baza cărei legi se aplică sancțiuni în cazul cu accidentul, el are studii medii, a absolvit electricitate după 8 clase, a făcut studii de electric o perioadă de 5 săptămîni.

Acum deține un telefon model Nokia, iar în luna iulie – august 2013, a deținut tot un telefon de model Nokia – acel telefon îl deținea de vreo jumătate de an, el l-a procurat de la C, acel telefon a cazut în apă și apoi a procurat alt telefon, are mai multe telefoane deoarece face înregistrări, nu des face înregistrări.

Au fost întocmite 2 procese verbale, nu cunoaște cum se numeste articolul în baza căruia s-a întocmit proces-verbal, nu a cunoscut niciodată cum se numește, a fost întocmit proces verbal contravențional, nu a semnat procesele verbale deoarece nu era de acord, nu ține minte dacă i-au fost prezentate procesele-verbale.

Nu a mers la CP C, cunoaște că se află în partea dreaptă la intrarea în C, concretizează că CP C se află lingă instanța de judecată, a fost pînă la aceasta la CP C si a depus niște cereri din nume personal, concretizează că după accident a fost și a depus cereri.

A văzut persoana care a întocmit procesele verbale, era îmbrăcat în haina de poliție dacă l-ar vedea l-ar recunoaște, la CP C nu i-a fost înminat procesul-verbal, le-a văzut pentru prima dată în ședința de judecată.

Accidentul a avut loc la mijlocul verii, la poliție a depus plîngere în legătură cu accidentul, alte adresări la poliție a avut în C, și în alte raioane a depus plîngeri: la comisaratele din S.

Plîngerile adresate au fost depuse de primul avocat din judecată, nu știe cum se numește, acest avocat din Centru or. Chișinău s-a oferit să-i apere interesele în procesele contravenționale, nu ține minte pe ce dosar l-a apărut, nu a avut multe dosare cu judecata, concretizează ca nu a avut alte dosare în judecată.

Nu poate raspunde, de ce a căutat alte persoane care ar putea soluționa problema dacă avea avocat, s-a adresat la Sandu, a apelat prima dată la E, nu înțelege în ce mod a căutat o persoană să hotărască problema, nu E i-a spus sa se adreseze la Sandu, E nu i-a pregătît nici o cerere, E nu l-a rugat să-i transmită nimic verbal sau ceva bunuri lui Sandu Marin.

Sandu și E vorbeau și el nu a auzit nimic, dar a înțeles că lucrează în judecată, după accident a înțeles că Sandu lucrează în judecată.

Nu s-a adresat ca Sandu să îl ajute, nu a înțeles de la E că Sandu îl poate ajuta, a apelat la E și l-a întrebat dacă Sandu lucreaza la judecată, cînd a fost prima discuție s-au oprit într-un bar și a aflat că Sandu lucreaza la judecată, la bar și el a stat cîteva secunde dar apoi au ramas doar ei doi.

A dorit ca Sandu să hotărască procesul, deoarece nu era de acord cu procesul, dorea să hotărască procesul, dar modul nu-l cunoaște, nu știa că Sandu nu se poate implica în mod legal pe cauze contravenționale.

Nu este vinovat deoarece nu a părăsit locul accidentului.

Cînd a mers la Căușeni să se întîlnească cu Sandu era singur, dar a luat cîteva pasageri de la ieșirea din Chișinău, după această întîlnire a mai avut vreo 5 întîlniri cu Sandu, necesitatea la a doua întîlnire a fost să-i hotărască procesul contravențional, a fost la dînsul în birou, a 3-a oară a fost în Căușeni deoarece i-a spus să vină să participe la ședință, a înțeles că Sandu nu procedează corect la a 2-a discuție, concretizează de la prima discuție a înțeles, cînd i-a spus Sandu a rămas șocat, deoarece cunoaște că legea nu prevede, nu era asigurată că instanța poate hotărî, a depus plîngere deoarece a înțeles că nu acționează corect, a făcut înregistrări și a scris plîngerea, nu poate spune de ce nu a depus plîngere la poliție imediat, discuția cu Sandu a fost prima înregistrată, chiar și la el în birou a înregistrat discuția.

Prima dată aude că E lucrează la MAI, l-a luat pe E la distanță de 20 m. de la MAI.

Pînă la discuția înregistrată cu Sandu, a mai efectuat înregistrări, în cazul cu banii falși, cazul cu banii falși a fost examinat de CNA, nu are dreptul și nu dorește să spună cine a examinat cazul cu banii falși, dar alte relații cu persoana dată nu are, nu poate spune dacă a fost audiat la CNA vizavi de cazul cu banii falși deoarece nu are dreptul să spună, nu își aduce aminte dacă cazul cu banii falși s-a examinat în interesul său.

În anii 2013-2014 a păstrat în agendă numărul de telefon, dar în telefon nu păstra numere de telefon a colaboratorilor MAI sau CNA, numărul de telefon era scris la camera de audiență, și de la cazul cu banii falși păstra numărul și a apelat, cazul cu banii falși era înscris la același telefon, cînd a făcut prima înregistrare cu Sandu, probleme tehnice aparatul nu avea, nimeni nu l-a învățat cum să facă înregistrarea nici pe cazul cu banii falși nici pe cazul cu Sandu.

Careva colaboratori de poliție sau CNA nu au mers cu el la Căușeni, nu a comunicat celor prezenți în automobil despre faptul ca va efectua înregistrare.

La prima înregistrare au participat doar 2 persoane: el și Sandu, prima discuție înregistrată a durat vreo 40 secunde – 2 minute, nu ține minte la ce dată a avut loc a doua înregistrare, prima discuție înregistrată a avut loc cînd era pe drum la volan, se deplasa spre Chișinău de la nord, l-a telefonat și el a deschis telefonul, a făcut cum a știut el ca să aibă dovada, toate discuțiile erau înregistrate.

A efectuat înregistrările telefonice la doar ceea ce a discutat cu el la telefon, în momentul în care erau în localități diferite, la distanță, alte înregistrări nu a efectuat,

căsuța cu Sandu a fost înregistrată tot la telefon acumu-se amon în orou.

Înregistrarea reprezintă convorbiri telefonice, în birou la Sandu Marin nu vorbeau la telefon.

Fiind continuată audierea martorului M la data de 11 aprilie 2014, acesta a explicat că în anul 2011 a lucrat într-un bar din sect. C , a lucrat la SA F , dar a lucrat și la localul „A „.

A avut dosare în sect. C și r-nul S și chiar în sect. Botanica, nu ține minte la ce dată a avut dosare în instanță, a executat o pedeapsă penală în baza unei sentințe.

Telefonul cu care a înregistrat este de model N 5 , probabil a efectuat înregistrări cu acest telefon, îi este cunoscută denumirea, înregistrările au fost efectuate în mai multe zile.

Nu a efectuat înregistrări de la alte mijloace tehnice, nici de la alte dispozitive, doar cu telefonul înregistra.

Transferul informației de pe telefon pe alt suport, a avut loc într-un internet-cafe, nu ține minte când a fost la internet-cafe, era amiaza dacă nu greșește, referitor la cazul dat a fost la internet-cafe o singură dată, toate înregistrările care erau în telefon au fost transferate pe disc, erau mai multe discuri, transcrierea informației de pe telefon a avut loc în internet-cafe, care se află într-o încălț, nu ține minte sigur pe ce stradă și în ce sector, se afla mai sus de Centru.

Internet-cafe se află la primul etaj, construcția era din 2 etaje, avea ușa albă la intrare, sunt 3 încăperi, la acest internet cafe a fost de mai multe ori, în interese personale, nu are pagină de socializare și nu cunoaște ce înseamnă pagină de socializare.

În încăperea care era mai mare, erau aproximativ 4-5 mese cu calculatoare, a intrat în internet-cafe și s-a așezat la o masă din dreapta la mijloc, a pus cablul telefonului și l-a conectat la internet, a pus informația pe discuri procurate de la orice butic, le-a procurat de la piața centrală de la un butic, nu ține minte câte discuri a procurat, buticul se afla în mijlocul pieții centrale, a intrat prin str. T , mergând pe drumul mai mare al pieții.

Și în afară de acest caz, a transcris informație din telefon pe XXXXXXXXXXX, a transcris filme din telefon pe XXXXXXXXXXX, nu de pe același telefon, de pe telefonul model Samsung dar nu ține minte ce model, nu ține minte pe ce model de XXXXXXXXXXX a transcris informația din telefon, cunoaște modelele de XXXXXXXXXXX dar nu toate, nu își aduce aminte modelele.

XXXXXXXXXX-urile procurate erau ambalate în peliculă, erau diferite: de culoare albă, albastră, neagră, nu ține minte dacă mai conținea ambalajul un alt material.

A efectuat transferul înregistrărilor prin internet, nu cunoaște în ce format au fost înregistrate, nu înțelege ce înseamnă „format,, nu cunoaște ce memorie aveau XXXXXXXXXXX-urile, el a vrut așa, ca să nu transfere toate înregistrările pe un singur CD.

Nu au fost înregistrate și alte informații pe CD.

După ce a ieșit din internet cafe, a depus plîngerea la CNA, cu primul disc înregistrat a scris plîngerea la CNA, după ce a pus înregistrarea pe XXXXXXXXXXX, a pus XXXXXXXXXXX-ul în ambalaj și l-a pus în sacoșă, era ambalat în peliculă, el personal careva inscripții pe XXXXXXXXXXX nu a făcut, nici pe peliculă nu a efectuat inscripții, când s-a dus la CNA nu ține minte câte XXXXXXXXXXX a dus, la CNA a dus XXXXXXXXXXX doar o dată.

Nu a introdus din calculator careva date suplimentare pe XXXXXXXXXXX, nu au fost modificate condițiile de transfer a informației din telefon pe XXXXXXXXXXX, pe unele erau 2, 3, 4 fișiere, nu ține minte sigur, deoarece nu le-a numărat.

Au fost înregistrate convorbiri telefonice și când era aproape de Sandu Marin, când era la jumătate de metru de Sandu, nu discuta la telefon.

Nu cunoaște și nu a discutat despre un contract de vânzare-cumpărare cu Sandu Marin, nu a transmis careva acte referitor la un contract de vânzare-cumpărare, doar i-a arătat procesele-verbale, nu cunoaște dacă între E și Sandu au fost discuții vis-a-vis de vânzarea-cumpărarea unui imobil, aude prima oară, nu a discutat cu Sandu Marin despre un teren de pământ, el a aflat că Sandu lucrează în instanța de judecată de la E.

Nu a aflat de la nimeni care este sancțiunea în baza procesului-verbal întocmit și nu i-a spus Sandu că pentru faptă riscă 7 puncte de penalizare și N lei amendă, nu ține minte câte puncte de penalizare avea.

El nu i-a spus lui Sandu Marin că contestațiile la procesul-verbal au fost scrise de E, E nu i-a scris nimic legat de procesul-verbal, nu i-a dat nimic în scris, nu s-a discutat despre careva numere cadastrale.

E nu i-a spus să-l sune el pe Sandu Marin.

Locul unde se afla avocatul care i-a acordat asistența juridică, se afla mai la vale de piața centrală.

Nu ține minte care a fost necesitatea să-l sune pe Sandu, poate pentru a-l ajuta cu procesul-verbal, nu ține minte necesitatea telefonării a 3-a oară a lui Sandu Marin, a primit o scrisoare și l-a sunat și el i-a spus să nu vină, nu ține minte când l-a sunat a 4-a oară, nu poate să țină minte de câte ori l-a telefonat, a fost ședința și i-a spus să aștepte că-i va da hotărîrea, nu ține minte care a fost necesitatea să-l telefoneze pe Sandu după finalizarea cazului contravențional.

La CNA a fost audiat la primul etaj, a intrat într-o odaie și a depus plîngerea, plîngerea la CNA a scris-o pe loc, toate discuțiile și întocmirea plîngerii a avut loc la primul etaj, acolo a venit anchetatorul presupune, nu ține minte dacă de când a intrat în birou a părăsit cineva biroul și dacă atunci când a depus plîngerea a urcat și la et. 2.

Fiind audiat la CNA a fost doar la et. 1, cunoaște că a fost la un singur etaj, cunoaște că a mai intrat și în alt cabinet, presupune că doar la un etaj.

Nu ține minte dacă s-a înregistrat în registru când a fost la CNA, cunoaște că a fost chemat pe familie.

De la B nu a primit salariu, era încheiat contract dar nu a primit nici un salariu, la B a lucrat după Anul Nou în 2013, nu ține minte când s-a angajat la lucru, l-au eliberat, pînă în luna august - septembrie a lucrat.

În or. C nu i-a fost ridicat permisul de conducere.

Pe I nu îl cunoaște, numele M nu îl cunoaște.

- declarațiile suplimentare ale martorului M date după parvenirea celei de a doua cauză penală conexasă la prima, dar care se referă la prima învinuire, care fiind audiat la data de 04 septembrie 2014 în ședința de judecată, a explicat că, o singură dată a fost la C ca să participe la ședință, prin citație nu a fost chemat niciodată pentru a participa în ședință, cunoaște ce este citația, știe că odată s-a prezentat și a doua oară a fost telefonat de Sandu Marin, care i-a spus să nu vină că judecata se face fără el.

El a dat declarații în instanță, în fața judecătorului Coval, crede că grefiera a scris declarațiile date de el, judecătorul nu l-a întrebat nimic atunci, l-a întrebat doar familia, în ședință mai erau niște persoane: avocatul a cărui nume nu-l ține minte și încă 3 persoane.

Fiindu-i prezentată martorului f.d. 80 Vol. I din cadrul procesului-verbal, a indicat că semnătura de pe declarații îi aparține, nu cunoaște persoana și familia G .

Nu-l interesează procesele-verbale contravenționale, el le-a văzut deoarece i-au fost expediate prin poștă, în C a văzut prima dată procesele-verbale contravenționale, pe drum era, erau aceleași procese verbale expediate prin poștă.

A fost înștiințat cu câteva zile în urmă despre ședința de astăzi, era o persoană de la Centru, nu cunoaște cum se numește, i-a spus că are judecată astăzi.

Nu tot timpul folosește cuvîntul „extorcat,, acest cuvînt are sens de bine, în exprimare nu folosește cuvîntul „a extorca,, și nu-i cunoaște sensul.

A avut o discuție față în față cu judecătorul Coval, discuția a avut loc în birou, erau doar ei doi, discuția cu judecătorul Coval tot a înregistrat-o, discuția cu Coval nu a înregistrat-o, el îi încurcă, cu judecătorul doar în sala de judecată a discutat.

Nu ține minte dacă în ședința din C a participat același avocat care l-a reprezentat și la Curtea de Apel.

A vrut să parcheze mașina sa D , cu partea dreaptă a atins cealaltă mașină, când dorea să parcheze, cealaltă mașină a fost lovită în partea stîngă, el se deplasa înainte, a frînat și era pietriș, automobilul cu care a produs accidentul este la baza de taxi, el a transmis mașina proprietarului, nu ține minte când a întors mașina, pe la mijlocul verii spre toamna anului 2013, a întors mașina la baza care se află în marginea orașului, la P .

Are un dosar penal intentat în sect. R , anume cu o persoană a încheiat un contract de cumpărare a mașinii, mașina costă o anumită sumă, el a achitat o parte din bani și au apărut niște probleme.

El s-a adresat la Centru, a arătat dosarul să verifice dacă e corect sau nu, nu cunoaște ce familie avea persoana, nu cunoaște dacă după ce s-a adresat la CNA problemele au dispărut, nu cunoaște la ce etapă se află dosarul la Procuratura sect. Rîșcani.

A apelat la programa care îl interesa pentru a transmite înregistrarea din telefon pe XXXXXXXXXXX, nu ține minte dacă și în acest caz a folosit programa.

Cunoaște doar două persoane din Căușeni, o persoană pe nume „C „, care lucrează în construcții, în oraș a lucrat cu el, cunoaște și un antrenor din B care lucrează la Căușeni la un stadion pentru copii, el îi antrenează pe copiii de 14 ani cu fotbalul, nu ține minte cum se numește.

- declarațiile suplimentare ale martorului acușării M date la cererea avocatului B, în urma prezentării cererii de audiere suplimentară scrisă de martorul M , care fiind audiat la data de 30 noiembrie 2016 a indicat că, este de acord să dea declarații suplimentare și să spună adevărul.

Fiind prezentată martorului cererea prezentată în ședință de avocatul B din numele martorului M, martorul a indicat că cererea este scrisă de el, semnată de el și data indicată este corectă.

În afară de dosarul în care este audiat acum în calitate de martor, a participat anterior cu colaboratorii CNA la măsuri speciale de investigație, o cerere de chemare în judecată la Cahul privind incasarea datoriei a depus.

Nu poate să își amintească la ce dată s-a deschis dosarul, după cum își amintește, în 2013-2014 a fost telefonat de o persoană de la CNA căreia îi spune C, da este vorba de dosarul acesta, atunci el activa taximetrist în serviciul N, s-a apropiat în fața CNA-ului, s-a înfîlînit cu dumnealui, acesta i-a spus că trebuie să se ducă la C, a doua zi a fost telefonat iarăși de domnul C, s-a înfîlînit cu dînsul în fața CNA, au vorbit cîteva cuvinte, anume să meargă pe str. N, într-o ogradă sau organizație, unde la fața locului erau domnul G de la MAI, domnul G de la CNA, și atunci el a plecat cu domnul G de la MAI, s-a urcat în mașină cu el împreună cu G, domnul G era cu mașina de la serviciu, dar el era cu mașina D de culoare albă împreună cu domnul G de la MAI.

Au ajuns în Căușeni la un local, după cum a înțeles el e în vânzare deja, la fața locului erau în trei: domnul G de la MAI și domnul Sandu, ei au discutat în privința întreprinderii că e de vânzare, domnul G de la MAI și domnul Sandu au discutat, era și el la fața locului, s-a discutat după ce ei au venit la un local, unde erau niște mese afară, atunci au băut cîte un ceai, s-a discutat ceva cu Rusia, să trimită prin e-mail ceva, nu a înțeles tot, dar în baza la aceasta apoi s-au întors înapoi spre Chișinău cu domnul G de la MAI, iar domnul G îi aștepta la intrare în Chișinău pe partea stîngă.

Au venit la Chișinău fiind seara, a doua zi a fost iarăși telefonat de C și s-a înfîlînit cu dumnealui la sala de audiență, s-a ridicat sus la al 3-lea etaj, a intrat în sala unde stau mai mulți subalterni ai lui C, dintre care atunci a mai văzut o persoană, a uitat numele de familie dar care tot activa, era nou venit la serviciu.

S-a discutat așa: că trebuie să plece la Căușeni, să facă un accident, atunci ei au plecat, era M, domnul G de la CNA și persoana asta căreia îi spune D, dumnealui s-a dus înainte cu mașina Vaz, a fost parcată la centrul comercial în față, domnul Ci-a spus să meargă cu mașina sa, cu care activa ca taximetrist în serviciul N, să se apropie cu mașina, după aceasta i-a spus să coboare jos să aștepte cîteva minute, iar apoi să ia un pix și foaie, să scrie numărul și să-l pună pe geamul din față la mașina pe care a lovit-o.

Apoi s-a întors și a venit la Chișinău, restul persoanelor au rămas la Căușeni, nu știe ce au făcut, peste cîteva zile a fost telefonat de un agent constatat din Căușeni, l-a telefonat s-a discutat de ce a părăsit locul accidentului, i-a spus că se grăbea și a pus foia, s-a discutat în fehl că el a venit cu o persoană la Căușeni, a fost discuția între el către C, dacă o să-l sune un agent să-i spună că a fost la Căușeni, a venit cu o persoană, că persoana a venit cu el a fost instruit de C, ca să spună că persoana dată a venit cu el de la Chișinău în privința la magazin.

După aceea i s-a făcut proces verbal, pe care l-a primit prin poștă și l-a dat lui C și l-au contestat la Căușeni, i s-a pus amenda de N lei și 6 puncte.

A făcut documentele în numele său ca să le depună la Căușeni, și a fost la Căușeni la Cancelarie, a scris contestația, a făcut documentele pe agentul constator și pe el, i s-au dat scrise la calculator documentele, el numai a semnat.

A fost la Căușeni și le-a depus, pînă la judecată, prin domnul G de la MAI, i s-a spus să iasă la Sandu Marin, să nu îl trădeze pe dînsul, l-a luat la fața locului ca să poată să iasă la Sandu Marin, atunci cînd a venit el în Căușeni la Sandu Marin, era cu dictofonul de la CNA.

Atunci cînd a venit la Căușeni, era el, G și subalternul domnului G, atunci s-a înfîlînit cu Marin, au discutat în baza la asta, că a produs accident.

Tot atunci a fost instruit de C să vorbească cu Sandu Marin cu ce ar putea să-l ajute, atunci s-au discutat puține cuvinte, a primit un mesaj de la dumnealui pe numărul său de telefon, niște tichete și bani din cîte își amintește N lei, după asta a fost telefonat iar de C, i-a dat telefonul și a plecat iar la CNA la domnul C care e pe urmăriri penale, după asta a așteptat cînd să vină ședința de judecată.

După aceea, a primit data și ora cînd va avea loc ședința de judecată la Căușeni pe baza accidentului, atunci cînd a venit erau el, domnul G și tot persoana asta subaltern de la CNA, au ajuns la Căușeni pînă la masă, cînd au venit la Căușeni și s-a aflat în ședință, i s-a pus cameră la piept, dictofon, două persoane care se aflau în altă mașină care înregistrează tot ce vorbea el și tot de C a fost instruit, și de G de la CNA, să-i spună lui Sandu Marin că îi trebuie hotărîrea în ziua aceea, să nu mai vină în altă zi.

După judecată, ei au venit pe șosea, după ce s-a terminat ședința de judecată au venit în marginea Căușeniului, unde l-au înfîlînit tot personale date de la CNA, ei au ieșit din Căușeni s-au ridicat sus într-o pădurice și au stat undeva o oră, cînd se aflau în pădurice și discutau în cerc, persoana de la CNA a spus cuvintele: "pentru 10 000 euro noi stăm în zasă", după asta s-au întors în Căușeni și au venit și au luat hotărîrea, s-au înfîlînit cu Sandu Marin în fața Judecătorei Căușeni și i s-a dat hotărîrea, în aceeași zi a venit la Chișinău, a arătat hotărîrea lui G.

A mai primit o scrisoare de la Curtea de Apel Bender, după cum a văzut în foaie, ca să plătească N lei și N puncte de penalizare, după asta a ajuns la executor la Strășeni, a primit o scrisoare de la executor prin poștă acasă, a venit la Chișinău și a arătat-o lui C, dumnealui i-a dat N lei să achite Namenda și N lei să achite la bancă, el a achitat suma dată.

Înregistrări a convorbirilor cu Sandu nu a efectuat, înregistrări a fost cu dictofonul care s-au înscris, se apropia și vorbea, dictofonul a fost transmis tot la CNA, la C, înregistra el personal, nu a înscris de pe dictofon pe XXXXXXXXXXX, la CNA intra și prin audiență și prin ușa „de la deal”, și în ospătarie a fost și a mîncat la primul etaj.

Cu C și B au colaborat doar pe cazul acesta, pe altă cauză a colaborat cu I, cu persoana indicată s-a produs un accident pe viaduct, care a fost organizat de I.

Ce ține de procese în Instanță, a colaborat cu persoana de la CNA I, a fost telefonat de dînsul în 2014 la începutul verii, s-a înfîlînit cu dînsul și mai era o persoană de la CNA, nu știe cum îi spune dar îl cunoaște la față, s-a discutat în mașină la Sculeni, s-au discutat puține cuvinte, dumnealui i-a spus că îi trebuie fișa și buletimul, a doua zi a fost telefonat de I și i s-a dat o foaie albă de către prietenul lui, care lucrează la N într-un autoservice, la ultimul semafor de la N, îi spune V care e din Cahul, satul nu și-l amintește, pe foaia asta care a primit-o de la I era scris că a fost și i-a împrumutat lui V N euro, dar într-adevăr el acești bani nu i-a dat, dar au făcut special pentru a fi dat în Judecată.

Pe cazul cu Sandu, nu s-au propus bani, dar pe alte cazuri i se propuneau bani de colaboratorii CNA, i s-au propus N euro, Neuro.

Ultima dată s-au văzut cu C 6 zile în urmă, din ziua de azi, din păcate menține relațiile, cînd s-a dus prima dată cu dînsul la Căușeni, cînd s-a discutat cazul lui Marin, din discuții cu dînsul a înțeles că persoana pe nume G lucrează la MAI, nu cunoaște subdiviziunea.

În cazul accidentului, C nu i-a indicat care mașină să fie tamponată, dar după cazul cu Căușeniul, cunoaște real din cauza cui s-a întîmplat accidentul, schița și combinația a făcut-o domnul C.

Audierea suplimentară a martorului M, a continuat la data de 19 decembrie 2016, acesta indicînd că copii de pe înregistrările făcute cu Marin Sandu nu a păstrat.

În ziua ședinței de judecată de la domnul Coval, a transmis tichete de benzină, motorină și N lei lui Marin Sandu, nu a auzit ca persoana pe nume „G”, de la MAI să aibă intenții să transmită tichete lui Marin Sandu, în telefonul său mobil nu este salvat numărul de telefon mobil al lui Marin Sandu, cu Marin Sandu în procesul dat de judecată o singură dată a vorbit personal, l-a găsit pe Marin Sandu la C, la C au vorbit, atunci i-a spus lui Marin Sandu că declarațiile date anterior nu corespund adevărului.

S-a străduit și l-a găsit, i-a trebuit și l-a găsit, s-a dus direct acolo unde a discutat cu dînsul, unde a fost mașina sa de culoare albastră.

A urcat în mașină, a deconectat telefonul deoarece telefonul său se ascultă, a plecat la C și s-au înfîlînit la "ștraf ploșcească", a știut că domnul Sandu este acolo, știa numărul de mașină, a umblat prin C și a căutat și l-a găsit, nu a contactat cu o altă persoană. Lui C înregistrări telefonice i-a prezentat, în afară de dosarul Sandu și Coval.

În afară de CNA, alte plângeri și denunțuri că cineva abuzează de funcția lui și estorcă mită nu a depus.

Cînd au plecat împreună de la CNA cu C și G, s-au dus la str. N, acolo era o persoană de la MAI căreia îi spune E, cînd veneau de la C, G a plecat cu Škoda înainte.

Mult s-a discutat despre G și a încurcat, dar corect este E de la MAI și G de la CNA, E și G sunt persoane diferite.

Persoana care avea intenția să cumpere imobilul de la Sandu Marin nu este colaborator CNA, se numește E, mergea cu dînsul în mașină, era la volan, mult se pronunța cuvîntul G dar într-adevăr cu el în mașină era E.

A scris cerere să dea declarații corecte. Cînd s-a început dosarul, asupra lucrului la C a fost instruit de C, cererea asta a scris-o deoarece este comandat de CNA de a fi șters din viață, ca să meargă dosarul așa cum și-au pus ei în plan, așa a vrut Dumnezeu să depună cererea acum, îi erau zilele numărare.

Veridice și corecte sunt declarațiile care le dă acum, primele declarații nu sunt corecte, a fost instruit.

Nu a primit amenințări dar făceau cu cap, la moment nu poate spune prin ce a înțeles că vor să îl omoare, o să declare pe urmă, nu dorește să spună acum, o să declare în instanța în care o să se examineze apoi.

A înțeles că vor să îl omoare prin accidentul de pe viaduct, el a fost implicat și pe data de 22.11. la ora 22 a fost chemat 902, și a fost pusă o persoană să se arunce înaintea mașinii, persoana o cunoaște foarte bine, a fugit de la fața locului, vorbea la telefon știe și cu cine, și au avut scopul să fie închis în pușcărie, accidentul pe viaduct a avut loc în luna mai, poliția a fost la fața locului era cu aceeași mașină N

La accidentul de pe viaduct a fost instruit de o persoană de la CNA, au luat N euro ca să plece de la fața locului, să-l facă vinovat pe el dar în realitate el a fost lovit, l-au lovit cu automobilul cu altă mașină, tot D.

În baza recipisei întocmite de colaboratorul CNA, a depus cerere de chemare în judecată la C, a solicitat în baza acestei cereri încasarea sumei, în realitate această sumă nu există, pentru ca judecătorul de la C să fie demis din funcție pe motivul dat, o cerere de chemare în judecată la C privind încasarea datoriei a depus.

I s-au propus bani de l împreună cu șeful lui, a avut mai multe tangențe, el lămurește cum lucrează CNA.

Pe V, anul acesta, după orele 10 nu l-a sunat pentru ca să prezinte înregistrări, nu a înregistrat nimic cu telefonul.

Lui V C, înregistrare prin care îi propune unui executor bani, iar ulterior îi duce un pachet de foi A 4 a prezentat, Cnu l-a impus.

În afară de dosarul în care este audiat acum în calitate de martor, a participat anterior cu colaboratorii CNA la măsuri speciale de investigare.

- declarațiile martorului B, care fiind audiat la data de 05 mai 2014 a indicat că, susține declarațiile date la faza UP, pe inculpați nu-i cunoaște, în luna august – septembrie 2013, s-au prezentat colaboratorii de la CNA, au dorit să verifice niște tichete, au început să verifice tichetele și secvențele video.

Activează în calitate de șef stație SRL Lucoil, situat în or. C a dat accesul să se verifice, el se ocupa cu darea de seamă, s-au depistat niște tichete care s-au ridicat, s-a întocmit proces-verbal, a făcut cunoștință și a semnat.

Tichetele erau eliberate de compania la care activează, erau pentru motorină, compania a solicitat să vină agentul care instalează camerele video și au fost instalate, înregistrările se stochează, ei nu eliberează secvențele video, camerele video sunt pentru securitatea obiectului instalat, se dă tichetul operatorului care verifică valabilitatea și alimentează conform tichetului, se verifica să nu fie expirat termenul de valabilitate, iar operatorul indică pe verso numărul de înmatriculare a mașinii. Înainte de ridicarea imaginilor video, nu s-au prezentat colaboratorii, doar când au solicitat înregistrările s-au prezentat.

Când se închide tura, se dă tichetele la operatorul superior, li se pune data când sunt alimentate, se taie colțișorul și se dau la serviciul Lucoil, se dă darea de seama, și acolo se verifică, nu ține minte seria tichetelor ridicate și din ce dată erau, nu a fost presat sau constrins să dea explicații la UP, a scris ceea ce a fost.

Nu ține minte la ce data au fost prezentate tichetele, s-a dat darea de seama, iar tichetele s-au ridicat, pînă la ridicarea tichetelor s-au ridicat înregistrările video.

La stația Lucoil or. Căușeni a fost audiat, nu ține minte cine l-a audiat, erau de la CNA, unde a semnat, este indicat numele de familie, nu poate spune dacă a fost audiat în aceeași zi când s-au ridicat tichetele și înregistrările, nu cunoaște în legătură cu ce cauză s-au verificat, o dată a fost audiat în cadrul dosarului penal, în afară de audiere nu a participat la alte acțiuni de UP fiind în situația să semneze, a fost audiat în calitate de martor la stație, a dat lămurire vizavi de tichete și secvențele video, a înțeles că ceva nu era în regulă ori că sunt furate tichetele.

El răspunde la întrebări și răspunsul se nota în procesul-verbal, tichetele ridicate conțineau pe verso numărul la mașina care s-a alimentat, este obligatoriu să fie indicat de operator pe verso la tichet numărul mașinii, iar numărul de pe tichet trebuie să corespundă cu numărul de înmatriculare a automobilului care a fost alimentat, tichetele sunt foarte multe și nu poate spune seria la tichete și numărul mașinilor, în procesul audierii nu i-au fost prezentate de colaboratorii CNA tichetele ce prezentau interes, în procesul audierii în calitate de martor nu a vizionat înregistrarea video, pînă la audiere și în momentul audierii nu a vizualizat baza informațională a stației.

Tichetele personal le-a văzut când s-au ridicat, nu ține minte dacă le-a văzut pînă sau după audiere, i-au fost arătate tichetele, nu dispunea de informație în momentul audierii, pentru a indica în explicație numărul concret al tichetelor, nu a avut nici o sursă.

La data audierii nu cunoștea numerele tichetelor, nu poate spune dacă în procesul verbal a indicat seria și numerele tichetelor, în procesul-verbal era o anexă cîte tichete și numerele tichetelor ridicate, dar nu poate spune dacă atunci când a dat declarații, cunoștea cîte și ce număr aveau tichetele

În prezent nu cunoaște ce automobile s-au alimentat cu tichetele ridicate, nici la UP nu cunoștea, nu cunoaște sigur cîte tichete s-au ridicat, este indicat în procesul-verbal, nu cunoaște șoferii care s-au alimentat cu tichetele date, el se ocupă cu magazinul, marfa fiind lucrul său de bază.

Procedura de audiere era următoarea: erau puse întrebări și el răspundea, nu dispunea de informația cine era șoferul automobilului care s-a alimentat și ce număr avea automobilul, ofițerul scria declarațiile din cuvintele sale și el a semnat, aveau o programă de lucru care este confidențială, sunt diferite baze de date, prin aceasta înțelege secvențe video, internet, el nu a analizat nici o bază de date pentru a răspunde la întrebări.

A indicat că semnătura din procesul verbal de la f.d. 36-37 VOL III, inscripția că este scris din cuvintele sale, îi aparține, prin „baza de date”, el înțelege secvențele video analizate, nu a atras atenția la această expresie în explicațiile sale.

Îi este cunoscut ce este scris în procesul verbal de la f.d. 36-37, el așa a spus la UP.

Tichetele el le-a văzut, i-au fost arătate când au fost ridicate dar nu a memorizat seria, vizavi de înregistrarea video era o mașină neagră, nu a analizat toată informația, tichetele erau la el în safeu, el le-a dat colaboratorului, le-a ales și s-a făcut proces-verbal.

La audiere nu i-a spus ofițerului numerele tichetelor, nu le cunoștea numerele, el nu a verificat înregistrările video, dacă a semnat înseamnă că el a spus că era mașina marca M nr. N, în înregistrarea video se vedea numărul de înmatriculare, el nu a analizat toată înregistrarea, i-a fost arătată o secvență, care este la distribuitor, din care nu a putut stabili cine se afla la volan, nu poate spune pe ce s-a bazat când a indicat datele de 8, 16, dar dacă este indicat înseamnă ca așa a declarat, posibil a relatat datele când s-au prezentat colaboratorii.

Fiind dat citirii procesului-verbal de audiere a martorului f.d. 36-37 Vol III, a indicat că operatorul scrie numărul mașinii pe verso și se scrie data alimentării, pe aceasta s-a bazat.

Cînd era audiat era indicat în baza tichetelor, în timpul audierii se prezentau copiile tichetelor, s-a întocmit un proces verbal de ridicare, probabil ofițerul vedea ca se folosește de copiii tichetelor, în tichet nu este indicată culoarea mașinii, alte înscrisuri nu a avut la dispoziție.

Fiind dat citirii procesului verbal de audiere a martorului f. d. 37 verso Vol III, a indicat că declarațiile îi aparțin, nu înțelege noțiunea de „ordonanță”, deoarece este prima dată în calitate de martor, nu poate reda numerele tichetelor, acestea s-au ridicat după ce s-au ridicat secvențele video sau în timpul acesta, nu poate explica sau confirma că tichetele s-au ridicat pe 29 și apoi înregistrarea video, colaboratorii CNA nu au verificat calculatoarele, nu i-a fost prezentat actul pentru a le permite accesul la calculatoare, nu a prezentat organului de UP informația din calculator ce se referă la tichete.

De la cineva a auzit despre culoarea mașinii și nu cunoaște dacă este corectă.

Înregistrările video sunt alb-negru, dacă dorește el poate să examineze înregistrarea și să vadă cu ce s-a alimentat: cu bani sau tichete, operatorul poate să spună că nu ține minte cu ce s-a alimentat mașina și se poate de verificat, dacă șoferul se dă jos din mașină, se vede, dar dacă șoferul nu coboară nu se vede, cînd afară este întineric nu se vede la față șoferul, doar dacă se dă jos din mașină se poate vedea.

Sunt cazuri cînd șoferul prezintă un tichet cu numărul deja scris pe verso altul decît al mașinii, și operatorul poate scrie mai jos numărul mașinii sau să nu se mai scrie, nu cunoaște dacă din cei prezenți în sală s-a alimentat cineva cu tichetele.

- declarațiile martorului M, care fiind audiat la data de 16 mai 2014 a indicat că, menține declarațiile date la UP, este operator, de vreo 10 ani lucrează la benzinărie, mașinile se alimentează și cu bani și cu tichete, cînd se achită cu tichet pentru alimentare, el ia tichetul și verifică să nu fie expirat și scrie ori atunci numărul, sau peste un timp, dacă sînt multe mașini, nu reușește să indice numărul automobilului, sunt cazuri cînd pe tichete sunt deja indicate numerele automobilelor, cînd nu reușea să scrie numărul mașinii corect, scria un număr din cap, tichetele primite se pun în safeu, tichetele se transmit la sfîrșitul schimbului.

Cînd a fost audiat de ofițerul de UP, i-a fost prezentată înregistrarea video de la stație, i-au fost arătate și tichetele care erau scrise de el, nu atrage atenția la seria tichetului, ofițerul i-a arătat tichete, nu ține minte dacă se vedea seria și numărul tichetului.

Fiindu-i prezentată f.d. 38-39 verso Vol III, procesul verbal de audiere a martorului, a indicat că fraza „procesul verbal este corect și scris din cuvintele mele”, este scrisă de el și semnătura îi aparține.

Fiindu-i prezentată f.d. 69 Vol III proces verbal de audiere a martorului, la fel a indicat că este semnătura sa, nu a fost constrins nici fizic nici psihic la audiere, procesele verbale s-au întocmit în prezența sa, a fost audiat de 3 ori, prima dată a fost audiat în C, și a doua oară a fost audiat în C, a fost odată la CNA pe cazul dat, astăzi nu poate informa despre circumstanțele care au avut loc la data de 12.08.13, 14.08.13, 20.08.13, cînd era audiat la CNA i se puneau întrebări și el răspundea ce cunoștea, pînă la începerea audierii la CNA, nu ținea minte circumstanțele ce au avut loc la data de 08.08.13, 14.08.13, 20.08.13.

Nu ține minte dacă automobilul de model M s-a alimentat la stația lor la data de 08.08.13, 14.08.13, 20.08.13, și nici numărul mașinii nu ține minte, nu cunoaște de ce procesul verbal a fost scris de colaboratorul CNA și nu de el personal, nu ține minte dacă înregistrările video prezentate erau în culori sau alb-negru, în afară de înregistrarea video nu i-a fost prezentat nici un alt înscris spre vizualizare, a vizionat doar un fragment din înregistrarea video, înregistrările video prezentate spre vizionare, au durat aproximativ o ora jumătate, a vizionat înregistrarea de cîteva ori la calculator.

Din înregistrările video se vedea cu ce se alimentează automobilele, cu bani sau tichete, valoarea nu se vedea în înregistrare, nu era posibil să se vadă dacă tichetele erau pentru benzină sau motorină, din înregistrare nu era posibil de văzut ce calitate avea benzina, nu ține minte dacă i-a spus ofițerului că la data de 08.08.13, automobilul s-

a alimentat cu benzină de marca 95, nu dispunea de informație care i-ar fi permis să informeze ofițerul că la data de 08.08.13, automobilul s-a alimentat cu benzina 95, dar poate atunci cunoștea, poate el ținea minte că automobilul s-a alimentat cu benzină 95, și din acest motiv s-a scris asta în procesul verbal din 03.09.13.

Nu ține minte ce automobile și cu ce combustibil s-au alimentat în schimbul anterior, a fost înștiințat că trebuie să scrie numărul mașinilor pe tichete, atunci când prima dată au venit ofițerii, nu cunoaște dacă prima dată au venit după ridicarea înregistrării video sau înainte, după ce i-a fost prezentată înregistrarea video, a fost indicat să scrie numerele mașinilor, explicațiile date ofiterului se bazează pe înregistrările video prezentate.

Nu cunoaște de ce a indicat în explicații că anume cu benzina 95 s-a alimentat automobilul și dacă pe tichetele prezentate pentru alimentare la data de 08.08.13 erau scrise numerele mașinii, nu cunoaște ce înseamnă darea de seama zilnică, nu folosește aceste cuvinte, nu cunoaște numărul tichetelor prezentate la data de 08.08.13 și nici dacă la data de 03.09.13, cunoștea numărul tichetelor prezentate la 08.08.13, nu dispunea de informație care l-ar fi ajutat la 03.09.13 să-și aducă aminte numărul tichetelor din 08.08.13, la ei este darea de seama pentru tura asta se avea în vedere, la audierea din 03.09.13 i-au fost prezentate pozele tichetelor, darea de seama pentru tură cunoaște ce înseamnă, nu ține minte dacă la audierea din 03.09.13, i-a fost prezentată darea de seamă pentru tură, în ea se se indică doar cantitatea tichetelor, numărul tichetelor nu se indică, nu se indică informația vizavi de automobilele care se alimentează, iar la 03.09.13, în baza dării de seamă pentru tură, nu putea informa ofițerul vizavi de automobilele care s-au alimentat, numerele indicate în procesul verbal de la f.d. 39 verso Vol III, nu-i sunt cunoscute, nu ține minte. Nu poate spune sigur, dacă era scrisă corect informația pe tichete sau nu, după darea de seamă pentru tură nu poate spune ce tichet a prezentat un șofer sau altul, nu poate explica de ce s-a scris așa în declarații.

A doua oară a fost audiat în Căușeni la stație, ei i-au spus să scrie pe tichetele Lukoil numerele automobilelor, nu ține minte dacă la prima sau a doua audiere, nu știa că numerele tichetelor nu corespunde cu numerele mașinilor și nu ține minte. La a doua audiere i-au fost prezentate înregistrările video și fotografiile tichetelor, nu poate să analizeze informația care se află în aparatul de casă și nu a analizat informația din aparatul de casă la audiere, presupune că înregistrarea video era alb negru. Din aparatul de casă nu se poate stabili automobilul care s-a alimentat și data concretă când s-a alimentat automobilul, nu se poate stabili cu ce tip de benzină s-a alimentat automobilul.

Fiindu-i prezintate martorului f.d. 10-17 Vol III, fotocopiile tichetelor, a indicat că i-au fost prezentate alte fotocopii a tichetelor, acolo era scrisul lui cu numerele mașinilor.

Lenta din aparatul de casă conține informația: timpul alimentării și tipul benzinei, data, ora și minutele, tichetul conține informația cu privire la tipul benzinei și seria, și pe verso se află ștampila întreprinderii, pe versoul tichetelor era semnatura sa, iar pe cele prezentate acum nu este semnătura sa.

- declarațiile martorului F, care fiind audiat la data de 15 mai 2014 a indicat că, menține declarațiile date la faza UP, activează în calitate de operator la stația Peco Lucoil din or. C. din 2012, i-au fost prezentate filmările, s-au alimentat cu tichete. Îi cunoaște pe inculpați deoarece sînt dintr-un oraș, nu din activitate, doar pe XXXXXXXXXX l-a văzut alimentîndu-se la stația la care activează, după ce i-au explicat alții, cunoaște că activează în calitate de judecător, cu ofițerii de la CNA s-a discutat anume dacă s-a alimentat cu tichete sau bani, el nu ține minte, dar după ce a vizionat filmările prezentate, a văzut că domnul s-a alimentat și el scria numărul la un tichet, este posibil să fi scris tichetul la mașina anterioară deoarece uneori nu reușeau, nu ține minte sigur dacă s-a alimentat cu tichet sau bani, era sfîrșitul verii, toamna s-a alimentat, dacă nu greșește în luna august.

Mașina era de model M de culoare sură, tichetele se completeau și le transmitea seara șefului, pentru a le scana, care le taie colțul și le transmite la Chișinău, le scanează a doua zi, sunt cazuri cînd clienții au tichete de N litri și îi roagă să le schimbe cu N tichete de N, nu este interzis, dacă la N noaptea se include schimbul, atunci la N noaptea toate tichetele se transmit șefului, cînd nu sînt tare ocupați scriu numărul mașinii.

La caz, i-au fost prezentate tichete de 5, acolo un scris de pe tichete era al său, ofițerii îi dictau ce să scrie în explicații și el scria, el a văzut filmările, nu ține minte data de înregistrări, mașina de model Mercedes de culoare sură se alimenta des la stația lor.

A fost audiat de 2-3 ori, erau și alte acțiuni, veneau îl cheamau de acasă, în rezultatul discuției cu reprezentanții de la CNA nu s-a întocmit proces-verbal. Fiindu-i prezintat procesul verbal de la f.d. 54 Vol II, a indicat că semnătura din procesul verbal îi aparține, discuțiile cu ofițerii au avut loc pînă la data întocmirii procesului verbal, nu i-au spus care este cauza, îl întrebau dacă persoanele date s-au alimentat cu tichete, i-au spus să scrie cu ce s-au alimentat persoanele date, bazîndu-se pe înregistrările video, el le-a vizionat, i-au fost arătate, înregistrările video erau culori, iar pînă a viziona înregistrările video nu avea capacitatea să relateze ce s-a întîmplat în acea zi, și cu ce s-a alimentat persoana, nici numărul mașinii, mașina putea să o știe dar numărul nu, culoarea da.

Pînă la vizionarea înregistrării nu putea spune cu ce s-a alimentat mașina, cu tichete sau bani, pe zi sunt 400-500 de clienți, și astăzi nu poate relatea aceste amănunte, la volanul automobilului de model M ține minte cine era la volan, cunoaște că este mașina lui, cum a văzut pe filmările video, așa s-a arătat.

La data cînd a fost audiat, automobilul de model M nu ține minte cu ce cantitate de combustibil s-a alimentat, pe filmări se uita, la distribuitorul unde se alimentează se vede totul, și după aceasta a stabilit că era aproximativ N litri, pe filmări se vede distribuitorul și după timp a stabilit că era aproximativ N litri, după ce s-a stabilit cantitatea, nu s-a schimbat nimic ca să-și schimbe părerea, tichetele i-au fost prezentate la prima audiere, nu ține minte dacă la a doua audiere i-au fost prezentate tichetele și dacă a scris declarațiile personal, dar nici să fi scris altcineva și el să scrie doar că s-a scris din cuvintele sale corect și să semneze, pe tichetul unde este scrisul lui, el a scris nr. de înmatriculare a mașinii, nu poate spune pe cite tichete a scris numărul.

Dacă pe tichet este scris numărul mașinii, ei nu verifică dacă coincid numerele, dacă nu coincid numerele din tichet și al mașinii, ei nu fac nimic. Dacă alimenta mai multe mașini, tichetele le completeau după, nu duce conținutul numerelor scrise, se poate scrie și un număr din cap, dacă vine vreo informație prin fax se atrage atenția la numere, atunci nu a venit nici o informație prin fax. În înregistrări apărea martorul.

- declarațiile martorului Scare fiind audiat la data de 16 mai 2014 a indicat că, activează din anul 2006 în calitate de operator la stația de alimentare "Lukoil" din or. Căușeni, care este monitorizată video. La stația de alimentare se oprește mașina, operatorului îi este transmis tichetul, mașina se alimentează, iar el scrie numărul de înmatriculare a mașinii pe tichet dacă nu este scris, numărul mașinii poate fi și scris pe tichet, uneori nici nu reușește să scrie numerele, în fiecare zi după ce primește tichetul îl transmite operatorului superior, nu poate păstra nici un tichet.

Cînd a fost audiat nu a scris personal declarațiile, s-a întocmit procesul verbal, pe care l-a citit și totul era corect, nu a fost impus să declare ceva, a spus ce a văzut. Audierea sa a avut loc sub formă de întrebare-răspuns.

Cînd a fost audiat i-au fost prezentate spre vizualizare înregistrările video, atunci a aflat ce s-a întîmplat, înregistrările video erau în culori, se cunoșteau culorile automobilelor.

După înregistrarea video a văzut ce automobil s-a alimentat la data de 12.08.2013, fără înregistrarea video nu putea să relateze evenimentele din 12.08.2013.

Pe inculpatul Sandu Marin îl cunoaște, este din or. Căușeni, nu ține minte ce automobil avea Sandu, înainte avea o mașină de model N sau M.

I-au fost arătate tichetele de benzină care erau cu scrisul său, nu ține minte cite tichete au fost scrise de acesta, probabil unul, nu ține minte.

Menționează că, nu i-a spus ofițerului de UP numărul tichetelor pentru a fi incluse în procesul verbal și nici dacă tichetele erau de N litri, nu le cunoștea, după înregistrările video vizionate nu putea vedea dacă erau tichete de N litri sau Nlitri.

Mai mult, pînă a fi audiat nu cunoștea cine era persoana care s-a alimentat la data de 12.08.2013, ușița rezervorului este în spate, iar șoferii nu coboară din automobil, în prezent nu ține minte conținutul înregistrării video, nu poate comunica cine a fost la volanul automobilului.

Ofițerului de UP i-a comunicat numărul automobilului care s-a alimentat după tichetul prezentat de ofițer, sunt cazuri cînd se alimentează alt automobil decît cel indicat în tichet, nu este interzis ca pe tichet să fie indicat un alt număr decît al mașinii alimentate, important să nu fie termenul expirat.

- declarațiile martorului B care fiind audiat la data de 05 mai 2014, a explicat că activează în calitate de consultant în domeniul vămii SRL "V" din luna martie 2013, susține declarațiile date la faza UP.

Menționează că, era proprietarul automobilului de model M nfi N, nu poate spune care este anul producerii, care se alimenta cu motorină, a fost scos în vânzare, la vânzare a fost întocmită procura, după procură era o doamnă, dar la notar a fost un bărbat. Dacă nu greșește automobilul a fost vîndut domnului din sîngia (a indicat la inculpatul Sandu Marin), care nu cunoaște cum se numește.

- declarațiile martorului S din 15 mai 2014, care a explicat că menține declarațiile date la UP, cunoaște judecătorul de instrucție XXXXXXXXXX și Marin Sandu, lucrătorul judecătoriei Căușeni, a lucrat grefieră din martie 2012- octombrie 2013 la judecătorul XXXXXXXXXX, iar din 2014 este bibliotecară în Biblioteca Publică Căușeni.

A fost un dosar contravențional pe numele lui M, în ce perioadă a primit procesul verbal nu-și poate aduce aminte, citațiile le trimitea aproximativ cu 2 săptămîni înainte, în anul 2013 s-au examinat procesele-verbale, dacă s-a examinat în luna august, înseamnă că dosarul s-a trimis în judecatorie în luna iunie-iulie.

Locul său de muncă era în cancelaria judecătoriei Căușeni, iar dosarele erau în biroul judecătorului, dacă avea nevoie de dosar se ducea și lua dosarul din birou, uneori cînd nu erau săli libere petreceau și ședințele în biroul judecătorului, contravenientul a participat la ședința de judecată.

În afară de contravenient, a participat reprezentantul agentului constator C și judecătorul din cite ține minte, nu erau martori pe dosar, dosarul s-a examinat într-o singură ședință, judecătorul a pronunțat hotărârea în aceeași zi, nu ține minte dacă hotărârea s-a înmănat participanților în aceeași zi. Proiectele hotărârii nu le-a întocmit ea, la data audierii în calitate de martor nu ținea minte numerele dosarelor contravenționale, a fost întrebată numerele și ea a spus că nu ține minte și el avea dosarele, a scris numerele pe foaie din cite ține minte.

Prima dată, a scris declarațiile, a fost audiată de două ori, ultima dată a fost audiată de procuror și atunci procurorul a scris, din cite ține minte.

Fiindu-i prezentat martorului f.d. 64-66 Vol III, procesul vernal de audiere a martorului, a indicat că semnătura îi aparține, din cauză că nu ținea minte data examinării dosarului, ofițerul a răsfăit dosarul și a scris din dosarul dumnealui data examinării, a întrebat-o și a spus că nu are cum memoriza așa informație, circumstanțele referitoare la întocmirea proceselor verbale, data ședinței, numărul dosarelor contravenționale, expedierea citațiilor, modul de examinare a dosarelor în general.

Din cauza volumului foarte mare de lucru se trata, și ea a scris de nenumărate ori cerere, era imposibil fizic să rezisti la așa volum mare de lucru.

Procesele-verbale se aflau în calculatorul ei sau în Public în sălile de judecată, se păstrau în calculator procesele-verbale, a deschis procesul-verbal în variantă electronică, ei au luat procesul-verbal neredactat, era un șablon, nu a avut timp să-l redacteze.

Concretizează că nu era scris cum spunea ea, ofițerul îi parafraza cum spunea ea, nu era scris cuvânt în cuvânt cum răspundea ea la întrebare, sensul nu se schimba, el îi formula răspunsul dar sensul nu se schimba, la audiere ea se afla în concediu mEal, s-a adresat la neurolog. Judecătorul Coval a ridicat problema la volanță, referitor la volumul de lucru, la ei era cel mai mare volum de lucru, deoarece toate dosarele contravenționale erau repartizate lor, ședința pe cazul dat nu s-a deosebit cu nimic, era o ședință ca toate, nu i s-a părut suspect nimic.

- declarațiile martorului C din 15 mai 2014, care a explicat că activează în calitate de jurist, specialist superior al grupei juridice din luna iunie 2013, dar anterior a activat în calitate de funcționar.

Zilnic ia citațiile pentru ședință din cancelarie, iar vara când majoritatea sunt în concediu, majoritatea citațiilor sunt avizate lui. În acea zi erau fixate mai multe ședințe, a fost mai înainte pentru a face cunoștință cu dosarul, pentru a-și face însemnări, era vorba despre un dosar care se examina în fond. La ședință s-a prezentat judecătorul, grefiera, contravenientul și el în calitate de reprezentant al agentului constator. După ordinea stabilită explicarea drepturilor, a prezentat dosarul contravențional, a prezentat probe și s-a desfășurat ședința de judecată, a fost audiat contravenientul M, după care s-au examinat probele. După care, judecătorul a ieșit pentru emiterea unei hotărâri, s-a întors și a dat citirii dispozitivului hotărârii de încetare, dar nu i-a fost înmănată copia dispozitivului hotărârii. Peste o perioadă a primit prin cancelarie hotărârea motivată. Hotărârea a contestat-o, iar prin decizia Curții de Apel a fost respins recursul.

În acea zi au fost fixate două ședințe cu contravenientul M, în prima jumatate a zilei s-a examinat cazul contravențional unde contravenientul M era prezent, iar după amiază s-a examinat contestația contravenientului, dar acesta nu s-a prezentat.

În perioada lunii iulie 2013, era un volum de lucru, foarte mare, nu reușea să facă cunoștință cu dosarele, erau cite 5-6 dosare, era și lucrul intern în cadrul inspectoratului, lucrul consultativ, trebuia să se prezinte și la ședințele de judecată de la Curtea de Apel.

Menționează că, modul în care s-a desfășurat ședința de judecată pe cazul lui M nu s-a diferențiat de alte dosare, era obiectul diferit, dar procedura la fel. Judecătorul a anunțat că există o cerere potrivit căreia M își retrage contestația, la ce a spus că nu este împotriva, că o susține, judecătorul s-a retras în camera de deliberare și a spus că admite cererea și se respinge contestația. Cererea de renunț nu a citit-o, fiind organe de stat de ce să nu creadă că există o asemenea cerere. După prima ședință M a rămas în sală la masă și avea multe hărți, a rămas să facă careva însemnări, își făcea mențiuni referitor la hotărâre, posibil a fost și cererea, personal nu a văzut să scrie cererea.

A fost audiat de două ori, prima dată de colaboratorul operativ de la CNA, iar a doua oară a fost audiat de procurorul care este prezent în ședința de judecată.

Fiind citat de către CNA, în citație fiind scris în legătură cu ce caz, respectiv s-a uitat în probe să-și aducă aminte. În timpul audierii de către procuror nu a avut careva înscrisuri și nici nu i-au fost prezentate, pur și simplu i-a dat întrebări și el a răspuns.

Pe parcursul cercetării judecătorești, în scopul combaterii (sau parțiala apărării: probării) versiunii provocării invocată de partea apărării, partea acuzării precum și partea apărării, au solicitat iar instanța a admis audierea unor martori suplimentari, funcționari de stat din cadrul CNA și MAI: A, T, M X, C, B și C, dar și a martorului M (victimă pe accidentul din Căușeni cu implicarea martorului M).

- declarațiile martorului C din 23 ianuarie 2015, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, activează în calitate de șef de direcție în cadrul CNA din anul 2009, pe Sandu Marin îl cunoaște, iar a doua persoană presupune că este XXXXXXXXXXX. La faza UP, sigur a ascultat înregistrările.

Aproximativ în anul 2010, la sala de audiență s-a adresat M, care a denunțat un act de punere în circulație de bani falși, preventiv nu a discutat el cu M dar alt colaborator, la informația lui M s-au reținut 2 persoane cu punerea în circulație a banilor falși, apoi periodic îl telefona și dacă avea o problema ba cu poliția rutieră sau serviciul de pază care nu-i permitea să intre la parcare, se consulta dacă e corect, au ei acest drept sau nu.

Ulterior, prin 2013, l-a telefonat și i-a spus de situația cu Căușeniul, că i-a fost întocmit proces verbal de poliție, ca nu avea permis dar el avea, și l-a trimis pe Bsă discute cu el să vadă ce invocă domnul M, ultimul nu a avut statut de agent sub acoperire sau ofițer.

Acțiunile efectuate au fost cu participarea lui M, preventiv nu era discuția despre funcționarii judecătorești, i se pare că discuția dintre M și B a avut loc în sala de audiență a CNA, acolo sunt mai multe săli și hol, nu ține minte dacă în acea zi a fost înregistrată sesizarea respectivă, dar M i-a comunicat că deține înregistrări audio, dar ca de obicei înregistrările acestea nu prezintă mare interes.

Cind M l-a sunat și i-a spus că are plingeri, el încerca să scape de el, îl întreba dacă are înregistrări, el de fiecare dată îi prezenta cite ceva, și l-a trimis pe B.

Din cite își amintește, discuția inițială cu M, nu se referea la acțiunile judecătorilor, era asupra acțiunilor colaboratorului de poliție care i-a întocmit proces-verbal ilegal că nu are permis de conducere, cind el avea permis. Nu ține minte cu ce a venit M ca să se ducă la procuror să-l convingă să fie pornita UP, din cite ține minte, M a venit cu înregistrări, dar nu ține minte pe ce suport a adus înregistrările M, presupune că erau pe telefon.

Personal cu M la Căușeni pentru efectuarea cărorva înregistrări nu a fost, nu ține minte ce calitate a avut pe dosar, pe majoritatea dosarelor penale se întocmește ordonanță de formare a grupului, unde este inclus și el, fie ca ofițer de investigații sau ofițer de UP, în cazul dat nu ține minte ce calitate avea.

Fiindu-i prezentat martorului Vol I, începind cu f.d. 19 spre vizualizare, a indicat că a avut calitatea de ofițer de investigații în cauza dată, nu are studii în domeniul IT, are studii superioare juridice, nu ține minte în ce format erau înregistrările, dacă în procesul-verbal de examinare a discului nu e indicat alt fișier, atunci nu era alt fișier.

Fiindu-i prezentat martorului Vol I cu f.d. 20 spre vizualizare, a indicat că este semnătura sa și pe anexă, pe stenograma de pe f.d. 20 și alte anexe de cercetare a obiectelor, presupune că este o greșeală a sa, apariția unui SMS pe stenogramă, o greșeală că nu putea să examineze discurile și să vadă conținutul mesajului SMS, la memorie nu-și amintește dacă pe disc era SMS, dacă a indicat în procesul verbal, logic ar trebui să fie pe disc, dar nu înțelege cum putea să ajungă acolo, presupune că e o greșeală, nu ține minte de unde a luat textul dat cu SMS, lui personal M nu i-a prezentat telefonul cu care a efectuat înregistrarea, deoarece nu era cazul, în afara procesului nu a examinat careva obiecte a lui M ce țin de XXXXXXXXXXX.

La examinarea fiecărui fișier, accesa informația despre data formării și modificării fișierului respectiv, și ceea ce apare pe monitor indica în procesul-verbal, așa face de obicei, dacă în procesul verbal a indicat formatul și modificat, înseamnă că atunci cind deschidea pagina, asta îi apărea.

Nu a participat la audierea lui M, nu cunoaște cu ce dispozitiv a efectuat M înregistrarea, stenograma a fost efectuată de el, poate și ajutat de careva colegi, stenograma de o ora colaboratorul o poate face și 3 zile, de obicei dacă e foarte lungă se împarte la doi colaboratori ca să fie făcută în timp mai restrâns, se îndoiește că a făcut-o altcineva, deoarece se tem de scurgere de informație, încerca să fie un cerc mai restrâns, el și B, dar el a făcut singur stenograma, dacă a indicat în procesul-verbal, înseamnă că putea să fie făcută stenograma într-o oră și 10 minute, nu ține minte dacă s-au efectuat alte acțiuni de examinare a înregistrărilor în afara de procesul verbal. Nu cunoaște despre existența cărorva divergențe din conținutul înregistrării examinate de pe disc și stenograma întocmită de el, dar unele cuvinte care nu erau rostite clar sau se auzea un sunet suplimentar, puteau fi indicate în stenogramă după cum a înțeles el, dacă e un sunet nedeslușit, se pun puncte, dacă e o vorba o discuție se schimbă câștile, se pun difuzoare mai puternice ca să înțeleagă.

Nu ține minte dacă a avut vreo calitate procesuală pe dosarul cu banii falși, pe an pot fi și 80 de ordonanțe de formare a grupului de UP, este indicat dar nu participă pe toate, în 2010, M nu s-a adresat la el, dar pe parcursul lucrului a făcut cunoștință, odata cu intentarea dosarului a făcut cunoștință.

Dacă pe concubina lui o concediaza el îl sună și îl întreabă dacă legal au concediat-o, nu cunoaște dacă el personal i-a dat nr. său de telefon, posibil și altcineva, are numărul său de telefon de la mobil, la toate adresările îl îndruma cum să facă, erau cazuri cind spunea ca l-a trimis polițistul îi dădea nr. de telefon de la MAI, discuția purtată cu M sau alți cetățeni nu o califică ca consultație, are dreptul să ofere consultații cetățenilor fără a avea sesizarea legală, deoarece a fost membru al grupului, nu și-a înaintat abținere pe acest caz.

M l-a telefonat de pe telefonul lui mobil, e un cetățean foarte sărac și telefoanele lui sunt de azi pe mâine și nu a avut un telefon stabil, își schimba numerele, el mereu

raspunde la apelați.

L-a telefonat pe procuror cu întrebarea dacă este dosar penal în privința lui Mși dacă reținerea polițiștilor de la Riscani nu este un abuz și el a spus că este dosar penal, dacă reținerea lui era ilegală, abuzul de serviciu a colaboratorilor este de competența sa, să acumuleze informație operativă, dacă polițiștii abuzează, CNA intervine. Nu cunoaște la cât timp după adresare pe caz, s-a pornit UP, puțin timp după pornirea dosarului a plecat în concediu, la sfârșitul lunii august, nu ține minte data adresării lui M.

Nu cunoaște dacă înregistrările lui M au fost după sau înaintea adresării la CNA, lui personal Mnu i s-a plîns pe Coval sau Sandu, discuția a fost ca are problema cu conducerea mijlocului de transport.

Nu cunoaște dacă Ba participat la înregistrări făcute de M, nu a încercat să indice sursa înregistrării, nu i-au apărut suspiciuni de implicare în înregistrare.

El este născut în Ș, este în relații de serviciu cu M X, în 2009-2010, M activa ca șef de securitate la MAI și des mergeau la MAI, să primească materiale că se plîngeau oamenii pe polițiști.

Lui M nu i-a transmis tehnică ca să înregistreze conversațiile, nu i-a dat indicații lui M să-i aducă informații despre Sandu și Coval, R efectua majoritatea acțiunilor de UP și ceea ce nu reușea se implica colaboratorii direcției, în cadrul CNA nu sunt persoane licențiate să întocmească stenograma, este în sarcina colaboratorilor să le întocmească, în perioada aceea nu i-a spus M despre cazul cu Sandu și Coval, calitatea de ofițer sub acoperire a fost introdusă în legea din 2013, dar s-a pus în aplicare în 2014, dar direcția și el personal nu a pus în practică așa calitate, pe M nu-l consideră un agent al CNA.

Pînă la adoptarea legii, ofițerul trebuia să aibă informatori, chiar și atunci M nu-i era informator, și nici după adoptarea legii.

Nu l-a influențat nimeni în nici un fel în privința cazului, XXXXXXXXXX-ul cu înregistrări l-a primit de la ofițerul de UP R, stenograma este întocmită de el, dar procesul-verbal este întocmit de ofițer, B și M nu se cunoșteau.

El a aflat ulterior că a fost contestat procesul-verbal cu privire la contravenție, nu ține minte de la cine a aflat și dacă a făcut cunoștință cu plîngerile la decizia agentului constator, și nici ce calitate avea atunci M, nu a telefonat la Căușeni referitor la încălcarea făcută de M, la început se verifică informația, M nu i-a spus niciodată despre activitățile ilegale ale lui Sandu sau Coval.

Dupa pornirea UP un angajat al IP Causeni, la recomandarea lui M l-a sunat referitor la o hotărîre de sancționare a colaboratorului cu interdicția de a exercita o anumită activitate, hotărîrea era emisă de Coval, a venit polițistul cu o hotărîre și a spus ca e ilegală, a venit la ei și a spus ca X i-a recomandat sa vină la ei să se plîngă pe acțiunile ilegale.

Fiindu-i prezentat martorului Vol II f.d. 23 proces-verbal spre vizualizare, a indicat că nu poate explica cum a putut reda SMS în stenograma din 07 august 2013, dacă telefonul a fost ridicat la 12 august 2013.

Fiindu-i prezentat martorului Vol I f.d. 12-13, ordonanța de creare a grupului de UP spre vizualizare, a indicat că, cu privire la formarea grupului de lucru pe investigația asta s-au pornit 2 dosare penale și s-au conexas, trebuie sa fie ordonanța pentru primul dosar și al doilea, permanent are statutul de ofițer de investigații, nu cunoaște dacă alți subalterni au fost cu M la C.

Nu poate spune a cui e vocea din înregistrare, unde sunt rupturi, nu cunoaște a cui sunt remarcile respective.

B i-a raportat ce a vorbit cu M, despre permisul de conducere, despre polițiști, dar nu ține minte dacă i-a raportat despre colaboratorii judecătorei.

- declarațiile suplimentare ale martorului C din 23 ianuarie 2017, în care a explicat că, în anul 2013 sau ulterior, careva bani sau favoruri lui M, pentru a depune plîngere împotriva lui Marin Sandu, nu i-a promis și nici nu cunoaște ca cineva de la Centrul Anticorupție să-i fi promis ceva bani sau favoruri lui M pentru a se adresa la Centru, nu cunoaște să îl fi determinat cineva pe M să deponă plîngere împotriva lui Marin Sandu.

În general, M, în dependență de situația dumnealui, periodic aproximativ odată în lună, cînd considera că este o situație de corupție, îl telefonează.

De exemplu, la o benzinărie nu i s-a alimentat corespunzător sau l-au oprit colaboratorii poliției precum că solicită bani, prezenta chiar înregistrări audio care confirma spusele dumnealui că de la dînsul solicită într-un mod sau altul bani.

Toate înregistrările le efectua pe telefonul mobil, deseori venea cu telefonul și în telefon prezenta înregistrarea, după care, în dependență dacă se confirmă cele spuse de el în înregistrare, fie perfectă o copie în calculator fie îi spunea unde să se adreseze.

Într-o seară l-a sunat și i-a spus că un polițist a luat bani de la un șofer, el a filmat și poate să prezinte înregistrarea, a spus că cheamă și Jurnal TV la fața locului, a doua zi i-a prezentat înregistrarea, i-a spus să se adreseze la Procuratura mun. Chișinău, din câte știe a scris și o plîngere la Procuratura mun. Chișinău, s-a mai adresat odată cu înregistrarea că un executor judecătoresc nu îi ridică interdicția de eliberare a pașaportului și care pentru ridicarea interdicției i-ar fi solicitat câteva pachete de hîrtie pentru cancelarie, i-a recomandat să se adreseze la Colegiul Disciplinar a Executorilor Judecătorești, înregistrările s-au păstrat la el.

A discutat cu un alt șofer care a comunicat că a transmis polițistului 200 lei.

El îi prezenta telefonul care conținea înregistrarea asta, în înregistrare el singur comunica că a înregistrat cu telefonul și poate să o prezinte, foarte clar, înregistrarea care a prezentat-o conținea și discuția cu dînsul, el fiind în situația că înregistra pe cineva, fără a opri înregistrarea l-a telefonat și pe el, i-a comunicat ce s-a întîmplat și l-a rugat să se lămurească, l-a înregistrat și pe el.

Măsuri speciale de investigație nu își amintește să fi fost la Căușeni, dar în cadrul dosarului a fost la Judecătoria Căușeni, a efectuat ridicări, posibil a întocmit și procesul-verbal sau a ridicat materiale.

M nu i-a spus că a fost amenințat cu moartea, dar se plîngea că în urma colaborării cu CNA, cineva încearcă să îl urmărească și inclusiv să-i provoace careva accidente rutiere, la audierea lui M de către ofițerul C, nu a asistat, nici nu a știut cînd a fost audiat.

M l-a informat despre cazul cînd în urma unui accident rutier, șoferul a transmis N de euro polițistului, în momentul cînd a primit informația despre N de euro, cunoștea că de acest caz se ocupă serviciul protecție internă împreună cu procuratura anticorupție, care este în drept să examineze acest caz, cunoaște că s-a dispus neînceperea urmăririi penale în urma sesizării lui M.

Nu consideră că a procedat diferit în cazurile cu executorul și polițistul.

Nu știe cînd a spus și la ce circumstanțe a spus el că "prin intermediul unor cunoștințe a aflat că Sandu poate să îl ajute", el la audierea lui M nu a participat și nu intră în competența sa.

Nu a considerat necesar să elucideze această circumstanță, de la cine a aflat că Sandu poate să îl ajute, și în celelalte cazuri tot nu a elucdat de la ce polițist.

Din moment ce l-a sunat M și s-a pornit dosarul penal, maxim poate să fie 15 zile.

Nu își amintește dacă sfaturile cu concubina au fost pînă la cazul care se examinează astăzi sau după, dar nu s-a autorecuzat deoarece cunoștința cu M nu avea nimic cu dosarul dat, iar problemele cu concedierea au apărut după.

Sfaturile cu viața personală a lui M au avut loc după declanșarea acțiunilor pe dosarul dat, familia concubinei nu și-o amintește, nu cunoaște care Judecătoria a examinat litigiul dat, nu a acordat consiliere pentru instanța de judecată, a considerat că nu sunt temeuri de a se abține deoarece anterior nu a discutat cu M pe cazul dat, consideră că consultația acordată lui M nu este temei de abținere.

L-a invitat la CNA pe M pentru a da informații suplimentare deoarece din cele relatate la telefon nu reieșea existența componentei de infracțiune, nu își amintește de ce pe B subalternul său, l-a trimis să discute cu M, a fost întîmplător, a intrat în cabinet și care a fost liber acela a mers.

Bnu a întocmit un act procesual, rezultatul era depunerea denunțului și nu era necesar.

Stenograma de la f.d. 20-27 din 07.08.2013 a fost întocmită de el, mijlocul tehnic cu care s-au efectuat înregistrările, comunicările care au fost stenografiate nu le cunoaște, nu își amintește, nici din procesul verbal nu poate spune, din cite vede erau pe XXXXXXXXXX, dar proveniența nu o cunoaște.

Fișierul nr. 10.21.08 (05-08-2013), la data 06.08.2013 nu a fost modificat sau nu cunoaște să fi fost modificat, inscripția se datorează faptului că atunci cînd apare automat sintagma dată "format/modificat" apare automat, e indicat deoarece la examinarea fișierului se stabilesc proprietățile fișierului și la calculator automat apare inscripția dată, în general nu cunoaște acest fișier să fi fost modificat sau în special cineva să îl modificat tot nu cunoaște.

În stenogramă este indicată data de 05.08.2013 și nu data de 06.08.2013, deoarece din informația prezentată de ofițerul de urmărire penală, a prezentat că această discuție a avut loc la data și ora respectivă.

Procesul-verbal este întocmit de ofițerul de urmărire penală în prezența sa și dumnealui dispunea de această informație, care verbal i-a comunicat-o și a servit temei de a fi introdusă în prezenta stenogramă, la care fișier se atribuie stenograma nr. 2 întocmită de el nu își amintește.

Fișierul nr. 3 la data de 06.08.2013 nu cunoaște să fi fost modificat de cineva, termenul „modificat”, în procesul verbal este folosit din caracteristicile prezentate de calculator, din câte cunoaște, aceste fișiere nu au fost modificate.

Cunoaște că la data și ora respectivă, aceste fișiere au fost formate în sensul celor indicate în procesul-verbal, aceste fișiere nu au fost modificate.

Stenograma nr.3 SMS 05.08.2013, nu își amintește la care fișier se referă, stenogramele nr. 4-6 la care fișier se atribuie nu își amintește.

Sursa pentru efectuarea înregistrărilor nu cunoaște care a fost, nu poate indica care fișier conținea două convorbiri nici din procesul verbal.

La întrebarea de ce telefonul de model "Nokia 1112" nu a fost ridicat și anexat la materialele dosarului?", menționează că decizia de a ridica aparține ofițerului de urmărire penală și nu cunoaște de ce dumnealui nu a ridicat și anexat telefonul menționat.

Fiindu-i prezentat volumul III, f.d. 3-5, a indicat că despre necesitatea autorizării acestei măsuri s-a discutat pînă la data emiterii ordonanței, și pentru a se pregăti Ba efectuat măsurile date, nu cunoștea că la data de 06.08.2013 nu era ordonanța procurorului de autorizare, după el, autorizarea și dispunerea efectuării măsurii speciale e una și aceeași.

Urmărirea vizuală a fost efectuată de cet. C deoarece ordonanța de efectuare a urmăririi vizuale a fost expediată de către procuror pentru executare domnului C, care este în subdiviziunea specializată pe efectuarea acestei măsuri, nu cunoaște dacă ultimul a fost inclus în grupul de investigare.

De faptul că C efectuează urmărirea vizuală a judecătorului care nu a fost autorizată nu a cunoscut.

Persoanele care se adresează nu dispun de numărul său de mobil, deseori se întâmplă persoanele să se adreseze după sfaturi, îndrumări, ca urmare a pîngerilor scrise la CNA persoanele deseori suferă, solicită telefonul pentru eventualele cazuri cînd sunt urmăriți.

Între el și M nu a fost nimic personal, doar relații de serviciu, nu știe dacă și alți colaboratorii oferă sfaturi lui M.

M, în timpul desfășurării măsurilor de investigații nu a avut careva tehnică specială din cîte își amintește, controlul transmițerii banilor și bunurilor presupune că l-a efectuat B, dar sigur trebuie de uitat în procesul verbal, în cadrul controlului transmițerii banilor și valorilor materiale mijloace speciale nu au fost utilizate.

Procesele-verbale ale acțiunilor de la Căușeni, odată cu examinarea prezentului dosar, CNA a fost sesizat de președinta Judecătoriei Căușeni despre depistarea unor nereguli pe dosare contravenționale, atunci a mers la Căușeni, unde a ridicat dosarele date.

Despre careva informații privind mîmarea unui litigiu și depunerea unei acțiuni de M la Judecătoria Cahul nu cunoaște.

- declarațiile martorului B din 16 iunie 2014, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, activează în cadrul CNA în calitate de ofițer superior de investigații pentru cazuri excepționale, în vara anului 2013 activa în aceeași funcție, pe inculpații îi cunoaște din cadrul instrumentării unui dosar penal inițiat la cererea lui M.

Rohul său în cadrul cauzei penale a fost ofițer de investigații, și s-a ocupat exclusiv de întocmirea măsurilor speciale de investigație.

Cu petiționarul M, s-a cunoscut într-o dimineață, a primit indicații de la șeful nemijlocit, să se prezinte în sala de audiență a CNA, unde aștepta o persoană pentru depunerea unei pîngerii referitoare la un act de corupție, prezentîndu-se în sala de audiență, l-a ascultat preventiv pe cet. M, după care l-a condus în biroul ofițerului de UP C, pentru a i se lua pîngerea propriu zisă, anterior nu-l cunoștea pe M, în cadrul UP nu a fost presat de a nu fi obiectiv în ce privește învinuții, M nu i-a spus că este în relații ostile cu inculpații, din informația prezentată era clar ca este un act de corupție.

El nu i-a transmis lui M careva tehnică pentru a înregistra convorbirile, din cîte își amintește, el a venit cu un disc pe care erau deja înregistrate convorbiri, nu i-a comunicat ce trebuie să declare în fața ofițerului de UP.

În actele de constatare au fost indicate doar datele veridice referitor la măsurile speciale de investigație.

Nu-și amintește dacă au fost deplasări de serviciu în Căușeni, sigur au fost deplasări, deoarece au fost un șir de pîngerii, nu ține minte dacă era în luna august, nici dacă au fost deplasări pentru a verifica activitatea Judecătoriei Căușeni.

Pîna la 06.08.13, nu l-a cunoscut pe M și nu a avut careva atribuții în exercitarea funcției de serviciu, nu poate confirma dacă M a mai avut dosare la CNA, din data de 06.08.13 au demarat toate investigațiile reieșind din atribuțiile de serviciu a inculpaților, conform legislației.

El nu a avut careva investigații inițiate sau informații ce ar determina inițierea unor astfel de investigații în legătură cu pîngerea depusa de catre cet. M.

Investigațiile în privința lui XXXXXXXXXX s-au inițiat la 06.08.13, în baza pîngerii depuse de M, orice măsura specială de investigație se inițiază conform procedurii stabilite de legislație, iar actul de inițiere în acest caz, a servit materialele expuse în răspunsul anterior, sigur a fost emisă decizie, nu poate spune cu certitudine cînd a fost emisă decizia.

Prima discuție între el și M a avut loc în sala de audiență a CNA, sala de audiență se consideră pîna la trecerea postului de gardă, M a intrat într-un birou de serviciu, discuții cu persoane străine în afara birourilor de serviciu este absolut interzis, nu este turnichet, este doar scanarea și înregistrarea în registru, scanarea este pentru depistarea de bunuri interzise, nu poate confirma dacă M a fost înregistrat în registru, dar nu poate intra fără înregistrarea în registru.

Cu M au discutat vreo 15-20 minute, după care a fost condus în biroul de serviciu a ofițerului de UP, cînd a stat de vorbă cu M a acționat în baza legii cu privire la CNA.

În timpul discuției purtate cu M, acesta a declarat precum că este parte a unor procese contravenționale inițiate în cadrul Judecătoriei Căușeni, iar din discuțiile cu angajatul instanței Marin Sandu, ultimul i-a solicitat bunuri materiale și mijloace bănești pentru a determina judecătorul XXXXXXXXXX să adopte o decizie favorabilă în sensul absolvirii de răspundere.

Sandu a solicitat bunuri și mijloace bănești pentru a determina judecătorul, nu poate spune ce judecător, dar ulterior s-a stabilit că era judecătorul Coval.

În atribuțiile sale de serviciu intră și obligația de a preveni acțiunile de corupție, nu poate confirma dacă a existat o infracțiune deja consumată la momentul adresării lui M, ține de calificarea infracțiunii.

Dacă nu se înșeală, erau cîteva înregistrări pe un XXXXXXXXXX la M, cînd s-a adresat și cîteva sms, el a prezentat XXXXXXXXXX, a constatat că sunt înregistrări cînd a mers în birou și apoi a revenit, a plecat în biroul care se afla la etajul 3, M a rămas la et. 1, a lipsit cîteva minute, nu poate confirma la moment cîte înregistrări erau pe XXXXXXXXXX, cu siguranță erau cîteva, nu poate spune dacă erau formate, dacă erau mape aparte, i se pare că M a avut accesul în biroul de serviciu cu telefonul mobil, și dacă nu greșește, atunci a prezentat sms, nu poate confirma cine i-a permis accesul cu telefonul mobil.

Acțiuni de UP nu putea să facă în cadrul dosarului penal, dar alte acțiuni crede că a făcut, nu poate spune sigur la ce dată, nu-și amintește să fi fost investit cu atribuții de ofițer de UP pe dosarul penal, din cîte a înțeles, scopul a fost tragerea la răspundere a persoanelor vinovate în comiterea actului de corupție.

În cadrul dosarului penal, a procurat tichete, ori la data de 6 sau 7, în baza cererii depuse de M pentru a i se oferi tichetele de combustibil și banii solicitați de Sandu Marin, și actelor procedurale emise de procuror, crede că e vorba de ordonanța privind controlul transmițerii bunurilor și mijloacelor financiare, s-a instituit grupul, el s-a ocupat de achiziționarea tichetelor, cererea lui M privind oferirea tichetelor și banilor pentru a le transmite a fost primită i se pare de ofițerul de UP.

Transmiterea bunurilor a fost efectuată în conformitate cu ordonanța eliberată, iar ce ține de procurarea acestora a fost efectuată în baza cererii depuse de petiționar, a văzut cererea lui M pentru a i se oferi tichetele de combustibil și banii, era scrisă pîna la procurarea tichetelor, careva indicații de a semna contract de vânzare-cumpărare nu au fost, însă conform procedurii și în baza cererii depuse, acestea urmau a fi achiziționate pentru a fi transmise, i se pare că s-a semnat contract și s-au eliberat tichetele doar după ce s-a achitat.

Ce ține de rugămintea lui M să-l ajute Sandu să rezolve problema nu poate confirma, nu a fost informat despre aceasta, iar discuții sigur au avut loc deoarece s-au prezentat înregistrări, nu-și amintește dacă M i-a explicat cum a efectuat înregistrarea, nu ține minte dacă el l-a întrebat cum a efectuat înregistrarea, în înregistrările prezentate de M erau și discuții telefonice și discuții întreținute direct cu Sandu.

Nu poate explica vizavi declarațiile lui M ce ține de faptul că, M a declarat că a înregistrat doar convorbirile telefonice.

Banii și bunurile materiale au fost transmise de M lui Sandu Marin, sub controlul angajaților CNA, transmiterea propriu-zisă a făcut-o M, nu cunoaște despre o atribuție de colaborator confidențial a cet. M.

Nu s-a limitat la acțiuni pasive de monitorizare a persoanelor care dă și primește, deoarece este responsabil pentru efectuarea măsurilor speciale de investigație, astfel neavînd vreo calitate decisivă, transmiterea tichetelor și mijloacelor bănești a avut loc după primirea acestora de la reprezentanții CNA, i se pare ca este data de 7.

Nu poate să se expună referitor la faptul dacă i-ar fi transmis sau nu cet. M la data de 07.08.13, tichetele și banii lui Sandu Marin dacă acestea nu erau oferite lui M de colaboratorii CNA, și dacă M a avut sau nu avocat care l-ar fi reprezentat în procesele contravenționale din cadrul Judecătoriei Căușeni.

De colaboratorii CNA nu au fost utilizate mijloace tehnice speciale la transmiterea bunurilor materiale și banilor de M lui Sandu Marin.

La data de 06.08.13 cet. M a prezentat CNA înregistrări conform cărora de la acesta se estorcau bunuri și mijloace bănești, elementul estorcării în speță se caracterizează prin datele oferite de petiționarul M și cererea depusă de acesta, estorcarea este cînd se insistă de a se aduce banii, și pretindere este cînd se pretinde ca dacă aduci este bine, înțelege ce înseamnă estorcare și pretindere.

În rezultatul măsurilor speciale de investigație s-au constatat 4 tichete de benzină, dacă așa este scris, așa a fost, susține cele indicate în raport deoarece este rezultatul activității sale, informația parvenită în rezultatul înlăturării măsurilor speciale de investigație a fost inclusă în raportul din 17.08.13, este vorba de un rezultat a măsurilor speciale de investigație, își rezervă dreptul de a nu da răspuns la întrebarea dacă informația se păstrează în dosarul CNA, deoarece legea nu-i permite.

Începînd cu 06.08.13, el a participat la măsurile speciale de investigație în privința lui XXXXXXXXXX, a vizionat unele din înregistrările video de la stația de alimentare

Lukoil din or. Causeni, au fost vizionate și la stație și la CNA, nu-și amintește dacă M mai avea careva alte date, în afara de înregistrările prezentate și telefonul mobil pentru inițierea UP, în rezultatul măsurilor speciale de investigație s-a constatat faptul utilizării de XXXXXXXXXXX, a unora dintre tichetele transmise de M, nu poate confirma ce cantitate anume de combustibil, iar în materialele cauzei penale este reflectat acest fapt.

Fiindu-i prezentat martorului f.d. 33 Vol II, Vol III f.d. 23, a indicat că, face referință la datele ce se conțin în raportul său, ce ține de activitatea sa, de informația Lukoil nu raspunde, informația se centralizează a doua sau a treia zi, informația veridică este în raport, înseamnă că este o omitere în raport, faptul că nu este indicat că Coval a utilizat unele tichete transmise de M, informația din raport o susține în ședința de judecată.

Poziția sa este că Coval a utilizat mai multe tichete, nu doar un tichet, trebuie să studieze toate materialele pentru a prezenta acte ce ar confirma că s-au utilizat mai multe tichete, sunt probe că Coval utilizează automobilul dat.

Reiesind din raportul din 17.08.13, s-a indicat că la 07.08.13, s-au alimentat cu 4 tichete de benzină, unde s-au indicat niște numere de înmatriculare eronat, ulterior, la 16.08.13 la aceeași stație a fost utilizat încă un tichet de benzină, pe care au fost scrise numerele de înmatriculare C N, autoturismul exploatat de XXXXXXXXXXX, motivul determinării de a confirma că anume Coval a utilizat mai multe tichete de benzină este acesta expus, precum și datele înregistrate la stația de alimentare Lukoil Căușeni, se face referință la înregistrările video.

În acest raport, nu este indicat că Coval s-a alimentat cu mai multe tichete, dar se constată faptul că în cele 4 tichete utilizate la 07.08.13, au fost indicate niște numere de înmatriculare eronat, iar ulterior, din înregistrările stației de alimentare se constată că Coval a utilizat mai multe tichete.

Nu poate să confirme dacă a văzut tichetele, nu s-a ocupat el cu ridicarea, nu știe pe câte tichete era indicat numărul N, nu a participat la audierea persoanelor în cadrul dosarului.

Nu-și amintește să fi fost pe teritoriul în afara efectuării percheziției, este un autoturism de serviciu cu care a fost în Căușeni, nu cunoaște persoana pe nume „I.” și infirmă faptul raportării acestuia despre acțiunile întreprinse în cadrul cauzei penale.

În rezultatul măsurilor speciale de investigație, în viziunea sa, s-au confirmat cele indicate în plângere.

A citit cauza CEDO Ramanascas, nu crede că va face o referință concretă, nu ține minte câte criterii s-au stabilit, în cadrul UP a efectuat urmărirea vizuală a lui Sandu Marin în baza ordonanței, urmărirea vizuală a lui Sandu Marin, avea scopul de a fixa acțiunile lui Marin Sandu, în urma urmării vizuale a fost văzut cu Coval și s-a constatat că este judecătorul Coval.

Bănuiește că a fost o condiție a lui Sandu că s-a stabilit data de 07.08.13, data a transmiterii banilor, era data ședinței, cunoaște din cuvintele denunțatorului, nu cunoaște de ce M nu a indicat în denunț că anume pe 07.08.13 trebuie să transmită banii.

Nu cunoaște despre careva amenințări directe, însă în cadrul discuțiilor dintre M și Sandu, ultimul condiționa transmiterea banilor și bunurilor de faptul că decizia urma să nu fie adoptată în favoarea lui.

- declarațiile martorului C din 16 iunie 2014, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, activează din anul 2010 în calitate de ofițer de UP la CNA, a participat în calitate de ofițer de UP referitor la acțiunile lui Sandu Marin, a audiat în cadrul urmării penale lucrătorii stației de alimentare, toate declarațiile au fost fixate doar din declarațiile martorilor, acestea obligatoriu erau citite ori de acesta ori de ei. A întocmit proces-verbal în legătura cu primirea plîngerii depuse de M, ora nu ține minte, probabil în prima parte a zilei, nu ține minte sigur, procesul verbal s-a întocmit în biroul de serviciu.

Nu cunoaște dacă colaboratorii CNA au discutat cu M, Cnu a asistat.

Menționează că, în procesul verbal de primire a plîngerii a indicat doar cele spuse de M, doar mai succint, elementele esențiale au fost indicate, următoarea acțiune după întocmirea procesului verbal de primire a plîngerii a fost emiterea ordonanței de pornire a UP, ultimul aliniat a conchuzionat că Sandu prin pretindere estorca mijloacele bănești și tichetele, solicitarea este o modalitate de exprimare, esența denunțului lui M s-a confirmat.

Nu ține minte data întocmirii, ordonanța privind transmiterea banilor se emite de procuror, nu-și aduce aminte esențele, la ce ora și când a întocmit procese verbale, nu-și amintește dacă a primit de la M cerere privind transmiterea mijloacelor bănești.

Menționează că, a întocmit procesul verbal de ridicare a înregistrărilor, în ziua în care este întocmit procesul verbal de ridicare, probabil că nu a întocmit procesul verbal de examinare.

În procesul verbal de audiere a persoanei întocmit, este relatat cursiv ce au răspuns, la început a efectuat o discuție la circumstanțele care îi interesau apoi scria, a fost o discuție, apoi a relatat gândul lui, i-au fost prezentate numerele de tichete fixate în ordonanță, el s-a expus avînd documentul și vazîndu-l s-a expus.

Referitor la "baza de date" se are în vedere înregistrările care se aflau la stația de alimentare, probabil Ca reformulat, dar esența este aceeași, nu s-a schimbat sensul, a formulat sa fie mai expresiv, în ordonanța unde erau indicate numerele tichetelor și filmările de la stația de alimentare, cum poate fi numit procesorul unde se afla înregistrările dacă nu bază de date.

Nu ține minte dacă s-a prezentat tichetul martorului B spre recunoaștere. Organul de UP și procurorul au decis transmiterea bunurilor estorcate cînd a fost ședința, probabil pe 07.08.2013. În mod procesual, cum ar fi fost monitorizare pasivă, dacă infracțiunea era deja consumată prin pretinderea mijloacelor bănești.

La efectuarea percheziției au participat persoanele indicate în procesul verbal, și anume: președintele instanței, grefiera, nu a fost abuz, nu au fost obiecții la acțiunile acestora. Cînd s-a efectuat percheziția nu cunoștea unde era XXXXXXXXXXX, a fost citat la domiciliu dar nu s-a prezentat, nimeni nu știa locul aflării lui XXXXXXXXXXX.

Menționează că, a fost dispusă efectuarea măsurilor de investigație asupra lui Sandu Marin și complicilor lui, nu și asupra familiei lui Coval, nu a întocmit nici o ordonanță și proces verbal de a efectua măsuri de investigație asupra lui XXXXXXXXXXX.

El nu a examinat materialul contravențional, a văzut doar procesul verbal cu privire la contravenție, nu cunoștea că există contradicții ce se referă la locul accidentului.

- declarațiile martorului M X din 17 octombrie 2017, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, la moment activează Șef Direcție Investigare Fraude Vamale, din cadrul Serviciului Vamal, vizual îi cunoaște pe inculpați, pe domnul Coval că activa în calitate de judecător în cadrul Judecătoriei Căușeni, iar pe domnul Sandu, la fel activa în cadrul Judecătoriei Căușeni, dar nu cunoaște în ce funcție.

S-a născut în satul C raionul C, apoi a devenit C.

Activînd în calitate de șef al Inspectoratului de poliție Căușeni, la el în birou s-au prezentat angajații CNA și domnul procuror Iachimovschi, nu-și aduce aminte ziua, data și anul, s-a solicitat să fie ridicate un șir de materiale contravenționale care au fost în procedura Inspectoratului de Poliție Căușeni, invocînd motivul: în legătură cu documentarea și reținerea în flagrant a domnului Sandu sau Coval, nu își aduce aminte, a invitat persoanele responsabile, le-a însărcinat să prezinte procurorului materialele solicitate conform procedurii.

În perioada anilor 2012-2013, a activat ca Șef Direcție securitate internă, în decembrie 2012 - aprilie 2013, a fost comisar al Comisariatului Hîncești, la începutul lunii aprilie 2013, a fost transferat în cadrul comisariatului de poliție Căușeni.

În perioada activității la IP Căușeni, cu Marin Sandu nu erau în nici o relație, la fel și cu Marin Coval, cu domnul S a cununat-o pe fiica dumnealui, este nașul fiicei acestuia, niciodată nu a fost în nici o relație de conflict cu niciunul din ei, neînțelegeri personale la fel nu a avut nici cu unul nici cu altul din inculpați.

Domnul Coval a depus o plângere la procuratura Căușeni, a fost chemat la procuratură și i s-au solicitat explicații referitor la o situație care a avut loc între el și Coval, a fost o situație strict de serviciu, unde el într-o zi de sîmbătă, care era zi de lucru, a fost pus la dispoziția judecătorului un demers, care trebuia examinat urgent, fiind comis un atac tâlhăresc la Căușeni, demersul procurorului procuraturii Căușeni privind autorizarea unor percheziții într-un șir de locuri, unde conform informației se aflau infractorii și un șir de lucruri furate, a fost informat de subalterni, că domnul Coval refuză de a examina demersul motivînd că este ocupat, se pregătea să sărbătorească un eveniment în cadrul Judecătoriei, atunci el a format numărul de telefon a domnului Coval, prezentîndu-se cine este și explicînd necesitatea examinării demersului care nu suferea amîinare, la prima etapă dumnealui l-a ascultat, apoi cu un ton ridicat și un vocabular necaracteristic unui judecător, i-a strigat cine este el și cu ce drept îl telefonează. El i-a explicat că este o rugămintă colegială, deoarece cazul nu suferă amîinare, infractorii sunt detectați și urgent trebuie petrecute perchezițiile și reținuți infractorii pe crimă de rezonanță, excepțional de gravă. XXXXXXXXXXX a mai prelungit cu careva vorbe. A comunicat și cu alți procurori și judecători, dar o astfel de atîrnare nu a întîlnit. După ce discuția lor s-a întrerupt, alte discuții, comunicări, întîlniri, cu domnul Coval nu a avut.

Ulterior, a aflat că XXXXXXXXXXX a depus o plângere în privința sa către Procuratura raionului Căușeni, că a telefonat și a încercat să influențeze primirea unei decizii. Despre faptul că autorizarea perchezițiilor pe cazul dat se întinde sau la moment nu era posibilă, a raportat conducerii Inspectoratului General de Poliție, era o conlucrare cu direcțiile operative și inspectoratul de investigații, care pe ce căi au intervenit nu cunoaște, dar pînă la urmă XXXXXXXXXXX a autorizat perchezițiile, persoanele fiind reținute.

Cunoaște numele de familie C, este de la el din sat, prima dată aude de așa situație, ca să intervină și să roage pe cineva să adopte o hotărîre în favoarea cuiva,

niciodată nu l-a rugat, nu a comunicat cu domnul Coval pînă la cazul descris mai sus și nici după aceea niciodată, prima dată aude de așa persoană ca M.

Îi este cunoscut angajatul CNA C, anterior el la fel a activat în cadrul CNA, pînă în 2008, iar domnul C activa în aparatul central, în relații de rudenie sau prietenie, nu este cu dumnealui.

Nu a discutat cu domnul C despre astfel de cazuri, însă comportamentul ambilor inculpați era frecvent discutat și întâlnit în orașul Căușeni și raionul Căușeni, referitor la activitățile abuzive din partea dumnealui.

Lui A sau T, nu le-a dat indicații și nu a avut loc caz de documentare din partea inspectoratului de poliție, discuții în vara anului 2013 referitor la caz nu au avut loc.

Cunoaște așa persoană ca , dar pe care nu l-a înfîlțit de foarte mult timp, din perioada respectivă. Persoana nominalizată, s-a adresat către el, motivând că este în careva relații de rudenie cu domnul Marin Sandu, să îl roage să îi restituie o sumă de bani pe care acesta i-a împrumutat-o, dar nu cunoaște detalii, după care el, întâmplător înfîlțindu-se într-o cantină cu domnul Sandu, și după ce au luat masa, l-a rugat să treacă pe la el la serviciu, la care dumnealui a ignorat rugămintea sa și nu au mai discutat, la adresarea repetată a domnului L către dînsul, i-a explicat că între dumnealui și Sandu Marin sunt relații civile și să înainteze cerere de chemare în judecată, după care nu a mai discutat, însă cunoaște că este într-o relație de prietenie cu fratele său.

Referitor la materialele contravenționale, nu a fost o solicitare verbală, au fost niște acțiuni conform CPP, fiind obligați să le respecte, nu își amintește în ce formă a fost prezentat actul, dacă i-a fost prezentat, înseamnă că a citit actul pînă a da indicație subalternilor, în actul prezentat nu își amintește dacă erau sau nu familiile persoanelor vizate în procesele contravenționale, a dat indicații responsabililor pentru practica contravențională, dar care anume nu cunoaște, în ce mod erau identificate actele de procedură care urmau a fi prezentate procurorului, la fel nu își amintește.

A colaborat cu judecători din diferite instanțe, și din mun. Chișinău și din raioane pe parcursul activității sale de serviciu, au fost mai multe în baza legislației procesuale penale vechi, pînă în 2003, ei ca agenți prezentau probe, mergeau la arest, autorizau la procurori diferite măsuri, înaintarea demersurilor, reacționare promită la materialele prezentate de responsabil între procuratură și instanță, mai ales pe cazuri urgente, se intra în esență, oamenii examinau și luau decizii.

Cu judecătorii colaborau în activități de autorizare a măsurilor pe diferite cauze penale, activând în cadrul Departamentului pentru combaterea crimei organizate și corupției în diferite funcții executorii, avea obligațiuni de serviciu în baza legislației, se petreceau măsuri de autorizare și se primeau mandate de arest și alte măsuri procesuale penale.

Activînd la Căușeni și deținînd funcția de Comisar, statut de ofițer de investigații nu avea din memorie, dar trebuie să ridice ordinele și să își reamintească, cit a activat în calitate de șef al IP Căușeni, nu își amintește dacă a fost desemnat în calitate de membru al grupului de investigație, în perioada în care a deținut funcția de șef al IP Căușeni, statut de ofițer de urmărire penală precis nu a deținut, subiect activ al investigării sub orice formă a cauzei penale, nu a fost, acces la informații cu caracter secret, acces la dosarele penale și la materialele secrete din aceste dosare nu avea.

Pînă la acest caz, nu a știut că sunt în relații de prietenie L cu fratele său, a aflat atunci, putea să îl roage și fratele său, nu își amintește dar știe că L s-a prezentat la el în birou, nu el l-a invitat prin telefon pe Sandu Marin, ultimul la el în birou niciodată nu a fost cît timp a deținut funcția de șef al IP Căușeni.

Cu domnul S, despre situația cu L nu își amintește dacă a discutat, dar nu exclude că putea să fie, deoarece știa relația de rudenie, putea să îl întrebe dar nu își amintește să fi vorbit personal cu dumnealui, naș de cununie a fiicei dumnealui este din aproximativ 2006-2007, la sărbători de familie a fiilor s-au înfîlțit, dar rar, odată în an sau cel mult de două ori, din 2013 posibil de două ori să se fi înfîlțit. Din 2013, domnul S, personal lui nu i-a reproșat nici nu a atins astfel de discuții sau vorbe, dar în general despre cazul dat nu a mai discutat absolut.

Șeful Inspectoratului este responsabil de organizare și control a întregului efectiv al IP, în afară de organul urmăririi penale ce este legat se disciplina de serviciu, șeful inspectoratului este responsabil de asigurarea condițiilor de muncă și alte activități manageriale.

Nu l-au rugat ofițerii de investigații și nu i-au solicitat să se adreseze judecătorului, ei i-au raportat care este situația pe caz, la rîndul lui, el fiind responsabil de organizarea activității.

Șeful inspectoratului cunoaște crimele de rezonanță, nu ai acces la materialele din dosar dar situația pe dosar o cunoaște, i se raportează zilnic.

În perioada cînd deținea funcția de șef al IP Căușeni, avea obligația de a întreprinde de fiecare dată măsuri cînd dispunea de informație că a fost comisă o infracțiune, era informat de ofițerul de serviciu pe fiecare caz, după care dădea indicații șefilor de serviciu ca imediat să se implice.

Referitor la informațiile privind activitățile abuzive ale lui Sandu și Coval, a auzit după ce a fost mediatizat cazul, într-o localitate se încep discuții, atunci oamenii se expun că da într-adevăr personale respective aveau un comportament abuziv, dar faptul deja era consumat, de informație privind caracterul abuziv al activităților lui Sandu și Coval, dispune din expunerea diferitor persoane.

- declarațiile martorului Adin 05 septembrie 2017, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, în perioada anului 2013, pînă la 4 aprilie a activat în calitate de șef-adjunct al Secției Poliției Criminale, începînd cu 04 aprilie, șef al secției urmărire penală, la momentul actual este Șef al Inspectoratului Căușeni.

În perioada anilor 2012-2013, conflicte nu a avut, era în relații de serviciu cu Marin Sandu, XXXXXXXXXX și S, nu au fost prieteni, careva conflicte nu au avut, nu s-au certat, datori cu ceva nu a fost, cu inculpatul Sandu în genere nu avea tangență.

În perioada 2012-2013 cu X M erau în relații de serviciu, pînă în decembrie 2012, dumnealui a fost șef a Direcției securitate internă, după care șef de inspectorat la Hîncești, apoi la începutul lunii aprilie 2013, s-a transferat la Căușeni, dumnealui era șef de inspectorat, iar el șef de urmărire penală, pe cînd activa la MAI nu i-a fost conducător direct dar oricum era în subordonare.

Nu îl cunoaște pe M și nici nu a auzit de el, cunoaște o persoană pe nume C din E, r-nul Ș din anul 1983-1984, care nu activează nicăieri, locuiește în Căușeni, altă persoană Cnu cunoaște, care ar fi din organele de drept, la fel nu cunoaște.

În perioada cînd activa X M, nu a primit nici o indicație de la dumnealui de a pregăti careva situații de provocare a lui Marin Sandu, iar domnul M, nu avea niciun dosar sau material penal în gestiune, personal nu examina nimic, dumnealui putea să conducă, să gestioneze la dispoziția organelor de urmărire penale.

- declarațiile martorului T din 05 septembrie 2017, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, în perioada anului 2013, era șeful secției poliției criminale al IP Căușeni, serviciul operativ, în perioada anilor 2012-2013, cu Marin Sandu, S și XXXXXXXXXX, erau în relații de serviciu, careva conflicte cu ei nu a avut.

În perioada martie 2013, X M a fost numit șef al IP Căușeni, cîndva a activat împreună în anii 2000 în Căușeni, îl cunoaște ca coleg, din martie 2013 s-au aflat în raporturi de serviciu, persoană pe nume M nu cunoaște, persoană pe nume C cunoaște din Căușeni, este o persoană din lumea interlopă, nu activează nicăieri, persoană care să activeze în cadrul organelor de drept, cu numele C nu cunoaște, în perioada anului 2013, careva indicații pentru a efectua operațiunii de provocare a lui XXXXXXXXXX sau Marin Sandu de la M X nu a primit.

Cît a activat în calitate de șef, nu cunoaște dacă M X, avea în gestiune material operativ, nu a făcut nici o dispoziție în acest sens.

Cînd deținea funcția de șef al secției, era organizator în primul rînd, el coordona momentele operative, el cunoștea tot, la general a avut statut de ofițer de investigație, pe cauzele penale erau dispuse măsuri speciale de investigații, care li se dădeau lor la îndeplinire, el era la acel moment conducătorul.

În calitate de ofițer de investigații și șef al subdiviziunii, pe lângă judecătorul de instrucție Coval, în vederea influențării hotărării privind măsurile speciale de investigații, nu a intervenit niciodată.

În dependență de informația care se conține, aceasta poate să nu poarte caracter secret, domnul M la informațiile ce constituie secret avea acces, este ordinul IP unde șeful subdiviziunii, șef adjunct, șef de sectoare este un șir care au acces perfectat de SIS, în legătură cu obligațiunile de serviciu pe care le îndeplinesc.

Domnul M, ca șef de subdiviziune avea acces la informațiile privind măsurile speciale de investigații, orice document ce parvine la IP Căușeni, întâi venea pe masă la șef, el punea viza.

Rezultatele măsurii speciale de investigații, nu trec prin Cancelarie.

Demersul îl face ofițerul de urmărire penală, se duce la procuror, nu cunoaște dacă domnul M avea acces la demersurile și materialele anexate adresate judecătorului de instrucție privind autorizarea măsurilor speciale de investigații.

- declarațiile martorului M din 04 septembrie 2014, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, pe inculpați nu-i cunoaște, activează ca manager vînzări.

În vara anului 2013 s-a adresat la poliție, a fost în orașul Căușeni, s-a oprit la un magazin de construcții, a stat acolo vreo 10-20 minute, a parcat mașina lângă magazin, a procurat tencuială, cînd a ieșit din magazin a observat că în partea sîngă a aripii a observat o pălătură, o zgîrîietură, iar pe parbriz era o foită, a încercat să sune pe numărul dat și era închis, a sunat la 902, a răspuns poliția Căușeni, care i-a spus să aștepte inspectorul, și peste 20 minute a venit inspectorul, el a făcut măsurările, a făcut desenul, apoi a mers la dînsul la oficiu sau sector, acolo l-a întrebare ce s-a întîmplat, a făcut testul la alcool și i-a spus să aștepte că va fi ceva răspuns, nu i s-a explicat procedura.

Peste o jumătate de an a fost sunat din Căușeni și i s-a comunicat că miine la 10 sau 11, va fi ședința de judecată, a sunat cu o zi înainte și nu s-a putut prezenta, după aceasta nu l-a mai telefonat nimeni.

Marca automobilului era L nr. de înmatriculare N nu era înmatriculat pe numele lui, ci pe numele lui G, care este mama prietenului său, foiața găsită pe parbriz a lăsat-o la inspector, a încercat să mai telefoneze dar ori era închis telefonul sau spunea că nu există așa număr, nu a aflat cum se numește persoana care a zgâriat mașina, speră că azi va afla, nu cunoaște persoana pe nume M.

În scurt timp, peste 3-4 luni, s-a găsit cumpărător și mașina a fost vândută așa cum era, să fi fost lovită mașina pe care o are acum mergea mai departe.

Zgîrietura era medie, aripa intrase înăuntru și se rodea roata de aripă.

El se ocupă cu design și cu publicitatea, mașina aceea era destinată mai mult pentru materiale publicitare, plastic, acril, deplasarea în Căușeni a fost și în legătură cu serviciul și la cunoscuți a fost, s-a întâlnit cu cunoscutul său, care a cerut sa-i facă o construcție și s-a dus să ia măsurile, panou publicitar, banner... el când vine la obiect poate să ia măsuri și pentru banner și o construcție cu lumină, și lumea mai cere ceva pentru înăuntru, a venit la client să ia măsurile și apoi să-i trimită calculul și la construcții și banner.

Persoana dată se numește R, contactează prin telefon cu el, crede că nu este cazul să dea numărul lui de telefon pentru că își strică relațiile cu clienții, R se ocupa cu distribuția produselor alimentare, nu a fost semnat contract deoarece după ce au fost calculate prețurile, persoana a spus să mai aștepte, și prețurile au fost mari și apoi a refuzat.

Nu ține minte cum se numește persoana juridică a lui R.

Pînă la vinderea mașinii, a făcut careva reparații, a îndreptat aripa din stînga după aceea a vîndut-o așa cum era mașina.

S-a adresat la poliție deoarece i-a fost lovită mașina, i-a fost zgâriată aripa, era foiața pe parbriz, a sunat persoana, nu a răspuns și prima ce i-a venit în cap a sunat la poliție, nu este persoana care să pedepsească pe cineva, a urmărit scopul de a-și repara prejudiciile, prejudiciul nu i-a fost reparat.

La magazin, a parcat mașina în partea stîngă, unde era primul loc liber, pe urmă cînd s-a apropiat de mașină, a observat că era camera de filmat, s-a apropiat de paza care a refuzat să-i arate înregistrarea deoarece nu are dreptul, i-a spus să se adreseze la poliție, și polițistul a văzut că era camera de filmat cînd a venit la fața locului, atunci a scris datele din buletin, viza de reședință o are pe str. V.

Deoarece mașina nu era scrisă pe el și s-a făcut procura pe o persoană pe nume P, nu s-a ocupat el de vînzarea mașinii, nu a vopsit mașina, cînd a vîndut mașina era pe aripa stîngă zgîrietura, pe ușa stîngă era o lovitură, așa era din start cînd a luat mașina.

El personal a scris declarațiile la poliție, susține ce a declarat azi și atunci, știe că nu trebuie să difere declarațiile.

Fiindu-i prezentată martorului Vol I f.d. 63, a indicat că este scrisă de el explicația și semnătura îi aparține, cînd s-a pîlit, ușa tot a fost atinsă, sunt și fotografii unde se vede pîlitura proaspătă, atunci pe data de 6 s-a atins și ușa trebuie să fie și fotografii, dacă era o lună în urmă ținea minte dar acum nu ține minte și nu îl interesează, nu știe dacă polițistul a făcut fotografii dar știe că el a făcut fotografii dar trebuie să le caute, cînd s-a parcat era o mașină ceva surie de gen Toyota c.

Nu i-a fost reparat prejudiciul, nu a înaintat acțiune civilă sau cerere, are experiență de vreo 10 ani și nu a avut nici un accident.

Se vedea clar pe mașină vopseaua albă, de aceea consideră că era lovită de automobil.

Ține minte că a cumpărat tencuială (șpaclovca) și garnitură (plintus) dar nu ține minte sigur ce cantitate de materiale a cumpărat, o călădărușă de tencuială și o garnitură dar nu ține minte a cumpărat sau doar s-a uitat la ele, nu ține minte orașul Căușeni, nu ține minte unde se afla construcția.

R trăiește în Chișinău, a fost în Căușeni să se întîlnească cu R, cînd s-a dus în Căușeni nu s-a întîlnit cu R, a vorbit preventiv cu persoana, construcția este la intrare în Căușeni, pe partea stîngă este un magazin este chiar la intrare, era un loc liber care urma să fie construcție, era pînă la clădiri, era un loc pentru a face o construcție micuță cu banner, construcția trebuia să fie din metal, nu era decis dar i-a spus D: „vezi tu ce se poate de făcut..”

De la intrarea în oraș pînă la magazin erau cam 3 km, și a luat o călădărușă de tencuială care se folosește mai des pentru pereți.

Din cîte cunoaște, R este originar din Ș, dar locuiește în Chișinău, din cîte a înțeles și în Căușeni a avut ceva distribuție, nu ține minte.

Cu R sunt cunoscuți, cîndva demult a lucrat la dînsul, la firma la care se află nu a prestat servicii lui R, ca persoană fizică în 2005, făcea careva chestii de design, anul trecut nu a prestat servicii, înainte de anul trecut nu s-au văzut un timp, a lucrat la R un an, era o întreprindere din Chișinău numită „Moderni compani...”, s-a concediat de la R în 2008 sau 2009, ulterior vorbeau pe internet, discuțiile le-au început de la începutul anului 2013, erau discuții personale.

La sfîrșitul lunii iunie, începutul lunii iulie, a spus să meargă să vadă locul și el și-a făcut timp pentru o deplasare, la telefon i-a spus R, ca atunci cînd va avea timp să meargă să vadă, nu cunoaște dacă R avea autorizație de instalare, nu se ocupă el de asta.

La client ceva nu s-a primit, nu cunoaște din ce motiv s-a refuzat de servicii clientul, într-un fel i s-a părut și scump, din cîte a înțeles, i-a propus o construcție metalică cu banner.

Nu a elaborat o schiță, a notat în scris că va fi banner, construcție metalică, panou, design, le-a elaborat în calculator, i-a spus că sunt 2 variante și din ce sunt compuse.

În total la C a fost de 3-4 ori, iar în rest a fost prin trecere.

Pe lîngă martorii acuzării indicați mai sus, și materialele adunate la faza UP indicate în actele de inculpare expuse mai sus, care au fost administrate în ședință, la cererea acuzării s-au administrat ca probe suplimentare:

- un CD și stenograma cu înregistrări audio ce conțin vocea lui M, care conform declarațiilor lui C, date în ședința de judecată, i-au fost prezentate de M cu privire la alte pretinse fapte corupționale, anexate ca documente (f.d. 95-101 Vol. VIII);

- alte materiale: informația OMV Petrom din 10.08.2017 (f.d. 137 Vol. 8); Ordonanța de neîncepere a UP în privința lui Sandu Marin din 03.02.2014 pe art. 190 CP pe cazul cu L (f.d. 138-140 Vol. 8); extrasul electronic confirmat al Deciziei CSJ din 22.07.2015 pe dosarul nr. N în pricina civilă la acțiunea BC "MAIB" către V și L, intervenient accesoriu SRL "M" cu privire la executarea silită a dreptului de gaj; fișa persoanei juridice SRL "M"; extras al Poliției de Frontieră cu privire la ieșirea și intrarea în țară a cet. V.

În cadrul ședinței de judecată au fost administrate probele propuse de partea apărării (inclusiv admise în scopul invocat al confirmării versiunii apărării de provocare), pe cele două capete de acuzare, și anume:

- declarațiile martorului M din 20 iunie 2016, care fiind audiat în

ședința de judecată a explicat că, activează în cadrul IP Căușeni, secția de supraveghere tehnică și accidente rutiere, pe Sandu și Coval îi cunoaște, pe Coval îl cunoaște ca judecător, Sandu la fel activa acolo, în legătura cu serviciul îi cunoaște, activează de 4 ani în cadrul secției, se afla la serviciu în luna august, anul 2013, a fost telefonat de serviciul IP pentru a se deplasa în fața magazinului "V" ca a avut loc un accident rutier.

Deplasîndu-se, a stabilit în partea dreaptă a magazinului era o mașină de model Vaz, numărul nu-l ține minte, ușa din partea stîngă a șoferului era deteriorată, mașina era rusească, model 2105, era culoarea bej, acolo era victima care a făcut apehul 902, nu ține minte cum se numea, a făcut măsurările, cercetarea la fața locului, s-a apropiat de paza de la magazin ca să vadă camerele.

S-au deplasat la secție cu victima, a fost audiată, a dat numărul de telefon dacă apare informație ca sa-l contacteze, iar a doua zi a fost telefonat de victimă, care i-a comunicat că a găsit numărul de telefon pe parbriz și a discutat cu contravenientul, în zilele apropiate vor apărea la poliție ca să clarifice cazul, nu s-au prezentat a doua zi, nici a treia, a cerut de la victimă numărul de telefon a contravenientului, el l-a sunat.

Contravenientul s-a prezentat aproximativ pe 12 august, a fost audiat, a explicat că se grăbea, a făcut o manevră și nu s-a asigurat, a fost întrebat de ce a părăsit locul accidentului, a fost întocmit proces verbal pe art. 242, 243 Cod Contravențional.

Victima nu s-a mai prezentat, nu a cerut pagubă, a comunicat că s-au împăcat, dar nu au înaintat nici o cerere de împăcare, nici acțiune civilă.

Magazinul dispune de parcare marcată, mașina victimei era la colț, parcare este în față, de obicei la parcare sunt locuri, atunci cînd s-au deplasat la parcare, erau locuri.

Victima a comunicat că este un agent pe vînzări în domeniul constructiv, avea în mînă o mapă, nu a întrebat ce dorea să facă acolo, venea de la Chișinău, el cînd s-a apropiat, victima ieșea din magazin.

Vizual, a verificat starea tehnică a mașinii, a examinat mașina dar nu a văzut nici o foiață pe parbriz, nu era foiața, dacă era o vedea.

A doua zi, victima l-a sunat și a spus că a găsit foiața, nu au discutat că vrea să plaseze vre-un panou, au discutat numai referitor la accident.

Î-a spus contravenientului M, să aiba la el cînd vine: buletinul, certificatul de înmatriculare, revizia tehnică, polița de asigurare, permisul de conducere, dar cînd a venit nu avea cu el permisul, a spus că l-a uitat acasă, nu ține minte detaliat ce a spus, după ce a întocmit procesul verbal, M nu a mai fost la poliție, M a venit fără mașină, a venit cu mașina de ocazie, el l-a sunat că vine în acea zi.

În procesul-verbal el a făcut careva corectări, deoarece cînd s-a întocmit procesul-verbal mai întîi este verificată persoana pe baza internă referitor la punctele de penalizare, atunci nu lucra programa, s-a accesat programa dar a arătat că persoana nu are puncte, fiind predat procesul-verbal la statistică, a doua sau a treia zi i s-a comunicat că M are 12, 13 puncte, materialul urma să fie trimis în instanță, cercetarea a constat în ștergerea semnăturii și așa s-a trimis în instanță. Nu a întocmit procesul-verbal.

Comunicat ca ieri are 12-13 puncte, materialul urma sa ne ducis in instanta, corectarea a constat in ştergerea sancţiunii şi aşa s-a ducis in instanta. Ieri a înlocuit proces-verbal de consemnare a corecţiilor, a şters cu corectorul.

Nu a fost posibil de identificat nici un martor, deoarece nu era nici un martor prin apropiere, era simbătă sau duminică după masă, paznicii nu au văzut nimic, erau înăutru, a discutat cu ei.

Din spuse, accidentul a fost în raza unde nu prinde camera de supraveghere, în locul unde era parcată maşina accidentată camerele nu filmau, filmau numai 60 cm., paznicii i-au comunicat aceasta, nu cunoaşte dacă paznicii au acces la înregistrarea video, ei au spus că este zona moartă şi maşina nu se vede de acolo.

Uşa la maşină era deteriorată nu foarte tare, era lovită, nu este expert ca să spună dacă paguba era una considerabilă sau nu, maşina era parcă şi zgâriată, era parcă împinsă înăuntru uşa, vopseaua era roasă, semne de vopsea de alta maşină nu erau.

A întocmit două procese-verbale lui M, el a comunicat că nu avea permis când a fost accidentul, nu a verificat, iar pentru asta a avut şi anchetă de serviciu.

Victima nu era tare nervoasă atunci, nimeni nu i-a dat indicaţie să trimită dosarul în instanţă. La faţa locului a ajuns în maxim 4 min., după apel.

La faţa locului era numai partea vatăată, care a spus că nu a văzut momentul accidentului, nu a văzut cine i-a deteriorat automobilul, nu i-a comunicat că dispune de careva date despre persoana care a deteriorat maşina. A încercat să studieze maşina, a rugat pe M sa vină cu maşina care a fost implicată în accidentul rutier, el nu a dorit, a spus ca el recunoaşte tot, cu maşina nu cunoaşte din ce motiv nu a venit.

Pe M el personal l-a audiat, a luat declaraţii în scris, ţine minte că victima singură a scris, el a motivat că e mai uşor ca el să scrie din spusele acestuia, a spus ca efectuând manevra din spate, nu s-a asigurat şi a lovit maşina, bara de protecţie spate.

Nu ţine minte dacă victima avea în mîna o căldare, avea o mapă.

- declaraţiile martorului G din 28 martie 2016, care fiind audiat în şedinţa de judecată a explicat că, a participat la percheziţia lui Marin Sandu, la alte acţiuni nu a participat, fiind avocat, a asistat pe Marin Sandu în bază de mandat, iar ceea ce are de declarat nu are legătură cu asistenţa juridică acordată inculpatului.

Îi cunoaşte pe ambii inculpaţi, pe M nu îl cunoaşte.

În luna iulie a anului 2013, pe o chestiune de serviciu, a intrat în biroul de serviciu al lui Marin Sandu, a mers la el în birou, pentru a lua careva monitoare oficiale care la el se păstrau, acolo era Sandu şi o persoană necunoscută lui, care avea câteva foi în mînă format A4, care apoi a înţeles ca este contestaţie la procesul-verbal a poliţiei rutiere, persoana întreba pe Sandu care este procedura de depunere, unde se află poliţia.

A intervenit şi el în discuţie, a spus să meargă la poliţie, unde este cancelaria şi procedura înregistrării acestor contestaţii. Apoi, el a plecat avînd o discuţie cu Sandu Marin, a explicat că a fost întocmit un proces-verbal pentru accident, unde în procesul-verbal au fost admise careva ştersături, corecări, el s-a expus că este nul procesul, cu aceasta discuţia s-a terminat. Peste câteva zile, într-o discuţie cu Sandu Marin despre accidente rutiere, a spus că persoana pe care a văzut-o anterior are aşa situaţie de comitere a accidentului rutier şi părăsirea accidentului, el i-a spus care este practica sa de avocat în acest sens, a comunicat că dacă sunt contestate ambele procesele verbale, instanţa urmează să se expună asupra contestaţiei depusă în baza art. 242 Cod Contravenţional, XXXXXXXXXX abia apoi în baza art.243, deoarece subiectul contravenţiei de la art. 243 este un subiect special, adica persoana vinovată, această procedură este consecutivă şi nicidecum concomitentă.

Fiind luna iulie şi fiind cald, persoana care era la Sandu în birou era în tricou şi jachetă de material de blugi, cu multe buzunare, a memorizat şi i s-a părut haios că este cald, şi are o jachetă de asupra, s-a gîndit cum el găseşte telefonul avînd atîtea buzunare.

Cînd el a intrat în birou, din cîte ţine minte, persoana era deja în birou şi ei discutau deja, i s-a părut că el a greşit adresa, că căuta cancelaria şi a intrat în birou.

Daca nu greşeşte, era mai înalt ca dînsul, slab, nu ştie statura precisă a persoanei.

- declaraţiile suplimentare ale martorului G din 05 aprilie 2017, în care a indicat că probabil în luna noiembrie 2016, a fost sunat de colegul său de birou, domnul D, acesta l-a întrebat dacă nu cunoaşte numărul de telefon a domnului Sandu, la ce l-a întrebat cine l-a solicitat, dacă cunoaşte persoana, la ce ultimul i-a comunicat că este un prieten din tînerete, el a luat o pauză şi l-a telefonat pe domnul Sandu Marin şi a întrebat dacă poate să dea numărul de telefon, la ce el a spus da, el a revenit la domnul D şi i-a dat numărul de telefon, dar ce persoană era nu cunoaşte.

Într-o discuţie, domnul Sandu i-a spus că persoana care pare a fi în birou, pare a fi persoana care l-a denunţat, a trecut mult timp, la acel moment eram plecat din oraş. Cu Marin Sandu a avut o discuţie mai tîrziu, că chipurile ceva voia să-i comunice ceva M, dar el nu ştie ce.

- declaraţiile martorului D din 05 aprilie 2017, care fiind audiată în şedinţa de judecată a explicat că, pe domni Coval şi Sandu îi cunoaşte, sunt cunoscuţi pe lucru, în prezent este pensionar dar lucrează avocat, persoană pe numele M nu îl cunoaşte.

Fiind pe teritoriul Judecătoriei Căuşeni, o persoană s-a apropiat de el şi a întrebat numărul de telefon a lui Sandu Marin, era cu un automobil şi probabil l-a dus pînă la oficiu, eu s-a deplasat la oficiu şi a vrut să întrebe de G, dar el nu era pe loc, l-a telefonat pe R, de la bun început l-a întrebat de unde îl cunoaşte, acesta a spus că îl cunoaşte bine, l-a telefonat pe R, i-a spus că este o persoană care îl cunoaşte bine pe Marin Sandu, el i-a spus numărul şi i l-a dat. Persoana dată era finăr, de vîrsta lui Marin Sandu, era înalt, nu ţine minte modelul automobilului cu care a venit.

A spus că îi trebuie Sandu Marin, dar nu a explicat pentru ce, el nu l-a întrebat cum îl cheamă, doar i-a spus că îi trebuie Marin şi alî.

Nu ţine minte cu ce scop se afla concret la acel moment în Judecătoria Căuşeni, a fost tare demult.

Pe domnul R l-a telefonat din birou de la el, ei se aflau într-un birou, el credea că este pe loc, dar el nu era şi l-a telefonat, nu îşi aminteşte, dar i se pare că de pe mobil l-a telefonat pe R, nu ţine minte.

- declaraţiile martorului B din 20 iunie 2016, care fiind audiată în şedinţa de judecată a explicat că, îi cunoaşte pe inculpaţi de la serviciu, activează în cadrul Judecătoriei Căuşeni, în calitate de asistent judiciar din anul 2003, a avut o întrerupere în serviciu din 2008, pînă în anul 2009, în 2013 activa ca asistent şi grefier, în vara anului 2013, la începutul lunii august, data de 7-8, a intrat la Sandu Marin în birou cu nişte probleme de serviciu, peste puţin timp în birou a intrat o persoană necunoscută, era dimineaţa, între orele 9-10, a intrat o persoană în vîrstă de 40 ani, înaltă s-a salutat cu Sandu Marin.

Cînd a intrat, Sandu Marin era singur în birou, între timp, persoana a intrat şi l-a întrebat de ceva acte despre o clădire, Marin i-a răspuns că actele o sa fie gata după ora mesei, după care, persoana a scos dintr-un pachet nişte foi, i-a spus lui Marin Sandu că i-a adus nişte taloane, tichete, la care Sandu Marin a spus că "nu-i trebuie, sa le ducă persoanei care l-a trimis, ca lui îi trebuie nu mie". Acea persoană, ca pe un domn oarecare nu-l poate găsi, că este dus în deplasare, atunci Marin a spus "pe mine nu mă interesează asta, documentele ţi le aduc după masă". Persoana a încercat de cîteva ori să întindă foile, Sandu Marin a refuzat, atunci el a pus foile în pachet şi a ieşit, peste puţin timp a ieşit şi ea.

Acea persoană era de statură înaltă, culoarea la păr era mai deschis, părul lung cu cărare, era îmbrăcat într-o "jaletă" de culoare verde cu buzunare, era straniu aşa, era urît, aşa i s-a memorizat, ar putea recunoaşte acea persoană.

Intră de 2-3 ori pe zi în biroul lui Marin Sandu, cu întrebări de serviciu, în birou cînd intri, în dreapta stă masa grefierii, înainte era masa lui Marin Sandu, lîngă geam, Marin Sandu era la locul lui, el s-a aşezat în locul grefierii, persoana care a intrat era lînga Marin Sandu şi perete, în mijlocul biroului, biroul este mic, este masa şi trecerea, se vede tot, era în faţa sa practic, discuţia a durat pînă la 5 minute, pînă la acel moment şi după, nu a mai văzut acea persoană, cînd a ieşit peste 1 minut, el nu mai era pe hol.

Cînd s-a întîmplat cazul cu Sandu Marin, ei au rămas şocaţi, cînd el a venit apoi la serviciu, prima întrebare a fost ce s-a întîmplat, el a spus că „dacă îţi aduci aminte cazul acela,, ea a spus că „ce este cu urîţenia ceea, cînd a ieşit,, el i-a spus că iată cu persoana ceea el are probleme. El i-a adus aminte şi i-a spus că dacă va trebui va fi chemată ca martor.

Nu ştie despre taloane, ea a văzut foi, cînd a întins de cîteva ori şi Sandu Marin a refuzat, ea a ridicat capul să vadă, apoi foile le-a pus în pachet, ea nu ştie pentru ce erau tichetele, ei vorbeau de nişte acte pentru o clădire.

Grefierul care stătea cu Marin Sandu în birou, se numeşte C, atunci crede că era ieşită, ori în cancelare sau în sala de şedinţe, ea atunci, activa în calitate de asistent şi grefier la judecătorul A, iar cu judecătorul Dorin Coval a activat ca grefieră în perioada 2004-2007.

Se ducea la Marin Sandu pentru chestiuni ce ţin de program, cînd nu lucra sau se defecta, referitor la modificarea legilor, Sandu Marin îi ajuta, nu era în instanţă o persoană care să se ocupe cu aşa ceva, nu a discutat cu Marin apoi despre situaţia dată din birou.

După vorba lui Marin că documentele le aduce după masă, persoana dată a scos din pachet foile menţionate.

Jaleta cu care era îmbrăcată persoana era fără mîncaci, altceva nu a memorizat, îi era straniu că era luna august şi era cald, şi era cu aşa o jaletă, situaţia la care a fost martor este rar înfîlîntă, de aceea i s-a memorizat.

- declaraţiile martorului S din 20 iunie 2016, care fiind audiat în şedinţa de judecată a explicat că, este Preşedintele Judecătoriei Căuşeni şi unchiul lui Marin Sandu, care este fiul fratelui său, cu Coval Dorin este coleg de serviciu, în luna aprilie-mai 2013, a fost telefonat de X M, la moment comisar al IP Căuşeni, atunci era şeful Direcţiei securitate internă, cu el nu este rudă dar se cunoşteau, este naşul de cununie a fiicei sale. L-a sunat şi i-a spus că sînt nişte probleme cu nepotul său, Marin

Sandu a luat niște bani, nu prin înșelăciune, dar a luat și nu întoarce o sumă de bani, el nu era la curent cu acest fapt, imediat l-a găsit și l-a întrebat pe Sandu Marin de ce a luat bani, el i-a arătat recipisa că a luat bani în calitate de arvună, de la persoana cu numele de familie L, care este tot din Căușeni, i se pare că erau și colegi, i-a spus că a luat bani în baza unei recipise, pentru vânzarea unei clădiri a părinților.

Peste două ore a vorbit cu M, i-a spus care este situația, se negociază restituirea banilor, fiindcă persoana a refuzat să mai cumpere clădirea dată. Necăzind la faptul că avea recipisa, știe că a fost purtat la Departamentul de corupție, se făcea tot ca să pornească cauza penală ca sa-l tragă la răspundere penală, s-a pornit cauza apoi s-a încetat.

S-a interesat cine este L și a aflat că la moment lucra la fratele lui M, care deține iazuri în arendă și vindea pește.

Peste o lună, M a fost numit comisar în Căușeni, de câteva ori a asistat la faptul cum se certa Sandu Marin cu M la telefon, Marin i-a spus „că iaca nu are nimic dar mă presează să-i dau banii lui acela...”. Dacă la început se ducea, apoi nu se mai ducea, se certa cu el, și el a spus ca nu e bine pentru că totuși este comisar. Tot în acea perioadă mai-îunie, XXXXXXXXXX la telefon, s-a certat tare cu comisarul, l-a întrebat ce este, și i-a spus ultimul i-a zis să aplice arest contravențional unei persoane. Ulterior, XXXXXXXXXX i-a spus că s-a adresat cu un raport la Procurorul General, anume că comisarul încearcă așa metode, relațiile lui Coval și M erau complicate în perioada respectivă.

Părinții lui Sandu Marin, au o bază unde se strâng vinerea și se odihnesc, el între timp întreba cum se rezolva problema cu banii, Marin i-a spus că se rezolvă și că a găsit cumparator la clădire, a spus că o persoană se interesează și că vine de la Chișinău să vadă clădirea, apoi că vine să dea arvuna.

Toate discuțiile și întrebările cu acea persoană, au durat vreo lună și jumătate, ca apoi să dispară, bănuiește că s-a organizat special, s-a găsit un cumpărător ca să-l aducă pe Marin Sandu la situația asta.

Sandu Marin a fost sunat de acel numit cumpărător, i-a spus că șoferul cu care vine are o problemă dacă Marin poate să-l ajute, Marin i-a spus unde să scrie plingerea, după care el a dispărut, aceasta cunoaște de la Marin, mai târziu i-a spus, adică după ce s-a pornit procesul penal.

A participat la serbarea în cinstea nașterii copilului lui Marin Sandu, avea vreo 2 luni copilul, nu ține minte detalii de la acea serbare, practic aceleași persoane erau, nu veneau persoane străine, erau persoanele care lucrează.

La bază au fost persoanele care lucrează acolo, care repară mașinile, erau prezenți Marin, R avocatul, uneori venea fratele lui Marin, îi spuneau studentul. Marin putea sa cheme pe cineva ca să-l ducă apoi acasă cu mașina când consuma, era o persoană de la practică.

În lunile iulie-august 2013, lucra ca judecător nespecializat, nu era președinte atunci, după ce Coval a fost suspendat, a fost și judecător de instrucție.

De regula, cauzele contravenționale se examinau de judecătorul de instrucție, dar uneori se mai repartizau și altor judecători, când Coval lipsea.

De mult timp este sistemul de repartizare aleatorie în instanță, dar se convenea și se bloca, și majoritatea dosarelor contravenționale se duceau la el.

Serbarea în cinstea nașterii copilului a fost prin luna iulie, în august el era deja în concediu.

Cu M nu a mai vorbit ulterior, apoi s-au mai văzut dar nu au discutat despre asta, cu Marin pe parcurs discutau.

Persoana pe nume L, avea deschis un SRL, erau 3 fondatori și trebuia să se ocupe cu mobila, aveau nevoie de spațiu, au aflat că este un spațiu cumpărat și vor să-l vînda, s-au adresat la Marin ca intermediar, au văzut locul și s-au înțeles cu prețul de Neuro, N dolari a dat arvuna, pentru asta s-a semnat o recipisă, apoi SRL-ul s-a închis, el a apărut peste 4 ani, era conștient că a intervenit prescripția, de aceea s-a adresat la organe, există hotărîrea pe cazul dat cu încasarea sumei.

- declarațiile martorului S din 28 aprilie 2016, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, este tatăl lui Sandu Marin, îl cunoaște pe XXXXXXXXXX, se întâlneau la ceremonii, știe că inculpații au fost învinuți de ceva cu niște taloane, așa a înțeles când au venit și au făcut percheziția, a citit în acel act, dar așa nu știe nimic. Are încăpere în proprietate la „secția specială”, au pus-o în vânzare, el nu avea cunoștințe în calculator și l-a rugat pe Marin Sandu să plaseze în internet anunțul despre vânzare, în anul 2013.

Numai Marin Sandu s-a ocupat de vânzare, i-a încredințat lui.

Vorba despre un cumpărător a fost la o onomastică, Sandu Marin a spus că este un cumpărător, ca îi place tot, el i-a spus că nu poate să fie așa cumpărător ca să-i placă tot, că este ceva.

După cum a vorbit cu Sandu Marin, el i-a comunicat ce sumă i-a spus ca preț și a fost de acord, el a spus că nu poate sa fie așa cumpărător, i se pare că cumpărătorul se numea E, el i-a spus că E nu este un cumpărător serios, nu a mai cumpărat nimic.

Are o bază la Căușeni Vechi, o dă în chirie la niște băieți, care repară mașini, pe cumpărătorul E nu l-a văzut niciodată.

La începutul verii anului 2013, Sandu Marin avea mașina Mercedes de culoare albastru, el a vîndut mașina pe la începutul sau mijlocul lunii iulie, anul 2013, iar peste 20 zile sau o lună, el a cumpărat altă mașină, masina M, culoare sură, consuma motorina, iar mașina albastră este mașina lor, iar deoarece el o lua des, ei i-au spus să se folosească de ea, ca ei mai mult de microbus se foloseau, a fost așa ca un cadou neoficial.

Încă deține încăperea care a pus-o în vânzare, nu a mai vîndut-o.

Din partea lui Marin, are doi nepoți, are un nepot născut pe 04 august 2013, este nepot din partea lui Marin Sandu.

Ei au sărbătorit împreună acasă nașterea copilului, nu poate să spună dacă XXXXXXXXXX a fost la sărbătoare, i se pare ca nu a fost, nu poate să spună precis, după nașterea copilului a fost sarbatoarea, adică la câteva zile.

Pe I, S nu-i cunoaște. Marin Sandu locuia la soția în perioada când a născut soția.

La secția specială (spețotdelenie) Marin Sandu nu organiza sărbători cu cumetri, poate așa ca să nu stie el, nu știe dacă la alte baze organiza sărbători cu cumetri, nu este la curent dacă a mai sărbătorit cu cineva, ei au fost la Sandu Marin acasă.

- declarațiile martorului S din 28 aprilie 2016, care fiind audiată în ședința de judecată a explicat că, Sandu Marin este fiul său, pe XXXXXXXXXX îl cunoaște puțin, au trăit într-un oraș, unicul fapt pe care îl cunoaște e că a fost o provocare cu vânzarea.

Au în proprietate o încăpere la secția specială (spețotdelenie), au plasat în vânzare unul din aceste localuri, aproximativ în anii 2012-2013, a încredințat vânzarea lui Marin Sandu, a fost reclamată vânzarea pe internet, Marin a spus că a găsit cumpărător, a înțeles că el l-a găsit pe Marin, Marin i-a propus prețul și el îndată a căzut de acord, el i-a spus cum îl cheamă pe cumparator dar nu ține minte, ceva un nume interesant.

În anunțul de vânzare nu a fost indicat prețul, prețul l-au stabilit ei cu soțul, nu țin minte ce preț au stabilit, dar erau de acord să mai scadă din preț, dar nu aveau cui, nu erau cumpărători.

Marin i-a spus tatălui său că cumpărătorul îndată a fost de acord cu prețul, ultimul i-a spus că asta e ceva escrocherie, deoarece niciodată la vânzarea la așa ceva, nu este de acord cu prețul și cauți să cobori prețul. Vânzarea s-a terminat foarte rău, la o săptămînă și ceva, a fost arestat Marin și s-a pornit procedura, după pornirea procedurii, cumpărătorul nu a mai venit, ea deloc nu l-a văzut și nu a discutat cu el.

La C au bază, ei dau în arendă încăperi de la această bază lui V, nu ține minte familia, la începutul verii anului 2013, Sandu Marin avea mașina de marca M, tot în 2013 a și vîndut-o

Din partea lui Marin Sandu are 2 nepoți, un nepot născut pe 4 august, este nepot din partea lui Marin, atunci au făcut o sărbătoare cu ocazia nașterii nepotului.

După arestul lui Marin Sandu, telefonul mobil al acestuia nu știe unde era, stie că cumpărătorul nu a mai făcut legătura cu Marin că el a fost arestat, nu știe cine a rupt legătura, se vede că cumpărătorul.

În 2013 vara, era la C o încăpere pe care nu o dadeau în arendă, acolo au trei încăperi mici, este și teren aferent.

Încăperea respectivă nu este incuiată, dar atunci a fost, Marin avea cheile de la secția specială (spețotdelenie) și de la încăperile de la C avea, Marin organiza sărbători cu prietenii la secția specială și la C, el nu îi anunța când dorea să facă vreo sărbătoare acolo.

La sărbătoarea în cinstea nașterii copilului erau ei familia, vecini, cumetri nu au fost. Cumpărătorul a apărut pînă la nașterea nepoțelului, data nu o ține minte.

- declarațiile martorului C din 03 iunie 2016, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, pe Sandu Marin și XXXXXXXXXX îi cunoaște vizual, ei sînt din or. C, Sandu avea un garaj alături de parcare auto unde a activat din toamna anului 2012 pînă la sfîrșitul lunii august 2013, ultima zi a lucrat pe data de 30 sau 31 august, activau pe schimburi, cite 2 sau 3 paznici, iar de la 17:00 pînă la 08:00 activa singur, simbăta activa cite 24 ore. Acolo se aflau 10-15 garajuri, pe stînga era parcare iar pe dreapta garajurile. În afara teritoriului, de asemenea erau garajuri dar el nu are nimic cu ele. Garajul lui Sandu era în afară, acesta nu achita pentru a fi păzit.

În vara anului 2013 cînd venea la serviciu a văzut cum Sandu Marin era filmat și niște oameni îi scoateau ceva din buzunar, îl

percheziționau, nu ține minte ce dată era, dar aproximativ încă 3-4 săptămîni a mai activat acolo.

Peste cîteva zile a observat că tot aceea mașină "bălaie" de culoarea albă, pe care a mai văzut-o pe teritoriu cînd făceau percheziție, era acolo, dar ce căutau nu știe.

Automobilul era de model Skoda, nu poate concretiza cînd a văzut prima dată mașina, dar pînă la jumătatea lunii iulie, era ca mașina primarului numai că la primar era de culoare neagră. Masina pentru prima dată a văzut-o cînd îi făceau percheziție lui Sandu Marin. după aceea a văzut-o mai des de 2-3 ori pe săptămînă așezarea masina.

în automobil mereu erau două persoane așezate înaintea, în spate nu cunoaște dacă era cineva. Bărbatul care era prezent când îi făceau percheziția era înalt și smolțit, iar altul era mai mărunțel.

- declarațiile martorului T din 03 iunie 2016, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, din anul 1999 a activat în cadrul comisariatului Căușeni, până în anul 2008, apoi și-a deschis o afacere, se ocupă cu reglarea geometriei la mașini și schimbarea parbrizurilor.

Nu a fost martor la reținerea lui Sandu Marin, doar la percheziția corporală, îl interogau, se afla la o distanță de 30-40 metri.

Menționează că a văzut cum îl filmau, aceștia erau cu spatele, se deplasau cu un automobil de model Skoda Octavia, de culoare albă, până în anul 2008 produsă, îi observa că se deplasau din Chișinău spre Căușeni, îi păreau suspecți, erau 3 persoane frezate scurt, fizic arătau bine, nu aveau burtă, complecție sportivă, îmbrăcați în cămașă la dungă cu mîneca scurtă, nu aveau tatuaje sau inele, toate trei persoane aveau părul deschis, erau persoane din structuri nu erau civili, se arunca în ochi, după maniera de a parca mașina, se parcau sub un copac și stăteau în mașină, un cetățean simplu după ce parchează mașina mai iese afară să fumeze, de aproximativ 3 ori a văzut aceste persoane și mașina dată pe teritoriu. Nu poate confirma că anume aceste persoane l-au percheziționat pe Sandu Marin, dar automobilul era același, după reținerea lui Sandu Marin nu a mai văzut persoanele date sau automobilul pe teritoriu.

Invocă faptul că, pe la ora 10 intra pe teritoriu, iar la 17 ieșea de la lucru, sîmbăta activă pînă la ora 14:00, și cînd pleca ei tot erau acolo parcați, nu poate confirma că veneau aceleași persoane, dar mașina era aceeași, de regulă dacă se cercetează cazul vin aceleași persoane, poate își schimbau hainele, după 15 iulie 2013 a văzut prima dată mașina de model Skoda, iar peste aproximativ 14 zile a avut loc percheziția lui Sandu Marin.

Pe foștii colaboratori al CNA, și anume pe A îl cunoaște personal, iar pe C sau G nu îi cunoaște.

Nu a văzut dacă Sandu Marin a organizat vreo petrecere pe teritoriu.

- declarațiile martorului G din 28 aprilie 2016, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, a indicat că în perioada 2013-2014, a activat în calitate de viceprimar în or. Căușeni, pe inculpați îi cunoaște că activau la Judecătoria Căușeni.

Toată lumea vorbește în oraș de caz, că totul este înscenat.

El pleca la serviciu, făcea naveta de la Chișinău la Căușeni, a fost așa caz că Sandu Marin l-a rugat să îl ducă pe XXXXXXXXXX cu mașina, în a doua jumătate a lunii iulie anul 2013, s-a apropiat de el, știind că el face naveta, l-a întrebat dacă nu este disponibil ca să meargă cu el, nu a putut să refuze, deoarece domiciliază în altă parte dar lucrează în Căușeni, ei se ajută unul pe altul, a înțeles că l-a rugat pe Coval să lase în folosința lui Sandu mașina lui, îl lua pe Coval de la porțile orașului, pe bulevardul D, mergeau împreună în or. Căușeni la judecatorie, care se afla la 50 metri de la Primăria Căușeni, Coval nu i-a achitat nimic.

Dacă erau 4-5 persoane, calculau cât trebuie de achitat pentru dus și întors și împărțeau la toți egal, cum face toată lumea.

Mașina pe care a vîndut-o Sandu Marin era de model M, albastru întunecat cu discuri de titan.

Într-un oraș mic, lumea vorbește, nu deține dovezi, dar se vorbește că sunt înscenări, nu cunoaște cine a făcut înscenare, se vorbește că cazul cu Coval a fost înscenat.

L-a invitat să dea declarații avocatul domnului Coval prin telefon, la staționar, nu cunoaște cum se numește avocatul. De la Coval știa că o sa fie invitat în calitate de martor, l-a întrebat dacă ține minte perioada cînd se deplasau la Căușeni, cînd el cînd ultimul cu mașina.

Nu au coordonat întrebările și răspunsurile care trebuie să le dea în ședință cu domnul Coval.

A auzit despre înscenare la o stație de alimentare Lukoil, în 2014-2015, vorbeau niște persoane necunoscute, ei discutau că este așa caz cu Sandu și Coval, și că sărăcuți băieți, că este înscenat, și în alte locuri vorbește lumea, dar nu poate să știe unde anume.

A auzit discuția cînd a fost reținut Sandu, ei dețin funcții în oraș, era o noutate în oraș și lumea discuta, că a fost reținut și e nedrept.

A avut dosare la judecătoria, participa și el în dosarele civile, avînd funcția de viceprimar, deținută pînă în decembrie 2014, a devenit viceprimar din decembrie 2012.

Mai erau la Căușeni judecători care făceau naveta la Chișinău, a făcut naveta cu ei, dar ei se schimbau des, nu știe cum se numeau, nu trăgea atenția, cînd făcea naveta cu Coval era viceprimar.

- declarațiile martorului B din 28 aprilie 2016, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, este cumetru cu inculpatul Sandu Marin, îl cunoaște și pe inculpatul XXXXXXXXXX cu care este vecin.

La începutul lunii august anul 2013, a fost cu o zi înainte la el o persoană X, care l-a rugat ca să-l ducă pe Coval Dorin cu mașina, să-l ia de la bază de la Sandu Marin și să-l ducă acasă cu mașina, pentru că ei au o zi de naștere acolo. A doua zi s-a dus la ora 4, pînă a ajuns, ei erau acolo, la lucru la Sandu Marin și sărbătoreau, XXXXXXXXXX i-a dat cheile, a trecut poate o oră și a venit Marin Sandu încă cu un băiat, a mai stat un pic acolo, a văzut că a scos din buzunar niște taloane și i-a dat și lui XXXXXXXXXX și a spus că: „iată mă achit cu voi...”. Dorin Coval i-a dat lui taloanele și i-a spus să se ducă să le pună în portmoneu în mașină, că erau la el cheile, a mai stat, apoi l-a dus acasă la părinți.

Nu știe cită benzină era în mașină, dar precis lampa nu ardea, mașina este de modelul M, merge pe benzină.

Nu a cunoscut pe toți cei de la sărbătoare, l-a cunoscut pe Marin Sandu, transmiterea tichetelor a fost înăuntru la masă, nu poate să spună cite tichete au fost transmise, erau de la Lukoil, erau de 10, de 5, a văzut că le-a desfăcut atunci cînd s-a dus să le ducă în mașină, era ora 9-10 cînd au pornit spre casă, mîncarea se făcea afară, dar masa era înăuntru, oaspeții erau și afară și înăuntru, cînd ei au plecat, nu au plecat toți oaspeții, unii au mai rămas, inculpatul Coval l-a rugat să țină minte cazul dat, după asta a venit la el și a spus „ții minte cînd am mers la zi de naștere și ți-am dat niște taloane, ții minte?”, la care el a răspuns că ține minte, au mai fost cazuri cînd l-a rugat să-l ducă cu mașina, la Chișinău l-a dus de cîteva ori pe Coval, știe că inculpatul Coval locuiește la porțile orașului, strada nu o știe, dar la al 8-lea etaj.

Portmoneul lui Coval era de culoare cafeniu închis și era în mașina acestuia. Cu Coval au copilărit împreună, în r-nul C, s. B, inculpatul este mai în vîrstă decît el, pînă atunci a mai fost de vreo 3-4 ori la bază, la bază era ziua de naștere a lui Marin Sandu, XXXXXXXXXX i-a spus că era ziua de naștere a lui Marin Sandu, arau 18-19 persoane, nu a cunoscut pe nimeni din acele persoane, nu cunoaște pe băiatul care a venit cu Marin Sandu, ei au venit cu o mașină „Jeep...”, denumirea nu o ține minte.

Nu poate să spună cîți ani împlinea atunci Marin Sandu, el nu a stat mult acolo la masă ca să audă, nu prea a atras atenția dacă mai era cineva la masă să nu servească, nu știe după cit timp XXXXXXXXXX i-a spus să țină minte cazul, nu au trecut luni, cauza a fost careva probleme acolo, în legătură cu cazul pe care l-au arătat la televizor, după aceasta i-a spus ca să țină minte, X este tatăl lui Dorin.

Nu a numărat taloanele, erau de la Lukoil și erau toate de o culoare.

- declarațiile martorului N din 28 martie 2016, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, îi cunoaște pe inculpați, cu Sandu Marin a învățat împreună și locuiesc în mahală, pe XXXXXXXXXX îl cunoaște așa de la ieșirile prin oraș.

El a oferit mașina marca F N în anul 2013 pe la sfîșitul lunii iulie, lui Marin Sandu, ca să se deplaseze la Chișinău, deoarece soția sa era însărcinată, și mai urma să umble cu niște documente, legate de faptul că părinții vindeau un imobil.

Mașina i-a fost restituită peste 4-5 zile, la acel moment avea și altă mașină, iar Sandu nu avea atunci mașină, deoarece o vînduse.

Mașina este pe motorină, cînd a dat-o avea rezervorul plin, s-au înțeles că atunci cînd va restitui mașina vor calcula cît a cheltuit, el i-a întors prin tichete, i-a întors mai tîrziu, cînd soția sa a născut și a organizat o masă, atunci la masă i-a întors, i-a dat tichete în valoare de 30 litri de la Lukoil, erau N tichete cite N litri.

A ținut minte aceste date, deoarece a născut atunci soția lui Sandu, atunci a fost și arestul și nu prea se întîmplă în împrejurimea sa așa lucruri.

Tichetele i le-a transmis cînd erau la masă, la teritoriu pe care îl dețin părinții lui Sandu Marin, acesta se dusesse cu o persoană pe nume S, cînd a venit i-a dat lui tichetele, și lui XXXXXXXXXX i-a dat niște tichete. Acolo mai erau S, V cu care lucrează el, era Sandu Marin, XXXXXXXXXX, mai era un băiat care era la volan la mașina lui Coval Dorin, nu-i ține minte pe toți care erau atunci la masă.

Nu a observat cite tichete a primit Coval Dorin, așa vizual crede că erau tot cam cît i s-au transmis lui, vreo 5-6, nu știe cu ce ocazie i-au fost date.

Cînd a fost întoarsă mașina, în rezervor era motorină, nu a mers imediat să se alimenteze, apoi cînd s-a epuizat rezerva, a folosit toate tichetele concomitent.

El s-a alimentat la stația Lukoil din Căușeni, în 2013 era o stație de alimentare în Căușeni, îi pare că a doua zi, sau peste o zi după serbare a fost arestat Sandu, de la nașterea copilului pînă la masa organizată, au trecut aproximativ 10-15 zile.

Pînă a-i oferi el mașina, Sandu a avut un M modelul N, culoare albastră închisă, mai tîrziu avea alt M modelul N, culoare sură, i se pare că se alimenta tot cu motorină.

- declarațiile martorului G din 28 martie 2016, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, este prieten cu Marin Sandu și pe XXXXXXXXXX îl cunoaște. În anul 2013, pe la începutul lunii august, Sandu Marin l-a rugat să urce în mașină și să meargă la barul T din Căușeni, cînd au ajuns era seara după ora 6, aproape ora 7, s-au oprit în fața barului la parcare, dintr-o mașină a coborît un om, a urcat la ei în mașină pe bancheta din spate, l-a întrebat pe Marin Sandu „de ce te-ai speriat de omul acela, nu trebuie să te temi că acela este om de-al nostru”. Marin a răspuns „nu îmi trebuie nimic de la omul acela, nu doresc să am nimic de la el...”. El l-a întrebat pe Marin, „cît eu ție îți datorez...”, Marin a spus „socoate și tu drumurile care le-am făcut A, C, ...”, a spus să-i dea motorina pe care a cheltuit-o, a zis de un rezervor, să-i dea 30-40 litri. Apoi persoana a scos două foi cu taloane și a început să le rupă, nu pe toate dar cîteva le-a dat lui Marin.

Erau toi A4, el le rupea, erau mai multe taloane pe o toaie.

El l-a întrebat pe Sandu cine este persoana, care i-a spus ca este E și dorește să cumpere o încăpere de la SA "M" ... (spețotdelenie).

Marin i-a spus că a servit și nu poate să mearga el la volan, era o sărbătoare acolo, i-a zis că „trebuie sa mă întîlnesc cu niște escroci (mașennici), că ei umblă ca să cumpere o încăpere de la SA "M" ...

În fața barului mai erau automobile, persoana care s-a urcat în mașină avea în jur de 50 ani, deschis la păr, statură mijlocie, un pic chel în frunte.

Plecarea lor de la bază a durat 15-20 min., s-au întors de unde au pornit, acolo se sarbatorea, se pregateau frigărui, atunci i-a nascut soția și el punea adălmaș la băieți, la masă erau M, V B, I N, erau persoane care veneau și care plecau, dar 7-8 persoane erau precis.

El nu cunoaște ce a făcut Sandu Marin cu tichetele, s-au întors și nu au stat de vorbă pe tema aceasta, el a stat un pic, apoi a plecat.

Dupa ce Marin a fost reținut și apoi a fost eliberat, la sfîrșitul lunii august, i-a spus „să ții minte cazul cînd m-ai dus și m-am văzut cu omul de la T" ..., el a spus să țină minte toate momentele acestea că posibil sa fie chemat ca martor, așa a ținut minte cele înfîmplate, a spus tot din cîte el ține minte.

Tichetele erau de la Lukoil, erau mari, dar cîte nu știe, poate un sfert din care erau i-au fost date lui, el rupea benzina aparte și motorina aparte, cîte un sfert din toate le-a dat lui Sandu, a mai văzut așa foi la stația de alimentare, cînd veneau se alimentau și tot așa se rupeau, nu poate spune cîte erau pe o foaie.

În acea perioadă lucra ca șofer, făcea curse la Moscova.

La T au mers cu mașina lui Sandu Marin, model M, culoare deschisă, se alimenta mașina cu motorină, iar mașina din care a ieșit acea persoană era de model Skoda, persoana era în mașină cînd i-a văzut pe ei a coborît de la volan.

La bază, el a venit de acasă pe jos, numai a ajuns la bază 5-10 min, iar Sandu Marin l-a întrebat dacă a servit ceva, i-a spus că nu și a spus să meargă cu el.

Cînd s-au întors la bază, acolo era și XXXXXXXXXX.

SA "M" ,, nu este departe de la barul T, poate este sau nu 1 km.

Nu ține minte ce mașină avea în 2013 XXXXXXXXXX, i se pare că tot M avea, în Judecătoria Căușeni niciodata nu a fost la ședințe.

Pe persoana care s-a urcat atunci în mașină, nu a mai văzut-o, decît atunci, nu a observat careva semne specifice în vorbire sau exprimare la acea persoană.

Mașina respectivă era parcată cu fața spre bar, nu a atras atenția la numerele de la mașina Skoda, nici ca persoana să mai fie cu cineva, din mapă a scos foile cu tichete, nu ține minte în ce era îmbrăcată persoana.

- declarațiile martorului D din 28 aprilie 2016, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, este angajat al Birourii Migrație și Azil, a auzit de la colegi și din presă de caz.

Au fost cazuri cînd inculpatul XXXXXXXXXX a lăsat mașina în curtea unde el locuiește, cînd activa ca judecător, inclusiv în august 2013. Cînd avea cu ce să se deplaseze la Chișinău, mașina o lăsa în curte și se deplasa cu alte automobile, el îl ducea pînă la gară dacă trebuia.

Venea după mașină și cu Sandu Marin, și cu alte persoane, nu a memorizat dacă a fost cu Sandu în vara anului 2013.

- declarațiile martorului L din 20 septembrie 2016, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, pe inculpații Coval și Sandu îi cunoaște, sunt cunoscuți din oraș.

De M prima dată aude, pe V R îl cunoaște, în 2012 a luat businessul pe datorie de la dînsul, el îi datora bani, businessul era baza angro doar așa îl avea, V închiria ceva în oraș, dar de facto locuia undeva la Botanica.

V de baștină este de la Ș, satul A, businessul lui V nu funcționează din 2012, aproximativ de la jumătatea anului, în 2013 el administra deja afacerea, iar V în 2012 și în 2013 se afla în Rusia, deoarece era urmărit de creditorii avea multe datorii, în 2013 nu era în țară.

Persoana pe nume I s-a ocupat cu insolabilitatea, iar V, în anul 2014 i-a trimis N dolari în contul datoriei, nu cunoaște dacă planifica vreun business în 2013, 2014, el deja era fugar.

Ei erau în relații bune cu V, administratorul firmei era fratele său, V îi comunica telefonic că nu este în țară.

"M" este firma pe care o conducea V i, înainte de "M" au mai avut o firmă „C" ,, care tot umbla cu „ghidușii,,.

- declarațiile martorului G din 03 iunie 2016, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, pe inculpații Coval și Sandu îi cunoaște, în legătură cu atribuțiile de serviciu pe care le efectua, din anul 2009-2010. Guțu Ilie reprezenta diferite persoane juridice la Judecătoria Căușeni, Sandu activa în secretariat cu acesta nu avea tangețe de serviciu, în anii 2009 era mai frecvent antr în proces.

Referitor la SRL "M", în baza Hotărîrii din 24.11.2014 a Curții de Apel Chișinău, a fost intentat procesul de faliment simplificat în privința SRL "M", prin care a fost desemnat în calitate de lichidator al procesului de faliment.

R V figura în calitate de gestoriar în cadrul SRL "M", semna acte comerciale, facturi fiscale de achiziții și de livrări, îl cunoștea din perioada anterioară administrării procesului de insolabilitate.

El, G a efectuat analiza stării patrimoniale a întreprinderii SRL "M", inclusiv și pe perioada 2012-2013. Perioada nu a fost reflectată în rapoartele de analiză.

Menționează că, anul 2012 a fost un an cu o activitate economică ordinară, din noiembrie 2012, era o activitate dificilă s-au inițiat o serie de proceduri, ultimele livrări erau din noiembrie 2012, în anul 2013 o activitate efectivă SRL "M" nu a avut, rapoarte fiscale și financiare nu au fost prezentate pentru anii ulteriori. Activitatea ordinară a încetat cu sfîrșitul anul 2012, în 2013 neavînd nici o activitate de comercializare a bunurilor și serviciilor.

Referitor la cursul activității practicate de SRL "M", conturile erau suspendate, banii în cont nu a avut, incapacitate de plată a survenit în luna noiembrie 2012, începînd cu acea perioada SRL "M" nu a făcut careva plăți în adresa terților persoane, suma creanțelor creditorilor forma pîna la anul 2013 - N mln. N lei.

- declarațiile martorului D din 05 aprilie 2017, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, pe domnii Coval și Sandu îi cunoaște, sunt cunoscuți pe lucru, în prezent este pensionar dar lucrează avocat, persoană pe numele M nu îl cunoaște.

Fiînd pe teritoriul Judecătoria Căușeni, o persoană s-a apropiat de el și a întrebat numărul de telefon a lui Sandu Marin, era cu un automobil și probabil l-a dus pînă la oficiu, el s-a deplasat la oficiu și a vrut să întrebe de G R, dar el nu era pe loc, l-a telefonat pe R, de la bun început l-a întrebat de unde îl cunoaște, acesta a spus că îl cunoaște bine, l-a telefonat pe R, i-a spus că este o persoană care îl cunoaște bine pe Marin Sandu, el i-a spus numărul și i l-a dat. Persoana dată era tînăr, de vîrsta lui Marin Sandu, era înalt, nu ține minte modelul automobilului cu care a venit.

A spus că îi trebuie Sandu Marin, dar nu a explicat pentru ce, el nu l-a întrebat cum îl cheamă, doar i-a spus că îi trebuie Marin și atît.

Nu ține minte cu ce scop se afla concret la acel moment în Judecătoria Căușeni, a fost tare demult.

Pe domnul R G l-a telefonat din birou de la el, ei se aflau într-un birou, el credea că este pe loc, dar el nu era și l-a telefonat, nu își amintește, dar i se pare că de pe mobil l-a telefonat pe R, nu ține minte.

Pe lîngă martorii apărării indicați mai sus audiați în ședința, la cererea părții apărării s-au administrat ca probe:

- răspunsurile (denumite notificări) ale SRL "L" din 23.02.2014 și 10.03.2014 referitor la perioada de alimentare cu tichetele interpelate și evidența tichetelor (f.d. 79, 103 Vol. IV);
- răspunsul (denumite notificare) al SRL "Lukoil Moldova" din 20.06.2014 referitor la ridicarea tichetelor și modul de completare a acestora și anexa copia procesului-verbal de ridicare din 29.08.2013 (f.d. 103-109 Vol. IV);
- copia adeverinței ÎS "CRIS Regstru" din 17.01.2014, ce atestă că a/m D L n/ N este înmatriculat la 06.10.2008 după cet. M, iar cet. M i s-a eliberat permis de conducere categoria N la data de N (f.d. 123 Vol. IV);
- răspunsul CNA din data de 05.01.2015 la Încheierea instanței de judecată cu privire la mijloacele bănești utilizate la documentare cazului de N lei, și informația referitor la intrările-ieșirile cet. M în baza Registrului de evidență a vizitatorilor sau a permisului de unică folosință în perioada anului 2013 cu copia Registrului și permiselor, ce relevă intrări-ieșiri ale martorului inclusiv la 28.03.2013, 22.07.2013 și 06.08.2013 (f.d. 162-165 verso Vol. IV);
- copia extrasului informației relevate din Internet, cu privire la caracteristicile tehnice ale telefonului mobil model Nokia 1112, care nu relevă opțiunea de înregistrare a convorbirilor (f.d. 167-171 Vol. IV);
- Raportul de expertiză judiciară grafoscopică nr. 1236 din 29.07.2015, cu concluzia că semnăturile din actele procesuale relevate de partea apărării, au fost executate de însăși cet. M (f.d. 122 Vol. VI);
- Raportul de expertiză judiciară fonoscopică nr. 1268 din 05.08.2015, cu concluziile referitor la cele 5 înregistrări audio: că în limitele posibilităților tehnice nu s-a stabilit semen de întrerupere, modificare sau montare; telefonul Nokia 1112 nu are posibilitate de efectuare a înregistrărilor audio, înregistrările s-au efectuat cu alt telefon sau utilaj; conținutul verbal al înregistrărilor din Anexa 2; concluzia că frazele și cuvintele pronunțate de presupușii G B și C, depistate pe XXXXXXXXXX-R disc model "E" nu sunt valabile pentru efectuarea unui examen comparativ în vederea stabilirii persoanei după fonograma vorbită (f.d. 137-164

Vol. VI);

- Raportul de expertiză judiciară fonoscopică (suplimentară) nr. 937 din 25.02.2016, cu concluziile ce includ conținutul verbal al înregistrărilor din Anexa 2; conținutul verbal neinclus de OUP în stenograma de la f.d. 20-27; concluzia că a stabilit dacă înregistrările în litigiu îndeplinite în formatul "Microsoft Wave Sound Format" puteau fi executate cu telefonul model Nokia 5800 și dacă acest telefon acceptă aplicația de tip "Microsoft Wave Sound Format", la moment nu este posibil deoarece la cercetare nu a fost prezentat presupusul utilaj sau pașaportul tehnic al acestuia pentru îndeplinirea investigațiilor (f.d. 11-30 Vol. VIII);
- Extras CRIS Registru din 10.06.2015 privind accesarea datelor ce țin de inculpatul Sandu Marin (f.d. 34-37 Vol. VIII);
- Informațiile ÎS "Cadastru" din 23.06.2015 referitor la operațiunile de prelucrare a datelor cu caracter personal ale cet. S N și S L (părinții inculpatului Sandu Marin) (f.d. 38-43 Vol. VIII);
- Informațiile ÎS "Cadastru" din 28.10.2016 la interpelarea instanței admise părții apărării, referitor la operațiunile de prelucrare a datelor cu caracter personal ale cet. S N și S L (părinții inculpatului Sandu Marin), a inculpaților XXXXXXXXXXXX și Sandu Marin, cu accesări ale CNA prin intermediul utilizatorului G , a bazei centrale de date a cadastrului bunurilor imobile inclusiv la datele de 30.07.2013 și 05.08.2013 în privința lui Sandu N, iar în privința lui Sandu L la 30.07.2013, în privința inculpatului XXXXXXXXXXXX inclusiv la data de 25.07.2013 de același utilizator, iar inculpatul Sandu Marin nu deține careva bun înregistrat (f.d. 67-70 Vol. VIII);
- descifrarea convorbirilor Moldtelecom, ce atestă apel de la numărul Judecătorei Căușeni N la numărul N, la data de 18.07.2013, pe o durată de 53 secunde (f.d. 118 Vol. VIII);
- bon fiscal din 17.08.2013 eliberat de "Petrom Moldova", pe achiziția de combustibil euro diesel 5, în sumă de N lei, N N litri (f.d. 130 Vol. VIII);
- copia extrasă din baza de date electronică a Deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, cu privire la încetarea procesului penal de învinuire a cet. M X în baza art. 328 al. 1 CP pe motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere penală (f.d. 146-179 Vol. VIII);
- copia materialului de refuz nr. 13/2013 (R-1 nr. 24 pr/2013) la cererea judecătorului de instrucție XXXXXXXXXXXX la acțiunile șefului IP Căușeni M X, inclusiv copia ordonanței de refuz din 01 iulie 2013 a Procuraturii Căușeni;
- a fost audiat expertul Z , care a indicat inclusiv la imposibilitatea stabilirii persoanelor după voce în înregistrările prezentate, din motivul lipsei utilajului original cu care s-a efectuat înregistrat și a insuficienței duratei discuțiilor înregistrate.

Analizând în ședința de judecată ansamblul probelor cercetate, în mod coroborat și în interconexiunea lor, instanța de judecată consideră necesară achitarea inculpaților pe primul capăt de acuzare (care se află nu doar în conexitate juridică prin prisma criteriilor legale ci și într-o conexiune cu extensie faptică succesivă și derivată cu al doilea capăt de acuzare a inculpatului Coval), din următoarele considerente.

În mod preliminar, aprecierii dată de instanța de judecată materialului probator administrat, instanța urmează să se expună asupra argumentelor invocate de apărătorul inculpatului XXXXXXXXXXXX, avocatul Nicoară Vasile, în cadrul cererii sale formulate în ședința preliminară (f.d. 44 Vol. IV), cu privire la nulitatea probelor sau actelor de procedură, cu excepția cerințelor ce se bazează pe acțiunile de provocare, care se vor supune aprecierii separate.

Prin Încheierea instanței din 22 ianuarie 2014, s-a constatat prematuritatea soluționării cererii de declarare a nulității actelor procesuale și aprecierii argumentelor invocate de avocat, fără cercetarea acestora conform art. art. 365-376, 314 CPP (f.d. 58-59 Vol. IV).

Astfel, prima alegație invocată în cadrul cererii, se referă la încălcarea unei serii de prevederi naționale și internaționale ce vizează respectarea procedurii de pornire a urmăririi penale, și anume care se bazează în esență pe faptul că, "acuzarea penală" (în accepțiunea CEDO) care se conține în Ordonanța de pornire a urmăririi penale din 06.08.2013 în baza art. 326 al. 2 lit. b) CP, cauza penală nr. N (f.d. 1 Vol. I), în baza căreia au fost efectuate mai multe acțiuni de UP și acumulate probe, în care acuzarea se referă la elementul extorcării, cauză care pretinde că nu a fost finalizată deoarece lipsesc indici ce ar demonstra aplicarea art. 283-286 CPP: adică scoaterea de sub UP, încetarea UP sau clasarea procesului, existând acuzații contradictorii față de cauza penală pornită la 21.08.2013, cauza penală nr. N (f.d. 3 Vol. I).

Instanța de judecată respinge acest argument, deoarece la dosar se atestă Ordonanța de conexare a celor două cauze penale cu oferirea numărului unic – 2013970342 (f.d. 4 Vol. I).

Or, conexarea dosarelor în accepțiunea art. 52 al. 1 pct. 5 CPP nu presupune emiterea vreunei soluții pentru dosare existențial separate anterior, ci emiterea unei singure soluții, iar legea nu prevede necesitatea unui transfer de probe de pe un dosar penal conex pe altul, probele dobândite pe unul din dosare fiind parte a probatoriului dosarului integrat conexat.

A doua alegație vizează nulitatea actelor procesuale deoarece în baza elementelor de provocare și emise cu încălcarea dreptului la apărare, sau se referă la lipsa probelor, alegație asupra căreia instanța se va expune ulterior în contextul aprecierii acestei versiuni, ce ține de fondul cauzei penale, de esența probatoriului apreciat, cu unele excepții, anume unele cerințe ce nu se referă la elementul invocat al provocării și materialul probator administrat la faza UP, unde în limitele acestui context, instanța reține ca fiind argumentată poziția procurorului din cadrul Ordonanței din 06 noiembrie 2013 (f.d. 206 Vol. III).

Prin urmare: cerința de referitoare la nulitatea ordonanței de conexare a cauzelor penale din 22.08.2013 și procesul-verbal de autosesizare din 21.08.2013, nu conține o nuanțare concertă și pertinentă, conexitatea fiind justificată iar Up a fost pornită prin Ordonanța Procurorului General din 21.08.2013 (f.d. 3 Vol. I).

Privitor la ordonanțele de formare a grupului din 22.08.2013 și 12.09.2013 și pretinsa afectare a drepturilor învinutului, se reține că art. 256 alin. (3) CPP nu stabilește un termen în care urmează a fi adusă la cunoștință ordonanța de formare a grupului de urmărire penală, care se aduce la cunoștință bănuțului, învinutului etc., dispoziția cu privire la efectuarea urmăririi penale de către mai mulți ofițeri de urmărire penală, în care se indică ofițerul care va conduce acțiunile celorlalți ofițeri. Deoarece cauza penală s-a aflat în exercitarea nemijlocită a procurorului, toate acțiunile de urmărire penală efectuându-se la indicația procurorului. Astfel, argumentul invocat de apărare nu poate fi reținut, deoarece după prezentarea materialelor cauzei penale, apărarea nu a indicat careva membri ai grupului care ar cădea sub incidența recuzării.

Totodată, acțiunile procesuale în cauza penală dată au fost efectuate de către ofițeri de urmărire penală și procurori.

Privitor la argumentele ce țin de dreptul procesual al ofițerului de urmărire penală de a efectua ridicarea obiectelor (suportul informațional XXXXXXXXXXXX-R), se reține argumentul acuzării ca fiind respectat art. 126 CPP, or ridicarea în cauză, precum și cercetarea obiectului a survenit ca rezultat al audierii martorului I M, iar argumentul aferent administrării stenogramei convorbirilor contrar prevederilor art. 7, 93, 95 alin. (I) CPP, se atestă că stenograma nu reprezintă un mijloc de probă individual, constituind parte integrantă a procesului verbal la care a fost anexată, procesul-verbal constituind un mijloc de probă.

Argumentele cu privire la faptul că nulitatea Ordonanței de ridicare a dosarelor contravenționale aflate în gestiunea judecătorului XXXXXXXXXXXX și care îl vizau pe I M și procesul verbal de ridicare din 05.09.2013 (f.d. 29-30 Vol. I), nu relevă careva încălcări concretizate, la fel ca și cerința declarării nulității încheierii judecătorești de instrucție nr. 11-2416/13 din 08.10.2013.

De asemenea, nu este concertizat argumentul apărării aferent necesității unei autorizări la examinarea telefonului mobil al martorului M, în condiția în care și-a dat acordul la examinarea acestuia (f.d. 24 Vol. II).

Cu privire la declararea nulității încheierilor judecătorești de instrucție din 28.08.2013 și 04.09.2013, autorizarea efectuării perchezțiilor corporale, a domiciliului și la locul de serviciu, apărarea indică la lipsa condițiilor legale și jurisprudențiale, fără a concretiza care ar fi încălcările admise și în ce constau barierele artificiale de exercitare a dreptului la apărare.

Referitor la cererea apărătorului să se constate că măsurile speciale de investigație controlul transmiterii banilor sau a altor valori materiale extorcate, precum și urmărirea vizuală în lipsa condițiilor legale, se atestă că acestea au fost dispuse prin ordonanța procurorului, astfel, din punct de vedere procesual s-au ordonat în modul prevăzut de lege.

La fel, în acest context, nu poate fi reținut argumentul referitor la folosirea probelor administrate într-un dosar în alt dosar, anume a raportului privind rezultatele măsurilor speciale de investigație din 07.08.2013, deoarece în privința inculpatului XXXXXXXXXXXX nu era pornită UP, din același motiv al conexării dosarelor expus mai sus, neexistând o astfel de interdicție în CPP, cu excepția rezultatelor măsurilor speciale de investigații în condițiile art. 132/5 alin. (9) CPP, ceea ce nu este cazul din speță, or acestea reglementează situația folosirii rezultatelor măsurii speciale de investigații într-un dosar penal separat, care are ca obiect de investigație o faptă prejudiciabilă distinctă, dispunere efectuată de judecătorul de instrucție.

A treia alegație se referă la neînțelegerea faptului dacă, acțiunile de pretindere indicate în Ordonanța de punere sub învinuire din 28.10.2013 presupun și calificativul "extorcat" invocat în Ordonanța de pornire a UP din 06.08.2013 și alte elemente subsecvente acestei alegații.

Instanța respinge acest argument, deoarece conform art. 113 CP :

(1) Se consideră calificație a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prezănte de norma penală

un actiuni, prevazute de norma penala.

(2) Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. În conformitate cu art. 281 al. (2) CPP, ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă inclusiv semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei. Prin urmare, este dreptul acuzatorului de stat de a indica semnele calificative ale infracțiunii incriminate la faza UP, chiar și includerea sau schimbarea unor semne calificative ce nu se regăsesc în ordonanța de pornire a UP, deoarece art. 283 al. 1 CPP, statuiază că dacă, în cursul urmăririi penale, apar temeiuri pentru schimbarea sau completarea acuzării înaintea învinuitului, procurorul este obligat să înainteze învinuitului o nouă acuzare sau să o completeze pe cea anterioară în conformitate cu prevederile articolelor respective din prezentul cod.

A patra alegație invocată, este în raport cu modalitățile de comitere a infracțiunii sub aspectul laturii obiective invocate în rechizitoriul : pretinderea și primirea, invocă faptul lipsei informării asupra timpului și modului "primirii" și "pretinderii" cu dezvăluirea elementelor de fapt care ar dovedi presupusa participare, totodată cu privire la obiectul material al infracțiunii.

În limitele acuzării formulate, conform art. 324 al. (3) lit. a) CP RM, infracțiunea de corupere pasivă în forma calificată incriminată este constituită din: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, acțiuni comise de o persoană cu funcție de demnitate publică.

Conform art. 42 al. (5) CP al RM, se consideră complice persoana care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum și persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tănui mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, urmele acesteia sau obiectele dobândite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte.

Conform art. 42 al. (2) CP al RM, se consideră autor persoana care săvârșește în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, precum și persoana care a săvârșit infracțiunea prin intermediul persoanelor care nu sînt pasibile de răspundere penală din cauza vârstei, iresponsabilității sau din alte cauze prevăzute de prezentul cod. Astfel, inculpatului XXXXXXXXXXXX i se incriminează, autorat la pretinderea și primirea tichetelor și sumei de bani prin mijlocitor, adică prin intermediul inculpatului Sandu Marin.

La pct. 3.1, 3.3 din Hotărîrea Plenumului CSJ a RM din 22.12.2014, nr.11 - Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție //Buletinul CSJ a RM 5/4, 2015", s-a explicat:

"3.1. Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistență ori într-o pretenție vizînd obiectul remunerației ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel cărui a se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu.

În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcționarului internațional ori persoanei cu funcție de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerației ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenția coruptului de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu.

3.3. Primirea înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerației ilicite. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalității de primire, inițiativa aparține corupătorului și în mod obligatoriu constituie un act bilateral; or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remunerației ilicite.

Pentru a fi în prezența modalității de primire, luarea în posesie, obținerea, încasarea remunerației ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitență între acceptarea propunerii și primire, fie inexistența între acceptarea propunerii și primirea remunerației ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidențieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitențe dintre acceptare și primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracțiunea se consideră consumată din momentul:

- acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului;
- acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Primirea poate avea loc pînă ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiția că a fost în prealabil acceptată..

Reieșind din textul de lege menționat, raportat la elementele calificative respective, rezultă necesitatea întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate inculpatului XXXXXXXXXXXX, sub aspectul laturii obiective, a uneia sau ambelor modalități invocate de comitere în cadrul actului de inculpare, imperativitatea necesității regăsirii acestora în rechizitoriul și ordonanța de punere sub învinuire, instanța atestă că rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 09 noiembrie 2013 (f.d. 229 Vol III), în partea ce ține de inculpatul XXXXXXXXXXXX, și Ordonanța de punere sub învinuire a inculpatului XXXXXXXXXXXX din data de 28 octombrie 2013 (f.d. 197 Vol III), nu cuprind aceste elemente obligatorii din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 281 al. (2) CPP: ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, menținea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă. În conformitate cu art. 296 al. (2) CPP: rechizitoriul se compune din două părți: expunerea și dispozitivul. Expunerea cuprinde informații despre fapta și persoana în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, analiza probelor care confirmă fapta și vinovăția învinuitului, argumentele invocate de învinuit în apărarea sa și rezultatele verificării acestor argumente, circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea învinuitului, precum și temeiurile pentru liberarea de răspundere penală conform prevederilor art.53 din Codul penal dacă constată asemenea temeiuri.

Conform art. 52 CP al RM:

(1) Se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

(2) Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul indicat, în privința inculpatului Coval, nu conțin elementele de bază evidențiate: faptele concrete comise de inculpat, anume pretinderea și primirea, modul de comitere a acestora și analiza probelor în coraport cu fapta incriminată, adică, nu se indică cînd, unde și cum (timpul, locul și modul) inculpatul XXXXXXXXXXXX, prin mijlocitorul Sandu Marin, a pretins și primit de martorul M I , obiectul material al infracțiunii: tichete pentru alimentare cu combustibil pentru o cantitate de N litri de motorină și N litri de benzină, eliberate de compania petrolieră „Lukoil”, în sumă totală de N lei, precum și bani în sumă de N lei, fapt pentru care, actele vizate sînt grav viciate.

Astfel, expunerea în acuzare a faptului că "...la 05 august 2013 judecătorul de instrucție din cadrul Judecătoriei Căușeni XXXXXXXXXXXX, acționînd de comun acord cu angajatul din cadrul aceleiași judecătorii Marin Sandu, prin intermediul ultimului, a pretins de la I M tichete pentru alimentare cu combustibil pentru o cantitate de N litri de motorină și N litri de benzină, eliberate de compania petrolieră „Lukoil”, în sumă totală de N lei, precum și bani în sumă de N lei...”, iar în ulterior expunerea: "...în continuarea acțiunilor sale criminale, la 07 august 2013, judecătorul din cadrul Judecătoriei Căușeni XXXXXXXXXXXX, acționînd de comun acord cu angajatul din cadrul aceleiași judecătorii Marin Sandu, prin intermediul ultimului, a primit de la I M tichete..." – sunt elemente factice expuse referitor la acțiunile inculpatului Sandu Marin, pe care ulterior, acuzarea le muanțează prin probele expuse (SMS, convorbiri telefonice, declarațiile martorului XXXXXXXXXXXX etc.).

Însă, referitor la acțiunile de pretindere și primire (în forma autoratului) ale inculpatului XXXXXXXXXXXX, prin intermediul lui Sandu Marin, nu se atestă nici o expunere a acuzării, ori, indiferent de modalitatea invocată de comitere: personal sau prin mijlocitor, acțiunile de pretindere și primire sub forma autoratului, trebuie să fie concretizate sub aspectul elementelor esențiale concrete indicate: timpul, locul și modul, iar expunerea exclusiv a două repere temporale: 05.08.2013 ca fiind data la care a pretins prin mijlocitor inculpatul XXXXXXXXXXXX, și 07.08.2013 ca fiind data la care a primit prin mijlocitor obiectul material al infracțiunii, fără o referire concretă la momentul pretinderii, locul pretinderii și modul, aceleași constatările fiind valabile și pentru elemental primirii, cu referire la probele ce se referă la acțiunile inculpatului Sandu Marin ca acționînd din numele inculpatului XXXXXXXXXXXX, lipsind o invocare concretă a legăturii dintre Sandu Marin și XXXXXXXXXXXX cu referire la cele două elemente (pretindere și primirea), nu este compatibilă cu garantarea dreptului la apărare a inculpatului XXXXXXXXXXXX.

Pe lîngă aspectul că, în situația de fapt expusă în rechizitoriul nu se face referire la aceste elemente obligatorii în sarcina inculpatului XXXXXXXXXXXX (existînd o diferență esențială între prezentul caz, sub aspectul acuzației, și alte cazuri recente din practica instanței supreme, cum ar fi cazurile Popa și Savin), instanța atestă că nici în cadrul

analizei probelor efectuată în rechizitoriul, acuzarea nu se referă la nici un reper probatoriu ce ține de pretinderea și primirea de inculpatul XXXXXXXXXXXX a bunurilor, invocând exclusiv elemente indirecte și prezumtive: declarațiile martorului XXXXXXXXXXXX, precum că inculpatul Sandu Marin, imediat după primirea banilor și tichetelor, a intrat în biroul judecătorului XXXXXXXXXXXX cu un plic asemănător cu cel în care se aflau banii și tichetele, declarații coroborate prin rezultatele măsurilor speciale de investigație – probe din care acuzarea concluzionează înțelegerea prealabilă din Sandu Marin și XXXXXXXXXXXX; transmiterea hotărârilor către martorul denunțator XXXXXXXXXXXX, în aceiași zi cu pronunțarea hotărârilor fără a depune o cerere către judecătorul XXXXXXXXXXXX – din care concluzionează că redactarea hotărârilor a avut un regim preferențial având în vedere angajamentul ilegal asumat de inculpatul XXXXXXXXXXXX; faptul transmiterii hotărârilor prin intermediul inculpatului Sandu Marin – se consideră că indică asupra înțelegerii prealabile și intenției comune a inculpaților; înțelegerea prealabilă se dovedește indirect și prin faptul că Sandu Marin a pretins de la martorul M, tichete de benzină și motorină, iar inculpatul Coval folosește automobil alimentat cu benzină, inculpatul Sandu pe motorină, ulterior fiind analizate declarațiile martorilor B C, M, I F, I S în calitate de angajați ai SAC 54 a SRL "Lukoil" și înregistrările video de la această stație, tichetele ridicate – din care se relevă că inculpatul XXXXXXXXXXXX a alimentat a/m de care se folosește, din care se concluzionează că se confirmă indirect că Sandu Marin a transmis o parte din tichete inculpatului XXXXXXXXXXXX.

Potrivit art. 325 al. 1 CPP, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate, iar conform art. 66 alin. 22 pct. 1) CPP învinuitul, inculpatul are dreptul să știe, pentru ce fapte este învinuit, adică, să fie informat asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza Prince Hans-Adam II de Liechtenstein c/Allemagne din 12.07.2001, menționează ca „statele semnatare și-au asumat obligația de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: eficacitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.”

În cazul în care, persoana nu este informată corect cu privire la învinuirea înaintată, aceasta este lipsită de dreptul de a-și asigura posibilitatea pregătirii și exercitării apărării, fiind afectate grav principiile generale ale procesului penal: asigurarea dreptului la apărare (art. 17 CPP) și contradictorialității în procesul penal (art. 24 CPP). Astfel, rezultă că instanța de judecată este valabil sesizată și respectiv, este în drept să judece cauza cu aplicarea unei soluții, inclusiv de condamnare, cu condiția ca ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul să cuprindă, printre altele, informații despre fapta incriminată persoanei în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, adică, formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinovăției, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei.

Rechizitoriul, în sensul art. 297 CPP, este actul de sesizare a instanței de judecată, iar având în vedere importanța pe care o prezintă în procesul penal acest act procedural, legea acordă o atenție deosebită conținutului și formei acestuia sub aspectul formulării învinuirii în privința inculpatului, deoarece prin rechizitoriul, în principiu, se înțelege notificarea oficială emisă de procuror prin care se impută persoanei săvârșirea unei infracțiuni, fapt care atrage repercusiuni importante asupra drepturilor procesuale prevăzute de lege.

Numai fiind sesizată în modul prevăzut de lege, instanța de judecată are obligația să se pronunțe asupra faptei reținute în sarcina inculpatului în limitele determinate prin rechizitoriul.

Rigurozitatea dispozițiilor legale privind obiectul judecății impune ca fapta dedusă judecății să fie descrisă clar și precis în rechizitoriul, adică învinuirea să fie clară, concretă și previzibilă.

Această concluzie se coroborează cu prevederile stipulate în art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor și a Libertăților Fundamentale ale Omului, precum și cu jurisprudența CEDO.

Art. 6 din Convenție și practica instanțelor europene, creează un adevărat model universal de proces echitabil în jurul noțiunilor de punere sub învinuire a persoanei și judecarea cauzei în limitele învinuirii formulate de procuror. Norma respectivă garantează temeinicia acuzației în materie penală, adică notificarea oficială, ce emană de la autoritatea competentă a învinuirii de a fi comis o infracțiune, îndreptate împotriva unei persoane. Ea degajă principiul potrivit căruia acuzatul nu poate contribui la propria sa incriminare, adică contestațiile privind ilegalitatea actelor procedurale emise în cadrul procesului penal nu pot fi interpretate și aplicate în sprijinul învinuirii. Dispoziții analogice sînt cuprinse în art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, în art. 20 din Constituția RM și art. 19 din CPP. Relevantă în acest sens este și jurisprudența în materie penală a Curții Europene. În cauza Adrian Constantin vs Romania, prin hotărârea din 12.04.2011, Înalta Curte de la Strasbourg subliniază rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că: „... paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirea ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor. De asemenea, nu se contestă dreptul unei instanțe de a schimba încadrarea juridică a faptelor, însă acest lucru trebuie întotdeauna să fie adus la cunoștința părților, mai ales pentru a da inculpatului dreptul de a-și pregăti apărarea, indiferent dacă schimbarea încadrării vizează elemente de ordin legal, material sau subiectiv ale infracțiunii”.

Astfel, examinând rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 09 noiembrie 2013 (f.d. 229 Vol III), în partea ce ține de inculpatul XXXXXXXXXXXX, și Ordonanța de punere sub învinuire a inculpatului XXXXXXXXXXXX din data de 28 octombrie 2013 (f.d. 197 Vol III), din motivele expuse și apreciate mai sus, se atestă că expunerea faptelor pretinderii și primirii, atât la descrierea faptelor (care lipsește în sarcina acestuia, fiind descrise faptele mijlocitorului Sandu Marin), la fel și la analiza probelor (care este bazată pe prezumții derivate din probe indirecte), că în cursul procesului penal, în privința învinuirii și ulterior inculpatului (la învinuirea citată), s-a comis încălcarea infracțiunii de la art. 324 al. (3) lit. a) CP RM fără invocarea concretă, precisă și previzibilă a circumstanțelor concrete ale comiterii sub aspectul ambelor modalități de comitere, în același timp și cu raportarea la probele care le dovedesc, nu corespunde cerințelor legii privind sesizarea instanței de judecată și respectiv, judecarea cauzei, motiv pentru care, potrivit art. 251 alin. (2) CPP atrage nulitatea actului procedural respectiv.

Raportînd circumstanțele stabilite în cauză la prevederile tratatelor internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care R. Moldova este parte, la normele constituționale și cele ale legislației procesual-penale, sub aspectul asigurării garanțiilor unui proces echitabil în privința inculpaților vizați, rezultă că organul de urmărire penală i-a limitat inculpatului XXXXXXXXXXXX esențialul drepturilor prevăzute în art. 66 CPP, printre care se evidențiază și dreptul să știe pentru ce fapta este învinuit. Prin urmare, se constată cu certitudine, că în cursul procesului penal, în privința învinuirii și ulterior inculpatului (la învinuirea citată), s-a comis încălcarea prevederilor legale care reglementează punerea sub învinuire și sesizarea instanței. Așa cum rezulta din jurisprudența CEDO, se relevă că, prin art. 6 § 1, combinat cu § 3 din același articol, au fost stabilite elementele esențiale ale unui proces echitabil, marcat, în special, de importanța atribuită aparențelor și de sensibilizarea crescîndă a opiniei publice cu privire la garanțiile unei bune justiții (a se vedea CEDO, decizia din 30.10.1991 în cauza Rorges contra Belgiei, par. 24). Dreptul la un proces echitabil, în lumina Convenției, se bazează pe respectarea cu strictețe a principiilor fundamentale ale procesului judiciar: "egalitatea armelor", "contradictorialitatea" (mai ales în administrarea probelor), "motivarea deciziilor", care semnifică tratarea egală a părților pe toată durata procedurii în fața instanțelor de judecată, fără ca vreuna din ele să fie avantajată în raport cu cealaltă sau celelalte părți în proces, așa încît părțile litigante să aibă posibilitatea de a susține punctul de vedere într-o așa manieră, încît să nu fie puse într-o situație net dezavantajată una față de alta (CEDO, decizia din 22.02.1996, în cauza Bulat contra Austriei, par. 47; decizia din 18.02.1997, în cauza Niderost-39 Huber contra Elveției, par. 23; decizia din 07.06.2001, în cauza Kress contra Franței, par. 72).

Jurisprudența Curții Europene evidențiază concluzia, că încălcările de lege comise în cadrul procesului de judecată nu trebuie reparate în detrimentul inculpatului. Respectiv, statul este cel care trebuie să-și asume erorile admise de Parchet sau de o instanță de judecată și aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză (cauza Ștefan vs. Romania, hotărîrea din 06.04.2010).

În conformitate cu art. 251 CPP:

(1) Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decît prin anularea celui act.

(2) Încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.

Încălcările stabilite determină concluzia că, procedura a fost viciată iremediabil în această parte, fapt ce echivalează cu încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței și în corespundere cu art. 251 alin. (2) CPP atrag nulitatea actelor procedurale: Ordonanța de punere sub învinuire și Rechizitoriul în partea ce-l privește pe inculpatul XXXXXXXXXXXX pe învinuirea de comiterea infracțiunii de la art. 42 al. (2), 324 al. (3) lit. a) CP RM, precum și a actelor procesuale cu valență probatorie, întocmite după și în baza învinuirii aduse inculpatului XXXXXXXXXXXX, iar în consecință, impune achitarea inculpatului XXXXXXXXXXXX pe acest capăt de învinuire, anume de comiterea a infracțiunii prevăzute de art. 42 al. (2), 324 al. (3) lit. a) CP RM, în corespundere cu art. 390 alin. (1) pct. 1) CPP, pentru că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prin probe legal administrate, ca efect al nulității lor. o lipsește contextul procesual de constatare a acesteia în sarcina inculpatului.

inclusiv de constatare a provenienței lor în rezultatul acțiunii de provocare. Această concluzie derivă și din faptul că pentru a se apăra, inclusiv de o învinuire bazată pe probe obținute prin provocare, mai întâi inculpatul trebuie să știe de ce faptă concretă, precisă și previzibilă este învinuit, în caz contrar dreptul la apărare este iremediabil lezat.

Este relevantă în acest sens, jurisprudența CtEDO în hotărârea Gafgen vs Germania 37 din 01.06.2010, unde s-a statuat că dacă organele de urmărire penală au administrat o probă cu încălcarea principiilor și loialității, aducând atingere drepturilor garantate de Convenția Europeană (la caz dreptul la apărare), iar din aceste mijloace de probă au rezultat fapte sau împrejurări ce au condus în mod direct și necesar la administrarea în mod legal a altor mijloace de probă (administrarea mijlocului nelegal fiind condiție sine qua non pentru administrarea mijlocului de probă legal), acestea din urmă, vor fi excluse, instanțele neputându-și fundamenta hotărârile pe aceste probe derivate. S-a instituit principiul „Fruitele pomului otrăvit”, care impune excluderea mijloacelor de probă administrate în mod legal, dar care sînt derivate (în strînsă legătură) din probele obținute în mod ilegal. Astfel spus, dacă sursa probantă „pomul”, este lovită de nulitate, atunci toate probele obținute cu ajutorul ei „fructele” vor fi tot așa. În consecință, menținerea mijlocului de probă astfel administrat aduc atingere caracterului echitabil al procesului penal în ansamblu. De asemenea, în conformitate cu art. 94 CPP:

(1) În procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute:

2) prin încălcarea dreptului la apărare al bănuitului, învinuitului, inculpatului, părții vătămate, martorului;

(5) Prevederile alin.(1)-(4) se aplică în mod corespunzător și probelor obținute în temeiul probelor menționate la alin.(1)-(4), cu excepția cazului în care probele derivate se bazează pe o sursă independentă sau ar fi fost descoperite inevitabil.

Astfel, materialul probator administrat în această parte a învinuirii inculpatului XXXXXXXXXXXX, prin încălcarea iremediabilă a dreptului la apărare reflectată în învinuirea fără invocarea concretă, precisă și previzibilă a circumstanțelor concrete ale comiterii sub aspect modalităților de comitere a faptei infracționale, ce determină nulitatea învinuirii și inadmisibilitatea admiterii probelor administrate în baza acestei învinuirii, ceea ce atestă univoc lipsa faptului infracțiunii.

Din aceste considerente, instanța de judecată admite și alegațiile inculpatului XXXXXXXXXXXX de refuză de a da declarații la faza UP, dar și de a prezenta lista probelor la faza ședinței preliminare în cadrul prezentei cauze penale, or este neplauzibil de a te apăra de o învinuire lipsită de elementele esențiale prevăzute de legea internă și jurisprudența CEDO, parte integrantă a dreptului intern.

Totodată, pornind de la faptul că, în cadrul aceiași rechizitoriu din 09.11.2013, și în baza Ordonanței de punere sub învinuire din 23.10.2013 (f.d. 132 Vol. III), a inculpatului Sandu Marin, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 al. 5, 324 al. 3) lit. a) CP, și deoarece fapta se pretinde a fi comisă în participație cu inculpatul XXXXXXXXXXXX, iar această învinuire este indisolubilă de cea de-a doua învinuire a inculpatului XXXXXXXXXXXX, de comitere a infracțiunii prevăzută la art. 307 CP pe episodul cu martorul denunțator M, mai mult, urmează a fi analizată versiunea provocării în acest context general avansată de partea apărării, astfel, analiza și aprecierea probatorului nu poate fi efectuată decît în ansamblul său, adică incluzînd pretensele acțiuni ale inculpatului XXXXXXXXXXXX, abstractizînd faptul constatărilor de mai sus în partea învinuirii ce ține de inculpatul XXXXXXXXXXXX.

Astfel, este incontestabil că inculpatul XXXXXXXXXXXX, avînd calitatea de judecător, este subiect al infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(3) lit. a) din Codul penal, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.(3) Cod penal persoană cu funcție de demnitate publică al cărei mod de numire este reglementat de art.116 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova și de art.11 alin.(1) din Legea nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, la fel, și inculpatul Marin Sandu este subiect al infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(3) lit. a) din Codul penal, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.(4) Cod penal, fiind funcționar public, activînd în calitate de specialist principal al Judecătoriei Căușeni (f.d. 85 Vol III).

Din materialul probatoriu administrat în ansamblu și în interconexiunea acestuia expus mai sus, instanța reține următoarea situație de fapt, ce ține de învinuirea din cadrul Rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 09.11.2013.

Astfel, instanța reține că parțial, evenimentele descrise în actul de acuzare au avut loc, reținînd în acest sens, argumentele acuzării ca fiind probate.

Este obiectiv confirmat că, asupra pretențiilor bunurilor de către inculpatul Marin Sandu a indicat, în cursul cercetării judecătorești la audierea inițială și ulterioară a martorului M, anume pretenziona de N litri de motorină și N litri de benzină (cu valoarea totală de N lei) sub formă de tichete preplătite pentru alimentare cu combustibil a mijloacelor de transport, eliberate de compania petrolieră „Lukoil”, precum și a banilor în sumă de N lei, fapt relevant din mesajul expediat de Marin Sandu la numărul de telefon mobil utilizat de M la data de 05.08.2013 (fapt constat în rezultatul examinării telefonului mobil al martorului), element de fapt care indică asupra momentului pretenziona, moment în care, în procedura judecătorească XXXXXXXXXXXX, se aflau cauzele contravenționale N și nr. N ce îl vizau pe M, fapt relevant din procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 07.08.2013, anume a suportului electronic XXXXXXXXXXXX-R ridicat de la cet. M, și stenograma anexă la procesul-verbal (Vol. I f.d. 19-27).

Mai mult, contrar argumentelor apărării referitor la conținutul SMS-ului vizat, conținutul acestuia este cert: „L ; N litri dizeli taloane+N litri benzin taloane+N lei”, mesaj expediat la data de 05.08.2013 (f.d. 20 Vol. I).

La fel, sînt justificate și probate argumentele acuzării, ce țin de faptul că anume Marin Sandu a expediat acest mesaj, fapt demonstrat prin examinarea, cu autorizarea judecătorului de instrucție a computerului acestuia, conform procesului-verbal de examinare din 10.10.2013 cu anexă, anume a computerului de serviciu a angajatului Sandu Marin (Vol. XXXXXXXXXXXX.d. 143-145).

Instanța respinge argumentele apărării referitor la acest aspect, anume bazat pe declarațiile inculpatului Marin Sandu, și anume că de fapt mesajul ar fi fost transmis de către persoana necunoscută cu prenumele „E” a cărei carte de vizită, după cum declară inculpatul, ar fi dispărut din biroul său după efectuarea percheziției în prezența afit a angajaților Centrului Național Anticorupție cît și a angajaților Judecătoriei Căușeni, poziție contradictorie în raport cu sentimentul de neîncredere exprimat de inculpat în această persoană cu prenumele „E”, neîncredere pe care o avea la momentul cînd se întîlneau, neîncredere combinată cu faptul că această persoană este străină inculpatului, context în care nu este plauzibilă permisiunea acordată să utilizeze computerul de serviciu, mai ales fără a monitoriza în ce scop această persoană folosește computerul conectat la servicii publice.

La acest aspect sînt relevante și declarațiile date de martorul M, pînă la depunerea de către ultimul a cererii precum că ar fi dat anterior declarații false pe care nu le-a retractat ulterior, unde a explicat că la data de 5 august 2013 a comunicat telefonic cu Marin Sandu, după care la ora 15:37 de min. a recepționat mesajul cu textul „L ; N litri dizeli taloane + N litri benzin+N lei”.

Existența unor comunicări cu Marin Sandu este demonstrată și prin înregistrările audio recunoscute în calitate de corp delict și audiate în ședință. Potrivit conținutului înregistrărilor efectuate la data de 05.08.2013, dar și stenograma efectuată de expert ca anexă la raportul de expertiză din 05.08.2015, unde inculpatul Marin Sandu nu a negat că ar fi vocea sa, acesta a consimțit necesitatea transmiterii banilor și a argumentat chiar necesitatea transmiterii la data ședințelor de judecată a bunurilor pretinse, inculpatul a completat că martorul va primi hotărîrea, și a confirmat că a transmis mesajul text pe care l-a primit M, complementar Marin Sandu comunică că urmează a-i fi transmise tichete altele decît de la compania „T”, confirmă faptul că bunurile pretinse sînt pentru ambele dosare (f.d. 155-156 Vol. VI).

Astfel, pretenziona de către inculpatul Sandu Marin a bunurilor indicate, este confirmată din ansamblul discuțiilor purtate la data de 05.08.2013 între cei doi, iar versiunea inculpatului Marin Sandu în acest sens, este una lipsită de consecutivitate și consistență, or alegațiile acestuia precum că tichetele urmau a fi transmise persoanei pe nume „E”, contravin cu însăși explicațiile sale că nu ar fi primit aceste tichete, refuzînd la data de 07.08.2013, între orele 09-10, primirea acestora, aflîndu-se în birou, moment care ar fi fost surprins de grefiera B, care ar fi intrat cu niște probleme de serviciu, nefiind pasibile de a fi reținute declarațiile martorului B, care se apreciază ca contravenind datelor și informațiilor administrate în cadrul prezentului proces penal.

Astfel, martorul comunică faptul că Marin Sandu nu a primit nimic de la M la data de 07.08.2013, chiar dacă ultimul a insistat. Aceasta ar fi fost prezentă în acel moment aflîndu-se în biroul de serviciu al inculpatului Marin Sandu. Cu toate acestea, transmiterea tichetelor și a banilor este confirmată prin rezultatele măsurilor speciale controlul transmiterii banilor, rezultatele urmăririi vizuale, precum și prin declarațiile în interconexiune date de martorul M, inclusiv la data de 19 decembrie 2016, cînd a dat declarații fiind ant R în proces în calitate de martor al apărării și cînd a indicat că spune adevărul.

Momentul transmiterii tichetelor și a banilor inculpatului Sandu Marin, este confirmat prin rezultatele măsurii speciale de investigații controlul transmiterii banilor și a altor valori materiale, precum și prin rezultatele urmăririi vizuale din data de 07.08.2013, nefiind retractat de martorul M inclusiv la audierea acestuia de partea apărării, ultimele declarații ale acestuia, după cum urmează se vor stabili ca fiind veridice referitor la aspectele factice care au avut loc, fiind elocvent și caracterul și conținutul comunicațiilor dintre Marin Sandu și M din data de 25.07.2013 care a avut loc cel mai probabil după orele 14:40 min.(oră care relevă din înregistrări precum și din informația privind convorbirile telefonice efectuate de M și Marin Sandu).

Potrivit înregistrărilor reproduse în cadrul cercetării judecătorești, administrate în cadrul prezentului proces penal în calitate de corp delict, inculpatul Marin Sandu este

persoana care vine cu inapauva transmiteri ucneteor pentru amentare cu combustoi. Or, in cadrul discutiiei avute cu M, inculpatul Sandu a comunica primuuu despre consecințele contravenției săvârșite, citindu-i sancțiunea prevăzută de Codul contravențional "arest contravențional sau un an de zile "lișit", "adică privat de dreptul de a conduce mijlocul de transport, inculpatul dă sfaturi unde să depună contestația, cum trebuie certificată contestația, adică unde să semneze și ce copii să anexeze, unde trebuie aplicată ștampila de înregistrare, îi spune lui M să îl sune peste o săptămână. Anume inculpatul Marin Sandu vociferează primele elemente de pretindere "trebuie să le ucizi pe amândouă sau nu ucizi nici pe unul, sau șapte puncte de penalizare pînă la un an de zile, sau dacă vrei poți să șezi". În acest sens se rețin argumentele acuzării că, chiar dacă discuția comportă un caracter consultativ, anume inculpatul Marin Sandu exteriorizează inițiativa tranzacției coruptibile – "caroci eu îți spun ... 243 ... 200 de litri de "solearcă" ca să nu te "lișască" (înregistrarea din data de 25.07.2013), și cu reflecție în Anexa la raportul de expertiză judiciară efectuate în cadrul cercetării judecătorești: raportul de expertiză judiciară nr. 1268 din 05.08.2015 (f.d. 137-164 Vol. VI).

Existența acestei întâlniri dintre martorul M și inculpatul Sandu a fost confirmată și de martorul apărării R Grigoraș, ultimul confirmînd prezența lui M în birou, discuția despre accidentul rutier, existența unor contestații pe care XXXXXXXXXX le-a arătat lui Marin Sandu, discuțiile dintre Marin Sandu și M despre locul unde se află sediul poliției, declarații care se coroborează cu conținutul înregistrării din 25.07.2013, pretinsă a fi prezentată de martorul M, care a fost examinată în ședința de judecată și expertizată sub aspectul conținutului. Din înregistrarea menționată, reiese că discuția a avut loc în prezența unei a treia persoane, martorul G și inculpatul Sandu neinducînd că ar mai fost și o altă persoană în acest birou, în afară de ei și M.

În acest sens, se rețin alegațiile acuzării și referitor la neconsistența versiunii inculpatului Marin Sandu, referitor la întâlnirea care ar fi avut-o cu persoana pe nume "E" la data de 05.08.2013 și care ar fi avut loc în biroul său de serviciu, în cadrul expunerii însă, acesta oferă detalii despre întâlnirea pe care a avut-o la data de 25.07.2013 cu M, în prezența unei persoane terțe, care din contextul relevat, este plauzibil a fi martorul R, neconcordanța cronologică care se relevă din următorul conținut probatoriu:

- Marin Sandu comunică că la data de 05.08.2013 "E" i-a spus că îi va cere lui M printr-un mesaj scris să transmită tichete și că "cele ce a scris el este pentru ambele dosare", dar încă la data de 25.07.2013, Marin Sandu i-a spus lui M "sau îl ușiți pe amîndouă, sau nu îl ușiți niși pi unu și gata și" (fila nr.7 din raportul de expertiză nr.937 din 16.08.2016) (f.d. 25 Vol. VIII), în coroborare cu înregistrarea pretinsă a fi prezentată de M din data de 25.07.2013, administrată în ședință. Acest fapt este reconfirmat de Marin Sandu și la data de 05.08.2013 (f.d. 19-20 Vol. VIII).

- Marin Sandu a declarat că în preținsele discuții avute cu "E" la data de 05.08.2013, i-ar fi spus ultimului că M îl sună "peste fiecare 30 de minute", iar după aceasta "E" s-ar fi așezat la calculator, adică nu mai devreme de orele 15:30 min (fapt care relevă din examinarea computerului lui Marin Sandu – ora transmiterii mesajului text de la ora 15:37 și din informația privind convorbirile telefonice dintre M și Marin Sandu de la ora 15:39 min.). Cu toate acestea, pînă la acea dată și la acea oră, între Marin Sandu și M au avut loc: 4 convorbiri la data de 25.07.2013, o convorbire la data de 31.07.2013 și două convorbiri în data de 05.08.2013, pînă la expedierea mesajului. De asemenea, pretinsa insistență a martorului M este combătută și prin conținutul înregistrării din data de 31.07.2013 unde inculpatul Marin Sandu îi spune lui M să îl sune peste "vreo două zile";

- Din aceleași declarații ale inculpatului Marin Sandu relevă că a aflat despre faptul că M trebuie să transmită tichete abia la data de 05.08.2013, însă din înregistrările audio pretinse a fi prezentate de M, audiate în ședință și reproduse în stenograme în mod repetat de expert, se atestă că la data de 05.08.2013 orele 10:20 min. Marin Sandu îi promitea lui M că va afla ce e cu al doilea dosar și să îl sune peste o oră, iar la ora 14:08 min. Marin Sandu îi spune lui M că "parcă o dat dobro", avîndu-l în vedere pe judecătorul XXXXXXXXXX, or din înregistrările efectuate în acea zi, Marin Sandu îi comunică lui M date despre data și ora examinării dosarelor, precum și posibilul rezultat al uneia din aceste cauze.

- Declarațiile inculpatului Sandu referitor la transmiterea bunurilor către persoana pe nume "E", nu este însoțită de careva substrat factologic pertinent.

Prin urmare, probele administrate mai sus, combat declarațiile inculpatului Marin Sandu referitor la evenimentele descrise în rechizitoriul și constatate în cadrul prezentului proces penal în cadrul ședinței de judecată, pe acest segment al evenimentelor factice care s-au produs, fiind confirmată pretinderea (nemijlocită, făcînd abstracție de întregul areal de circumstanțe de ține de înscenare, ce urmează a se expune în continuare) și primirea bunurilor materiale de către inculpatul Sandu Marin. Concomitent, pe lîngă cele relevate de acuzare și constatate de instanța de judecată în ședință, în contextul în care instanța, din probele administrate la cererea părții apărării, și parțial coroborate cu probele administrate de partea acuzării, se atestă o acțiune de provocare, instanța de judecată atestă ca fiind inoportun de a analiza în continuare situația faptică care a succedat momentului primirii bunurilor de către inculpatul Sandu Marin (inclusiv ridicarea tichetelor de la S a SRL "Lukoil", existența sau inexistența alimentării cu combustibil a automobilelor inculpaților Sandu Marin și XXXXXXXXXX în baza tichetelor transmise de martorul M inculpatului Sandu Marin etc.), or în cazul în care nu ar fi existat o provocare, în parea ce ține de inculpatul Sandu Marin, infracțiunea s-ar fi consumat anume în momentul prinderii și primirii în ambele modalități, indiferent de acțiunile ulterioare de utilizare a bunurilor materiale (tichete) și de dovezile administrate în acest sens.

Astfel, referitor la versiunea provocării invocată de partea apărării, raportat la materialul probator pertinent administrat, instanța de judecată constată următoarele.

Instanța de judecată atestă că, în cauza Ramanauskas versus Lituania, Hotărîrea din 05.02.2008, Curtea Europeană a arătat ca exista situații în care organele statului sunt nevoite sa apeleze la o serie de mijloace specifice pentru a acționa eficient în lupta împotriva corupției și ca metoda folosita în sine nu poate să încalce dreptul lui Kestas Ramanauskas la un proces echitabil, însa riscul ca ofișerii care sunt sub acoperire sa instige la comiterea faptei există și îl trebuie luat în considerare.

În acest caz, CEDO a folosit același criteriu ca și în cauza Vanyan în analizarea art. 6 alin 1 și a constatat ca activitatea celor doi polițiști nu s-a limitat doar la examinarea de o maniera pur pasiva a activității reclamantului ci au exercitat asupra acestuia o influența de natură să-l provoace să comită infracțiunea. Curtea a mai menționat faptul că acolo unde o persoană acuză faptul că ar fi fost instigată să comită a infracțiune, instanțele penale trebuie sa facă o examinare atentă și completa a materialelor din dosar pentru a se putea vorbi de conformitate cu articolul 6 alin 1. Activitatea celor doi agenți de politie a depășit natura activității unor agenți infiltrați deoarece ei au provocat săvârșirea infracțiunii si nimic nu indica faptul că fără intervenția lor aceasta ar fi fost comisă.

Curtea a apreciat ca intervenția ofișerilor de politie l-a privat pe reclamant ab inițio și definitiv de un proces echitabil, fiind încălcate prevederile art. 6 alin. 1 din Convenție.

La verificarea versiunii de provocare invocată constant de partea apărării, atît la faza UP cît și la faza examinării cauzei, instanța de judecată a administrat o serie de probe, atît la cererea părții apărării cît și la cererea acuzării de stat, probatoriu relevat mai sus, din care se confirmă provocarea la comiterea infracțiunii, din următoarele considerente.

În calitate de temei inițial de începere a UP de către ofișerul CNA C la data de 06 august 2013, pe cauza penală nr. 2013970342 pe faptul traficului de influență prin pretinderea de bunuri sau servicii pentru sine sau pentru o altă persoană, comis de două sau mai multe persoane care susțin că au influență asupra unei persoane publice (f.d. 1 Vol. I), a constituit plîngerea (denunțul) făcut la CNA de către cet. M, consemnat în procesul-verbal de primire a plîngerii (denunțului) din 06.08.2013 (f.d. 6 Vol. I).

Conform plîngerii consemnate în procesul-verbal citat, s-a indicat: „Astfel, prin unii cunoscuți am aflat că consultantul judecătorec al Judecătorei Căușeni Sandu Marin împreună cu altă persoană cunoscută poate să mă ajute să nu fiu lipsit de dreptul de a conduce vehiculul. Astfel, întîlnindu-mă cu Sandu Marin acesta mi-a spus că el poate influența judecătorul care va examina cauza administrativă ca să nu fiu lipsit de dreptul de a conduce autovehiculul, pentru aceasta trebuie să-i transmit N litri motorină, N litri de benzină, în bani N lei, solicitarea în cauză mi-a fost expediată prin SMS la data de 05.08.2013" (f.d. 6 verso Vol. I alin. 4).

Prin Ordonanța OUP din 06.08.2013 și procesul-verbal de ridicare din aceeași dată, de la martorul denunțator M, a fost ridicat un XXXXXXXXXX-R pe care erau înregistrate 5 fișiere audio cu discuțiile dintre denunțator și inculpatul Sandu Marin, fiind relevant, că pe CD-R-ul ridicat nu se indică faptul că ar conține și informația despre un SMS primit de martorul M, asoect care nu este indicat nici în ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare, dar nici în procesul-verbal de cercetare a obiectelor din data de 07.08.2013, unde se expune conținutul discului, și anume cele 5 fișiere audio (f.d. 17-19a Vol I).

Descrierea conținutului SMS-ului din 05.08.2013 cu privire la solicitarea bunurilor de către inculpatul Sandu de la martorul M, se indică însă pe stenogramele anexate la procesul-verbal de examinare (f.d. 20 Vol. I), iar ofișerul de urmărire penală nu a ordonat și nu a efectuat ridicarea dispozitivului cu care s-au făcut înregistrările. (vol.1 f.d.18)

Concomitent, la un interval de 5 zile, adică la data de 12.08.2013, s-a dispus și efectuat ridicarea de la martorul M a telefonului mobil de model „NOKIA 1112”, la care a fost primit SMS-ul menționat, fiind cercetat la data de 12 august 2013 cu expunerea conținutului SMS-ului relevant din telefon (f.d. 24 Vol. 2), în condițiile în care acest mesaj apare și în stenograma din data de 07.08.2013, telefonul mobil după examinare fiind restituit denunțatorului (Vol.2 f.d. 28).

În conformitate cu art. 131 al. (2) CPP, toate obiectele și documentele ridicate trebuie să fie enumerate în procesul-verbal sau în lista anexată, indicîndu-se exact numărul, măsura, cantitatea, elementele lor caracteristice și, pe cît e posibil, valoarea lor.

Astfel, apariția mesajului în stenograma din 07.08.2013, în condițiile ridicării sursei acesteia la 12.08.2013, și în contextul în care procesul verbal de examinare cu anexă, anume a computerului de serviciu a angajatului Sandu Marin, datează cu o dată mai tîrzie - 10.10.2013 (Vol. I f.d. 143-145), atestă cunoșterea OUP, anume a

ofițerului de investigație Ccare a efectuat stenograma, despre acest SMS existent în telefonul martorului denunțator, într-un mod contrar prevederilor legale imperative, din surse neexplicate procedural, inclusiv de ultimul fiind audiat în ședință.

Or, în declarațiile sale date în ședința de judecată în calitate de martor, ofițerul de investigație C , fiindu-i prezentat Vol I cu f.d. 20 spre vizualizare (stenograma din 07.08.2013 cu includerea SMS), a indicat că este semnătura pe stenogramă, și presupune că este o greșeală a sa apariția unui SMS pe stenogramă, o greșeală că nu putea să examineze discurile și să vadă conținutul mesajului SMS, la memorie nu-și amintește dacă pe disc era SMS, dacă a indicat în procesul verbal, logic ar trebui sa fie pe disc, dar nu înțelege cum putea sa ajungă acolo, presupune că e o greșeală, nu ține minte de unde a luat textul dat cu SMS, lui personal M nu i-a prezentat telefonul cu care a efectuat înregistrarea, deoarece nu era cazul, în afara procesului nu a examinat careva obiecte a lui M ce țin de XXXXXXXXXX – declarații inexplicabile din punct de vedere procesual al includerii acestui SMS pe stenogramă.

De asemenea se confirmă argumentul apărării că, în cadrul audierii inițiale a martorului M din 06 august 2013 (vol.3 f.d.31) nu este specificat expres cu ce dispozitiv anume a efectuat înregistrările convorbirilor cu inculpatul Sandu Marin, nici de la care număr de telefon a vorbit el cu inculpatul, în condițiile în care indică două numere de telefoane la care a conversat cu inculpatul, adică numerele ultimului, moment pe care nu îl explică și nici nu este întrebat nici la audierile suplimentare (f.d. 33-35 Vol. 3), iar fiind audiat în ședința de judecată, martorul denunțator M a concretizat că a făcut înregistrările cu un telefon mobil de model NOKIA, indicând la audierea din 06 martie 2014, că, „...acum deține un telefon model Nokia, iar în luna iulie – august 2013, a deținut tot un telefon de model Nokia – acel telefon îl deținea de vreo jumătate de an, el l-a procurat de la Calea Basarabiei, acel telefon a cazut în apă și apoi a procurat alt telefon, are mai multe telefoane deoarece face înregistrări..” Din actele de procedură apreciate mai sus coroborate cu declarațiile martorului M, rezultă că anume acel telefon model Nokia 1112 ar fi aparatul cu ajutorul căruia s-a efectuat înregistrările, deoarece în dosar lipsesc careva date referitor la alte dispozitive, însă conform caracteristicilor tehnice – așa tip de aparat nu dispune de posibilitatea tehnică a înregistrării convorbirilor telefonice, nici nu dispune de funcția dictofon, copia extrasului efectuat de pe Internet fiind anexat la dosar (f.d. 167-171 Vol. IV), mai mult, prin raportul de expertiză nr. 1268 din 04.02.2015 în concluzia numărul 2, expertul răspunde că telefonul model Nokia 1112, nu are posibilitate tehnică de a efectua înregistrări audio, iar înregistrările audio de pe XXXXXXXXXX-R prezentat au fost înregistrate nu cu un telefon model Nokia 1112, dar cu un alt telefon sau utilaj care are așa posibilitate (f.d. 146 Vol. VI).

Fiind continuată audierea martorului M la data de 11 aprilie 2014, acesta deja a explicat că telefonul cu care a înregistrat convorbirile este de model Nokia 5800, și probabil a efectuat înregistrări cu acest telefon, nu a efectuat înregistrări de la alte mijloace tehnice, nici de la alte dispozitive, doar cu telefonul înregistra. Prin raportul de expertiză nr. 937 din 16.08.2016, la concluzia cu nr. 2, expertul a răspuns că nu este posibil de stabilit dacă înregistrările audio în formatul existent pe disc "Microsoft Wave Sound Format", puteau fi executate cu telefonul mobil de model "Nokia 5800", din motiv că nu a fost prezentat presupusul utilaj și pașaportul tehnic al acestuia, astfel verificarea originii înregistrării, și faptulul dacă a fost înregistrate convorbirile cu un astfel de telefon sau cu un alt dispozitiv, în acest context este imposibilă din motivul neconcerizării sursei la faza UP și neridicării utilajului cu care s-ar fi înregistrat convorbirile de martorul denunțator (raportul la f.d. 4-15 Vol. VIII).

Argumente pertinente și plauzibile la această incertitudine și inadvertență, nu au fost invocate și dovedite de partea acuzării pe parcursul examinării cauzei penale. Pornind de la aceste aspecte incipiente, instanța relevă că în sensul statuat de CEDO pe cauza Beian vs. România, instanța europeană a dat castig de cauza reclamantului, care a invocat incalcarea art. 6 alin. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului pe motiv ca jurisprudența contradictorie a Inaltei Curți de Casatie și Justitie aduce atingere principiului siguranței juridice, CEDO apreciind că practica judiciară divergentă care s-a dezvoltat la nivelul celei mai înalte autorități judiciare din țară "este în sine contrară principiului siguranței publice, care este implicata în ansamblul articolelor Convenției și care constituie unul din elementele fundamentale ale statului de drept."

Astfel, instanțele naționale au obligația de a aplica unitar legea în situații identice sau similare.

În acest context, instanța de judecată relevă practica recentă a Curții Supreme de Justiție, Decizia Colegiului Penal Lărgit nr. 1ra-1201/2017 din 08 august 2017, în care s-a stabilit:

"...Având în vedere că din aceleași declarații ale martorului A X date în prima instanță, rezultă că acesta, până a se adresa la CCCEC Direcția Teritorială Sud, a înregistrat convorbirile întreținute cu S cu ajutorul telefonului mobil, pe care le-a transferat pe compact-disc și a prezentat colaboratorilor CCCEC 3 XXXXXXXXXX-uri cu înregistrări, însă înregistrările pe care el le-a făcut nu s-au păstrat (f.d. 4, verso, vol.III), Colegiul penal conchide că denunțatorul A X nu a activat din proprie inițiativă până la data de 04 martie 2011. În confirmarea acestei ipoteze vine însăși materialul factologic acumulat la dosar, și anume, că potrivit extrasului din „Registrul de Stat al Populației”, datele personale ale inculpatului S au fost accesate de către CCCEC Cahul, la 03 martie 2011..”

Situația din speță este similară, or, se pretinde că denunțatorul a înregistrat convorbirile cu telefonul mobil personal, iar înregistrările originale și telefonul nu s-au păstrat, nici nu s-a încercat de a se stabili concert cu ce model de telefon s-a înregistrat, și nu a fost solicitat și ridicat acest pretins telefon.

De asemenea, similar speței de mai sus, se atestă și accesările datelor cu caracter personal ale inculpaților sau rudelor apropiate ale acestora, or din informațiile ÎS "Cadastru" din 28.10.2016 la interpelarea instanței admisă părții apărării, referitor la operațiunile de prelucrare a datelor cu caracter personal ale cet. S N și S L (părinții inculpatului Sandu Marin), a inculpaților XXXXXXXXXX și Sandu Marin, acestea conțin accesări ale CNA anterioare datei denunțului martorului M din 06.08.2013, accesare efectuată prin intermediul utilizatorului CAN G , a bazei centrale de date a cadastrului bunurilor imobile inclusiv la datele de 30.07.2013 și 05.08.2013 în privința lui Sandu N, iar în privința lui S L la 30.07.2013, în privința inculpatului XXXXXXXXXX inclusiv la data de 25.07.2013 de același utilizator, iar inculpatul Sandu Marin nu deține careva bun înregistrat (f.d. 67-70 Vol. VIII)

În aceeași ordine de idei, instanța supremă, cu referire la discurile prezentate de martorul denunțator a statuat că:

"...în concordanță cu prevederile art. 132/9 alin. (9) Cod de procedură penală, stenograma comunicărilor constituie reproducerea integrală, în formă scrisă, pe suport de hârtie, a comunicărilor interceptate și înregistrate care au importanță pentru cauza penală. În stenograma comunicărilor se indică data, ora și durata comunicării, numele persoanelor, dacă sunt cunoscute, ale căror comunicări sunt stenografiate, precum și alte date. La procesul-verbal se anexează în original suportul pe care au fost înregistrate comunicările interceptate, făcându-se mențiune despre împachetarea și sigilarea acestuia. Contrar acestor prevederi legale, în momentul când au fost ridicate de la A X XXXXXXXXXX-urile cu înregistrarea convorbirilor purtate dintre acesta și Savin Igor, organul de urmărire penală nu a solicitat și nu a ridicat originalul suportului pe care au fost înregistrate convorbirile, adică telefonul mobil cu care au fost efectuate înregistrările de către A X. În acest context, instanța de recurs atenționează că în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise XXXXXXXXXX probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată..."

Statuările instanței supreme sunt valabile prezentei spețe, or telefonul mobil cu care se pretinde că au fost efectuate înregistrările de către M nu au fost ridicate, nefiind elucidate nici cu ce tip sau model de telefon a efectuat înregistrările în contextul mai sus apreciat.

Reieșind din circumstanțele elucidate în speță, încă din acest moment al aprecierii probatorului pertinent și relevant, instanța de judecată, similar cu cazul invocat mai sus, instanța are tot temeiul de a considera că până la data de 06 august 2013, când a avut loc pornirea urmăririi penale, M a acționat sub controlul organului de urmărire penală, or, în mod contrar nu poate fi explicabilă accesarea datelor cu caracter personal ale inculpaților sau rudelor apropiate, anterior depunerii denunțului de către M. Concomitent, pentru a combate aceste argumente, acuzarea nu a solicitat audierea în calitate de martor a persoanei care a efectuat accesarea datelor personale, utilizatorul din cadrul CNA, G T .

Constatările date sunt coroborate și cu răspunsul CNA din data de 05.01.2015, la Încheierea instanței de judecată cu privire la mijloacele bănești utilizate la documentare cazului deN lei, și informația referitor la intrările-ieșirile cet. M în baza Registrului de evidență a vizitatorilor sau a permisului de unică folosință în perioada anului 2013 cu copia Registrului și permiselor, ce relevă intrări-ieșiri ale martorului inclusiv la 28.03.2013, 22.07.2013 și 06.08.2013, adică cu mult anterior pornirii UP (f.d. 162-165 verso Vol. IV).

Argumentele acuzării bazate pe declarațiile suplimentare ale martorului C , ofițer CNA, care a confirmat că XXXXXXXXXX-a prezentat de mai multe ori înregistrări, și prezentarea unui XXXXXXXXXX și stenograma cu înregistrări audio ce conțin vocea lui M, care conform declarațiilor lui C , date în ședința de judecată, i-au fost prezentate de M cu privire la alte pretinse fapte corupționale, anexate ca documente, nu confirmă că au fost efectuate în anul 2013, inclusiv în contextul relevant mai sus ce atestă vizorul CNA asupra inculpaților cu mult anterior pornirii UP (f.d. 95-101 Vol. VIII).

Referitor la inscripția pe marker plasată pe disc la ridicare – "M-Sandu M.", care combinat cu declarațiile martorului M din 11 aprilie 2014 că nu a efectuat inscripția și cu imposibilitatea martorului de a reda plauzibil modul de transfer a înregistrărilor de pe telefon pe disc, acesta explicând în ședința din 04 septembrie 2014, că a apelat la programa care îl interesa pentru a transmite înregistrarea din telefon pe XXXXXXXXXX, nu ține minte dacă și în acest caz a folosit programa; urmate de declarațiile martorului că pe tot parcursul comunicării cu Sandu Marin, era echipat cu tehnica specială de la CNA, colaboratorii CNA îl însoțeau și urmăreau discuțiile purtate, iar înregistrări a convorbirilor cu Sandu nu a efectuat înregistrări a fost cu dictofonul care s-au înscris, se arona și vorbea, dictofonul a fost transmis tot la

partate, iar înregistrarea convorbirii cu Sandu nu a existat, înregistrarea fost cu dictofonul care s-au înscris, se apropia și vorbea, dictofonul a fost dăruit de la CNA, la C. înregistra el personal, nu a înscris de pe dictofon pe XXXXXXXXXX – crează dubii plauzibile și serioase în privința originii și modului de efectuare a înregistrărilor și denotă implicarea activă a agenților statului la etapa anterioară și ulterioară pornirii UP, inclusiv până la primirea bunurilor de către inculpatul Sandu, fără a se limita la o supraveghere pasivă.

Această concluzie în mod subsidiar, se atestă și prin faptul că XXXXXXXXXX-ul cu înregistrarea prezentată la cererea acuzării, furnizat de CNA la data de 15.03.2017 (f.d. 95, 97 Vol. VIII), pe care sînt amplasate două înregistrări pe vocea martorului denunțator M, sînt plasate pe un CD-R 700MB 80 min 16*32*56 silver-silver model "Esperanza", cu inscripția "esperanza, creating space for your dreams", este identic cu cel din procesul-verbal de ridicare din 06.08.2013, prin care a fost ridicat de la cet. M un XXXXXXXXXX-R-700 MB Esperanza cu aceleași mențiuni și inscripții, pe care sînt înregistrate 5 fișiere audio cu discuțiile dintre martorul M și inculpatul Sandu Marin (Vol. I f. d. 18, 19), fapt care se înscrie în ansamblul probator justificativ al ipotezei provocării, or pornind de la numeroase modele de CD existente, anume pe astfel de disc au fost furnizate aceste înregistrări, determinînd concluzia probabilă a existenței în stocul instituției (la care au acces și eventualii provocatori) a acestui model de disc care există la momentul și crează probabilitatea justificată a existenței și în anul 2013, în momentul transferului înregistrărilor de pe utilajul de înregistrare (care conform ultimelor declarații ale denunțatorului a fost un dictofon la CNA, de la C), ce reconfirmă versiunea provocării.

Este relevant și faptul că, inițial martorul M a indicat că nu a colaborat niciodată cu CNA, circumstanță importantă pentru a stabili dacă există elementul provocării (în sensul jurisprudenței CEDO și a prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 11) CPP), din care, în contextul ansamblului probator și a declarațiilor acestora ulterioare, se concluzionează că martorul a considerat că va da declarațiile date la UP fără a se stabilit colaborarea o perioadă relativ îndelungată a sa, cu organele statului. Instanța reține că la audierea ulterioară, martorul a declarat instanței că anterior a colaborat cu CNA într-un dosar legat de bani falși, însă n-a dorit să-și comunice statutul procesual sau special pe care l-a avut, mai mult, ulterior explicînd că a participat cu angajații CNA și la alte acțiuni. Potrivit declarațiilor martorului C, colaborator al CNA, M a făcut mai multe denunțuri la CNA, însă în majoritate ele au fost lăsate fără atenție de către el, a mai indicat că după reținerea lui M de către poliția sect. Rîșcani, mun. Chișinău, el a telefonat procurorului de caz, pentru a se interesa de soarta reținutului. Astfel, martorul C nu a putut explica care a fost statutul său procesual, care i-ar fi permis să cunoască secretele urmăririi penale pe un caz ce nu ține de competența sa, precum și de ce M a fost eliberat imediat după acest sunet.

Instanța reține argumentele apărării că cet. M a acționat în calitate de „denunțator de profesie”, în sensul jurisprudenței CtEDO, care se consideră persoana care acționează cu mai multe denunțuri, fiind într-o măsură dependentă de agenții statului, indicii suplimentare constituind pe lângă situația din speță, însăși declarațiile martorului că în comun cu agenții satului, a întreprins în privința unui judecător din cadrul Judecătoriei Cahul acțiuni de provocare, explicînd și modul, mijloacele de acțiune.

Totodată, la cererea apărării și prezentînd cererea martorului denunțator, în ședințele de judecată din 30.11.16, 02.12.16, 19.12.16, martorul M a fost audiat suplimentar în ședința de judecată, moment în care a redat o altă situație de fapt referitor la evenimentele din lunile iulie – august 2013.

Conform esenței declarațiilor acestuia reproduse mai sus integral, martorul denunțator M, anterior evenimentelor se cunoștea cu colaboratorii CNA Cu și B. La inițiativa lui Cu a mers în or. C cu o persoană G, care era colaborator de la MAI, care trebuia să aibă întâlnire cu Sandu Marin, sub pretextul unor negocieri privind vânzarea unui imobil. Tot la indicația colaboratorilor CNA a înscenat accidentul din parcarele magazinului din or. Căușeni, i s-a spus că trebuie să plece la Căușeni, să facă un accident, atunci ei au plecat, era el, M, domnul G de la CNA și persoana asta căreia îi spune Dumitru (pretinsă parte vătămată pe accident fiind M). Tot la indicația colaboratorilor CNA s-a întâlnit cu Sandu Marin în scopul „soluționării” dosarelor contravenționale pe accidentul produs. Pe tot parcursul comunicării cu Sandu Marin, M era echipat cu tehnica specială de la CNA, totodată, colaboratorii CNA îl însoțeau și urmăreau discuțiile purtate. Inițiativa de a-i propune lui Sandu Marin bani și tichete de combustibil le aparținea lui V.C și Gh.B.

Contrar alegațiilor acuzării, instanța reține ca fiind confirmative alegațiile apărării, că ultimele declarații ale martorului M au coroborare și interconexiune pe acest segment, cu cele ale inculpatului Sandu Marin, referitor la faptul că, totul a pornit de la un conflict, pe care inculpatul l-a avut anterior evenimentelor, care fac obiectul prezentei cauze penale, cu X M (în acea perioadă șeful IP Căușeni, anterior ocupaseră funcțiile de șef al direcției securitate internă a MAI, șef al IP Hîncești). Astfel, totul a început de la negocierea încheierii unui contract de vânzare-cumpărare a imobilului, ce aparține cu drept de proprietate părinților lui Sandu Marin. O persoană pe nume L, a achitat arvuna în scopul cumpărării imobilului, însă ulterior nu s-au înțeles la preț, antecontractul fiind reziliat. Începînd cu anul 2012, familia Sandu se afla în litigiu cu L, care ulterior s-a dovedit a fi o persoană apropiată lui X M. Pe la mijlocul lunii mai 2013, M personal l-a invitat pe Sandu Marin la sine în birou, unde i-a cerut soluționarea cât mai urgentă a litigiului cu L N, în caz contrar, amenințându-l cu crearea anumitor probleme. În așa mod, pe la începutul lunii iunie 2013, a apărut o persoană, care s-a prezentat în calitate de director al unei agenții imobiliare pe nume „E”, interesat în cumpărarea imobilului, „E” a venit în or. Căușeni la întâlnire cu Sandu Marin cu taxiul, iar în calitate de taximetrist era M (fapt confirmat de însăși denunțator, afit inițial cit și ulterior). Ulterior, pe parcursul unei perioade mai îndelungate, Sandu Marin a purtat mai multe negocieri cu „E”, chiar i-a expediat prin fax documente. Numărul de fax indicat de „E” este N. Peste câteva zile „E” a venit la Sandu Marin în biroul de serviciu. Atunci i-a povestit despre accidentul comis de taximetristul M, despre tragerea lui la răspundere contravențională și că este posibil să fie lipsit de dreptul de a conduce, tot atunci „E” l-a rugat insistent pe Sandu M. să-l ajute pe M. La 25.07.2013 Sandu M. a fost telefonat de M, care a solicitat să se întâlnească. La întâlnirea respectivă Sandu i-a transmis lui M un set de documente pentru „E”, legate de vânzarea imobilului (acesta era motivul întâlnirii). În timpul discuțiilor XXXXXXXXXX-a povestit lui Sandu și despre problema sa cu tragerea la răspundere contravențională (circumstanțele descrise sunt probate și prin stenogramele anexate la procesul-verbal de examinare a fișierelor audio ce la conținea XXXXXXXXXX-R-ul ridicat de la M descrise mai sus).

În continuare, inculpatul Sandu a expus versiunea sa cu primirea tichetelor pentru persoana „E”, cele indicate fiind respinse din considerentele expuse anterior, fiind de reținut faptul că după epuizarea situației, persoana pe nume „E”, pe Sandu Marin nu l-a mai sunat, nu a mai fost cointerestat în procurarea imobilului, fapt care a fost confirmat în ședință și de martorii S I, S N și S L, care cu toate că sînt rude ale inculpatului Sandu Marin, au dat declarațiile sub jurămînt, și declarațiile acestora se coroborează cu ansamblul probator administrat, probe din care se relevă că chestiunea cu cumpărarea imobilului este iluzorie și poate servi și apreciată ca pretext pentru a face legătura cu inculpatul Sandu, iar mai apoi cu inculpatul Coval, care examina exclusiv cauzele contravenționale în Judecătoria Căușeni.

În același context, în esență, inculpatul XXXXXXXXXX a explicat că în cursul anului 2012, în perioada cînd activa în calitate de judecător de instrucție la judecătoria Căușeni, a fost contactat de un colaborator al serviciului securitate internă al MAI, care i-a transmis solicitarea Șefului Serviciului X M, pe care nu-l cunoștea personal, de a anula un proces-verbal cu privire la contravenție, întocmit pentru conducerea automobilului în stare de ebrietate alcoolică în privința unei persoane cu numele C, care îi era lui X M prieten din copilărie, la care i-a răspuns că nu va face careva excepții la examinarea dosarelor contravenționale, iar peste un timp C a fost privat de el, de dreptul de a conduce autovehicule pe termen de 3 ani, iar la câteva zile de la emiterea deciziei, a fost telefonat de către același colaborator al MAI, care a transmis că X M își iese din fire, și i-a recomandat să se păzească de provocări, deoarece ultimul a mai organizat asemenea acțiuni în privința persoanelor care îi erau incomode.

Peste aproximativ jumătate de XXXXXXXXXX, X M a devenit comisar al CPR Căușeni, iar peste puțin timp el a fost telefonat de către ultimul, care i-a propus să intre la el în birou pentru a clarifica relațiile, el a refuzat propunerea, iar în curînd am fost prevenit de persoane din cadrul CPR Căușeni că X M acumulează informații despre el și cunoștii săi, în opinia lor, pentru organizarea unei provocări.

Aproximativ în primăvara anului 2013, la demersul procurorului, a autorizat o măsură specială de investigație în privința unor persoane bănuite de comiterea unei fîlhării. La expirarea termenului măsurii speciale de investigație, la el în biroul de serviciu au intrat cîțiva colaboratori operativi ai MAI, care au solicitat asigurări, pînă la depunerea demersului respectiv de către procuror, că judecătorul va prelungi termenul măsurii speciale de investigație, el i-a refuzat, iar peste aproximativ 30 minute după ce aceste persoane au părăsit biroul de serviciu al judecătorului, a fost telefonat de către X M, care pe un ton categoric, l-a întrebat de ce nu dorește să discute cu prietenii săi despre măsura specială de investigație, l-a amenințat cu urmări neplăcute, iar el i-a recomandat să nu mai telefoneze deoarece funcția de șef de poliție nu presupune vreo calitate procesuală, după care a fost amenințat repetat de către X M. În consecință, imediat a plecat la procuratura raională, unde a făcut o plîngere cu solicitarea de a verifica legalitatea acțiunilor Șefului poliției.

Cunoaște de la Marin Sandu, că ultimul avea de asemenea conflicte cu X M din cauza unei arvune pe care a încasat-o de la o persoană care lucra pentru familia M, însă nu a intrat în detalii.

Declarațiile inculpaților referitor la conflictele cu martorul X M, anterioare intentării dosarului penal, au fost confirmate parțial și de martorul X M, care parțial a confirmat cele invocate de inculpați, anume necăfind la aceia că neagă vreo relație de conflict cu inculpații, explică faptul că inculpatul XXXXXXXXXX a depus o plîngere la procuratura Căușeni și el a fost chemat la procuratură și i s-au solicitat explicații referitor la o situație care a avut loc între el și Coval care a fost generală de refuzul ultimului de a autoriza o percheziție, ultimul cu un ton ridicat și un vocabular necaracteristic unui judecător, i-a strigat cine este el și cu ce drept îl telefonează. La fel, martorul M a confirmat că cunoaște numele de familie C, este de la el din sat, dar neagă faptul că ar fi intervenit să roage judecătorul Coval să adopte o hotărîre

în favoarea cet. C, context în care ar fi inexplicabil de unde cunoaște inculpatul Coval despre această persoană și că este din sat și prieten de copilărie cu martorul M. La fel, martorul M a confirmat că îi este cunoscut angajatul CNA C, anterior el la fel a activat în cadrul CNA, până în 2008, dar a infirmat că ar fi discutat cu C despre astfel de cazuri, însă se referă la faptul că comportamentul ambilor inculpați era frecvent discutat și întâlnit în orașul Căușeni și raionul Căușeni, referitor la activitățile abuzive din partea dumnealor, fără a explica în ce constau aceste activități, în special în partea ce ține de inculpatul Sandu cu care neagă că ar fi avut conflict. În același timp, a confirmat că cunoaște așa persoană ca L, dar pe care nu l-a întâlnit de foarte mult timp, din perioada respectivă, persoana nominalizată, s-a adresat către el, motivând că el este în careva relații de rudenie cu domnul Marin Sandu, să îl roage să îi restituie o sumă de bani pe care acesta i-a împrumutat-o, dar nu cunoaște detalii, după care el, întâmplător întâlnindu-se într-o cantină cu domnul Sandu, și după ce au luat masa, l-a rugat să treacă pe la el la serviciu, la care dumnealui a ignorat rugămintea sa și nu au mai discutat, la adresarea repetată a domnului L către dînsul, i-a explicat că între dumnealui și Sandu Marin sunt relații civile și să înainteze cerere de chemare în judecată, după care nu a mai discutat, însă cunoaște că este într-o relație de prietenie cu fratele său. Neagă faptul că el l-a invitat prin telefon pe Sandu Marin, ultimul la el în birou niciodată nu a fost cît timp a deținut funcția de șef a IP Căușeni. Cu domnul S I, despre situația cu L nu își amintește dacă a discutat, dar nu exclude că putea să fie, deoarece știa relația de rudenie, putea să îl întrebe dar nu își amintește să fi vorbit personal cu dumnealui pe cazul cu L.

Faptul că M X și Csint cunoșcuti a fost confirmat și de ultimul, care fiind audiat în ședință a confirmat că a fost în anii 2009-2010 în relații de serviciu cu M X, M activa ca șef de securitate la MAI și des mergeau la MAI, să primească materiale că se plîngeau oamenii pe polițiști. De asemenea, relațiile conflictuale ale martorului M X cu inculpații Sandu Marin și XXXXXXXXXX, au fost confirmate și de declarațiile martorului Sdin 20 iunie 2016, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, este Președintele Judecătoriei Căușeni și unchiul lui Marin Sandu, în luna aprilie-mai 2013, a fost telefonat de X M și i-a spus că sînt niște probleme cu nepotul său, Marin Sandu a luat niște bani, nu prin înșelăciune, dar a luat și nu întoarce o sumă de bani, după discuția cu Sandu Marin a vorbit cu M, i-a spus care este situația și că se negociază restituirea banilor, fiindcă persoana a refuzat să mai cumpere clădirea dată. S-a interesat cine este L și a aflat că la moment lucra la fratele lui M, care deține iazuri în arendă și vindea pește. De câteva ori a asistat la faptul cum se certa Sandu Marin cu M la telefon. Tot în acea perioadă mai-iunie, XXXXXXXXXX la telefon, s-a certat tare cu comisarul, l-a întrebat ce este, și i-a spus ultimul i-a zis să aplice arest contravențional unei persoane. Ulterior, XXXXXXXXXX i-a spus că s-a adresat cu un raport la Procurorul General, anume că comisarul încearcă așa metode, relațiile lui Coval și M erau complicate în perioada respectivă.

Ansambul probator referitor la contextul relațiilor și legăturilor ce au precedat prezentul dosar penal, inclusiv în raport cu martorul M, ce atestă o acțiune de provocare de partea agenților statului, este completat și de Ordonanța de neîncepere a UP în privința lui Sandu Marin din 03.02.2014 pe art. 190 CP pe cazul cu L (f.d. 138-140 Vol. 8); copia materialului de refuz nr. 13/2013 (R-1 nr. 24 pr/2013) la cererea judecătorului de instrucție XXXXXXXXXX la acțiunile șefului IP Căușeni M X, inclusiv copia ordonanței de refuz din 01 iulie 2013 a Procuraturii Căușeni: ce confirmă alegerile inculpaților.

În același context, instanța reține descifrarea convorbirilor Moldtelecom, ce atestă apel de la numărul Judecătoriei Căușeni 24321541 la numărul 022233053, la data de 18.07.2013, pe o durată de 53 secunde, unde nu este concretizat dacă e apel sau fax (f.d. 118 Vol. VIII), care se coroborează cu informația prezentată acuzării de IGP din 19.06.2017, conform căreia, postul de telefonie fixă nr. 022-233-053 este utilizat de către Serviciul Poliției Judecătorești al IGP, amplasat pe adresa mun. Chișinău str.31 august 104, iar în perioada indicată a fost utilizat pentru serviciile de fax (f.d. 135 Vol. VIII).

Instanța respinge argumentele acuzării bazate pe a doua propoziție din răspuns, conform căreia în perioada 01 iulie 2013-31 iulie 2013, în Registrul de intrare nu sînt înregistrate documente parvenite de la Judecătoria Căușeni, deoarece aceste acte nu se pretinde a fi transmise în interesul instituției vizate, ci a persoanei pe nume "E" din cadrul MAI, conform declarațiilor convergente ale inculpatului Sandu Marin și ale martorului denunțator M, referitor la această persoană și ansambul probator administrat referitor la pretinsul interes pentru bunul proprietate a părinților inculpatului Sandu, a pretinsului cumpărător pe nume "E" și acțiunea de provocare ce are incidență în speță.

Instanța reține argumentele incidenței provocării și din elementele procesuale ce au urmat faptului transmiterii bunurilor inculpatului Sandu Marin, anume la data de transmiteri lui Sandu Marin a bunurilor materiale și mijloacelor bănești, în baza ordonanței din 07.08.2013, era autorizată măsura specială de investigații – controlul transmiterii banilor și altor valori materiale (Vol. 3 f.d.1), iar conform ordonanței din aceeași dată (Vol. 3 f. d. 18) a fost autorizată și altă măsură specială de investigații – urmărirea vizuală a lui Sandu Marin, acțiuni procesuale din 07.08.2013, care s-au soldat doar cu întocmirea unui raport privind rezultatele măsurii speciale de investigații, în situația în care începerea urmăririi penale în privința lui XXXXXXXXXX, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit. b) din Codul penal, a fost dispusă abia la 21 august 2013 (f.d. 3 Vol. D), or obiectivul dosarului penal intentat în privința inculpatului Sandu Marin putea fi atins prin reținerea acestuia în flagrant, în condițiile în care s-a stabilit prin raport transmiterea bunurilor acestuia, fapt ce reconfirmă concluzia indicțiilor plauzibile de provocare, și că acțiunea în ansamblu îl viza și pe inculpatul XXXXXXXXXX.

Pe un alt segment probator, anume perioada de efectuare a înregistrărilor audio, instanța reține că în ședința de judecată apărarea a solicitat dispunerea unei expertize tehnice fonoscopice, motivîndu-și demersul prin aceea că pe discul cu înregistrările audio anexate la dosar sînt deslușite voci care nu aparțin martorului M sau inculpatului Marin Sandu, și care nu sînt redată pe stenogramă, fapt relevant în ședința de audiere a înregistrărilor (f.d. 18-19 Vol. VI), la ședința din 28.10.2014), din care se relevă că aceste voci îi dau indicații lui M cum să procedeze la înregistrările audio pe care le efectua. Fiind efectuată expertiza se atestă că argumentele apărării sînt confirmate, or pe fișierele date au fost depistate fraze, care n-au fost incluse în stenogramă. În afară de aceasta, semne de modificare sau montare a înregistrării n-au fost stabilite. S-a constatat că telefonul de model "NOKIA112" nu are posibilitate de a efectua înregistrări audio și înregistrările audio cu denumirile 10.21.08(05-08-2013)wav,12.50.58(31-07-2013)wav,14.0901(05-09-2013)wav,16.15.08(08-08-2013)wav și 25.07.2013wav nu au fost efectuate cu un telefon de acest model (f.d. 137-146 Vol. VI).

Din stenograma efectuată de expert s-a stabilit, că frazele care n-au fost incluse în stenograma organului de urmărire penală sînt: pe fișierul 10.21.08(05-08-2013) wav – "El o zis că...Stați oleaci", pe fișierul 14.0901(05-09-2013) wav – "Dă-i drumu", pe fișierul 16.15.08(08-08-2013)wav – "La urechi ai?" – "Da", pe fișierul 25.07.2013wav – "Vseo, s-o pornit... (distsorsiumi) - și nu știu și"; "Tu ești și ti duti așa pin avtostanții și amuș (distsorsiumi)", în cadrul raportului inițial și suplimentar de expertiză (f.d. 155-164 Vol. VI, f.d. 19-30 Vol. VIII).

În acest context este plauzibilă versiunea că fraza "El o zis că..." aparține martorului M, iar fraza "Stai oleaci" persoanei care îl asista, și care îi dădea indicații, conform declarațiilor ulterioare ale martorului M, fiind un colaborator CNA; Fraza "Dă-i drumu" aparține persoanei care îl asistă; fraza "La urechi ai? Aparține persoanei care îl asistă, iar răspunsul "Da" îi aparține lui M; Fraza "Vseo, s-o pornit...(distsorsiumi) – și nu știu și" îi aparține lui M, însă a fost adresată altei persoane decît Marin Sandu (la acel moment M încă n-a cules numărul de telefon al lui Marin Sandu); Fraza "Tu ești și duti așa pin avtostanții și amuș (distsorsiumi)" îi aparține persoanei care îl asistă pe M.

Astfel, se concluzionează că sînt confirmate argumentele apărării că martorul M era asistat de un agent al statului – provocator, bazîndu-se pe faptul că martorul declara că era singur cînd înregistra convorbirile telefonice cu Marin Sandu, afirmație infirmată prin frazele enunțate și ulterior de însăși martorul M, și chiar conținutul frazelor evidențiate, denotă prezența acțiunilor evidente de provocare prin supraveghere și indicații de partea unei alte persoane.

De asemenea, se reține că frazele indicate în concluziile expertizelor nu au fost incluse în stenograma înregistrărilor audio, iar persoana care a efectuat stenograma, martorul ofițer CNA C V, nu a putut oferi o explicație plauzibilă neintroducerii acestor fraze în documentul vizat, mai mult, la această persoană face referință martorul M ca autor principal al provocării.

Instanța nu atestă dubii în privința veridicității ultimelor declarații ale martorului denunțator M în partea ce ține de expunerea detaliată a acțiunii de provocare, contrar argumentelor acuzării, or pe fîng faptul că anume ultimele declarații se coroborează cu materialul probator în ansamblu, pentru a exclude careva suspiciuni în ce privește o eventuală influențare a martorului M la prezentarea depozițiilor suplimentare în ce privește participarea sa la o provocare organizată de colaboratorii CNA, apărarea a prezentat o înregistrare audio efectuată fără acordul lui M, conform confirmării de către avocatul B, unde ultimul relatează în detalii participarea sa, în colaborare și la insistența ofițerilor operativi ai CNA C Și B, la această provocare, martorul prezintă detaliile participării sale și la alte provocări, apărarea justificînd nesolicitarea de la M a acordului pentru înregistrarea audio prin aceea că se dorea prevenirea unei eventuale alte provocări, în așa mod păstrînd o dovadă a neimplicării în careva acțiuni ilegale.

Înregistrarea prezentată și audiată în instanța de judecată reconfirmă declarațiile suplimentare ale martorului M, date la cererea sa, confirmînd argumentele cu privire la provocarea organizată, iar indiferent de faptul pretinderii și primirii bunurilor, sau a unei părți din bunuri de inculpatul Sandu Marin, acestea nu aveau să aibă loc în lipsa acțiunilor provocatorii cu implicarea activă a agenților statului.

În același timp, excluderea dubiilor ce ar ține de o eventuală influență a ultimelor declarații ale martorului denunțator M, este probată coroborat prin audierea suplimentară la acest aspect, a inculpatului Sandu Marin, care a explicat că la data de 07 noiembrie 2016, s-a înflnit la baza părinților în Căușeni cu M, mai întai G R I-

a telefonat și i-a spus că este căutat de o persoană pe nume M , a fost telefonat de M, care s-a prezentat ca fiind M ca să nu fie prins de CNA, M a cerut telefonul avocatilor, când Sandu Marin l-a întrebat pentru ce îi trebuie, M a spus că vrea să spună corect cum a fost, deoarece el a fost impus să spună așa și să facă așa, discuția nu a durat mult, 4-5 minute. Pe G R l-a sunat D , și dumnealui i-a spus că de D s-a apropiat un om care a cerut numărul lui Sandu de telefon, deoarece D nu știa numărul lui Sandu și l-a sunat pe R, M a spus că a pierdut numărul său din anul 2013; declarații care se coroborează cu cele ale martorului denunțator M audiat la 19 decembrie 2016 a confirmat că din proprie inițiativă a căutat inculpatul Sandu în Căușeni; declarațiile martorului D G V din 05 aprilie 2017, care a explicat că fiind pe teritoriul Judecătoarei Căușeni, o persoană s-a apropiat de el și a întrebat numărul de telefon a lui Sandu Marin, l-a telefonat pe R G , i-a spus că este o persoană care îl cunoaște bine pe Marin Sandu, el i-a spus numărul și i l-a dat, doar i-a spus că îi trebuie Marin și alții; declarațiile martorului G R din 05 aprilie 2017, care a confirmat că în luna noiembrie 2016, a fost sunat de colegul său de birou, domnul D , acesta l-a telefonat pe domnul Sandu Marin și a întrebat dacă poate să dea numărul de telefon, la ce el a spus da, el a revenit la domnul D și i-a dat numărul de telefon, dar ce persoană era nu cunoaște. Este relevant de apreciat și mijlocul de transport utilizat în cadrul deplasărilor la Căușeni în cadrul acțiunii derulate de colaboratorii statului, acțiune stabilită ca fiind de provocare.

Astfel, la audierea inițială, inculpatul Sandu Marin a indicat inter alia, că persoana pe nume "E" a ieșit dintr-un automobil alb de model "Škoda Octavia"; martorul denunțator M a confirmat la audierea din 19.12.2016, că atunci când veneau de la Căușeni, Ga plecat cu un automobil "Škoda" înainte; declarațiile martorului C din 03 iunie 2016 precum că în vara anului 2013 când venea la serviciu a văzut cum Sandu Marin era filmat și niște oameni îi scoteau ceva din buzunar, îl percheziționau, peste câteva zile a observat că tot acea mașină "bălaie" de culoarea albă, pe care a mai văzut-o pe teritoriu când făceau percheziție, era acolo, dar ce căutau nu știe, nu poate concretiza când a văzut prima dată automobilul de model Skoda, dar pînă la jumătatea lunii iulie, mașina pentru prima dată a văzut-o când îi făceau percheziție lui Sandu Marin, după aceea a văzut-o mai des de 2-3 ori pe săptămînă apărarea mașina, în automobilul mereu erau două persoane așezate înainte, în spate nu cunoaște dacă era cineva; declarațiile martorului T din 03 iunie 2016, care fiind audiat în ședința de judecată a explicat că, a văzut cum îl filmau pe Sandu, aceștia erau cu spatele, se deplasau cu un automobil de model Skoda Octavia, de culoare albă, pînă în anul 2008 produsă, îi observa că se deplasau din Chișinău spre Căușeni, îi păreau suspecți, ... de aproximativ 3 ori a văzut aceste persoane și mașina dată pe teritoriu; declarațiile martorului G din 28 martie 2016, conform cărora în momentul în care au mers să se înfînească cu o persoană cu Sandu, mașina respectivă era parcată cu fața spre bar, nu a atras atenția la numerele de la mașina Skoda, nici ca persoana să mai fie cu cineva.

Instanța de judecată reține inadvertențele și unele contradicții în declarațiile martorilor respectivi invocate de partea acuzării, inclusiv referitor la momentele declarate în care ar fi văzut automobilul, semnalmente persoanele, numărul acestora, calitatea martorilor, dar aceste aspecte nu înlătură elementul relevant comun expus de aceștia sub jurământ: marca automobilului dar și faptul că acest automobil a fost văzut anterior și ulterior prezentării denunțului de către martorul M la CNA din 06.08.2013, inclusiv relaționează cu declarațiile inculpatului Sandu și martorului denunțator M, astfel fiind confirmat modelul și culoarea mijlocului de transport utilizat în cadrul acțiunii de provocare, care se încadrează în ansamblul probator administrat.

În vederea combaterii versiunii provocării, la cererea acuzării au fost audiați angajații CNA: B , R și C .

În aspect pertinent acțiunii de provocare, colaboratorul CNA Bin esență a declarat, că pînă la 06.08.2013, dată la care l-a primit în audiență pe M, nu-l cunoștea pe cel din urmă, pe M nu l-a înzestrat cu tehnică specială, acesta singur a venit la CNA, având deja un XXXXXXXXXX pe care erau înregistrate convorbirile cu Sandu Marin, iar investigațiile au fost inițiate după depunerea plângerii. Bani și bunurile materiale au fost transmise de M lui Sandu Marin sub controlul angajaților Centrului, iar transmiterea propriu-zisă a făcut-o M. De colaboratorii CNA nu au fost utilizate mijloace tehnice speciale la transmiterea bunurilor materiale și banilor de către M lui Sandu Marin.

Fiind audiat în ședința de judecată în calitate de martor C(șef de direcție în cadrul CNA), a comunicat că cu M se cunoaște din anul 2010, de când a denunțat un act de punere în circulație a banilor falși. Presupune că este o greșeală a lui, apariția unui SMS pe stenogramă. Dacă l-a indicat (SMS-ul din stenogramă) înseamnă că a văzut conținutul SMS. Nu ține minte de unde a luat textul cu SMS. Nu cunoaște cu ce dispozitiv a efectuat M înregistrarea. Se cunosc cu X M din perioada când acesta era șeful securității interne la MAI. Nu poate explica cum a putut reda SMS-ul în stenograma din 07.08.2013 dacă telefonul a fost ridicat la 12.08.2013.

Declarațiile martorilor Cși B , se apreciază critic de instanță ca fiind contrare probatoriului administrat și apreciat mai sus, conținând și elemnte de evazivitate și imposibilitate inexplicabilă obiectiv de a lămuri elemntele contradictorii stabilite.

Martorul R , ofițer de urmărire penală al CNA nu a comunicat elemente pertinente existenței sau inexistenței acțiunii de provocare.

În același mod, se apreciază și declarațiile martorilor T și A , care în perioada anului 2013 erau subalterni ai martorului M X, or indicile justificative ale acțiunii de provocare se reflectă cu substrat factologic pe relația M X-C , și nu se reflectă în raport cu foștii subalterni ai martorului M X.

La fel, se apreciază critic declarațiile martorului M (pretinsă victimă a accidentului rutier ce a precedat acțiunile ulterioare) din 04 septembrie 2014, care conțin o serie de incertitudini și neclarități, fiind în contradicție cu declarațiile altor martori, audiați în instanță, inclusiv cu cele ale martorului denunțator M din 30 noiembrie 2016, care a indicat că la plecarea la Căușeni pentru înscenarea accidentului era "și persoana asta căreia îi spune D "; declarațiile acestui martor nefiind consecvente, astfel inițial a declarat că a venit în or. Căușeni, unde s-a înfîlinit cu un bun cunoscut pe nume R V pentru a proiecta o construcție, apoi indicînd că nu s-a înfîlinit cu V , nu cunoștea unde locuiește, ci doar a vorbit preventiv cu el la telefon, referitor la proiectarea construcției, declarînd că în realitate urma să proiecteze un baner publicitar, aragal, dar nu cunoștea tema publicității, nu avea un contract semnat, nu știa denumirea firmei comanditar și nu cunoștea locul unde avea să fie amplasată construcția sau banerul, deoarece în genere nu cunoștea orașul Căușeni, petru ca ulterior să indice că banerul urma să fie amplasat la intrarea în or. Căușeni, în stînga.

Concomitent, declarațiile D diferă de depozițiile altor martori audiați în ședințele de judecată, martorii L și G au declarat că în anul 2013 R V nu se afla în orașul Căușeni, fiind plecat peste hotarele Republicii Moldova, iar toate afacerile sale au fost stopate, fiind inițiată o procedură de insolvență, orice afacere sau tentativă de afacere era imposibilă fără informarea și acordul administratorului insolvenței, conturile lui R V fiind blocate. Declarațiile martorului D M contrastează și cu cele ale martorului V M , care a indicat că la examinarea automobilului lui M D nu a depistat pe parbriz sau pe altă componentă a automobilului nici o foaie cu vre-un număr de automobil, el fiind telefonat abia a doua zi de ultimul, care i-a comunicat că l-a găsit pe vinovatul de accident și că el se va prezenta la poliția rutieră. Martortul indică inițial că a procurat de la magazin tencuială, ulterior că a cumpărat tencuială (șpaclovca) și garnitură (plintus) dar nu ține minte sigur ce cantitate de materiale a cumpărat, o călădărușă de tencuială și o garnitură, dar în același timp indică faptul că nu ține minte le-a cumpărat sau doar s-a uitat la ele. Nu a putut explica dezinteresul ulterior pentru repararea prejudiciului, în condițiile în care inițial s-a adresat la poliție.

Argumentele acuzării referitor la caracterul subiectiv al declarațiilor martorului Leșan, cu referire la informațiile conținute în decizia CSJ nr. 2r-576/15 aceștia au acționat în calitate de garanți la creditul contractat de la XXXXXXXXXX "Moldova Agroindbank" SA în folosul SRL "M" în sumă de lei, context în care martorul L susține că știe cu siguranță că în anul 2012-2013 R V nu se afla în Republica Moldova ci în Federația Rusă, unde ultimul a plecat deoarece era urmărit de creditori, dar cu toate acestea în 2014 i-a transmis N mii de dolari în contul unei datorii, cu referire și la informația privind trecerea frontierei de stat, R V se afla în anul 2013 pe teritoriul Republicii Moldova – nu pot fi reținute de instanță, or nu este confirmat sau infirmat ce i-ar fi spus R V martorului L , iar audierea acestuia neavînd loc în prezentul proces penal, acuzarea avînd sarcina de a combate dubiile ce țin de provocare.

Argumentele acuzării referitor la dubiile ce țin de declarațiile martorului I G , cînd menționează că SRL "M" nu a avut bani în cont, incapacitatea de plată a survenit în noiembrie 2012, iar în aceste condiții cum s-ar explica faptul că la 12.09.2012 SRL "M" a contractat un credit în sumă de N lei de la XXXXXXXXXX "Moldova Agroindbank" SA cu scadență la data de 20.08.2014; martorul indică asupra situației financiare a persoanei juridice SRL "M" și nu asupra situației financiare a persoanei fizice R V , în timp ce potrivit informației din registrul electronic de stat de evidență a persoanelor juridice, fondator și administrator al SRL "M" este A V , iar R V nu a avut niciodată calitate de fondator sau administrator al acestei companii – la fel nu pot fi reținute ca necombătînd declarațiile martorului, deoarece informațiile relevante nu determină care ar fi fost situația financiară a cet. V , contrară celei indicate.

Mai mult, declarațiile martorilor au fost date sub jurământ, nefiind invocate de acuzare careva indicii de legătură între inculpați și martori, ce atestă veridicitatea acestora. În această ordine de idei, instanța apreciază că este stabilit cu certitudine prezența bănuiei justificată de un caz de provocare a comiterii infracțiunii din partea angajaților statului, fiind incidente temeuri justificative de presupunere confirmată a regizării, supavegherii și facilitării de agenții satatului, care au condus la comiterea infracțiunii în privința inculpatului Sandu, cu extensie și scop de a provoca comiterea acesteia și de către inculpatul Coval, în privința ultimului fiind inadmisibilă însăși constatarea comiterii în rezultatul provocării, din motivele expuse în debutul aprecierii – lipsa unei învinuiri clare, precise și previzibile, cu efectele indicate a nuliității actelor de procedură (punere sub învinuire și rechizitoriu) și respectiv neadmiterea probelor administrate în baza acestor acte, or chiar și în situația în care ar fost existentă o învinuire clară, precisă și previzibilă, și s-ar fi probat în baza acesteia - pretinderea și primirea prin mijlocitor de bunuri, aceste eventuale acțiuni ar fi rezultat inevitabil în urma acțiunii probate de provocare a agenților statului, în privința ambilor inculpați.

În consecință, raport la art. 111 (1) și (2) din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că în cadrul acțiunii de provocare a comiterii infracțiunii...

în conformitate cu art. 1 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată. Organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neintemeiat bătută, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Revenind la decizia Instanței Supreme pe cauza Savin în contextul Hotărârii CEDO pe cauza Beian versus România, motivație de care instanța se va prevala la caz, este relevant că jurisprudența CtEDO în materia provocării interzice organelor judiciare penale sau altor persoane care acționează pentru acestea să provoace o persoană să săvârșească ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei probe. În cazul în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele judecătorești trebuie să examineze minuțios materialele dosarului, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil în sensul art. 6 § 1 din Convenție toate probele obținute în rezultatul provocării de către poliție trebuie să fie excluse.

Conform dispozițiilor art. 7 alin. (6) Cod de procedură penală, hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.

Totodată, alineatul (8) al aceluiași articol stipulează, că hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurorii și instanțele de judecată.

În aceeași ordine de idei, în Hotărârea Curții Constituționale nr. 10 din 16 aprilie 2010 pentru revizuirea Hotărârii Curții Constituționale nr. 16 din 28 mai 1998 cu privire la interpretarea art. 20 din Constituția Republicii Moldova, în redacția Hotărârii nr. 39 din 09 iulie 2001, Curtea a stabilit că „principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, tratatele internaționale ratificate și cele la care Republica Moldova a aderat, sunt parte componentă a cadrului legal al Republicii Moldova și devin norme ale dreptului intern. În sensul acestei interpretări, în Republica Moldova dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, o structură unitară. Așadar, în categoria actelor normative se includ și normele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Având în vedere că prin interpretarea prevederilor Convenției Europene, Jurisprudența CtEDO face parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (soft law), ea devine parte a dreptului intern.” Conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 7g din 23 februarie 2016, pct. 102, instanța reține că procesul penal trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi, „legalitatea, prezumția nevinovăției, principiul aflării adevărului, principiul oficialității, garantarea libertății și siguranței persoanei, garantarea dreptului la apărare, dreptul la un proces echitabil, egalitatea părților în proces.”

În mod similar cu cazul citat, verificând probele administrate, instanța constată că acuzarea la înaintarea învinuirii inculpaților și trimiterea cauzei în judecată au comis erori de drept, nerespectând jurisprudența CtEDO, a practicii judiciare unitare, precum și prevederilor legale pertinente.

În ce privește jurisprudența CtEDO, sint relevante spețele, ca Pareniuc vs. Moldova din 01 iulie 2014; Sandu vs. Moldova din 11 februarie 2014; Ramanaukas vs. Lituania din 05 februarie 2008, Khudobin vs. Rusia din 26 octombrie 2010.

Așadar, potrivit actului de învinuire, lui Sandu Marin și XXXXXXXXXX le-a fost imputată săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă, prin autorat și complicitate la pretinderea și primirea de bunuri materiale: tichete și bani. Din actele și lucrările dosarului, se constată că inculpații și avocații săi, atât în cadrul desfășurării urmăririi penale cât și la judecarea cauzei au invocat faptul că aceștia ar fi fost provocați la săvârșirea infracțiunii imputate, de către martorul denunțator M în colaborare cu o persoană necunoscută care s-a prezentat cu numele „E” și care au acționat sub controlul organului de urmărire penală.

Reiterăm că, în cazul în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele judecătorești trebuie să examineze minuțios materialele dosarului, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil în sensul art. 6 § 1 din Convenție toate probele obținute în rezultatul provocării de către poliție trebuie să fie excluse.

Acest lucru este valabil îndeosebi atunci când activitatea operativă de investigații a organului de urmărire penală a avut loc în lipsa unui cadru juridic suficient sau a garanțiilor adecvate (hotărârile CtEDO în cauzele Ramanaukas vs. Lituania, § 60; Edwards și Lewis vs. Regatul Unit §§ 46-48; Khudobin vs. Rusia, nr. 59696/00, §§ 133-35; Pareniuc vs. Moldova § 34; Sandu vs. Moldova § 31). În sensul jurisprudenței invocate, se menționează că, provocarea reprezintă acțiunea neloyală realizată în scopul obținerii de probe, constând în determinarea cu bună-știință a unei persoane să comită o infracțiune sau să continue săvârșirea unei infracțiuni. Agentul provocator se află practic, din punctul de vedere al dreptului substanțial, în postura instigatorului care determină o persoană să ia o rezoluție infracțională. Prin urmare, provocarea constituie una dintre sursele nulităților în procesul penal care are ca efect subsecvent excluderea probelor obținute ca urmare a provocării. Rațiunea interdicției provocării săvârșirii unei infracțiuni constă în aceea că statul, prin agenții săi, nu poate să-și depășească competența de a aplica legea, prin instigarea unei persoane să săvârșească o infracțiune, pe care altfel nu ar fi comis-o, pentru că apoi să declanșeze împotriva acestei persoane mecanismele procesului penal, în vederea tragerii la răspundere.

În privința provocării s-a arătat că acțiunea organelor de urmărire penală nu trebuie să supună suspectul unei constrângeri, caracterizată printr-o provocare la săvârșirea unei infracțiuni, care să anihileze voința acestuia sau să abolească libertatea sa de acțiune.

Prin hotărârea din 01 iulie 2014 în cauza Pareniuc vs. Republica Moldova, CtEDO a constatat violarea art. 6 §1 din Convenție, care s-a manifestat prin faptul că procesul penal împotriva lui Pareniuc nu a fost echitabil, astfel, CtEDO a reamintit că admisibilitatea și evaluarea probelor constituie un aspect care este reglementat de legislația națională și că, în principiu, instanțelor judecătorești naționale le revine obligația de a le aprecia (Van Mechelen și alții c. Olandei, 23.04.1997). Totuși, admiterea unor probe poate să conducă la încheierea unui proces. Astfel, în cazul, de exemplu, obținerii probelor ca urmare a unei provocări sau înscenări din partea poliției (Teixeira de Castro c. Portugaliei, 09.06.1998). În ceea ce privește provocarea din partea poliției, CtEDO a statuat în cauza Teixeira de Castro vs. Portugalia că, dreptul la un proces echitabil ar putea fi încălcat în cazul în care colaboratorii de poliție nu s-au limitat la investigarea activității infracționale ale unui suspect într-un mod esențialmente pasiv, însă au exercitat o influență pentru a provoca săvârșirea unei infracțiuni, care, în caz contrar, nu ar fi fost comisă.

Totodată, în cauza Sandu vs. Republica Moldova din 11 februarie 2014, de către CtEDO a fost constatat încălcarea art. 6 §1 din Convenție, din cauza lipsei de echitate procedurală la nivel național. În calitate de încălcare Curtea a evidențiat faptul că deși în cauza respectivă instanțele naționale au avut temei să bănuiască că a avut loc o provocare, acestea nu au apreciat elementele de fapt și de drept care ar 25 fi putut să le ajute să distingă provocarea de la o formă legală a unei activități de investigații, la fel Curtea a mai indicat că art.6 §1 din Convenție a fost încălcat și prin utilizarea probelor administrate prin implicarea activă a lui C. sub conducerea poliției pentru a justifica condamnarea reclamantului, fără a se examina credibilitatea lui și posibilitatea provocării de către C. a lui Sandu V. la corupere pasivă din careva motive ascunse

Sintetizând concepția CtEDO în acest domeniu, se reține că operațiunile sub acoperire necesită a fi executate într-o manieră pasivă, fără nicio presiune care l-ar determina pe acuzat la săvârșirea infracțiunii prin mijloace cum ar fi preluarea inițiativei de a contacta persoana, reînnoirea ofertei în pofida refuzului inițial, încurajarea insistentă, promisiunea de avantaje financiare cum ar fi creșterea prețului peste medie sau apelarea la compasiunea persoanei. În situația în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele judecătorești trebuie să examineze minuțios materialele cauzei penale, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil, toate probele obținute în rezultatul provocării de către organul de urmărire penală trebuie să fie excluse.

Pentru a verifica dacă persoana a fost provocată să săvârșească infracțiunea, instanțele judecătorești trebuie să stabilească dacă ea putea fi în mod rezonabil considerată ca fiind implicată în activitatea infracțională respectivă până la implicarea organului de urmărire penală.

În cauza Milniene vs. Lituania, hotărârea din 24 iunie 2008, § 38, Curtea Europeană a menționat, că în cazul în care implicarea poliției se limitează la asistarea unei persoane private la înregistrarea săvârșirii unei acțiuni ilegale de către o altă persoană privată, factorul determinant rămâne a fi comportamentul celor 2 persoane.

Pentru a verifica dacă inculpatul a fost provocat să săvârșească infracțiunea, urmează a se stabili dacă el, în mod rezonabil putea fi implicat în activitatea infracțională respectivă până la includerea organului de urmărire penală. Cu alte cuvinte, trebuie verificat dacă inculpatul ar fi săvârșit infracțiunea în lipsa pretinsei provocări.

Odată ce inculpații au invocat în fața instanței că martorul denunțator i-a provocat la corupere pasivă cu ajutorul organului de urmărire penală, în această situație, ține de obligația procuraturii de a demonstra faptul că nu a existat o provocare, dacă alegațiile inculpatului nu sunt în totalitate neverosimile. În absența unor asemenea dovezi, este obligația autorităților judiciare să examineze circumstanțele cauzei și să întreprindă acțiuni necesare pentru stabilirea adevărului în vederea determinării dacă a fost sau nu o provocare (a se vedea hotărârea CtEDO în cauza Ramanaukas vs. Lituania, § 70).

La fel ca în speța dedusă judecării, Curtea Supremă de Justiție a stabilit drept elemente de provocare următoarele fapte: denunțatorul a venit personal la inculpat cu propunerea de a fi ajutat contra recompensei, de la momentul depunerii denunțului a declarat că a înscris convorbirile pe telefon, iar apoi le-a transferat pe suport electronic de model XXXXXXXXXX-R, telefonul fiind pierdut și prin urmare nefiind anexat la dosar, suportul electronic deja la ridicarea lui de către colaboratorii CNA conține o inscripție despre care denunțatorul declară că n-a făcut-o ” M – Sandu. M”, iar pînă la pornirea urmăririi penale datele personale ale inculpaților și rudelor

apropiate au fost accesate de către colaboratorii CNA de mai multe ori, fapt confirmat prin înscrisul probatoriu anexat la dosar apreciat mai sus.

În baza unor asemenea informații, în cauza penală enunțată anterior, Curtea Supremă de Justiție a reținut că: „actele și lucrările dosarului sugerează că organul de urmărire penală a avut la cunoștință despre acțiunile declarantului privind colectarea probelor, până la începerea urmăririi penale.” – constatări pe care instanța le atestă și le aplică în acest caz, ca fiind incidente.

Instanța atestă temeinicia argumentelor apărării referitor la circumstanța care pune în evidență acțiunea de provocare a inculpaților.

Astfel, prima accesare a datelor efectuată de CNA, a fost făcută la 25.07.2013, adică în ziua când M l-a contactat din proprie inițiativă pe Sandu Marin și a înregistrat în cancelaria poliției Căușeni contestația despre care i-a spus că a scris-o „E”, adică la distanță de 12 zile anterior, de momentul pornirii urmăririi penale.

Astfel, ca și în cazul S denunțatorul a venit la inițiativă proprie la inculpatul Marin Sandu, și-a pierdut și telefonul cu care se spune că au fost făcute înscrisurile audio, prezentând doar suportul electronic de tip XXXXXXXXXX-R.

De asemenea, se reține ca probat și faptul că ultima convorbire înregistrată de către M a fost efectuată la 05.08.2013, iar denunțul a fost depus la 06.08.2013. Este inexplicabil versiunea că telefonul a fost pierdut, dacă a trecut doar o zi, iar în declarațiile date instanței inițial ca martor al acuzării, M susține că la momentul denunțului el avea la el telefonul cu înregistrările, nefiind explicat de OUP de ce telefonul nu a fost ridicat.

Datele apreciate mai sus ale IS “Cadastru” confirmă informația cu privire la imobilele inculpaților au fost accesate în repetate rânduri de către CNA chiar în ziua acostării lui Marin Sandu de către avocatul M, adică cu mult timp înainte de adresarea lui M la această instituție, în contextul în care inculpatul Sandu Marin declară că discuția cu M și persoana cu numele “E” a început cu tratative privind vânzarea unui imobil ce aparține părinților lui Sandu Marin înainte de depunerea plângerii, și în mod inexplicabil, au încetat după denunțul lui M, iar persoana cu numele „E”, a dispărut în genere, fără a fi întreprinse acțiuni de căutare a sa de către organul de urmărire penală, căruia îi revenea această obligație.

În cazul din speță, sînt aplicabile constatările cu valoare de principiu expuse în Hotărîrea CtEDO pe cauza Ramanauskas c. Lituaniei adoptată la 05.02.2008 (cererea nr. 74420/01), cu privire la condamnarea pentru infracțiunea de luare de mită comisă la instigarea poliției.

În speță, reclamantul care lucra ca procuror este abordat prin intermediul unei cunoștințe de către A.Z., pe care nu-l cunoscuse anterior. A.Z. îl roagă să obțină achitarea unei persoane, în schimbul sumei de N de dolari SUA. Inițial acesta refuză, însă la insistențele repetate ale lui A.Z. acceptă cererea acestuia.

În realitate, A.Z. era ofițer al unui departament special de poliție anticorupție, care își informează superiorii, fiind autorizată procedura de simulare a comportamentului infracțional și înmânarea sumei de bani reclamantului, fapt care s-a și întâmplat.

Reclamantul a pledat vinovat, dar a precizat că a săvârșit fapta cedând insistențelor excesive ale lui A.Z. A fost găsit vinovat de toate cele trei instanțe și condamnat la închisoare.

Pe parcursul procesului a invocat instigarea la acceptarea mitei și a contestat procedura de simulare a comportamentului infracțional.

În analiza verificării instigării invocate, Curtea avut în vedere următoarele aspecte:

- organele de urmărire penală sunt cele care au sarcina de a dovedi inexistența vreunei instigări, cu excepția situației în care susținerile petentului sunt neverosimile. La caz, acuzarea nu a dovedit inexistența vreunei instigări, din contra, fiind dovedit prin substrat factologic consistent, existența indicilor inițierii, supravegherii și facilitării transmiterii obiectului mitei;

- în absența unei asemenea dovezi, autoritățile judecătorești sunt obligate să analizeze aspectele de fapt ale cauzei și să ia măsurile necesare pentru a descoperi adevărul și pentru a stabili dacă a existat vreo instigare. La caz, au fost admise cererile apărării și acuzării în confirmarea sau infirmarea ipotezei avansate;

- nu există nicio probă care să indice că petentul ar fi săvârșit anterior vreoa infracțiune, mai ales de corupție. La caz, nu se invocă și probează elemente că anterior inculpații ar fi săvârșit anterior vreoa infracțiune, mai ales de corupție. La acest aspect, nu pot fi reținute alegațiile apărării că suspiciunea de comitere a infracțiunii prevăzută la art.324 alin.(3) lit.a) Cod penal a apărut anterior transmiterii tichetelor și banilor inculpatului Marin Sandu, bănuiala rezonabilă fiind fundamentată pe actul de sesizare depus de martorul M și declarațiile date de acesta, care indicau direct asupra comiterii unei infracțiuni, și faptul că investigația penală l-a vizat pe Marin Sandu și pe XXXXXXXXXX ca persoane care au comis o infracțiune concretă și nu a vizat orice subiect, angajat al Judecătoriei Căușeni susceptibil de a pretinde, accepta și primi bani pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale (a se vedea cauza Khudobin c. Federației Ruse din 26 octombrie 2006) – or suspiciunile nu au apărut la martorul denunțator, anterior inițierii acțiunii de provocare, în versiunea plauzibilă și cu substrat factologic expusă de denunțator la audierea ulterioară, însoțită de probatoriul administrat, nu se pot invoca careva suspiciuni;

- toate întîlnirile dintre petent și A.Z. au avut loc din inițiativa lui A.Z., ceea ce conduce la concluzia că acțiunile au depășit nivelul cercetării pasive a unei activități infracționale. Necăzind la faptul că instanța de judecată a constatat elementele de pretindere a a inculpatului Sandu și primirea obiectelor materiale, acestea au avut loc în cadrul ansamblului acțiunilor coordonate de agenții statului, iar inițiativa întîlnirilor, după se vedere și din înregistrările administrate, declarațiile inculpatului Sandu și declarațiile atît inițiale cit și ulterioare ale martorului denunțator, au avut loc exclusiv la inițiativa denunțatorului. Din aceste considerente nu pot fi reținute la acest aspect alegațiile acuzării că că pretinderea tichetelor și banilor a avut loc anterior implicării autorităților oficiale ale statului în investigarea cazului dat, adică anterior pornirii procesului penal;

- autoritățile nu pot fi exonerate de răspundere pentru acțiunile ofițerilor de poliție, prin simpla susținere că ei au acționat în nume propriu, deși îndeplinesc îndatoriri de serviciu și chiar prin procedura de autorizare a comportamentului simulat, autoritățile au legitimat post factum faza preliminară și s-au folosit de rezultatele ei. La caz, nu pot fi justificate acțiunile ofițerilor relevante mai sus, pe temei că ar fi acționat în nume propriu, dar nici nu s-a invocat de acuzare acest aspect;

- instanțele nu au analizat în mod serios susținerile petentului, motivele pentru care s-a recurs la simularea comportamentului infracțional, gradul de implicare al poliției, natura oricărei instigări sau presiuni, V.S. care a creat legătura între petent și A.Z. nu a fost deloc citat ca martor, neputînd fi localizat, nu s-au stabilit nici motivele inițiativei personale a lui A.Z. în faza preliminară. La caz, a fost audiat martorul denunțator, dar și analizate aspectele indicate conform celor relevante mai sus, ce atestă gradul de implicare determinant al agenților statului.

La acest aspect se resping alegațiile acuzării, precum că participarea benevolă și necondiționată a martorului M la efectuarea măsurii speciale de investigații orientate spre fixarea și documentarea acțiunilor lui Marin Sandu, or ansamblul probator apreciat confirmă cele stabilite, martorul fiind dependent de OUP prin existența unei alte cauze anterioare, existînd intervenții ale ofițerului Cîn favoarea sa etc..

- nu există nici un indiciu că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără această intervenție.

Nu poate să fie explicat în mod obiectiv existențial, că s-ar fi produs comiterea pretinderii și primirii bunurilor de către inculpatul Sandu, în condițiile lipsei modalității de intervenție din speță, a agenților statului, anume în modalitatea inițierii și supravegherii ce derivă din ansamblul probator administrat, ce atestă în accepțiunea art. 94 alin. (1) pct. 11) CPP, provocarea și facilitarea comiterii faptei.

În consecință dacă s-ar accepta contrariul, confirm argumentelor invocate de partea acuzării, la fel ca și în situația citată, prin admiterea unei ipoteze de condamnare în aceste condiții, art. 6 par. 1 din Convenție ar fi încălcat.

La aprecierea criteriului dacă există sau nu o presiune a unor agenți sub acoperire, reprezentanți ai organelor de drept sau a persoanelor care au acționat la instrucțiunea acestora asupra persoanei care a primit mita.

Se reține că asupra acestor condiții Curtea a reținut faptul că există o provocare atunci cînd ofițerii implicați – fie membri ai forțelor de securitate fie persoane acționînd în baza instrucțiunilor date de către aceștia – nu se limitează la investigarea activităților infracționale într-o manieră pasivă, ci exercită presiuni asupra persoanei în cauză în sensul determinării către comiterea unei infracțiuni, care în mod normal nu ar fi fost comisa, cu scopul obținerii de probe și acuzații (a se vedea cauzele Texeira de Castro c. Portugaliei hotărîrea din 09 iunie 1988 și Ramanauskas c. Lituaniei hotărîrea din 5 februarie 2008).

Se resping alegațiile acuzării că potrivit înregistrărilor audio prezentate de M aceste presiuni lipsesc, Marin Sandu fiind creatorul situației coruptibile, or acuzarea vizează doar un segment din acțiunea de provocare asuora căreia există temeiri de a o presupune cu substrat factologic concret stabilită, acesta fiind doar momentul final al acestei acțiuni, care a debutat și derulat cu mult înaintea acestei date, toate convorbirile părților au avut loc la inițiativa martorului M, fiind incidente temeiriile concludente ale concluziilor că acesta a fost ghidat și supravegheat faptic și logistic de agenții statului, ce dovedește o înscenare, provocarea fiind parte componentă a acestei înscenări.

La aprecierea criteriului a fost sau nu stabilit faptul dacă autorul actului de sesizare a avut un motiv real de a se adresa autorităților statului pentru investigarea faptelor invocate și dacă plîngerea depusă de acesta era sau nu una veridică (a se vedea cauza Sandu c. Moldovei 11 februarie 2014).

Instanța respinge ca nepertinente alegațiile acuzării că, pînă la pornirea urmăririi penale organul de urmărire penală a efectuat mai multe acțiuni de urmărire penală, inclusiv audierea martorului M, ridicarea înregistrărilor audio, probe suficiente pentru dovedirea existenței bănuiei rezonabile și aprecierea veridicității actului de sesizare. A fost stabilit că cauzele contraționale invocate de M au avut loc cu adevărat și că acestea sunt pe rolul Judecătoriei Căușeni – acestea necombătînd

probatoriul administrat, care atestă temeiuri de a se presupune, însoțite de substrat factologic consistent, că accidentul a fost înscenat, fiind ca element incipient al acțiunii de provocare, iar actul de sesizare constituind parte a acestei acțiuni, or dubiile evidente și concludente stabilite nu pot fi interpretate decât în favoarea inculpaților în conformitate cu art. 8 CPP.

Conform art. 94 alin. (1) pct. 11) CPP în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate instanței de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii. Astfel, prin prisma constatărilor expuse la §38 din hotărârea CtEDO în cauza Sandu c. Moldovei și §60 din Hotărârea CtEDO în cauza Ramanuskas c. Lituaniei, toate probele din dosar pe acest capăt de învinuire urmează a fi excluse, acestea nefiind susceptibile de a fi puse la baza sentinței de condamnare.

În același sens se invocă jurisprudența CtEDO în hotărârea Gafgen vs Germania 37 din 01.06.2010, când s-a instituit principiul „Fructele pomului otrăvit”, relevantă anterior.

În cadrul Hotărârii CEDO Van de Hurk vs. Țările de Jos din 19.04.1994, Înalta Curte a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligația instanței de a da fiecărui argument un răspuns detaliat.

Concomitent, în cadrul Hotărârii CEDO Bi vs. Spania din 09 decembrie 1994 par. 27, întinderea acestei obligații derivând din natura hotărârii și este determinată de circumstanțele cauzei, instanța urmînd să analizeze toate argumentele importante ale cauzei.

În contextul stabilirii incidenței temeiurilor justificative a existenței acțiunii de provocare, iar în partea ce-l privește pe inculpatul Coval, și incidența lipsei învinuirii clare, precise și previzibile cu efectele stabilite, se atestă lipsa altor argumente pertinente și relevante, care ar determina oportunitatea expunerii instanței.

În același sens a concluzionat CEDO în Hotărârea din 1 iunie 2010, definitivă la 1 septembrie 2010, pe cauza Bulfinsky împotriva României, unde la pct. 40 a indicat că concluzia incidenței înscenării face inutilă analizarea celorlalte capete de cerere (în speță – alte argumente la acest capăt de acuzare).

Prin urmare, instanța constată existența provocării și inculpatul Sandu Marin urmează a fi achitat în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, întrucât lipsește intenția (aceasta fiind determinată de întreaga acțiune de provocare, în ansamblul ei), ca element constitutiv al infracțiunii, respectiv, în speță nu este întrunită latura subiectivă a infracțiunii de corupere pasivă. Având în vedere că în speța dată, nu sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale a lui Sandu Marin de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 al. (5), 324 al. (3) lit. a) CP RM, sub aspectul lipsei probelor pertinente, obiective și veridice, dobândite legal, care ar confirma săvârșirea infracțiunii și sub aspectul încălcării dreptului inculpatului Sandu Marin la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 al CțEDO, inculpatul urmînd a fi achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În privința inculpatului XXXXXXXXXX prevalează temeiul de achitare de la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, față de cel de la art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, din motivele expuse anterior, necăzînd la faptul că provocarea, parte componentă a întregii acțiuni de înscenare, l-a vizat și pe ultimul conform aprecierilor anterioare, însă nemijloc în privința acestuia nu se extinde temeiul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii sub aspectul laturii subiective, deoarece acest element include existența unei fapte, or însăși fapta nu poate fi constatată în sarcina acestui inculpat din argumentarea inițială de mai sus, fapt pentru care nu sînt pertinente argumentele acuzării cu privire la inexplicabilitatea acțiunii provocării asupra inculpatului Coval în condițiile în care fapta s-ar fi comis prin mijlocitor.

Prin Rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 20.05.2014, s-au invocat următoarele.

Inculpatul XXXXXXXXXX X, fiind numit în funcția de judecător de instrucție la Judecătoria Căușeni prin decretul Președintelui Moldova nr.N din N, ulterior prin decretul nr. N din N al Președintelui Republicii Moldova numit în funcția de judecător de instrucție pînă la atingerea plafonului de vîrstă, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin.(3) Cod penal persoană cu funcție de demnitate publică al cărei mod de numire este reglementat de art. 116 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova și de art. 11 alin.(l) din Legea nr. 544 din 20.07.1995 Cu privire la statutul judecătorului, contrar prevederilor art.15 alin.(l) pct.d) și pct.e) ai aceleiași Legi, care stabilesc că judecătorii sînt obligați să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoiele față de obiectivitatea lor și să respecte prevederile Codului de etică al judecătorului, a comis pronunțarea cu bună-știință a unei hotărâri contrare legii în următoarele circumstanțe.

La 29.07.2013 în adresa judecătoriei Căușeni a parvenit contestația cet. M privind recunoașterea nulă a procesului verbal nr.N din 12.07.2013, privind comiterea contravențiilor prevăzute de art. art.242 alin.(l) și 232 alin.(l) din Codul contravențional.

Prin încheierea președintelui Judecătoriei Căușeni din 01.08.2013, contestația a fost repartizată spre examinare judecătorului XXXXXXXXXX, care a stabilit examinarea acesteia pentru data de 13.08.2013.

La data numită, judecătorul XXXXXXXXXX, aflîndu-se în incinta Judecătoriei Căușeni, situată în or. C str. X fiind conștient de faptul că anterior, la 07.08.2013 se pronunțase deja în cadrul altui proces asupra aceluiași circumstanțe legate de fondul contravenției fixate prin procesul verbal nr. N din 12.07.2013, a examinat în cadrul procesului contravențional nr. N, contestația la procesul verbal menționat depusă de către M și, în lipsa acestuia, contrar prevederilor art. 33 alin.(3) în coroborare cu art.34 alin.(l) CPP care stabilesc că judecătorul este obligat să facă declarație de abținere de la judecarea cauzei ... în cazul în care a mai participat în calitate de judecător la examinarea aceleiași cauze în primă instanță..a pronunțat cu bună-știință o hotărîre contrară legii, prin care a dispus admiterea demersului, precum ca înaintat verbal în cadrul ședinței de către contestator, în vederea retragerii contestației.

Prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Bender din 11.12.2013, recursul la hotărîrea din XXXXXXXXXX emisă de judecătorul Judecătoriei Căușeni, XXXXXXXXXX, a fost casată.

În consecința faptei comise de către judecătorul XXXXXXXXXX, lui XXXXXXXXXX-au fost lezate drepturile și interesele ocrotite de lege, inclusiv fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, drept conșințit de prevederile art. 6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului, precum și au fost afectate interesele generale ale justiției.

Astfel se invocă faptul că, prin acțiunile sale intenționate, judecătorul Dorin Coval, fiind persoană cu funcție de demnitate publică, a comis infracțiunea prevăzută de art. 307 alin. (l) Cod penal - pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii.

Acuzarea de stat a propus administrarea următorului material probator în dovedirea învinuirii indicate: declarațiile martorilor: M, A, T (Vol. 5 f.d. 151-159); procesele verbale ale acțiunilor de urmărire penală: procesul verbal de ridicare din 16.03.2014, procesul-verbal de examinare din 04.04.2014 și procesul -verbal de examinare din 08.04.2014 (Vol. 5 f.d. 103, 105-108, f.d. 149); documentele: dosarul contravențional nr. N, cu excepția hotărîrii nr.N din XXXXXXXXXX, emisă de judecătorul XXXXXXXXXX care a fost recunoscută în calitate de corp delict (pachetul nr.1 anexat la dosar), copile autentificate din registrul de evidență a corespondenței intrate a Judecătoriei Căușeni pentru perioada 01.08.2013-14.08.2013 (anexate la dosar); corpul delict: hotărîrea nr.N din 13.08.2013 emisă de judecătorul XXXXXXXXXX, conținută în dosarul contravențional nr. N. (pachetul nr. 1 anexat la dosar).

Reișind din faptul că declarațiile inculpatului XXXXXXXXXX sînt expuse mai sus, pe ambele capete de învinuire care sînt conexe, instanța reiterează nerecunoașterea vinei de inculpatul XXXXXXXXXX nici pe acest capăt de învinuire, pe care a explicat în contextul porimirii în vara anului 2013, a două dosare contravenționale în privința lui M pe care le-a numit pentru examinare, următoarele.

Peste aproximativ 2 săptămîni de cînd a primit în procedură dosarele lui M, a mai primit în procedură o contestație de la M cu același subiect, în mod analogic contestația a fost numită spre examinare, înregistrată și expediată citații. Cronologia evinimentelor în ce privește dosarele contravenționale în privința lui M și contestațiile depuse de ultimul, a fost restabilită de către el, din registrele și materialele care i-au fost prezentate la urmărirea penală, contestația și dosarele contravenționale nu au fost conexe într-o singură procedură deoarece contestația a venit mai tîrziu iar el, din cauza duratei considerabile de timp de la înregistrarea dosarelor contravenționale pînă la venirea contestației și a numărului mare de dosare primite, nu a avut posibilitatea de a memoriza numele lui M, și la acel moment nu cunoștea dacă ultimul mai are careva dosare.

Dosarele contravenționale în privința lui M au fost examinate la data preconizată, cu participarea reprezentantului agentului constator și a contravenientului, de către grefiera fiind întocmit un proces verbal în acest sens, imediat după pronunțarea ultimei decizii, M a întrebant "ce rămîne cu hîrtia depusă la poliție", după detalizare s-a aflat că M a depus și o contestație cu același subiect care urma să fie examinată mai tîrziu, deoarece în contestație M solicita anularea unui proces verbal cu privire la contravenție care a fost deja anulat în ședința din această zi.

M a solicitat neexaminarea acestei contestații, întrebînd cum aceasta ar fi posibil, el i-a recomandat să scrie o cerere de retragere a contestației, iar M a scris-o personal motivînd prin aceea că au dispărut pretențiile expuse în contestație, din cîte își amintește, dar cererea cu retragerea contestației a fost depusă în mapa cu contestații de la el din birou, iar la data fixată a fost examinată, retragerea contestației fiind acceptată.

Cererea lui M de retragere a contestației, a fost scrisă pe numele judecătorului XXXXXXXXXX, și nu pe numele președintelui judecătoriei, și nu erau așa acte

normative pentru a o înregistra, la ultima ședință, când a examinat acele două dosare contravenționale, primele care au venit în judecată și au fost puse pe rol. La examinarea cererii de retragere a participat reprezentantul agentului constator și grefiera. M, cu toate că a fost citat prin scrisoare recomandată nu s-a prezentat, hotărârea a fost transcrisă la computer de pe o altă asemănătoare, toate hotărârile erau indicate la el în computer, putea fi deschisă oricare hotărâre, mențiunile erau în felul următor: Contestație PR admis, respins, în cazul dat s-a luat ca bază o hotărâre cu mențiunea - Contestație retrasă, el nu a atras atenție la detalii, ce a fost greșeala sa, nu a indicat că M a fost prezent sau absent, el a indicat că în ședința de judecată, M și-a retras contestația, aceasta a fost fraza de care s-a condus și care a uzitat-o, mai târziu a aflat că din numele lui M a fost declarat recurs la această hotărâre, iar cererea de retragere a contestației a dispărut, el a căutat-o și în biroul de serviciu și în cancelarie, după cum a confirmat și martora Vrabie Aliona, căutarea a fost dificilă și din cauza că grefiera a fost impusă să se concedieze de la serviciu nefiindu-i acordată măcar o zi pentru a sistematiza lucrul, în aceeași zi a semnat cererea, în așa mod materialul privind contestația a rămas necusut și fără borderou, în birou grefiera nu dispune de computer, ori el trebuia să îl cedeze ori rămânea grefiera fără computer, șefa nu a permis ca grefiera să treacă în biroul său să lucreze și să aibă computer, din discuțiile particulare cu fosta grefieră, a aflat că acest material a fost luat în adevăratul sens a cuvântului de către colaboratorii CNA sub pretextul de a-l studia, iar apoi a fost ridicat, iar grefierii i-a fost interzis să îl sistematizeze și să îl coase, colaboratorii CNA au indicat că la momentul ridicării materialul era cusut, iar orice judecător știe că nu poate fi cusut un material fără procesul verbal al ședinței de judecată sau măcar la acel moment a însemnărilor pe care le-a făcut grefiera, consideră că cererea de retragere a contestației depusă de M a fost sustrasă intenționat cu scopul de a oferi credibilitate provocării eşuate la comiterea unei infracțiuni. Pe acest capăt de învinuire martorul M fiind audiat suplimentar la data de 04 septembrie 2014 în ședința de judecată, a explicat că, o singură dată a fost la Căușeni ca să participe la ședință, prin citație nu a fost chemat niciodată pentru a participa în ședință, cunoaște ce este citația, știe că odată s-a prezentat și a doua oară a fost telefonat de Sandu Marin, care i-a spus să nu vină că judecata se face fără el.

El a depus contestație asupra procesului verbal cu privire la contravenție, referitor la contestația depusă asupra procesului verbal nu a participat la nici o ședință de judecată, a depus o cerere pe numele judecătorului Coval prin cancelarie, ca să refuze de contestația depusă.

La contestație, pentru faptul că a luat-o, a primit o foaie în fața judecătoriei, nu-și poate aminti de ce a retras contestația dacă el a contestat procesul-verbal, nu a discutat cu judecătorul Coval despre intenția sa de a-și retrage contestația, dar nu era de acord cu procesul-verbal întocmit de agentul constator.

Nu ține minte dacă a primit hotărârea de la judecata la care nu s-a prezentat.

Fiindu-i prezentată martorului explicația de la f.d. 30 Vol. V, a indicat că semnătura din explicație îi aparține, nu ține minte unde a dat explicația, în ce loc anume, nu ține minte numele persoanei căreia a dat explicația, el a lămurit dar nu ține minte cine a scris declarațiile, când a scris lămurirea a avut în telefon înregistrarea, în afară de telefon nu a avut altceva, în telefon era înregistrată discuția telefonică.

Nu-și poate aminti despre scrisoarea din 29.08.13, deoarece nu este la el.

Nu cunoaște: numărul dosarului contravențional; numărul hotărârii pe cazul dat; ce înseamnă ședință publică; care a fost hotărârea din 13.08.13; la ce data a depus contestația asupra procesului verbal, numele avocatului care i-a scris contestația, dar avocatul care i-a scris contestația este din Republica Moldova, cunoaște multă lume din Căușeni, nu ține minte dacă avocatul a fost prezent la examinarea contestației dar la prima judecată a fost prezent avocatul.

Dacă vede avocatul îl recunoaște, dar cum se numește nu cunoaște, sunt birouri de avocați și se poate de găsit avocați.

Nu-l interesează procesele-verbale contravenționale, el le-a văzut deoarece i-au fost expediate prin poștă, în Căușeni a văzut prima dată procesele-verbale contravenționale, pe drum era, erau aceleași procese verbale expediate prin poștă.

Pe data de 13.08.13, la ora 10 -11, era în Căușeni din câte ține minte.

Când s-a adresat în instanță contestând procesele-verbale, a vrut să obțină drepturile.

A avut o discuție față în față cu judecătorul Coval, discuția a avut loc în birou, erau doar ei doi, discuția cu judecătorul Coval tot a înregistrat-o, discuția cu Coval nu a înregistrat-o, el îi încurcă, cu judecătorul doar în sala de judecată a discutat.

Nu ține minte dacă a fost data de 12.08.13 când l-a telefonat pe Sandu, o dată l-a sunat pe Sandu pînă la ședință și el i-a spus să stea acasă că judecata se va face fără el.

Nu ține minte dacă în ședința din Căușeni a participat același avocat care l-a reprezentat și la Curtea de Apel.

Pe acest capăt de învinuire martorul S, fiind audiată suplimentar la 12 septembrie 2014, referitor la dosarul conexat, în care a explicat că cauzele s-au examinat în zile diferite, a doua ședință nu a avut loc în sala de ședințe dar în biroul judecătorului, în ședință a fost prezent C, grefiera și judecătorul, contravenientul a lipsit de la ședință, în procesul verbal a fixat ulterior lipsa contravenientului, dat fiind faptul că ședința a avut loc în biroul judecătorului și-a notat pe o foaie cine era prezent și cine lipsea, ca mai târziu conform notițelor să întocmească procesul verbal.

Ceea ce a fixat în procesul verbal corespunde adevărului, s-a indicat în procesul verbal ceea ce a fost în ședință, semnătura din procesul verbal îi aparține.

La examinarea contestației, judecătorul a pus în discuție cererea de retragere a contestației, ce a și notat în procesul verbal, nu ține minte dacă judecătorul a prezentat cererea de retragere, la fel, nu ține minte poziția agentului constator referitor la cererea de retragere, consideră că a susținut cererea, a indicat în procesul verbal poziția agentului constator.

La întrebarea contravenientului, judecătorul i-a dat îndrumare deoarece nu mai exista necesitatea examinării contestației, contravenientul a spus că nu mai are nevoie de examinarea contestației, în legătură cu ce i-a spus să scrie cerere.

Menționează că, nu a văzut cererea de renunțare, urma să prezinte cererea, contravenientul spunea că pentru ce să se mai examineze contestația pe cazul dat, nu ține minte când a fost prezentată cererea, cunoaște că urma să scrie cererea.

Pe acest capăt de învinuire martorul C fiind audiat la 04.09.2014 referitor la dosarul conexat, în care a explicat că în 2 ședințe a participat pe cazul M, ambele erau în aceeași zi, una pînă la masa și a doua după masă, nu ține minte alte cazuri unde era vizat M, în ziua aceea, într-o ședință de pînă la masă M era prezent, dar la ce de după masă, M nu a fost prezent.

A fost o zi obișnuită după masă, biroul era în partea dreaptă cum intri în judecatorie, a intrat, era grefiera, nu era contestatorul M, a venit judecătorul, s-au ridicat, a numit completul, a verificat prezenta, a anunțat ca exista o cerere că își retrage contestația, și el a spus ca nu este împotriva și o susține, a ieșit judecătorul din deliberare, și a spus că se admite cererea și se respinge contestația, nu a văzut cererea și nu a citit-o, copia hotărârii nu a primit-o în aceeași zi.

Dacă este răspuns negativ, actele se pun într-o parte ca să fie depus recurs, dacă este pozitiv se pun în altă parte.

Din câte ține minte, în primul caz, când s-a terminat, el se pregatea să iasă, era judecătorul, grefiera, și M, și s-a vorbit ceva despre contestare, nu mai ține minte că era ora mesei și se grăbea, știe că M a rămas să scrie ceva și nu s-a mirat că a fost cerere.

Nu a spus că a rămas să scrie o cerere, a spus că a rămas să facă însemnări, posibil își făcea mențiuni referitor la hotărâre, posibil a fost și cerere, el nu a văzut dacă a scris.

La cererea apărării pe acest capăt de învinuire au fost audiate declarațiile martorului V A din 20 iunie 2016, care fiind audiată în ședința de judecată a explicat că, activează ca specialist pe dosare contravenționale în cancelaria judecătoriei Căușeni, este colegă de serviciu cu inculpații, lucrează la Judecătoria Căușeni din anul 2008. Ea nu a participat la perchiția din birou, colaboratorii CNA au intrat de mai multe ori în cancelarie, au întrebat de dosare contravenționale, dosare în privința lui M, dosarele au fost xeroxate, apoi ridicate de CNA.

După câte ține minte, nu au făcut nici o cerere ca să facă cunoștință în cancelarie, poate la Președinte au depus cerere, nu știe.

Judecătorul XXXXXXXXXXXX a întrebat repetat dacă nu este vreo cerere de retragere a contestației, ea a răspuns că a căutat și nu este, nu a fost de judecător contactată, ca să țină minte aceste fapte, dar i-a spus că o să fie chemată ca martor, citația i-a fost dată la serviciu.

Colaboratorii din instanță au făcut copii la dosare, când au fost ridicate dosarele s-a întocmit proces-verbal de ridicare, o copie a procesului-verbal trebuie să fie în instanță, se făceau copii, semna și ea, toate cererile care parvin în Judecătoria se înregistrează, nu poate spune dacă a fost cerută copia de pe registrul de intrare, nu a fost așa ceva, ca sa vina domnul Coval personal, să lase vreun document.

Analizând în ședința de judecată ansamblul probelor cercetate, în mod coroborat și în interconexiunea lor, instanța de judecată consideră necesară achitarea inculpatului XXXXXXXXXXXX pe al doilea capăt de acuzare, din următoarele considerente.

Obiectul juridic al prezentei infracțiuni constă în relațiile sociale referitoare la înfăptuirea justiției în condiții bune și respectiv referitoare la dreptul la libertate, demnitate, onoare și alte drepturi fundamentale ale omului.

Latura obiectivă se realizează prin pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii.

Infracțiunea se consideră consumată din momentul în care s-a comis una din acțiunile incriminate și s-a produs urmarea periculoasă.

Latura subiectivă a infracțiunii se constituie din intenție directă.

Subiect al infracțiunii este persoana abilitată cu competența de a înfăptui justiția (judecător, judecătorul de instrucție din sistemul instanțelor judecătorești din țară). În conformitate cu 7 al. (6) CPP, Hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sînt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.

În cadrul Hotărîrii Curții Constituționale nr. 12 din 28.03.2017 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 307 din Codul penal, s-au expus următoarele:

„3.3. Aplicarea articolului 307 din Codul penal în raport cu principiile enunțate.

87. Curtea reține că, potrivit articolului 307 din Codul penal, judecătorul poate fi tras la răspundere penală pentru pronunțarea cu bună-știință a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii.

88. Curtea constată că prin instituirea la art.307 din Codul penal a sintagmei „pronunțarea cu bună-știință” legiuitorul a stabilit expres că judecătorul poate fi tras la răspundere penală pentru această componentă de infracțiune doar exclusiv în cazul în care este demonstrată intenția acestuia de a pronunța hotărârea, sentința, decizia sau încheierea contrar prevederilor legale.

89. Curtea reiterează că judecătorii potrivit principiilor internaționale privind independența judecătorească, nu pot fi trași la răspundere penală pentru (1) erori judiciare care nu implică reaua-credință și (2) diferențe în interpretarea și aplicarea legii. Remediul principal pentru corectarea acestor greșeli este exercitarea căilor de atac, iar casarea unei hotărâri de către instanțele superioare nu înseamnă în mod automat că judecătorul nu a acționat într-un mod profesionist.

90. Curtea reține că faptul de a folosi o hotărâre judecătorească casată de către o instanță superioară ca motiv pentru determinarea ilegalității și atragerea la răspundere penală a judecătorului nu corespunde în sine standardelor europene.

91. Curtea reține, cu titlu de principiu, că responsabilitatea de a nu recurge nejustificat la articolul 307 din Codul penal împotriva judecătorilor și de a evita un efect stigmatizant asupra acestora, o au nu doar Procurorul General și instanțele de judecată, dar și, în special, Consiliul Superior al Magistraturii, în calitate de garant al independenței puterii judecătorești. Prin urmare, Consiliul Superior al Magistraturii, la autorizarea pornirii urmăririi penale în baza articolului 307 din Codul penal, este obligat să țină cont de faptul că răspunderea penală trebuie să rămână întotdeauna o măsură la care se recurge în ultimă instanță. Prin urmare, trebuie să se analizeze, de fiecare dată, dacă alte măsuri decât cele de ordin penal, de exemplu, sancțiuni de natură disciplinară, nu ar putea fi eficace.

92. Curtea reține că răspunderea penală a judecătorului în temeiul articolului 307 din Codul penal poate fi compatibilă cu principiul independenței judecătorului doar în urma unei interpretări restrictive și doar în baza unor probe incontestabile, care ar demonstra intenția judecătorului în emiterea actului judecătorec contrar legii.

93. Referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” („beyond reasonable doubt”), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă (a se vedea cauza Bragadireanu v. România, hotărârea din 6 decembrie 2006; Orhan v. Turcia, hotărârea din 18 iunie 2002; Irlanda v. Regatul Unit, hotărârea din 18 ianuarie 1978)

94. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture dubiul.

95. În acest sens, Curtea menționează că, potrivit principiilor de drept procesual penal, sarcina probațiunii revine acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat (in dubio pro reo). La pornirea urmăririi penale în baza articolului 307 din Codul penal și la pronunțarea sentinței de condamnare, organele de urmărire penală și instanța de judecată trebuie să își întemeieze convingerea privind vinovăția judecătorului pe baza unor probe sigure și certe, care nu lasă dubii referitor la vina inculpatului. Or, imputând fapta de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii, trebuie să se dovedească înțelegerea caracterului prejudiciabil al faptei, previzibilitatea urmărilor prejudiciabile și dorința survenirii acestora.

96. Factorul volitiv al intenției săvârșirii faptei de la articolul 307 din Codul penal trebuie să exprime dorința survenirii unor consecințe contrare legii, judecătorul cărui a i se impută fapta fiind sigur de certitudinea survenirii urmărilor.

97. Curtea reține, cu titlu de principiu, că prevederile privind răspunderea penală a judecătorilor trebuie interpretate astfel, încât să protejeze judecătorii de orice imixtiune arbitrară în funcțiile lor judiciare.

98. Curtea menționează că judecătorii din cadrul judecătorilor, curților de apel și Curții Supreme de Justiție pot fi trași la răspundere penală în temeiul art.307 din Codul penal doar în cazul în care este probată indubitabil, dincolo de orice îndoială rezonabilă, intenția directă în pronunțarea unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii.

99. În contextul celor enunțate, Curtea subliniază că tragerea la răspundere penală a judecătorilor în temeiul art.307 din Codul penal în sine nu este contrară principiilor constituționale atât timp cât prin mecanismul de tragere la răspundere penală sunt respectate garanțiile inerente independenței judecătorilor, orice dubiu fiind interpretat în favoarea judecătorului.

În limitele acuzării formulate inculpatului XXXXXXXXXXXX, conform art. 307 al. (1) CP RM, infracțiunea constă în pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii, fiind vizată Hotărârea din XXXXXXXXXXXX emisă de judecătorul Judecătoriei Căușeni, pronunțată pe dosarul nr. 5r-70/13, conținută în dosarul contravențional nr. 4-39/14, fila nr. 43. (pachetul nr. 1 anexat la dosar), copia în Vol. V fila dosarului 76.

Actul de acuzare, în esență, atestă următoarele încălcări care ar fi dus la pronunțare hotărârii ilegale:

- indicarea prezenței contestatoului în în ședință, care nu a fost prezent;
- indicarea existenței unei contestații, care nu a existat;
- omisiunea judecătorului de a se abține în condițiile în a soluționat anterior o altă cauză și s-a expus asupra fondului;
- omisiunea de a conexa cele două cauze.

Instanța atestă că, partea motivată a hotărârii indicate are următorul conținut:

„La 29.07.2013 M a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenția prevăzută de art. art. 242 alin 1, 232 alin 1 Cod contravențional din 12.07.2013.

În contestație M a solicitat declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție vizat cu încetarea procesului contravențional, deoarece nu este vinovat de comiterea contravențiilor care i-au fost incriminate.

În ședința de judecată contestatorul a solicitat retragerea contestației din motivul expirării necesității examinării ei.

Reprezentantul agentului constatator susține demersul contestatorului.

Audiind reprezentantul agentului constatator, analizînd materialele prezentate instanța conchide că demersul contestatorului de retragere a contestației este întemeiat și urmează a fi admis.

Astfel, cererea de retragere a demersului a fost enunțată de către contestator benevol, iar impedimente pentru admiterea retragerii contestației nu există.” (Vol. V f. d. 76).

În cadrul materialului contravențional indicat, instanța relevă și cererea de recurs a cet. M înregistrată la Judecătoria Căușeni la 16.09.2013 (f.d. contravențional nr. 45), în care recurentul indică faptul că nu a fost prezent în ședință și el nu a depus cerere de retragere a contestației.

În procesul-verbal al ședinței din 13 august 2013 se indică prezența agentului constatator în ședință, C. A., lipsa contestatorului M. (f.d. 41 din dosarul contravențional). Prin Decizia Curții de Apel Bender din 11.12.2013, a fost casată hotărârea cu restituirea în primă instanță la rejudecare, motivat pe faptul că judecătorul XXXXXXXXXXXX anterior s-a expus asupra fondului cauzei la data de 07 august 2013, , doarul nu a fost conexas la dosarul nr. N, din conținutul hotărârii reiese că contestatorul a participat în ședință iar din procesul-verbal din XXXXXXXXXXXX reiese că nu a participat, lipsește o cerere de retragere a contestației scrisă (f.d. 70-72 din dosarul contravențional).

Instanța de judecată atestă că, ultimele două aspecte ale învinuirii, ce țin de: omisiunea judecătorului de a se abține în condițiile în a soluționat anterior o altă cauză și s-a expus asupra fondului și omisiunea de a conexa cele două cauze – nu pot fi analizate prin prisma art. 307 CP, nici separat dar nici în cumul cu celelalte încălcări invocate, deoarece aceste încălcări se încadrează la categoria erorilor relevate la pct. 89 din Hotărârea CC indicată, constituind erori judiciare care nu implică reaua-credință, remediul principal pentru corectarea acestor greșeli este exercitarea căilor de atac, iar casarea unei hotărâri de către instanțele superioare nu înseamnă în mod automat că judecătorul nu a acționat într-un mod profesionist, conform punctului indicat.

Nu poate fi reținut un argument bazat pe faptul că aceste omisiuni pot atrage răspundere penală, în condițiile în care, conexas sau omisiunea de a conexa, abținerea sau omisiunea de abținere, nu constituie acte procesuale care ar fi pasibile contestării separate, fiind apsibile contestării odată cu fondul hotărârii, și în condițiile în care, legiuitorul a instituit această cale de atac pentru unele încheieri ce care au o importanță substanțială mai mare, care pot leza drepturile și libertățile persoane, cum ar fi încheierea de prelungire a măsurii preventive etc..

Mai multe instituții aparținătoare includ un aspect discreționar al instanței de judecată, conform art. 43 al. 1 CPP

În același context se înscrie și omisiunea de abținere, or, conform art. 4 din Legea nr. 178/25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor //Monitorul Oficial 238-246/557, 15.08.2014:

(1) Constituie abatere disciplinară:

a) nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul știe sau trebuia să știe că există una dintre circumstanțele prevăzute de lege pentru abținerea sa, precum și formularea de declarații repetate și nejustificate de abținere în aceeași cauză, care are ca efect tergiversarea examinării cauzei.

Or, în cazuri excepționale, când nu este exercitată cu rea voință obligația de abținere, poate interveni răspunderea disciplinară și nu răspunderea penală, concluzie care se înscrie și în pct. 91 al Hotărârii Curții Constituționale.

Astfel urmează de a fi apreciate celelalte două elemente ale acuzații: indicarea prezenței contestatoului în în ședință, care nu a fost prezent, indicarea existenței unei contestații, care nu a existat.

Instanța de judecată reține declarațiile inculpatului XXXXXXXXXXX, conform cărora, despre aceia că M a mai depus o contestație a aflat de la ultimul, după examinarea dosarelor convenționale, acesta indicând că imediat după pronunțarea ultimei decizii, M a întreat pe rămîne cu hîrtia pe care a depus-o la poliție, iar după detalizare a aflat că Mîndrîlă a depus și o contestație cu același subiect, care urma să fie examinată mai tîrziu, iar deoarece în contestație M solicita anularea unui proces-verbal cu privire la contravenție care a fost deja anulat în ședința din acea zi, M a solicitat neexaminarea contestației, întrebînd cum aceasta ar fi posibil, el i-a recomandat să scrie o cerere de retragere a contestației, iar M a scris-o personal, motivînd-o prin aceea că au dispărut pretențiile expuse în contestație, aererea de retragere a contestației a fost depusă în mapa cu contestații, iar la data fixată a fost examinată, retragerea contestației fiind acceptată, la examinarea cererii de retragere a participat reprezentantul agentului constator și grefiera, M, cu toate că a fost citat prin scrisoare recomandată, nu s-a prezentat, el fiind convins că adoptă o hotărîre care aranjează ambele părți, mai tîrziu, a aflat că din numele lui M a fost declarat recurs la această hotărîre, iar cererea de retragere a contestației a dispărut, el a căutat cererea de retragere și în biroul de serviciu, și în cancelarie, căutarea fiind dificilă și din cauza că grefiera a fost impusă să se elibereze din serviciu, iar materialul privind contestația a rămas necusut și fără borderou, din discuțiile cu fosta grefieră a aflat, că acest material a fost luat de către colaboratorii CNA de mai multe ori, sub pretextul de a-l studia, iar apoi a fost ridicat, iar ei i-a fost interzis să-l sistematizeze și să-l coase, presupune că a dispărut anume în rezultatul stuierei de către colaboratorii CNA.

Declarațiile inculpatului Coval referitor la existența acestei contestații și dispariția ei, și se coroborează cu cele ale martorului M, care a confirmat că a retras contestația depusă împotriva proceselor-verbale cu privire la contravenții care fuseseră examinate prin depunerea unei cereri; declarațiile inculpatului Sandu, care a indicat că peste cîteva zile de la data examinării dosarelor contravenționale în privința lui M, ultimul l-a telefonat pentru a discuta despre citația primită referitor la examinarea contestației, dacă a refuzat de la examinarea ei, a scris o cerere de retragere pe numele judecătorului, iar Sandu Marin i-a răspuns că în acest caz prezența lui nu este obligatorie, faptul retragerii urmînd a fi însemnat de judecător în decizie fără examinarea cauzei; delarațiile martorului Tamara Stolareanu, că după examinarea celor două dosare contravenționale în privința lui M, ea își amintește la examinarea contestației, judecătorul a pus în discuție cererea de retragere a contestației, ce a și notat în procesul verbal, nu ține minte dacă judecătorul a prezentat cererea de retragere, la fel, nu ține minte poziția agentului constator referitor la cererea de retragere, consideră că a susținut cererea, a indicat în procesul verbal poziția agentului constator, la întrebarea contravenientului, judecătorul i-a dat îndrumare deoarece nu mai exista necesitatea examinării contestației, contravenientul a spus că nu mai are nevoie de examinarea contestației, în legătură cu ce i-a spus să scrie cerere, nu ține minte cînd a fost prezentată cererea, cunoaște că urma să scrie cererea; declarațiile martorului Aliona Vrabie care a declarat că activează în calitate de specialist la cancelaria judecătoriei Căușeni, pe acest caz colabororii CNA au intrat de mai multe ori în cancelare, au întreat de dosare contravenționale, dosare în privința lui M, dosarele au fost xeroxate, apoi ridicate de CNA, judecătorul XXXXXXXXXXX a întreat repetat dacă nu este vreo cerere de retragere a contestației, ea a răspuns că a căutat și nu este; declarațiile martorului A, care a confirmat participarea la examinarea contestației, că judecătorul Coval a anunțat ca există o cerere că își retrage contestația, și el a spus ca nu este împotriva și o susține, a ieșit judecătorul din deliberare, și a spus că se admite cererea și se respinge contestația, nu a văzut cererea și nu a citit-o, din cîte ține minte în primul caz a lui M, cînd s-a terminat, el se pregatea să iasă și s-a vorbit ceva despre contestare, nu mai ține minte că era ora mesei și se grăbea, știe că M a rămas să scrie ceva și nu s-a mirat că a fost cerere.

Prin urmare, declarațiile martorilor coroborate cu ale inculpaților, confirmă faptul formulării de către M a cererii de retragere a contestației, la fel, declarațiile martorilor confirmă suspiciunile dispariției cererii de retragere a contestației ca rezultat al acțiunilor colaboratorilor CNA, or după cum rezultă din materialele dosarului, acțiunile inițiale și pe acest dosar au fost efectuate de ofițerul de investigații B, în privința căruia sînt justificate presupunerile rezonabile de participare la acțiunea de provocare pe primul dosar, mai mult, recursul la această hotărîre a fost semnat de M, fiind un recurs documentat în baza legii și a situației faptice, care nu este specific întocmirii de martor fără astfel de studii, mai mult acest aspect nu a fost explicat nici de martorul M, mai mult, nu a fost explicat ce urmări ar fi produs o astfel de hotărîre pentru martor, pentru a întocmi o cerere de recurs laborioasă, și a parcurge încă o treaptă procesuală de judecată.

La fel, instanța reține argumentele apărării că sînt lipsite de suport faptic confirmativ acuzațiile din învinuire „...a dispus admiterea demersului, precum ca înaintat verbal în cadrul ședinței de către constator, în vederea retragerii contestației a cererii de retragere a contestației.”, deoarece hotărîrea nu conține mențiunea expresă a faptului prezenței petiționarului în ședință, aceasta puînd fi supusă aprecierii din alte exprimări indicate în cadrul hotărîrii, la fel, nu conține nici mențiunea despre faptul că cererea de retragere este verbală, în aceleași condiții fiind posibilă aprecierii, or, după cum se relevă în Hotărîrea Curții Constituționale citată, la pct. 98, că judecătorii pot fi trași la răspundere penală în temeiul art.307 din Codul penal doar în cazul în care este probată indubitabil, dincolo de orice îndoială rezonabilă, intenția directă în pronunțarea unei hotărîri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii – or, lipsa acestor mențiuni la care se face referire, nu promovează testul relevant: dincolo de orice îndoială rezonabilă, or contextul citat atestă o îndoială rezonabilă, ce ar permite de a se presupune asupra existenței contestației scrise în acea ședință, și la lipsa mențiunii exprese despre prezența în ședință a petiționarului, lipsind o astfel de mențiune nu se poate afirma că judecătorul a conștientizat că contestatorul lipsește dar contrar acestei reprezentări faptice, să indice prezența acestuia, or interpretările de expunere nu pot fi imputabile judecătorului prin prisma criteriului indicat.

Coroborat cu cele reținute de instanță, se rețin și argumentele apărării cu privire la temeinicia suspiciunilor exprimate de apărare în ce privește rezonabilitatea declarării recursului de către contravenientul M la hotărîrea de acceptare a cererii de retragere a contestației, în cazul în care toate cerințele pe care ultimul le înaintase instanței, au fost acceptate pe cele 3 dosare, nefiind elucidate de acuzare scopurile pe care le urmărea ultimul la declararea recursului împotriva unei hotărîri, adoptarea căreia și-o dorea, fiind plauzibile declarațiile generice ulterioare ale martorului M că actele i le prezentau scrise angajații CNA.

Instanța respinge argumentele acuzații referitor la faptul că versiunea inculpatului nu este coroborată cu alte probe, or probele analizate mai sus, chiar dacă au caracter indirect, prin prisma textului statuat de Curtea Constituțională, în cadrul ansamblului relevant pe primul dosar ce ține de provocare, dosarele avînd la bază aceleași repere inițiale, ce pornesc de la martorul M, confirmă presupunerii rezonabile de existență a acestei contestații, prin prisma aplicării principiului: dincolo de orice îndoială rezonabilă relevant mai sus, situația stabilită neprovînd dovădirea acuzației ce depășește limitele acestui principiu esențial raportat la învinuirile formulate judecătorilor.

Instanța respinge argumentele acuzații referitor la faptul că această cerere nu este înregistrată în registrul de evidență a corespondenței intrate a Judecătoriei Căușeni pentru anul 2013 – or argumentele nu sînt pertinente în contextul constatărilor de mai sus, și a explicațiilor inculpatului Coval că cererea lui M de retragere a contestației, a fost scrisă pe numele judecătorului XXXXXXXXXXX, și nu pe numele președintelui judecătoriei, și nu erau așa acte normative pentru a o înregistra – aceste argumente înscrîndu-se în ansamblu faptic stabilit, totodată neconstituind obiect la cauzei, faptul obligativității înregistrării cererii prin cancelarie.

Reieșind din situația de fapt stabilită, raportată la normele relevante, instanța constată lipsa laturii obiective și laturii subiective a infracțiunii de pronunțare cu bună știință a unei hotărîri contrare legii în sarcina inculpatului XXXXXXXXXXX, astfel urmînd a fi achitat pe acest capăt de învinuire în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală: fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În partea ce ține de învinuirea inculpatului din cadrul Rechizitoriului Procuraturii Anticorupție din 17.05.2015, instanța de judecată constată următoarele.

Inculpatul XXXXXXXXXXX X, fiind numit în funcția de judecător de instrucție la Judecătoria Căușeni, prin decretul Președintelui Moldova nr. 1811 din 13.05.2004, ulterior prin decretul nr. 247 din 05.08.2011 al Președintelui Republicii Moldova numit în funcția de judecător de instrucție pînă la atingerea plafonului de vîrstă, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin.(3) Cod penal persoană cu funcție de demnitate publică al cărei mod de numire este reglementat de art. 116 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova și de art. 11 alin.(f) din Legea nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, contrar prevederilor art. 15 alin.(f) pct.d) și pct.e) al aceleiași Legi, care stabilesc că judecătorii sînt obligați să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoiele față de obiectivitatea lor și să respecte prevederile Codului de etică al judecătorului, a comis pronunțarea cu bună știință a unei încheieri contrare legii în următoarele circumstanțe.

La data de 29.10.2012, în adresa judecătoriei Căușeni a parvenit demersul agentului constator al SPR. a CGP mun. Chișinău M, de înlocuire a amenzii aplicate cet. A N prin procesul verbal nr. MAI01-642694 din 17.04.2012, pentru pretinsa comitere a contravențiilor prevăzute de art.240 alin.(3) și art.241 alin.(2) din Codul

Contravențional.

Demersul a fost repartizat spre examinare judecătorului Judecătoriei Căușeni XXXXXXXXXX.

La 22.11.2012, judecătorul XXXXXXXXXX, aflându-se în incinta Judecătoriei Căușeni, situată în or. Căușeni str. Ștefan cel Mare 6, a examinat în cadrul procesului contravențional nr. 4d-1023/12, demersul agentului constator al SPR a CGP mun. Chișinău M., de înlocuire a amenzii aplicate cet. A și, în lipsa ultimului, caruia nu i-a fost asigurată prezența în ședința de judecată în modul prevăzut de lege, precum și în lipsa agentului constator, contrar prevederilor art.452 din Codul contravențional care stabilește că „Cauza contravențională se judecă de instanța de judecată în ședință publică, oral, nemijlocit și în contradictoriu”, a prevederilor art.455 alin.(2) din Codul Contravențional (în redacția momentului examinării cauzei) care stabilește că „Prezența agentului constator la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Neprezentarea agentului constator, legal citat, fără motive întemeiate și fără înștiințarea prealabilă a instanței duce la încetarea procesului contravențional, cu emiterea, după caz, a unei încheieri interlocutorii.”, a admis demersul menționat și a dispus prin încheiere înlocuirea pedepsei cu amenda, cu „privarea de dreptul de a conduce vehicule”.

Prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Bender din 08.04.2014, recursul lui A N a fost admis, iar încheierea din 22.11.2012 emisă de judecătorul Judecătoriei Căușeni XXXXXXXXXX a fost casată.

În consecința faptei comise de către judecătorul XXXXXXXXXX, lui XXXXXXXXXX i-au fost lezate drepturile și interesele ocrotite de lege, inclusiv fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, drept consfințit de prevederile art.6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului și dreptul legal de a conduce și circula liber cu mijlocul de transport, drept consfințit de art. 27 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, precum și au fost afectate interesele generale ale justiției.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate judecătorul XXXXXXXXXX, fiind persoană cu funcție de demnitate publică, a comis infracțiunea prevăzută de art. 307 alin.(1) Cod penal - pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei încheieri contrare legii.

Pe acest capăt de învinuire, inculpatul XXXXXXXXXX X nu a recunoscut vina și a explicat, că la sfârșitul anului 2012, activitatea judecătorului de instrucție Căușeni era la un pas de colaps, ca de obicei la sfârșit de an, Inspectoratul de Poliție trimitea zilnic 10 materiale contravenționale pentru examinarea în fond și de asemenea pentru înlocuirea pedepsei contravenționale, tot mai multe dosare expedia în judecată Biroul de Probațiune, se activa și lucru ce ținea de autorizarea acțiunilor de urmărire penală și examinarea plingerilor în privința actelor și acțiunilor procurorilor.

Dacă alte judecătoria de raioane mari, de nivel ca și Căușeni, inclusiv și în scopul facilitării lucrului judecătorilor, practicau trimiterea dosarelor de înlocuirea mării pedepsei contravenționale executorilor judiciari, însă președintele Judecătoriei Căușeni le repartiza pentru examinare exclusiv judecătorului de instrucție, numărul dosarelor examinate era de ordinul miilor pe an, nu toate dosarele contravenționale erau ușor de examinat, au fost multe dosare unde au fost audiați mai mult de 20-30 martori, s-au audiat și clase întregi de copii, reprezentanți legali, pedagogi, colective ale primăriilor și grădinițelor, toate acestea se agravau și prin aceea că grefiera nu avea studii juridice și încă nu poseda la un nivel suficient calculatorul, având un randament foarte mic al dactilografierii. Din lipsa de săli libere făceau ședințele în birou, grefiera venea în birou să poată lucra normal, din acest motiv, ea doar își făcea unele însemnări, iar procesele-verbale ale ședințelor de judecată le perfecta în Căușeni, unde era locul ei de muncă, în condițiile vizate nu s-a reușit perfectarea tuturor proceselor verbale și o parte din hotărâri în termenii stabiliți, aceasta se referă în primul rând la dosarele de înlocuirea pedepselor contravenționale, aceste dosare se păstrau din lipsa de loc în Căușeni, în dulapul din spatele mesei judecătorului. În acest sens, menționează că safeul era mic și se folosea în special numai pentru păstrarea corpurilor delictive. La un moment, deoarece numărul dosarelor stocate era foarte mare, când a deschis ușa ele au căzut, cele necusute împrăștiindu-se, el le-a adunat însă nu era convins de corectitudinea amplasării înscrisurilor grefierei, care nu făcea procese-verbale din lipsa de calculator în dosarele respective, peste un timp a început a transmite dosarele grefierei pentru perfectarea proceselor-verbale, prevenind-o să verifice dacă a amplasat corect înscrisurile ei, în vara anului 2013 el a primit dosarele de la grefieră, nu toate dar parțial, și a semnat procesele-verbale, consideră că indicarea prezenței lui N în proces din încheierea respectivă, a fost o urmărire a amplasării greșite a înscrisurilor grefierei, în dosarul contravențional, el neavând nici un motiv de a face așa ceva intenționat. Consideră că din câteva mii de dosare examinate, au fost depistate numai două erori. Cu N nu se cunoaște, nici cu el, nici cu rudele lui nu a avut nici un fel de relații și nu a avut nici un motiv de a-i face defavoare, consideră că această greșală nu a avut un impact social sporit, nu a atentat la interesele ocrotite de lege ale Statului și a fost foarte simplă de a fi corectată de către Curtea de Apel.

Situații de genul acesta au mai fost, când prima grefieră l-a lăsat cu două safeuri mari, pline cu dosare, cu procese verbale nefăcute, pe S el tot o ruga să mai rămână deoarece era deja imposibil de activat.

În perioada anului 2013, examina toate dosarele contravenționale la modificarea pedepsei, a fost chemat la Consiliul Superior a Magistraturii pentru că făcea el procesele-verbale, corpuri delictive avea, în partea ce ține de activitatea judecătorului de instrucție, sunt corpuri delictive care se păstrează numai în safeul judecătorului de instrucție.

Necăzind la faptul nerecunoașterii vinei, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de pronunțare cu bună știință a unei încheieri contrare legii, se dovedește prin ansamblul probator acumulat, anume prin declarațiile martorilor, materialele dosarului administrate în ședința de judecată, coroborate parțial cu explicațiile inculpatului, după cum urmează.

- declarațiile martorului N din data de 31.10.2016, care a explicat că, nu îl cunoaște pe domnul Coval, menținând declarațiile date la urmărirea penală.

La data de 09.12.2013, a fost stopat de inspectorul Poliției Rutiere, când i s-au verificat actele s-a depistat că este privat de permisul de conducere deja de un an, fapt pe care el l-a aflat doar când a fost stopat de PR, l-a rugat pe inspector să verifice la Centrul de Informare, inspectorul a telefonat față de el și s-a adevărit că într-adevăr, prin decizia Instanței din 22.11.2012, el a fost privat de dreptul de a conduce pe un termen de un an, de Judecătorul XXXXXXXXXX, i-a fost ridicat permisul de conducere și nu a mai avut dreptul să conducă propriul automobil, apoi a început să caute din ce motiv a fost privat de dreptul de a conduce, și s-a dus la Căușeni, acolo a aflat că Hotărârea Instanței din 22.11.2012, împreună cu cauza au fost transmise la CNA în Chișinău, și nu i-au putut da nici o informație, doar i-au spus să se adreseze la CNA pentru a clarifica situația, când a ajuns la CNA, cu el s-a întâlnit colaboratorul CNA B, care l-a interogat despre circumstanțele cauzei date, i-a explicat că la ședința din 22.11.2012 el nu a fost prezent, că în orașul Căușeni nu locuiește și practic nu apare, că împotriva sa este o cauză de care nu a știut, înregistrat era în Chișinău și locuia în Chișinău, în circumstanțele date a înțeles că trebuie să ia careva măsuri pentru a demonstra că este drept, a contestat decizia Instanței ca să își reîntoarcă permisul de conducere, mai apoi a contestat hotărârea Instanței din 22.11.2012, cazul dat l-a câștigat și hotărârea Judecătorului XXXXXXXXXX a fost casată, apoi a avut ședință de judecată pentru anularea amenzii în sumă de N mii lei, pentru conducerea automobilului fără permis de conducere, deși fizic avea permisul de conducere, a uitat să menționeze de procesul verbal întocmit de N, care a fost și motivul pentru privarea de permis, procesul-verbal a fost anulat.

El a fost la ședința de judecată în jur de 7 ori, încercând să conteste tot ce a fost întocmit împotriva sa pe parcursul timpului dat, nu avea dreptul să conducă, a fost nevoit să angajeze un șofer, după ce a reîntors permisul de conducere, el a plecat de pe teritoriul RM.

Nimeni din colaboratorii CNA nu i-au propus nimic, nu a avut loc nici o înțelegere cu nimeni, a scris doar ce s-a întâmplat în realitate, colaboratorii CNA doar au scris tot ce a spus, motivarea la ce să spună, să facă împotriva lui XXXXXXXXXX nu a fost, plingerea împotriva lui XXXXXXXXXX a scris-o din propria inițiativă, nici o influență nu a fost.

A fost prezent singur la ședința de judecată în care s-a examinat recursul, a fost singur la toate ședințele de judecată, nu s-a adresat la avocat, doar a folosit Codul, poate singur repede să învețe și să se apere, nu are studii juridice.

La acel moment era trecut termenul de depunere, dar el poate să solicite repunerea în termen, înțelege ce înseamnă repunerea în termen, a scris-o în limba română pentru că i-au spus că este nevoie de scris în limba română, în Judecată i-au spus că trebuie să o scrie în limba română, el a știut cum trebuie să o scrie în limba română, a studiat Codul, prin repunerea în termen el înțelege faptul că, prin lege este posibil ca dacă, el demonstrează că procedura a fost încălcată de organele care au aprobat împotriva sa decizie, în cazul dat în dosar sunt probe care demonstrează că procedura a fost încălcată, și anume el nu a fost citat, și a știut că împotriva sa este dosar contravențional, nu au fost întreprinse măsuri pentru a stabili adresa lui de facto, adresa unde este înregistrat, nu a fost demonstrat locul unde a fost, conform procesului verbal săvârșită contravenția, nu a fost stabilit faptul contravenției, în legătură cu aceasta conform art. 448 al. 5, hotărârea privind contravenția poate fi atacată în termen de 15 zile din momentul emiterii, primirii, conform art. 452 Cod Contravențional, examinarea cauzei contravenționale se efectuează în ședință publică. Tot ce a spus acum, a spus în fiecare ședință, cererea de recurs a fost întocmită la el acasă, la calculatorul personal, a depus contestație prin care a solicitat anularea procesului verbal din 17.04.2012, care se referă la încheierea emisă de XXXXXXXXXX.

Fiind prezentat martorului dosarul contravențional N, f.d.18-19, a indicat că cererea de recurs a fost întocmită de el și semnată.

Fiind prezentat martorului dosarul contravențional f.d.24, a indicat că acest proces verbal l-a contestat, aici în dosarul contravențional nu vede această contestație.

Cu careva cereri privind restituirea prejudiciului material și moral, reeșind din faptul că la data de 31.05.2014, a fost anulat procesul-verbal nu s-a adresat, deoarece întrebarea referitor la bani nu era atât de importantă pentru el, important era să își recupereze permisul, a pierdut foarte mult timp prin judecată.

Pentru prima dată a avut acces la materialele dosarului N aproximativ în luna ianuarie 2014 după ce a primit scrisoarea de la CNA prin care a aflat că dosarul se află

la ei, a făcut cunoștință cu dosarul N.

Cînd a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție, hotărîrea în baza căreia s-a modificat prin ridicarea permisului, nu a fost prezent, nu cunoaște de ce în procesul-verbal este indicată o adresă din Căușeni.

Cererea din 21.07.2014, de la f.d. 4, el am scris-o, a scris-o fără a se pregăti în limba rusă, dar după ce s-a pregătit a scris deja în limba română, cererea dată din 21.07.2014, a scris-o la el acasă, în calculatorul personal.

Familia Coval nu o cunoaște, nu a avut nimic tangență cu familia dată, la inculpatul XXXXXXXXXXXX personal, nu are pretenții, are pretenții la materialele care au fost întocmite.

Copia dosarului la CNA, nu i-a fost eliberată, doar a făcut cunoștință acolo, pînă la depunerea cererii de recurs, a avut copia dosarului.

Pe cauza dată la CNA, a fost o singură dată, cînd a fost interogat, iar altele la CNA nu s-a dus, nu ține minte concret, îi este greu să își amintească, a fost odată la CNA, pe alte cauze la CNA nu a fost, iar cererea de recurs la încheierea lui Coval, a fost întocmită în baza copiilor actelor eliberate de CNA, nu ține minte cînd i s-au eliberat dar a semnat că le-a primit.

A dat declarații la CNA, că în mașină era verișorul său și se grăbeau la Gara Feroviară, a fost interogat de B, a scris explicații.

Fiind prezentat martorului f.d.17. (N), scrisoare nr. 02/06 -50 din 15.01.2014, a indicat că această scrisoare o ține minte, am primit-o prin poștă, este și avizul, dar la moment nu are avizul, nu poate spune cînd a primit-o, dacă la scrisoarea din 15.01.2014, au fost anexate 15 file în copie, de pe dosarul nr. N, nu ține minte cite file erau, dacă era întrebat un an în urmă, el avea să spună.

- Declarațiile martorului C din 29.09.2015, care a declarat că, pe cauza N nu a participat, deoarece nu avea procură să reprezinte alte inspectorate, decît Inspectoratul Căușeni, persoana dată nu o cunoaște nici pînă în prezent.

Cînd se examinau dosarele contravenționale în sală erau mai multe persoane, uneori erau 5-6 ședințe pe zi, sau după masă o ședință, erau zile diferite, au fost situații cînd într-o zi se examinau mai multe dosare de la Inspectoratul Căușeni, au fost situații cînd veneau citații greșite. Au fost cazuri cînd la pronunțarea hotărîrii ori alinații nu se scria corect sau numele, și din cite ține minte erau corectate acele greșeli.

Nu a înfîlțit cazuri în care judecătorul Coval să indice că a susținut un demers chiar dacă acesta nu a fost în ședință, fără procură judecătorul Coval nu-i permitea să se expună, deoarece nu avea împuterniciri să se expună.

Menționează că, hotărîrile de modificare a sancțiunii se pun în executare de oficiul de probațiune, la inspectorat venea o copie pentru a se duce evidența sancțiunilor.

La cererea părții apărării, în ședință au fost audiați martorii S suplimentar în parte ace ține de acest episod, elemente faptice oferind și martorul apărării D.

Totodată, vinovăția inculpatului XXXXXXXXXXXX, a fost dovedită și prin alte probe acumulate de către organul de urmărire penală și cercetate în instanța de judecată și anume:

Procesele verbale privind acțiunile de urmărire penală:

- procesul verbal de ridicare din 19.11.2014, prin care a fost ridicat de la judecătoria Căușeni dosarul contravențional cu nr. inițial N, cu număr ulterior N (f.d. 32 Vol. VII);

- procesul-verbal de examinare din 19.11.2014 prin care au fost examinate computerul din biroul în pare a activat judecătorul XXXXXXXXXXXX și computerul din cancelaria judecătoriei Căușeni. (f.d. 25-30 Vol. VII);

- procesul-verbal de examinare din 22.12.2014 prin care au fost examinate materialele dosarului contravențional nr. N (ulterior reatribuit nr.N), cu anexe (copii ale dosarului contravențional) ridicate în baza ordonanței procurorului din 19.11.2014. (f.d.33-101 Vol. VII);

- procesul-verbal de examinare din 03.12.2014 prin care au fost examinate răspunsul Filialei ÎS „Poșta Moldovei” Centrul de Poștă Căușeni cu nr.161 din 21.11.2014 și copia autenticată din registrul F8 anexată la răspunsul nr.161, precum și copiele din registrul de evidență a expedierii corespondenței recomandate pentru anul 2012 a judecătoriei Căușeni pe 3 file. (f.d. 111, Vol. VII)

Documente:

- dosarul contravențional nr.N, cu excepția hotărîrii fără număr din 22.11.2012 emisă de judecătorul XXXXXXXXXXXX, care a fost recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanța procurorului din 22.12.2014. (pachetul nr.1 anexat la dosar);

- răspunsul Filialei ÎS „Poșta Moldovei” Centrul de Poștă Căușeni cu nr.161 din 21.11.2014 și copia autenticată din registrul F8 anexată la răspunsul nr.161. (f.d. 105-106 Vol. VII).

Corpurile delict:

- hotărîrea fără număr din 22.11.2012 emisă de judecătorul XXXXXXXXXXXX, conținută în dosarul contravențional nr. N (pachetul nr.1 anexat la dosar).

Instanța constată nepertinența declarațiilor martorului apărării S referitor la aspectele relevante obiectului învinuirii, anume prezența părților și expunerile acestora, or ea declară că nu își aduce aminte ca în anumite cazuri să fi participat domnul C, să participe și să spună că nu are procură, nu își aduce aminte dacă în ședință au participat domnul C și N, nici aproximativ nu își aduce aminte dacă au participat sau nu, faptul dacă în perioada 2012-2013, situații în care agentul constator să solicite privarea de permis a contravenientului din motivul neachitării amenzii iar contravenientul să recunoască acest fapt, nu își aduce aminte. Fiindu-i prezentat dosarul nr. N, fila dosarului 12, a indicat că semnătura din proces-verbal îi aparține, nu poate spune cînd acest proces-verbal a fost încheiat, referirea la volumul de muncă mare în perioada respectivă, aducerea acestui fapt la cunoștința conducerii instanței și lipsa de măsuri, depunerea repetată a cererilor de eliberare din funcție.

La fel, instanța constată nepertinența declarațiilor martorului apărării D referitor la aceleași aspecte, precum că la sfîrșitul anului 2012 începutul anului 2013, activa la Comisariatul raional Căușeni, în funcția de Șef al secției ordine publică, în baza procurii participa ca agent constator la ședințele prezidate de judecătorul Coval, erau multe materiale contravenționale care se expediau în instanță și procurorii stăteau mult, erau foarte multe, el participa în cazul în care nu putea juristul, sectoristul și participa ca agent constator, era foarte mult de lucru, XXXXXXXXXXXX vorbea că avea o grefieră nouă care se învăța a tapa.

Declarațiile martorilor S și D nu infirmă cele stabilite de instanța de judecată, referitor la cadrul procesual relevant din încheierea emisă contrar legii.

Astfel, instanța de judecată constată din declarațiile martorilor N și C, că aceștia indică direct asupra faptului că judecătorul XXXXXXXXXXXX a pronunțat și emis încheierea vizată fără participarea ambelor părți indicate ca fiind prezente în ședință, cu expunerea poziției acestora referitor la demersul înaintat, faptul că acesta conștientiza lipsa lui N la ședința de judecată din 22.11.2012 și faptul expunerii unei motivări false, adică neconforme cu realitatea obiectivă, situația reprodușă în încheiere fiind lipsită de temeie faptic și juridic.

Declarațiile martorilor N și C se confirmă reciproc. Martorul A N a declarat că nu a fost înștiințat despre data ședinței, fapt ce se confirmă și prin răspunsul Filialei ÎS „Poșta Moldovei” Centrul de Poștă Căușeni cu nr.161 din 21.11.2014, potrivit căruia citația nu a ajuns la destinatar, adică nu a fost recepționată fizic de către A N, consemnîndu-se de poștaş menținea că apartamentul dat este vîndut (f.d. 105-106 Vol. VII), ce se coroborează cu declarațiile martorului N conform cărora nu locuiește în Căușeni, fiind înregistrat în mun. Chișinău, unde și locuia, totodată la materialele dosarului contravențional lipsește vreo confirmare că A N ar fi primit înștiințare telefonică sau de altă natură.

Concomitent, martorul A, reprezentant al IP Căușeni, a declarat că nu putea să participe la ședința din 22.11.2012, deoarece nu avea împuternicirile necesare, iar fără procură judecătorul Coval nu-i permitea să se expună, deoarece nu avea împuterniciri să se expună, declarații care se coroborează cu declarațiile martorului apărării S T, care activînd în acel moment ca grefier al judecătorului XXXXXXXXXXXX, a indicat că nu își aduce aminte, ca în anumite cazuri să fi participat domnul C, să participe și să spună că nu are procură.

Pe de altă parte, lipsa și a reprezentantului IP Căușeni, C A se relevă și din faptul că citația din data de 08.11.2012, ieșită din cadrul instanței la 09.11.2012, a fost expediată nu în adresa reprezentantului agentului constator al IP Căușeni indicat a fi prezent în ședință, ci în adresa agentului constator al CGP Secția Poliției Rutiere din str. Tiraspolului nr. 11 mun. Chișinău, anume agentului constator care a întocmit procesele-verbale M N (fila dosarului contravențional nr. 9), citație care a și fost recepționată la această adresă din mun. Chișinău la data de 13.11.2012 (fila dosarului contravențional nr. 10).

Aceste aspecte faptice au fost stabilite și prin Decizia Curții de Apel Bender din 08.04.2012 de casare a încheierii din 22.11.2012, în cadrul căreia s-a reținut inter alia, că demersul agentului constator fără dată și număr de ieșire de la CGP, fără număr și dată de intrare la Judecătoria, nu este semnat de agentul constator, la dosar lipsește dovada citării contravenientului cu toate că conform procesului-verbal al ședinței din 22.11.2012, ultimul a fost prezent în ședința de judecată și a recunoscut că nu a achitat amenda din motiv că a fost ocupat cu alte activități (fila dosarului contravențional nr. 39).

La dosar se regăesc și probele care confirmă suplimentar declarațiile coroborate ale martorului N despre neparticiparea la ședință, stabilite și de instanța ierarhic superioară, anume certificatul SRL "S" din 23.01.2014, ce atestă prezența angajatului la serviciu la data de 22.11.2012, între orele 8.30-17.00, tabela de pontaj pe

luna noiembrie 2012 ce confirmă același aspect (tulele dosarului contravențional nr. 55, 55).

În aceste circumstanțe, judecătorul XXXXXXXXXXX nu avea nici un temei juridico-faptic de a emite o hotărâre prin care să dispună asupra unor chestiuni cu certitudine inexistente. Astfel, argumentul lipsei de timp pentru a achita amenda nu aparținea presupusului contravenient ci însuși judecătorului care, indirect, conștient, s-a subrogat declarațiilor unei părți în procesul de judecată, acțiune care depășește limitele unei erori judiciare.

La fel, versiunea inculpatului precum că indicarea datelor aferente prezenței în ședința de judecată a lui A N s-ar datora unei confuzii (amestecarea documentelor din mai multe dosare) contravine probelor administrate în cadrul procesului penal, or alegațiile inculpatului că grefierul ar fi amplasat greșit înscriserile în dosar, sînt contrare probelor administrate, or materialele cauzei contravenționale și în special hotărârea emisă la 22.11.2012 și procesul verbal al ședinței conține date concrete care exclud o astfel de confuzie specifică unei erori tehnice – numele, prenumele agentului constator A. C ; numele prenumele contravenientului – A. N (precum și alte date personale ale acestuia); informații cu privire la contravenție, poziția agentului constator C A de susținere integrală a demersului, dar și concluzia instanței că "contravenientul, cunoscînd efectele defavorabile neachitării amenzi în termen, n-a contestat decizia agentului constator dar nici n-a executat-o măcar parțial în termen de 30 de zile.". Conținutul încheierii vizate relevă cu certitudine că inculpatul XXXXXXXXXXX, nu a perceput și nu putea să perceapă faptele indicate în încheiere, deoarece ele obiectiv nu puteau să existe, iar însăși indicarea unor date factice neadevărate nebazate pe nici un substat factologic existențial, în condițiile în care expunerea întregului cadru procesual al ședinței nu corespunde realității, nu doar anumite aspecte care ar fi pasibile plasării sub imperiul unei erori judiciare, atestă că acesta a emis o încheiere intenționat contrar legii, mai mult, nu se contestă că încheierea a fost emisă în aceiași zi de 22.11.2012, nefiind relevant nici contextul că acest fapt a fost relevat după acțiunea de provocare care a fost invocată de apărare și constatată de instanță, pornind de la aprecierea celorlalte două capete de acuzare a judecătorului XXXXXXXXXXX.

Mai mult, în cazul în care ar fi bazată pe careva erori tehnice, eventual rezultate din confuzia înscrisurilor din alte dosare, eventuala transpunere a conținutului din alte acte judecătorești similare, volumul mare de dosare inclusiv de demersuri de înlocuire a pedepsei - sunt argumente care nu conțin o argumentare plauzibilă și justificativă, în condițiile în care este stabilit prin declarațiile martorului C că acesta nu participa pe astfel de demersuri ale SPR care a formulat demersul de înlocuire, ele reprezentînd CPR Căușeni, iar martorul S a indicat că în perioada 2012-2013, situații în care agentul constator să fi solicitat privarea de permis a contravenientului din motivul neachitării amenzi iar contravenientul să recunoască acest fapt, nu își aduce aminte – ceea ce suplimentar indică la includerea unor date nepercepute de judecător, fără justificare a unei erori judiciare de natura celei procesuale, care se bazează în esență pe interpretarea și aplicarea eronată a normelor juridice, și care chiar dacă admite expuneri deviate de la cadrul procesual care trece în sfera unei erori materiale sau de interpretare, expunerea unui astfel de cadru procesual ce nu include careva elemente juridico-materiale relevante și reale aferente unui cadru procesual, în condițiile lipsei unor repere de eroare mecanică, relevă expunerea intenționată a elementelor procesuale incluse în acest act de dispoziție, și nu este compatibil cu noțiunea de înfăptuire a justiției.

Chiar dacă s-ar accepta ipoteza includerii acestor elemente neadevărate în încheierea litigioasă, din neglijență sau eroare bazată pe înscrisurile grefierei, pe lângă concluziile de mai sus, instanța atestă că inculpatul indică argumente necalre, făcînd referire la faptul că la un moment, deoarece numărul dosarelor stocate era foarte mare, cînd a deschis ușa ele au căzut, cele necusute împrăștiindu-se, el le-a adunat însă nu era convins de corectitudinea amplasării înscrisurilor grefierei, care nu făcea procese-verbale din lipsa de calculator în dosarele respective, peste un timp a început a transmite dosarele grefierei pentru perfectarea proceselor-verbale, prevenind-o să verifice dacă a amplasat corect înscrisurile ei, în vara anului 2013 el a primit dosarele de la grefieră, nu toate dar parțial, și a semnat procesele-verbale, considerînd că indicarea prezenței lui N în proces din încheierea respectivă, a fost o ummare a amplasării greșite a înscrisurilor grefierei, în dosarul contravențional – fără a concretiza, s-a bazat pe înscrisurile din însemnările grefierei din dosare înainte de perfectarea procesului-verbal sau s-a bazat pe însemnările din procesul-verbal déjà perfectat, or din informația Președintelui Judecătoriei Căușeni din 13.11.2013 nr. 1114/13, se atestă că dosarul în cauză a fost transmis de judecător și grefier la data de 04.11.2013, adică aproape peste un an de zile de la pronunțarea încheierii, nefiind posibilă data întocmirii acestei încheieri (f.d. contravențional nr. 16).

Nu este invocat de inculpat faptul că, încheierea dată nu ar fi fost pronunțată în aceiași zi cu data ședinței din 22.11.2012, or lipsește un alt proces verbal din altă zi, sau mențiunea de amîinare a pronunțării ori de pronunare a dispozitivului încheierii cu ulterioara pronunțare a încheierii integrale, care raportat la aceste aspecte procedurale, atestă din punct de vedere procesual pronunțarea în aceiași zi a încheierii, fapt care determină o intenție vădită de includere a elementelor impropriei situației reale indicate în încheiere.

Chiar dacă s-ar admite cea de a doua ipoteză posibilă, indicarea soluției pe un înscris aferent dosarului și fundamentarea pe însemnările grefierului în procesul-verbal pe care inculpatul la fel l-a semnat sau pe însemnările din înscrisurile făcute de grefier pe un înscris separat în baza căruia perfectă ulterior procesul-verbal, și în această situație se atestă concluzia că judecătorul, dacă a inclus toate datele neadevărate din constatate în partea motivată (cu excepția faptului parvenirii demersului, care inter alia nu este semnat și înregistrat cu ieșire) fără a avea reprezentarea faptică, că ceea ce este indicat în însemnări corespunde adevărului sau fără a avea un minim de repere ce ar justifica cele indicate în aceste însemnări, atestă ca și în prima situație, intenția cu care inclus aceste date neadevărate în încheierea litigioasă.

Referitor la scopul pronunțării acestei încheieri contrare legii, nu necesită a fi condiționat de faptul invocat de inculpatul Coval, că nu l-a cunoscut pe martorul N, nici cu rudele lui nu avut nici un fel de relații și n-a avut nici un motiv de a-i face vre-o defavoare – or pronunțarea încheierii ilegale în acest caz nu este relevantă și condiționată de eventuala relație cu contravenientul, scopul fiind de a-și exercita atribuțiile de serviciu și a emite un act judecătorec indiferent de conținutul și efectele acestuia, conținut inclus intenționat în mod arbitrar, contrar realității. Or, motivul nu necesită a fi bazat neapărat pe careva prejudecăți, important pentru latura subiectivă fiind însăși includerea datelor vădit neadevărate, pronunțarea unei soluții contrare oricărui element din motivarea hotărîrii, și privarea persoanei de un drept al său prevăzut de lege, chiar și avînd ca motiv simplul fapt al necesității expunerii asupra unui demers, cu soluționarea acestuia intenționat contrar prevederilor legale, datorat inclusiv la falsitatea integrală a celor pretins a fi stabilite în partea motivată.

De asemenea, este confirmată expedierea încheierii la IP Căușeni la 13.11.2013 (f.d. comtravențional 16), iar din declarațiile martorului C se relevă că hotărârile de modificare a sancțiunii se pun în executare de oficiul de probațiune, iar la inspectorat venea o copie pentru a se duce evidența sancțiunilor, în acest context fiind consecvente declarațiile martorului N, precum că la data de 09.12.2013, a fost stopat de inspectorul Poliției Rutiere, cînd i s-au verificat actele s-a depistat că este privat de permisul de conducere pe termen de un an, l-a rugat pe inspector să verifice la Centrul de Informare, inspectorul a telefonat față de el și s-a adevărit că într-adevăr, prin decizia Instanței din 22.11.2012, el a fost privat de dreptul de a conduce pe un termen de un an, pentru conducerea automobilului fără permis de conducere, deși fizic avea permisul de conducere, el a fost la ședința de judecată în jur de 7 ori, încercînd să conteste tot ce a fost întocmit împotriva sa, iar pe parcursul timpului dat, nu avea dreptul să conducă, a fost nevoit să angajeze un șofer, după ce a reîntors permisul de conducere, el a plecat de pe teritoriul RM – ce atestă ummarea socialmente periculoasă pentru martor, anume limitarea arbitrară a unui drept fundamental la circulație, dar și a intereselor generale ale societății referitor la semnificația actului de justiție.

Instanța constată la fel, că nu sînt pertinente argumentele referitoare la volumul mare de lucru, nivelul de profesionalism al grefierului și condițiile de lucru, or aceste elemente nu permit pronunțarea cu bună știință a încheierii contrară legii.

Pe de altă parte, pe lângă nepertinență bazată pe concluzia inadmisibilității de pronunțare a actului de dispoziție în aceste condiții, alegațiile referitor la volumul de lucru nu sînt însoțite de careva date statistice relevante, nefiind stabilit concret un anumit volum de referință, mai mult, declarațiile inculpatului că din cîteva mii de dosare examinate au fost depistate numai două erori sînt contrare la fel nu sînt însoțite de probe statistice, or la acest capitol se atestă la dosar exclusiv o telefonogramă din 28.01.2014 de informare a martorului N, cu referire la ridicarea a 274 dosare contravenționale (f.d. 22).

Astfel, se atestă că inculpatul XXXXXXXXXXX este subiect al infracțiunii prevăzute de art.307 alin.(1) din Codul penal, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.

(3) Cod penal, persoană cu funcție de demnitate publică al cărei mod de numire este reglementat de art.116 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova și de art.11 alin. (1) din Legea nr. 544 din 20.07.1995 Cu privire la statutul judecătorului.

Prin acțiunile sale intenționate XXXXXXXXXXX a atentat la relațiile sociale ce reglementează buna desfășurare a justiției, interesele părților și a justiției în cadrul unui proces judiciar.

Latura obiectivă a infracțiunii comise de XXXXXXXXXXX a fost realizată prin acțiunea de pronunțare a unei încheieri, aceasta fiind consumată la momentul pronunțării încheierii din 22.11.2012 (nefiind invocat și stabilit alt moment al pronunțării de inculpatul XXXXXXXXXXX, dar nic din materialele cauzei nerezultînd alt moment al pronunțării). Faptul pronunțării de către XXXXXXXXXXX a încheierii menționate este confirmat incontestabil, în baza unor probe care demonstrează intenția judecătorului în emiterea actului judecătorec contrar legii, „dincolo de orice îndoială rezonabilă” („beyond reasonable doubt”), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă (a se vedea cauza Bragadireanu v. România, hotărârea din 6 decembrie 2006; Orhan v. Turcia, hotărârea din 18 iunie 2002; Irlanda v. Regatul Unit, hotărârea din 18 ianuarie 1978, în cadrul prezentului proces penal, fiind confirmat prin declarațiile martorilor A și A N, precum și prin documentele și corpurile delictice anexate la cauza penală, parțial coroborate și cu delarațiile martorului apărării S.

Latura subiectivă a infracțiunii incriminate inculpatului XXXXXXXXXXX se exprimă prin intenție directă, conștientizînd faptul că pronunță o încheiere invocînd evenimente

faptele (pretinse declarații ale martorului XXXXXXXXXXXX, susținerea demersului de martor C) care nu au avut loc, fapt confirmat de către martorii audiați și stabilit în rezultatul examinării documentelor (extrasul din registrul de evidență a documentelor intrate și dosarul contravențional). Judecătorul XXXXXXXXXXXX conștientiza și cunoștea cu certitudine, la momentul pronunțării hotărârii din 22.11.2012 că A N nu a participat la ședința din 22.11.2012 și nu cunoștea despre existența unui proces contravențional în privința sa. Astfel, XXXXXXXXXXXX nu doar a dorit ci și a urmărit survenirea consecințelor prejudiciabile și anume modificarea arbitrară a sancțiunii în privința lui A N.

În sensul statuat al Hotărârii Curții Constituționale nr. 12/2017, se concluzionează că fapta de pronunțare cu bună-știință de către judecătorul XXXXXXXXXXXX a încheierii contrare legii, este însoțită de dovedirea înțelegerii caracterului prejudiciabil al faptei, previzibilitatea urmărilor prejudiciabile și dorința survenirii acestora, indiferent de motivul dorinței de survenire, care poate fi și cel de a avea la nivel statistic o cauză examinată și a avea îndeplinite atribuțiile de serviciu prin existența unei cauze examinate prin soluționarea în modul dat a acestui demers.

La pct. 60 din Hotărârea CC relevante mai sus, Curtea menționează că legiuitorul constituant, statuând că judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii, a consacrat independența judecătorului pentru a asigura excluderea oricărei influențe din partea altor autorități. Această garanție nu poate fi însă interpretată ca fiind de natură să determine lipsa responsabilității judecătorului. Legea Supremă, potrivit articolului 116 alin.(1), nu conferă numai prerogative, ce stau la baza conceptului de independență, ci stabilește și anumite limite, care se circumscriu sintagmei „potrivit legii”.

La pct. 68 din aceeași Hotărâre, Curtea reține că simpla interpretare a legii, stabilire a faptelor sau apreciere a probelor de către judecătorii pentru a soluționa cauzele nu trebuie să genereze răspunderea civilă, penală sau disciplinară, chiar și în caz de neglijență ordinară. Judecătorii trebuie să aibă libertate neîngrădită pentru a soluționa cauzele imparțial, potrivit propriei lor convingeri și interpretări a faptelor, precum și în conformitate cu legea aplicabilă. Răspunderea civilă (sau penală) poate limita discreția unui judecător de a interpreta și de a aplica legea. Prin urmare, răspunderea judecătorilor nu trebuie să se extindă asupra interpretării legale pe care o adoptă în procesul de examinare judiciară. Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni, răspundere penală sau răspundere civilă.

La caz, elementele stabilite de instanță nu se referă la o interpretare legală de natura celei care nu ar admite atragerea la răspundere, constituind erori deliberate incluse în actul de dispoziție judecătorească.

Mai mult, Curtea relevă și inadmisibilitatea unei justiții mecanice, sau arbitrară după cum este incidentă la caz, sau altfel spus, o judecare a cauzei contrare funcției de a judeca:

Astfel, la pct. 74 se relevă că, potrivit raționamentelor Curții Europene expuse în cauza Chevrol v. Franța, exercitarea deplinei jurisdicții de către o instanță presupune să nu renunțe la nici una din componentele funcției de a judeca. Așadar, refuzul unei instanțe sau imposibilitatea de a se pronunța în mod independent asupra anumitor aspecte cruciale pentru soluționarea litigiului, cu care a fost sesizată, ar putea constitui o încălcare a art.6 § 1 din Convenția Europeană.

În același context, la pct. 74 Curtea indică: Concluzia care se impune în baza standardelor europene privind independența judecătorilor este că procesul de judecare a cauzei nu este și niciodată nu a fost o activitate pur mecanică. Din acest motiv, standardele europene cu privire la justiție protejează dreptul și obligația fiecărui judecător, indiferent de nivelul ierarhiei instanței judecătorești, de a-și exercita funcțiile de judecare a cauzelor liber de orice inmixtiune, fie externă sau internă.

Modul de soluționare a cauzei contravenționale litigioase nu se încadrează nici într-o eroare judiciară materială, nici din perspectiva art. 249 CPP, care prevede:

(1) Erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează de însuși organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu.

La caz, este prezentă o situație de fapt expusă contrar realității, cu expunere a nuanțelor intelective conștientizate și concretizate calitativ, care depășește noțiunea de eroare materială.

La fel, nu se încadrează situația nici la noțiunea unei erori judiciare, or una din noțiunile relevante ale acesteia constă în: eroare comisă la judecarea unei cauze, constând în greșita stabilire a faptelor, ceea ce a avut ca urmare, în procesul penal, condamnarea definitivă sau arestarea pe nedrept a unei persoane nevinovate sau exonerarea de răspundere a unei persoane vinovate de săvârșirea unei infracțiuni

În septă nu este prezentă o greșită stabilire a faptelor or acestea se referă la circumstanțele cauzei în sine (probatoriul administrat) ceea ce implică un proces de apreciere a probelor și o greșită interpretare și stabilire a situației, or la caz există un act de dispoziție ce cuprinde o situație procesuală contrară realității inclusă în mod arbitrar și intenționat, în general nefiind explicată de inculpatul XXXXXXXXXXXX situația că pronunță o încheiere de privare de un drept, și pe baza căror circumstanțe s-ar baza chiar și în lipsa invocării situației din partea motivată care totalmente nu corespunde realității, fapt stabilit incontestabil, or în acest context apare inexplicabil prin prisma art. 8 CPP, pe ce argumente s-ar fi bazat judecătorul la pronunțarea încheierii de admitere a demersului de înlocuire a pedepsei, în contextul în care toate argumentele pretinse sunt neadevurate, nefiind contestată și fiind dovedită pronunțarea încheierii la data indicată de 22.11.2012, fiind dovedit scopul emiterii unui act de dispoziție contrar legii și respective a privării de un drept (indiferent de cunoașterea sau necunoașterea anterioară a persoanei), cu motivația de a avea examinat un dosar dedus judecării și atribuit judecătorului, ca fiind contrar oricărei realități faptice, fără nici o justificare cu substrat factologic și fără referire la acest substrat, situație care în contextual citat și nu reprezintă o componentă a funcției de a judeca, în sensul statutelor Curții relevante mai sus, reprezentând o acțiune mecanică cu scopul citat, și reprezentând un abuz deliberat în sensul aceluiași statut.

Instanța de judecată atestă în acest domeniu de reglementare, prin prisma cauzei Beian versus România și a rolului unificator al practicii judiciare de către instanța supremă, situații similare din cauza Balaban Sergiu N, Decizia CSJ pe dosarul nr. 1ra- 1462/2014, din data de 18 noiembrie 2014, unde soluția de recunoaștere a vinovției pe o situație similară, includerea datelor neveridice despre prezența participanților la ședința de judecată, inclusiv a contravenientului, cât și expunerea declarațiilor părților, elementul generic de diferență între cele două cauze constând suplimentar în faptul că în cauza Balaban s-a stabilit că ședința nu a avut loc, însăși judecătorul aflându-se în alt loc la acel moment, element care nu atestă o situație de fapt esențial diferită de cea prezentă ce ține de calitatea actului judecătorească contrar legii, emis în mod intenționat, și care ar determina o altă concluzie în contextul ansamblului materialului probator și a prevederilor legislative relevante.

Alte argumente pertinente și relevante, de genul celor care ar determina o altă concluzie decât cea concluzionată, nu au fost invocate de părți.

Astfel, inculpatul XXXXXXXXXXXX X urmează a fi recunoscut vinovat pe acest capăt de învinuire, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 al. (1) CP RM Conform art. 60 CP:

(1) Persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene:

- a) 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare;
- b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Art. 307 al. 1 CP, prevede cea mai severă pedeapă ca fiind cu închisoarea de pînă la 5 ani, infracțiunea constatată a fi comisă de inculpat încadrându-se la calificativul de infracțiune mai puțin gravă, instanța constată că de la data comiterii infracțiunii: 22.11.2012, pînă la data pronunțării prezentei sentințe, au trecut mai mult de 5 ani, mai mult, alin. (2) statuând că prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și pînă la data rămînerii definitive a hotărârii instanței de judecată, instanța constată incidența textului de lege respectiv.

Prescripția tragerii la răspundere nu a fost întreruptă în baza art. 60 al. 2 CP, deoarece pe infracțiunile imputate din anul 2013, instanța va pronunța o soluție de achitare.

În conformitate cu art. 389 al. (4) pct. 3) CPP, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

Prin urmare, reieșind din cele expuse, se concluzionează necesitatea recunoașterii vinovăției inculpatului XXXXXXXXXXXX X de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 al. (1) CP RM pe acest capăt de învinuire, cu liberarea acestuia de răspundere penală, din motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală.

Privitor la pîngerea inculpatului Sandu Marin la demersul procurorii de suspendare din funcție și ordinul de suspendare din 06.11.2013 (f.d. 8 Vol. IV), instanța s-a expus prin Încheierea din 22 ianuarie 2014 (f.d. 58-59 Vol. IV).

Nu se atestă incidența prevederilor referitoare la eventuale măsuri preventive, în partea ce ține de inculpatul XXXXXXXXXXXX.

În conformitate cu art. 162 al. (1) pct. 1, 5) CPP, în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive: uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; documentele care constituie corpurile delictive rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

În sensul prevederilor citate, se va soluționa chestiunea cu privire la corpurile delictive, după cum urmează:

- purtătorul de informație XXXXXXXXXXXX-R de model „Esperanza” ce conține înregistrările comunicărilor între M și Marin Sandu, purtător de informație XXXXXXXXXXXX R, nr. 1245 ce conține înregistrările video ale camerelor video de la stația de alimentare cu combustibil nr. 54 a SBI „Eșalon Moldova” din nr. Căminii

XXXXXXXX-R nr. 1245 ce conține înregistrările video ale camerelor video de la stația de alimentare cu combustibil nr.54 a SRL „Lukoil Moldova” din or. Căușeni, tichete pentru alimentare cu benzină premium 95, a câte 5 (cinci) litri/tichet cu seria și numerele: LD02798181, LD02798182, LD02798183, LD02798184; 3 tichete de alimentare cu benzină premium 95, a câte 5 (cinci) litri/tichet cu seria și numerele: LD02798185, LD02798176, LD02798178; 6 tichete pentru alimentare cu motorină euro 5, a câte 5 (cinci) litri/tichet, cu seria și numerele, LD01842126. LD01842128, LD01842129, LD01842071, LD01842074, LD01842075 – se vor păstra atașate la materialele dosarului penal.

Corpurile delict: hotărârea fără număr din 22.11.2012 emisă de judecătorul XXXXXXXXXXX, conținută în dosarul contravențional nr. N, hotărârea nr.Ndin XXXXXXXXXXX emisă de judecătorul XXXXXXXXXXX, precum și documentele: dosarul contravențional nr. N și dosarul contravențional nr.N (renumerotat cu nr. N), se vor păstra la dosar pînă la intrarea în vigoare a sentinței, cu remiterea ulterioară a acestora Judecătoriei Căușeni.

Restul documentelor se vor păstra la materialele dosarului.

În conformitate cu art. art. 384-389, 392-395, 390 al. (1) pct. 1, 3) CPP RM, instanța de judecată

Hotărăște:

Achită inculpatul Sandu Marin N de comiterea infracțiunii prevăzută și sancționată la art. 42 al. (5), 324 al. (3) lit. a) Cod Penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Achită inculpatul XXXXXXXXXXX X de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 al. (2), 324 al. (3) lit. a) Cod Penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Achită inculpatul XXXXXXXXXXX X de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 al. (1) Cod Penal (învinuirea din cadrul Rechizitoriului Procuraturii Anticorupție din 20.05.2014), pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Se recunoaște vinovat inculpatul XXXXXXXXXXX X de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 al. (1) Cod Penal (învinuirea din cadrul Rechizitoriului Procuraturii Anticorupție din 17.05.2015), cu liberarea acestuia de răspundere penală, din motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală.

Corpurile delict: purtătorul de informație XXXXXXXXXXX-R de model „Esperanza” ce conține înregistrările comunicărilor între M și Marin Sandu, purtător de informație XXXXXXXXXXX-R nr. 1245 ce conține înregistrările video ale camerelor video de la stația de alimentare cu combustibil nr.54 a SRL „Lukoil Moldova” din or. Căușeni, tichete pentru alimentare cu benzină premium 95, a câte 5 (cinci) litri/tichet cu seria și numerele: LD02798181, LD02798182, LD02798183, LD02798184; 3 tichete de alimentare cu benzină premium 95, a câte 5 (cinci) litri/tichet cu seria și numerele: LD02798185, LD02798176, LD02798178; 6 tichete pentru alimentare cu motorină euro 5, a câte 5 (cinci) litri/tichet, cu seria și numerele, LD01842126. LD01842128, LD01842129, LD01842071, LD01842074, LD01842075 – se vor păstra atașate la materialele dosarului penal.

Corpurile delict: hotărârea fără număr din 22.11.2012 emisă de judecătorul XXXXXXXXXXX, conținută în dosarul contravențional nr. N, hotărârea nr.Ndin XXXXXXXXXXX emisă de judecătorul XXXXXXXXXXX, precum și documentele: dosarul contravențional nr. N și dosarul contravențional nr.N (renumerotat cu nr. N), se vor păstra la dosar pînă la intrarea în vigoare a sentinței, cu remiterea ulterioară a acestora Judecătoriei Căușeni.

Restul documentelor se vor păstra la materialele dosarului.

Sentința este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei mun. Chișinău (Sediul Central).

Președinte de ședință

Judecătorul

Dimitriu Serghei